

Giới thiệu Vô Hận Thiên Đạo Quyền Hạn Convert

Văn nghệ bản tóm tắt: Quách Phàm từ nhỏ hoạn bệnh tim, nhưng mà hắn không biết đó là một loại mờ ra thời không năng lực. Siêu nhân thể chất, vô hình niệm lực, phức tạp võ học, hoa mỹ ma pháp, rộng lớn chiến tranh, đứng đầu khoa học kỹ thuật, còn có mờ ảo tiên thuật. .... Hư không cùng hiện thực, hết thảy chưa từng thay đổi, quách phàm du lịch trong đó, cảm thụ sinh mệnh trăm thái.

Điều ti bản tóm tắt: Cái dạng gì người nhất vô địch? Người tu tiên? Người tu ma? Siêu năng lực giả? NO, là xuyên qua giả —— vô hiệp thể giới võ công tâm pháp, thể giới huyền huyền trung siêu năng lực, tiên hiệp trong thể giới tài nguyên. .... Nhưng tại hạ đều không nghĩ muốn. Bởi vì ta hứng thú không ở tại đây, thu hoạch Thiên Đạo quyền hạn, không chế các thể giới Thiên Đạo mới là thật sự ngư bức hảo sao? Thần tiên là cái gì ngoạn ý nhi? Còn không phải là con kiến sao?

Chuyên nghiệp bản tóm tắt: Thể giới có thể đại khái coi như là một cái tinh vi máy móc, Thiên Đạo là nó vận hành phần mềm. Ta ở làm, chính là Thiên Đạo quyền hạn —— thể giới tùy lòng ta động.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hận Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 1: Bệnh tim và xuyên đến Lang Gia Bảng

Quách Phàm từ tiểu liền ở cô nhi viện lớn lên, hắn không biết phụ mẫu của chính mình là ai, nhưng hắn biết cha mẹ vì cái gì năm đó vứt bỏ chính mình —— bởi vì hắn có bẩm sinh tính bệnh tim.

Đương nhiên bác sĩ cũng nói này không hoàn toàn là bẩm sinh tính bệnh tim, mà là hắn là một loại cùng loại với bệnh tim nghi nan tạp chứng. Máy móc thiết bị biểu hiện hắn trái tim không có gì vấn đề, nhưng là mỗi khi hắn nội tâm tâm pháp phòng hoặc là cảm xúc dao động thời điểm, đều sẽ có phi thường nghiêm trọng tim đau thắt.

Sau lại thậm chí còn hắn cũng không dám từng có mãnh liệt cảm xúc dao động, thế cho nên từ tiểu hắn liền cấp cô nhi viện đồng học gọi bằng son nam thần.

Nhưng mà trong hiện thực cô nhi viện cũng không phải chúng ta trong tưởng tượng như vậy tốt đẹp, cái kia niên đại cô nhi viện tựa như một cái bị xã hội vứt bỏ góc, cũng may Quách Phàm chính mình cũng là năng lực xuất chúng, từ tiểu học bắt đầu chính là trường học niên cấp đệ nhất, cùng nhau đến sơ trung, cao trung, đại học, thông qua hàng năm lấy học bổng phương thức trở lên chính mình sinh hoạt trở nên không tồi.

Thời gian luôn là nhanh như vậy thoáng qua, hai mươi mấy năm liền đi qua.

“Mau xem cái kia là cái kia là Quách Phàm đi! Không thể tưởng được ở chỗ này còn có thể thấy hắn chân nhân. Hắn tới chúng ta nơi này công tác thật là quá chấn kinh rồi.” Thị động đất cục một vị nữ viên chức kinh ngạc nói.

“Quách Phàm là ai, có như vậy kinh ngạc sao? Lớn lên có điểm tiểu soái mà thôi sao!” Bên cạnh một vị nam viên chức bày ra một bộ xú mặt hỏi. “Này người liền không hiểu đi! Người biết Ôn Thần là ai sao?” “Vô nghĩa đó là quốc dân nữ thần đầu. Hiện tại chúng ta quốc gia còn có ai không quen biết Ôn Thần đầu?”

“Hắn chính là Ôn Thần trong truyền thuyết tai tiếng bạn trai! Ta ở giải trí tuần san mặt trên nhìn đến. Liên ở Ôn Thần thượng một bộ phim truyền hình bích du tiên kiếm bên trong, Quách Phàm đánh một cái nước tương ở bên trong diễn một cái nam N hào, lúc ấy còn có thật nhiều người ta nói hắn so nam chính soái đầu ở trên mạng thực hồng. Sau lại bị trong vòng người tin nóng hắn gì Ôn Thần hai cái ở bên nhau, bất quá hai người đều thể thoát phủ nhận.” Bên cạnh mắt kính nam viên chức đã hết chỗ nói rồi, không thể tưởng được nàng cư nhiên đối bát quái như vậy hiểu biết.

Nhìn bên cạnh thảo luận, Quách Phàm cũng là phi thường vô ngữ.

Hắn cùng Ôn Thần hai người thật là thực tốt quan hệ, nhưng là còn chưa tới yêu đương trình độ. Vốn dĩ lúc trước bị tình thăm phát hiện, kiến nghị hắn đi diễn kịch, ôm chơi một chút tâm tính đi diễn một người qua đường, không nghĩ tới cư nhiên cùng trong phim nữ chính thực hợp nhau, vì thế hai người liền thành bằng hữu.

Không, hắn là lừa hữu. Bọn họ hai đều đặc biệt thích đi bộ lữ hành, có rất nhiều tiếng nói chung, Ôn Thần cũng nói cho hắn ngày thường ở bọn họ này một hàng nghiệp, rất ít có loại này thích đi bộ lữ hành bằng hữu.

Vì thế hai người ăn nhip với nhau quyết định đi núi Đại Hưng An đi bộ lữ hành, không nghĩ tới nửa đường đã bị ven đường du khách chụp ảnh phát hiện, sau lại hắn ở rất dài một đoạn thời gian nội đều bá chiếm giải trí đề tài đứng đầu bảng, ngạc, lấy Ôn Thần thần bí bạn trai thân phận. ....

Rốt cuộc về đến nhà, mở ra TV nhìn trong TV nhiệt bá phim truyền hình Lang Gia bảng, Quách Phàm phao chân nhìn TV cảm thấy thật là thoải mái. Đột nhiên cảm giác trái tim căng thẳng, tìm thật nhiều năm đều không có tái phát bệnh tim đột nhiên lại tái phát. Quách Phàm chạy nhanh lên tìm bệnh tim được, chân một đá đem chậu rửa chân thủy đá tới rồi cảm tuyến bản thượng.

“A!” Thập phần bị kịch mà, Quách Phàm rút cuộc điện giật. Điện giật nhảy mất, Quách Phàm liền ngã xuống trên mặt đất. Nhưng mà bệnh tim cũng không có bởi vì hắn ngã xuống mà đình chỉ, ngược lại càng ngày càng nghiêm trọng. Bởi vì điện giật nguyên nhân thân thể không thể nhúc nhích, trái tim không ngừng mà áp súc máu dừng hướng toàn thân, đại não.

Này trong nháy mắt, Quách Phàm cảm giác chính mình đầu đều phải tạc rớt, đồng thời lại cảm thấy chính mình đầu óc đặc biệt thanh tỉnh, tựa hồ có thể nhớ tới chính mình qua đi phát sinh hết thảy. Hai mươi năm trước, cô nhi viện viện trưởng Quách lão gia tử nhận chính mình vì tôn tử, tựa hồ hắn còn nhớ rõ kia lão gia tử nói liền đặc bên tai quanh quẩn.

“Ta thật là muốn chết sao?” Quách Phàm cũng không có từ bỏ cầu sinh dục vọng. Hắn nỗ lực muốn đứng lên lại đứng dậy không nổi, nhìn nhìn bốn phía, sáng chói đèn huỳnh quang chiếu đến hắn đôi mắt say xe, trong nhà trong điện thoại hắn quá xa, còn có trong TV mặt truyền phát tin phim truyền hình.....

Dần dần Quách Phàm cảm giác chính mình thân thể biến nhẹ, tựa hồ xuất hiện ảo giác, tựa như nhiều lớp A mộng mang theo đại hùng quả hạn quang cơ giống nhau, bốn phía không hề là phòng khách, ngược lại tựa như thời gian cơ bên trong những cái đó màu sắc rực rỡ thời không trùng động.

Mai lĩnh, vốn là một cái không chớp mắt tiểu địa phương. Ngày này ban đêm đã đến, bốn phía cây đuốc lại đem nơi này chiếu sáng lên đến giống như ban ngày.

Hồng, từng mảnh từng mảnh hồng, màu đỏ liệt hỏa, màu đỏ ánh nắng chiều, còn có tại đây một mảnh dưới bầu trời mảnh liệt chém giết các tướng sĩ lưu lại từng mảnh máu tươi.

Thi hải như núi, chiến tranh liền như một trận thu hoạch cơ, vô tình thu hoạch vô số các tướng sĩ sinh mệnh. Làm người ở chiến trường cách đó không xa một cái không chớp mắt tiểu góc, nắm một cái cùng bốn phía không hợp nhau thanh niên, hắn mặc một thân vận động phục lưu trữ tóc ngắn, nằm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích.

Chút nào không chớp mắt, cũng đúng là bởi vì này không chớp mắt bảo vệ hắn sinh mệnh.

Quách Phàm xem đến đôi mắt đều đỏ, nội tâm kinh sợ không thôi. Dưới tình huống như vậy, không có người sẽ cho rằng chính mình chạy vào diễn kịch đoàn phim, kia chính là thật thương (súng) thực chiến chiến tranh a!

Một cái hoảng hốt chính là một người đầu dừng ở hắn bên cạnh, hắn chỉ có thể nín thở tức vẫn không nhúc nhích, là hắn không dám động a. Dưới tình huống như vậy giả chết mới có thể tránh được một kiếp. Dần dần thi son càng đôi càng cao, đem hắn hoàn toàn đề ở phía dưới.....

Quách Phàm chưa từng có cảm giác được ban đêm quá đến như thế mau, chớp mắt tăng sáng đã đến. Quách Phàm rút cuộc từ thi thể bên trong bò ra tới, nhìn đây đất thi thể, hắn thở dài một hơi, may mắn chính mình bị thi thể chôn ở phía dưới, bằng không tới rồi quân đội rửa sạch thời điểm vẫn là sẽ đem chung quanh toàn bộ thi thể nhất nhất lại thọc thượng một đao. Quách Phàm không có sức lực, hắn hoảng hốt nghe được chung quanh có người tới thanh âm.

“Thiếu các chủ, người xem phía trước còn có một cái người sống!” “Đem hắn cứu đến mang trở về.” “Tốt, Các chủ.”

3 thiên hậu.

“Hòa thượng người là chỗ nào tới? Ta xem người một bộ quần áo xuyên quá dị, khẳng định không phải chúng ta phụ cận này đó quốc gia người đi!” Lang Gia sơn Lang Gia các nội, lặn thân không nề này phiền hỏi Quách Phàm các loại vấn đề.

“Nói bao nhiêu lần, ta không phải hòa thượng ta chỉ là tóc cắt đến tương đối đoản mà thôi. Đến nỗi ta là nơi nào người, mặc kệ người tin hay không ta không phải trên thế giới này người. Còn có di động đừng loạn chơi, đến lúc đó không điện, người đừng tới tìm ta.”

Quách Phàm vô ngữ nhìn trước mặt vị này thiếu các chủ, hiện tại hắn đã hoàn toàn có thể xác nhận chính mình xuyên qua, xuyên qua đến Lang Gia bảng trung.

Nhìn Lang Gia các ngoại phong cảnh, thật sự thực không tồi. Lang Gia sơn ở vào An Huy tỉnh Trừ Châu cổ thành Tây Nam ước 5 km, hiện Trừ Châu thị tây giao. Chủ phong tiểu phong sơn, độ cao so với mặt biển 317 m, tổng diện tích 240 km vuông.

Lang Gia bảng Quách Phàm đã xem qua một lần, là một cái hư cấu chính trị đấu tranh tiểu thuyết, đương nhiên trừ ra chính trị đấu tranh, còn có mặt khác các loại nguyên tố. Ngạch, tỷ như cơ tình.

“Vậy người cái này kêu di động ngoạn ý nhi còn có hay không nhiều? Ta xem nó lượng điện mau không đủ!”

“Không có, trên thế giới này không bao giờ sẽ có di động!”

“Nghe vậy người cái này biểu đưa ta hảo sao? Ta chưa từng có gặp qua như vậy tình xảo ngoạn ý nhi. Trên mặt có một khối như thể tế mỏng mà lại trong suốt lưu li làm thấu kính.”

“Cái này đương nhiên tặng cho người, người đã cứu ta mệnh, kẻ hèn vật ngoài thân không đáng nhắc đến.” Quách Phàm trả lời nói, cảm giác chính mình lời nói đều bắt đầu trở nên văn trứ trứ.

Lúc này ngoài cửa có một người gõ cửa báo danh: “Thiếu các chủ, vị kia tướng quân rút cuộc tỉnh.”

“Phải không? Thật tốt quá, ta đi xem.”

Quách Phàm hỏi lặn thần: “Cái gì tướng quân tỉnh nha?”

Lặn thần trả lời: “Nga là cái dạng này, chúng ta lần trước trải qua mai lâm cứu người nhưng không ngừng người một cái nha, còn có một vị ăn mặc khôi giáp người, từ hán xuyên khôi giáp trang phục tới xem, ít nhất cũng là một vị tướng quân cấp bậc nhân vật. Nếu không người cùng ta đi gặp đi!”

Quách Phàm nghe nói như thế đại khái cũng đoán được vị kia tướng quân chính là Mai Trường Tô, cũng chính là lâm thù. Tới rồi lâm thù phòng, Quách Phàm cảm giác chính mình đều không đánh lòng mở to mắt, kia nơi nào là một người đầu, rõ ràng chính là một cái đại hình cây bồ công anh sao?

Kể tiếp sự tình quả nhiên không ngoài sở liệu, lâm thù lựa chọn hoàn toàn chữa khỏi hỏa hàn độc, muốn giải hỏa hàn chi độc, quá trình phi thường thống khổ.

Tước da tủa cốt, đem hỏa độc hàn độc toái cốt trọng tổ mà ra, lúc sau ít nhất nằm trên giường một năm, dùng cho cốt cơ tái sinh. Đây loại giải pháp chỗ tốt là giải độc sau dung nhan cùng thường nhân vô dị, bừa lười khôi phục mềm mại, có thể bình thường nói chuyện, bất quá bộ dạng cùng trước kia là đại không giống nhau.

Như vậy toái cốt tiêu độc, khiến cho hán không chỉ có nội tức toàn tồi, lại vô nửa điểm vũ lực, hơn nữa từ đây nhiều bệnh nhiều thương, lúc nào cũng phục hàn tật, không thể hưởng thường nhân chi thọ.

“Trời sắp giáng sữ mệnh cho người này chắc chắn khổ này tâm chí, mệt nhọc về gân cốt, đói khát về thể xác, tăng này sở không thể. . . . . Ai có thể nghĩ đến, trận chiến tranh này đem hán dẫn hướng về phía một con đường khác, làm hán ở sinh mệnh cuối cùng trong khoảng thời gian này, soạn nhạc một cái nhất to lớn sử thi đầu!” Quách Phàm không cảm khái nói, nhưng bên cạnh lặn thần lại nói hán trang bức. “Ai, Quách Phàm người đừng nói đến như vậy mơ hồ, giống như người đều có thể biết hán tương lai giống nhau.”

Có đôi khi Quách Phàm thật sự cảm thấy lặn thần chính là một cái đầu bức công tử, nếu không phải chính mình không biết võ công đánh không lại hán, chính mình thật sự tưởng một cái tát phiến phi hán.

Dần dần, 3 năm liền như vậy đi qua. Tại đây 3 năm đã xảy ra quá nhiều chuyện này, đầu tiên chính mình rút cuộc an hạ tâm tới quyết định ở thế giới này hảo hảo tồn tại, bởi vì lặn thần phi thường hiểu học, luôn là cùng chính mình thảo luận mấy ngày này văn địa lý, nhân văn số lý. Cuối cùng, chính mình cư nhiên bị lặn thần bài vì Lang Gia các khách khanh.

Như vậy cũng khá tốt, có đôi khi chính mình có thể nhìn một cái những cái đó Lang Gia các tàng thư.

Quách Phàm cảm thấy chính mình văn thái cũng dần dần biến hảo, không có việc gì thời điểm thỉnh giáo lặn thần cùng hán luyện luyện võ công, thế giới này là có nội lực cùng võ công tồn tại, cứ việc nội lực đều ở vào tương đối cấp thấp trạng thái, không giống Kim Dung tiểu thuyết bên trong nội lực có thể chữa thương a, tránh độc linh tinh.

3 niên hạ tới Quách Phàm tuy rằng cùng võ lâm cao thủ kém khá xa, nhưng là ít nhất chính mình học xong mấy môn kiếm pháp, cũng học xong một ít trung y đan điền trong vòng, có chút nội lực.

Hai năm trước lâm thù liền hoàn toàn chữa khỏi, hán lúc sau ở Lang Gia các ngày người mấy tháng liền rời đi. Một năm trước, trên giang hồ xuất hiện một cái tân giang hồ thế lực, tên là Giang Tả minh, trên cơ bản ở Giang Tả mười ba châu phụ cận hoạt động. Giang Tả minh tông chủ Mai Trường Tô nghe nói là một cái không biết võ công người, thủ hạ của hán lại mỗi người người mang tuyệt kỹ, võ công cao cường cũng quang minh lỗi lạc, pha chịu người trong giang hồ khen ngợi.

Thời gian này còn ở tiếp tục, giang hồ cũng ở tiếp tục, Lang Gia các sinh hoạt cũng ở tiếp tục. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Đến Doraemon thế giới

Ở Lang Gia các 3 năm thời gian, Quách Phàm tựa hồ về tới đại học thời gian, giống sinh viên giống nhau tự do mà lại không ngừng phong phú chính mình, học tập võ công, học tập cổ nhân văn hóa.

Không thể không nói, làm một cái hiện đại người trở lại cổ đại ban đầu thời điểm, hẳn là không thói quen, không có di động nhật từ thật sự rất khổ sở, buổi tối không có đèn chỉ có giả cảm nến, không thể giống ở hiện đại sinh hoạt giống nhau đem trong phòng chiếu đến ánh sáng ánh sáng. Nhưng cũng đúng là bởi vì như thế chậm tiết tấu, làm hẳn, đem tâm dần dần tỉnh xuống dưới, đọc sách thời điểm cũng càng xem đến đi vào, học tập võ công cũng càng chuyên tâm

Cái gọi là có được tất có mất, có thất tất có đến, một lần uống, một miếng ăn đều là như thế.

Nhưng mà coi như Quách Phàm cho rằng hẳn quãng đời còn lại liền phải ở chỗ này vượt qua thời điểm ngoài ý muốn đã xảy ra. Không sai, hẳn bệnh tim lại lần nữa tái phát, liền ở lặn thân trước mặt, hẳn đột nhiên biến mất, lưu lại trọn mắt há hốc mồm lặn thân.

2015 năm, Quách Phàm về tới phòng ngủ. Nhìn nhìn còn ở bá Lang Gia bảng TV, đánh nghiêng nửa chân bồn, trong phòng đồng hồ dừng lại ở 10 giờ.

Nếu không phải nhìn chính mình một bộ quần áo đều là cổ trang, tóc đều đã áo choàng, Quách Phàm thật sự khó mà tin được chính mình xuyên qua qua. Tùy tay cầm lấy bên cạnh một phen dao gọt hoa quả, luyện một lần từng phong kiếm pháp. Nước chảy mây trôi, liền mạch lưu loát. Lúc này Quách Phàm rốt cuộc tin tưởng cũng chân chính đích xác nhận, chính mình đích xác xuyên qua hơn nữa về tới gia, loại cảm giác này thật giống như chính mình ngày thường đi ở đường cái thượng, đột nhiên bầu trời rớt xuống một cái cút chim, nhìn ghé tòm đến cực điểm, sau đó đột nhiên phát hiện cái này điều phân cư nhiên là vàng làm!

“Ta —— hồi —— tới ——”

“Trên lầu bệnh tâm thần a! Hơn phân nửa đêm kêu quý nha!”

Hai tháng tới nay, Quách Phàm sinh hoạt rốt cuộc dần dần mà khôi phục quỹ đạo.

Mỗi tuần vừa đến thứ sáu đến động đất cục đi làm, cuối tuần trở lại cô nhi viện đi xem cô nhi viện mới tới các bạn nhỏ, thăm một chút trong cô nhi viện công nhân. Bất quá trừ lần đó ra Quách Phàm đã lợi dụng nhân hạ thời gian, thăm dò một chút chính mình bệnh tim hoặc là nói kia một cái xuyên qua năng lực.

Vô luận là từ xuyên qua đến Lang Gia bảng bên trong, vẫn là từ Lang Gia bảng bên trong xuyên trở về, đều là bởi vì bệnh tim khiến cho, Quách Phàm cẩn thận hồi tưởng một chút, xuyên qua thời điểm, trái tim sẽ đột nhiên tim đập gia tốc, đại não sẽ vô cùng rõ ràng, khi đó chính mình tựa hồ có thể cảm giác được chung quanh mỗi một chút thật nhỏ động tĩnh, mà lúc ấy chính mình đang xem Lang Gia bảng, cho nên liền xuyên qua trước Lang Gia bảng trung.

“Ta đây là khai quái sao? Trong truyền thuyết vàng óng bàn tay vàng nha!” Vì nghiệm chứng này hết thấy, Quách Phàm làm rất nhiều chuẩn bị lúc sau, rốt cuộc tính toán chủ động xuyên qua một hồi.

Phòng khách truyền phát tin nhiều lap A mộng, Quách Phàm một bên nhìn đa lap A mộng một bên ở chạy bộ cơ thượng chạy như điên. Trước kia ở Lang Gia bảng trung thời điểm, Quách Phàm cho dù luyện võ cũng không dám quá mức kịch liệt vận động để tránh tạo thành tâm suất mất cân đối. Hiện tại Quách Phàm rốt cuộc có thể buông ra toàn lực chạy vội một hồi.

“Lại mau một chút, lại mau một chút, ta có thể cảm giác được toàn thân máu nhắm phía đại não, chung quanh thật nhỏ thanh âm ta đều có thể nghe thấy, a!!!”

“Doraemon cùng ta cùng nhau, làm mộng tưởng sáng lên.” Trong phòng trống không, lưu lại TV truyền phát tin đa lap A mộng thanh âm.

Nhật Bản, đã so đại hùng gia.

Ầm ầm ầm, “Đại hùng, trên lầu không phải không có người sao, như thế nào sẽ phát ra âm thanh? Ngươi đi lên nhìn một cái.” “Tốt mụ mụ, Doraemon ngươi cùng ta cùng nhau đi lên, ta một người không dám đi lên, vạn nhất gặp được cường đạo làm sao bây giờ?”

Quách Phàm nhìn chung quanh hết thấy, hẳn rốt cuộc xác định chính mình thật sự xuyên qua đến xuyên qua đến đa lap A mộng trong thế giới. Lúc này cửa phòng mở ra, Quách Phàm thấy được đại hùng cùng đa lap A mộng. “●□_%&=\$????????” “Ngạch, ngưng ngưng. Ngươi nói gì? Ta nghe không hiểu ngày vẫn.” Lúc này đa lap A mộng lấy ra một cục bột bao đưa cho Quách Phàm. Quách Phàm vừa thấy đại khái đây là trong truyền thuyết phiên dịch bánh mì đi, vì thế lấy lại đây liền không khách khí mà ăn đi xuống.

“Vị này đại thúc ngươi là ai nha? Như thế nào sẽ đột nhiên xuất hiện ở nhà của chúng ta, ngươi không phải là cường đạo đi!” Ách, đối mặt như vậy nào tàn đối thoại, Quách Phàm thật sự cảm thấy đặc biệt vô ngữ. Trách không được đây là tiểu hài tử mới xem phim hoạt hình, cũng chỉ có đa lap A mộng cùng đại hùng mới có thể như vậy thiên chân. Nếu là ở ta đại Thiên triều, người bình thường trực tiếp đã kêu bắt ăn trộm.

“Tiểu bằng hữu ngươi hảo, lam mập mập ngươi hảo, thúc thúc không phải trên thế giới này người, thúc thúc đến từ rất xa địa phương, một không cẩn thận liền rớt đến nhà các ngươi.”

“Nga, ta đã hiểu!” Đa lap A mộng một bộ bình tĩnh đại ngộ bộ dáng, “Thúc thúc ngươi là thời không chấp pháp đại đội đi! Nhưng là ngươi vì cái gì không có mặc ni đồng phục! Chẳng lẽ ngươi là thường phục chấp hành nhiệm vụ sao?”

Hiện tại Quách Phàm mới biết được, ngôn ngữ không phải cấu thành ngôn ngữ giao lưu lớn nhất chương ngại, chân chính cấu thành lớn nhất chương ngại chính là chỉ số thông minh π_{π}

“Ta cũng không biết như thế nào cùng các người giải thích, ta không phải thời không chấp pháp đại đội người, nhưng là đại khái nói như thế nào đâu, dù sao chính là không sai biệt lắm lắm!”

Quách Phàm cũng không biết như thế nào giải thích, đơn giản liền nói như vậy. Đa lạc A mộng từ nhận định Quách Phàm là thời không chấp pháp đại đội người về sau, liền đối hắn đặc biệt cung kính, mở miệng ngậm miệng liền xưng hắn vì trưởng quan, làm cho Quách Phàm đều có một loại lừa tiểu hài tử áy náy cảm. Mấy ngày này xuống dưới, quách phàm cũng ở dã so gia ở thật lâu, hắn dạy đại hùng, một bộ La Hán quyền pháp, còn xứng có một bộ cơ bản nội công tâm pháp.

Vốn dĩ đại hùng nhìn đến Quách Phàm luyện tập tông phong kiếm pháp thời điểm đặc biệt muốn học, tông phong kiếm pháp luyện lên thời điểm phiêu dật mà lại linh hoạt, thoát nhìn đặc biệt khốc. Nhưng là suy nghĩ một chút, đại hùng sinh hoạt ở hiện đại xã hội, luyện tập hạ quyền pháp so kiếm pháp càng thích hợp. Đại hùng học tập La Hán quyền pháp lúc sau liền cùng tiêm máu gà đường như hưng phấn dị thường, lâu lâu đi tìm béo hổ phiên toái, vốn dĩ tiểu hài tử đánh nhau Quách Phàm cũng không có quán.

Kết quả rõ ràng, chỉ luyện mấy ngày La Hán quyền đại hùng sao có thể là béo hổ đối thủ, nhưng là đại hùng lại phi thường tích cực, hắn nói trước kia hắn căn bản không dám cùng béo hổ đánh nhau, bởi vì béo hổ sức lực đặc biệt đại, chính mình căn bản là chống đỡ không được. Hiện tại cảm thấy chính mình tuy rằng vẫn là đánh không lại béo hổ nhưng là kết quả cũng là lờng bại câu thương, Quách Phàm cũng thật sự không nghĩ tới, một bộ La Hán quyền cư nhiên làm đại hùng trọng nhật tự tin.

Tuy rằng chỉ số thông minh vẫn là rất thấp, nhưng là bước đầu thành lập tin tưởng hắn đã không phải trước kia như vậy một cái gặp được chuyện gì thì đều trốn tránh ái khóc bao.

Ở đa lạc A mộng gia tạm cư một tuần, Quách Phàm vẫn là quyết định rời đi, rốt cuộc thế giới này không phải chính mình thế giới, lại còn có là ở Nhật Bản, Quách Phàm tự thân mà nói, rất khó tìm đến lòng trung thành.

“Hắn nói người phải rời khỏi sao?” “Đúng vậy, trưởng quan không nhiều lắm lưu một đoạn thời gian sao? Tuy rằng người có bí mật nhiệm vụ muốn chấp hành, nhưng về sau nếu người có thời gian nhất định phải tới xem chúng ta nga!”

“Yên tâm đi, về sau ta có rảnh sẽ đến xem các người, đến lúc đó nói không chừng ta còn sẽ tìm các người hỗ trợ nga.” Quách Phàm cứ như vậy rời đi.

Lời tác giả: Tuy rằng mới bắt đầu, nhưng là cũng hy vọng đại gia có thể phùng cổ động. Có các vị người đọc cổ vũ ta mới có càng nhiều động lực tiếp tục viết xuống đi. Ta không hy vọng người đọc có thể làm cái gì, chỉ hy vọng nếu người cảm thấy nhìn còn hành liền đem nó gia nhập cất chứa đi, có đôi mới thời điểm có thể lập tức nhìn đến.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Bắt đầu siêu năng lực giả sinh hoạt

90 niên đại sơ nào đó đêm hè.

Quách phàm thân ảnh mới ra hiện tại này phiến trong rừng cây, trong trời đêm liền truyền đến một trận “Ầm ầm ầm” vang lớn, không phải tiếng sấm, mà là một viên màu kim hồng sao băng kéo thật dài đuôi diễm cắt qua phía chân trời, cũng dất vạn quân chi thế ầm ầm mà xuống. Oanh!!! Giây lát gian, sao băng liền xệt qua hơn phân nửa cái bầu trời đêm, rơi xuống tại đây phiến trong rừng cây.

Kịch liệt va chạm sinh ra đánh sâu vào uy lực tuyệt luân, nháy mắt liền đem bốn phía mảnh nhỏ rừng cây di vì đất bằng, cũng lấy hoàn trạng sóng xung kích hình thức nhanh chóng hướng ra phía ngoài khuếch tán đi ra ngoài, trong lúc nhất thời toàn bộ trong rừng cây bụi đất phi dương, hỏa tình vắng khắp nơi. Quách Phàm chặt vật bò lên thân tới, vỗ vỗ trên người bụi đất, vừa rồi nếu không phải hắn phản ứng đến mau, bắt được bên cạnh một thân cây làm, hắn cả người liền sẽ bị kia đánh sâu vào dư ba xóc bay ra đi.

“Lần sau xuyên qua thời điểm nhất định phải tính toán lại chính xác chút.” Buồn bực bĩu môi, Quách Phàm liền đem ánh mắt đầu hướng về phía phía trước, ở nơi đó có một viên cao hơn nửa người thiên thạch, lông lánh màu kim hồng quang mang, đây đúng là kia viên vừa rồi từ trên trời giáng xuống sao băng, mà này cũng đúng là hắn lúc này đây xuyên qua lại đây mục tiêu.

Thế giới này tên là 《ta siêu nhân bạn gái》. Ở điện ảnh trung, cao trung thời kỳ nữ chính trần ni ngoài ý muốn chạm đến một viên thiên ngoại thiên thạch, sau đó, nàng liền đạt được giống như “Siêu nhân” giống nhau lực lượng, đồng thời cụ bị siêu cấp lực lượng, sắt thép chi khu, năng lực phi hành, cùng với nhiệt tâm mất chờ đông đảo siêu năng lực.

Kỳ thật đương Quách Phàm xác định chính mình có thể xuyên qua TV thế giới thời điểm căn bản không có tưởng nhiều như vậy, hắn thực nhàm chán liền

ở trên mạng đã phát một cái thiệp, nói cho đại gia nói ta đột nhiên phát hiện chính mình có thể xuyên qua ở điện ảnh thế giới, quá thần kỳ, tính toán về sau làm một cái đại mua thương, trực tiếp đem cổ đại hàng hóa bán được hiện đại tới, kia chẳng phải kiếm tiền, a, cạc cạc cạc dất. Bất quá, 2 lần lập tức liền có người hồi phục nói, trên lầu vọng tưởng chứng phát tác, giám định hoàn tất. Cái này làm cho Quách Phàm một trận buồn bực, chính mình ăn ngay nói thật cứ nhiên đều không có người tin tưởng. Bất quá nhìn đến mặt sau bình luận, nhớ rõ có một cái kêu tịch tịch ta người hồi phục nói: “Kiến nghị lâu chủ truyền thuyết đến siêu có thể mất không chế, điện ảnh bên trong như vậy chính mình trực tiếp liền có thể đạt được niệm lực.” Như vậy vừa nói, Quách Phàm đột nhiên rộng mở thông suốt, nguyên lai chính mình năng lực còn có thể như vậy dùng a! Vì thế lập tức hồi phục nói: “Huynh đệ quá cảm tạ ngươi.” “Bất quá huynh đệ, xem tiểu thuyết không cần quá trầm mê nha, đem hiện thực cùng tiểu thuyết trộn lẫn cũng không phải là chuyện tốt nhĩ. Thiếu xem một ít vô hạn lưu tiểu thuyết lạ!”

Vô hạn lưu tiểu thuyết? Quách Phàm không biết đó là có ý tứ gì, vì thế lên mạng chuyên môn điều tra một chút. Đây nhưng đến không được, này vô hạn lưu tiểu thuyết chuyên môn chính là vì Quách Phàm lượng thân định tạo xuyên qua chỉ nam kia, kế tiếp một tuần bên trong, Quách Phàm mỗi ngày trầm mê với xem vô hạn lưu tiểu thuyết, rốt cuộc tích lũy vô số kinh nghiệm, hôm nay hắn rốt cuộc bước ra khỏi bước đầu tiên, hướng về trong truyền thuyết dễ dàng nhất được đến siêu năng lực hăm hở tiến lên.

Tưởng tượng đến chính mình lập tức là có thể biến thành “Siêu nhân”, Quách Phàm liền hưng phấn đến không thể không kèm chế được, hai tròng mắt trung lập loè ra nóng cháy quang mang. Đồng thời, hắn trái tim cũng không tự chủ được kịch liệt nhảy lên lên, chờ mong, khẩn trương, sợ hãi, khát vọng. .... Dù loại cảm xúc ừn ừn kéo đến.

“Ohmygod! Lookatthat!” Lúc này, một cái nữ tử từ tiếng kinh hô truyền vào Quách Phàm lỗ tai.

Quách Phàm đầu tiên là ngẩn ra một chút, bất quá thực mau hắn liền phản ánh lại đây, người tới hắn là chính là nguyên kịch nữ chính.

Chợt, hắn không hề để ý tới người tới, lập tức duỗi tay sờ hướng về phía trước người thiên thạch.

Boom!!!

Giống như điện ảnh trung giống nhau, đương Quách Phàm tay chạm đến thiên thạch nảy mắt, thiên thạch liền ầm ầm tạc nứt ra mở ra, nổ mạnh sinh ra kịch liệt đánh sâu vào nhảy mắt đem ở đây người đều xóc bay đi ra ngoài, thật mạnh ngã trên mặt đất, đau hô không thôi.

Bất quá lúc này, Quách Phàm lực chú ý đã bị chính mình trên người đang ở phát sinh dị tượng hấp dẫn, ngưng thần mà nhìn về phía chính mình tay phải, chỉ thấy một sợi ánh sáng kim quang từ hắn tay phải đầu ngón tay hiện lên, sau đó khuếch tán tới rồi toàn bộ bàn tay, cũng dọc theo cánh tay lưu chuyển đến toàn thân. Đồng thời, thân thể hắn đột nhiên trái với lực vạn vật hấp dẫn định luật, không chịu không chế trôi nổi lên.

Giữa không trung, Quách Phàm có thể rõ ràng cảm nhận được chính mình trong cơ thể có một cỗ kỳ dị lực lượng, chính không ngừng cường hóa cải tạo hắn mỗi một tế bào, làm hắn toàn thân cơ bắp, cốt cách, làn da, thậm chí ngũ tạng lục phủ đều trở nên càng thêm cường đại. .... Gắn một lát công phu, hắn cả người liền đã xảy ra thoát thai hoán cốt biến hóa.

Cảm nhận được tự thân biến hóa, đặc biệt là trong cơ thể kia cỗ lực lượng cường đại, Quách Phàm tức khắc có loại “Trên trời dưới đất, duy ngã độc tôn” cảm giác, tuy rằng biết này chỉ là một loại lực lượng bạo tăng sau ảo giác, nhưng vẫn như cũ không thể không cảm thán: “Cường đại cảm giác. .... Thật tốt!”

Thật lâu sau, Quách Phàm mới từ trong mê say phục hồi tinh thần lại, nhìn đến cách đó không xa như cũ ở vào khiếp sợ trung hai người, không cảm thấy ngại một liếc. Trong mắt hắn, hai người trước mặt vẫn là quần áo chỉnh tề, sau một giây liền trở nên trần truồng quả thể, lại một giây lại biến thành không có làn da, toàn thân cơ bắp quá lộ bên ngoài “Nhân thể mô hình”, cuối cùng càng là biến thành hai cụ ngọc lập bất động bộ xương khô cái giá. Đây đúng là Lạc tiên mới vừa đạt được đông đảo năng lực chi nhất, cùng loại với siêu nhân “X tâm mất” nào đó thấu thị năng lực.

Đối với cướp đoạt vốn nên thuộc về lực lượng của đối phương, Quách Phàm cũng không cảm thấy có cái gì hảo hỏ thẹn. Nước Mỹ người liền thích nhất loại này siêu năng lực đề tài đồ vật, cái này điện ảnh thế giới cũng không cần siêu nhân, nữ chính trở thành siêu nhân lúc sau còn không phải cùng nam chính yêu đương khôì hài sao?

Ngay sau đó, Quách Phàm chậm rãi trở xuống mặt đất, tiếp theo hai chân hơi hơi một khúc, sau đó dưới chân dùng sức vừa giẫm, cả người liền giống như đạn pháo phóng lên cao, “Phanh” một tiếng liền đột phá âm chướng, nảy mắt biến mất ở đen nhánh phía chân trời.

Chỉ để lại trên mặt đất da nẻ dấu vết, cùng với. ....

Như cũ thất thần hai người.

Tuy rằng mới bắt đầu, nhưng là cũng hy vọng đại gia có thể phùng cổ động. Có các vị người đọc cổ vũ ta mới có càng nhiều động lực tiếp tục viết xuống đi. Ta không hy vọng người đọc có thể làm cái gì, chỉ hy vọng nếu người cảm thấy nhìn còn hành liền đem nó gia nhập cát chứa đi, có đôi mới thời điểm có thể lập tức nhìn đến.

Chương 4: Kế hoạch dị năng

Qua một tháng lúc sau, Quách Phàm cảm giác chính mình đã hoàn toàn có thể khống chế chính mình thân thể siêu nhân lực lượng. Kiểm chế không được kích động tâm tình, Quách Phàm lại bắt đầu tân hành trình, không sai, tiếp theo cái tuyến định thời gian là siêu có thể mất khống chế.

Căn cứ cốt truyện, vai chính nhóm đạt được dị năng địa phương là ở một cái kêu hắc văn khâu quán bar phụ cận. Hắc là chính là đêm nay, hắc cái văn khâu quán bar sẽ tổ chức một cái party. Mà vai chính nhóm sẽ lại party phụ cận trong rừng cây tìm được một cái hầm ngầm cũng trên mặt đất trong động được đến dị năng.

Quán bar phụ cận, ở vẫn là chạy nhanh tìm được cái kia có thể cho người có được dị năng hầm ngầm lại nói. Quách Phàm đi vào rừng cây, không ngừng tìm cùng cốt truyện tương tự địa hình.

Cuối cùng, Quách Phàm lẳng là từ buổi chiều bốn 5 giờ chung bộ dáng vẫn luôn tìm hai ba tiếng đồng hồ mới tìm được cái này đáng chết hầm ngầm. Hiện tại Quách Phàm vừa mệt vừa đói. Đã cả ngày không có ăn cái gì, đã đói bụng thậm chí thẳng kêu. Bất quá hoàng thiên không phụ lòng người cuối cùng là làm hắn tìm được rồi.

Quách Phàm biết hầm ngầm không có nguy hiểm, chỉ có một kỳ quái giống sinh vật giống nhau thủy tinh. Mà chính là cái này kỳ quái thủy tinh có thể ban cho nhân thần kỳ dị năng. Vì thế Quách Phàm không có do dự, trực tiếp tiến vào hầm ngầm.

Ở trong bóng tối, Quách Phàm không ngừng sờ soạng đi tới. Vẫn luôn đi rồi đại khái năm sáu phút bộ dáng, phía trước truyền đến mông mênh ánh sáng tím. Lâm trời sinh biết đến địa phương. Quả nhiên, một khối kỳ quái màu tím thủy tinh hiện ra ở trước mặt hắn. Thủy tinh thượng che kín giống mạch máu giống nhau mạch lạc. Chính khối thủy tinh tản ra mông lung ánh sáng tím có vẻ thập phần mông ảo. Làm người nhìn không được đi chạm đến nó.

Quách Phàm duỗi tay chạm đến thủy tinh, cùng cốt truyện giống nhau. Thủy tinh biến thành màu đỏ. Đồng phát ra một trận mãnh liệt phóng xạ sóng. Tức khắc Quách Phàm máu mũi chảy ròng.

Quách Phàm máu mũi tích đến thủy tinh mặt trên, cũng không để ý đến, mà là tận lực tập trung tinh lực mà bảo trì thanh tỉnh, tới cảm thụ thủy tinh truyền lại cho hắn lực lượng.

Có lẽ là thủy tinh đối Quách Phàm máu đã xảy ra nào đó phản ứng. Toàn bộ thủy tinh bắt đầu chấn động, đồng thời một trận càng thêm mãnh liệt phóng xạ sóng truyền đến. Lần này Quách Phàm cảm thấy một trận mãnh liệt choáng váng cảm thiếu chút nữa ngất đi, lần này vẫn là thật nhiều một hắn siêu nhân thể chất người bình thường đã chịu như vậy chính mình nhất định lập tức liền ngất đi, nhưng Quách Phàm cư nhiên ngạnh sinh sinh chống, vẫn duy trì thanh tỉnh, như vậy làm hắn không ngừng mà hấp thu thủy tinh lực lượng.

Nguyên bản thật lớn thủy tinh đang ở cấp tốc thu nhỏ lại, cuối cùng biến thành một khối nhỏ nhỏ cục đá bị quốc phản nắm ở trong tay, càng đổi càng nhỏ cho đến dần dần biến mất. Quách Phàm lắc lắc có chút trường đầu đau, phát hiện nguyên bản thật lớn thủy tinh biến mất. Tại chỗ chỉ để lại một cái thật lớn hố.

Quách Phàm rời đi sau, tìm cái không ai địa phương cẩn thận cảm thụ chính mình biến hóa. Chỉ chốc lát sau hắn liền phát hiện dị năng nơi cũng có thể thô thiển vận dụng.

Ban đầu hắn dùng dị năng di động một ít tiểu nhân vật thể, sau lại vận dụng càng ngày càng thuần thực. Chính mình được đến dị năng gọi là niệm lực, niệm lực vận dụng hình thức đa dạng, tỷ như đơn giản nhất niệm lực khống vật, sau đó niệm lực cái chấn, niệm lực nghiền áp, niệm lực bạo phá, niệm lực phi hành, niệm lực đánh sâu vào, niệm lực cảm giác từ từ.

Trải qua thí nghiệm, Quách Phàm phát hiện chính mình hiện tại niệm lực liền so điện ảnh trung sau lại vai chính cường đại hơn mấy lần. Có thể là bởi vì cái kia thủy tinh thần bí biến mất nguyên nhân, chính mình siêu nhân thể chất thập phần cường hãn, đem thủy tinh lực lượng hoàn toàn hấp thu.

Quách Phàm ở không ai trong rừng cây suốt luyện tập một buổi tối niệm lực vận dụng. Cuối cùng là đều cơ bản nắm giữ, sau đó vừa lòng về tới trong đời sống hiện thực.

Chương 5: Cùng Ôn Thần xào tai tiếng

Mấy ngày này, Quách Phàm sinh hoạt lại về tới nguyên điểm. Tam điểm một đường, buổi sáng lên đi làm, giữa trưa ăn cơm trưa ở văn phòng nằm trong chốc lát, buổi chiều tiếp tục đi làm, buổi tối về đến nhà bên trong, nhìn xem TV.

Quách Phàm tổng cảm thấy chính mình khuyết điểm cái gì, nghĩ tới nghĩ lui đột nhiên phát hiện, ai nha nguyên lai chính mình thiếu một người bạn gái. Trước kia bởi vì chính mình luôn là cảm thấy, bệnh tim nguyên nhân chính mình sinh mệnh khả năng sống không quá 30 tuổi. Cho nên cũng chưa từng có nghĩ tới tìm bạn gái, bằng không chẳng phải là chậm trễ nhân gia cả đời sao?

Chính là hiện tại không giống nhau nha, trước kia cho rằng bệnh tim hiện tại đột nhiên phát hiện kia cư nhiên hoàn toàn không phải chuyện này. Hiện tại ngẫm lại Ôn Thần liền rất không tồi. Trừ bỏ bệnh tim chính mình từ tiểu liền phi thường tự tin, chưa từng có kém một bậc quan niệm, Ôn Thần tuy rằng là một mình tinh, nhưng mình tinh cũng là người đầu, có cái gì không thể truy?

Nói làm liền làm, Quách Phàm lập tức cấp Ôn Thần đánh một chiếc điện thoại.

“Uy, là Quách Phàm sao? Không thể tưởng được ngươi cư nhiên chủ động cho ta gọi điện thoại. Ta còn tưởng rằng lần trước tai tiếng sự kiện sau ngươi liền sẽ không lại chủ động liên hệ ta đâu!” Điện thoại bên kia truyền đến Ôn Thần thanh thủy thanh âm.

“Nói lên sự tình lần trước ta còn phải cùng ngươi xin lỗi đâu, bởi vì ta nguyên nhân làm hại ngươi sinh ra tai tiếng, thật sự là ngượng ngùng.” Quách Phàm lập tức thiệt tình thực lòng xin lỗi, ở hần xem ra, giống Ôn Thần như vậy đại minh tinh, bảo trì độc thân mới có thể duy trì chính mình ở fan cảm nhận trung địa vị.

Đối phương một trận trầm mặc. Sau đó xì một tiếng cười nói: “Ngươi người này quá đầu. Ta hiện tại biết vì cái gì ngươi sẽ lựa chọn đương nhân viên công vụ, mà không phải lựa chọn đương minh tinh. Ngươi trừ bỏ kia khuôn mặt thích hợp bên ngoài mặt khác đều không thích hợp hỗn giới giải trí. Hiện tại cái nào minh tinh không có một chút tai tiếng? Nếu gần là tác phẩm, là không có khả năng duy trì cũng đủ lâu dài nhiệt độ. Nếu không có nhiệt độ, minh tinh liền không có chú ý độ, hần tác phẩm liền sẽ không có tốt doanh số.”

“Nga, không thể tưởng được ngày thường xem ngươi vô cùng đơn giản, không nghĩ tới ngươi đối cái này trong giới tình huống cư nhiên như vậy xem đến như vậy thấu triệt.”

“Đây là cơ bản nhất hảo sao? Ngươi xem cái kia băng băng, liên tục hai năm liên tục Forbes bảng xếp hạng đệ nhất, nàng bản thân cũng không có cái gì đặc biệt xông ra đáng giá mọi người tôn sùng là kinh điển tác phẩm, kỹ thuật diễn cũng không phải đặc biệt xông ra. Nhưng nhân gia chính là doanh tiêu đóng gói làm tốt lắm a! Thích hợp thời điểm ra tai tiếng, sau đó lại cực lực phủ nhận, điều đủ người xem ăn uống. Ở tham dự thăm dò thời điểm lại phát thông bản thảo, khen hần lực áp vị này nữ minh tinh, nhảy mất hạ gục vị kia nữ minh tinh. Đến lúc đó mọi người không nhớ rõ hần cũng khó, cho nên nha lăng xê lực lượng là rất cường đại hảo sao?”

Hấp dẫn! Quách Phàm lập tức hỏi: “Nga nói như vậy ta còn xem như gián tiếp giúp ngươi một cái vội, giúp ngươi tăng lên nhiệt độ.” Điện thoại đối diện Ôn Thần nói: “Đừng rồi, cho nên ngươi cũng không cần áy náy, hơn nữa ngươi không cũng thượng một lần đầu đề sao? Đây là song thắng cục diện. Ta người đại diện kiến nghị ta về sau chúng ta lâu lâu có thể cho hấp thụ ánh sáng một lần, tháng sau ta tân điện ảnh muốn chiếu phim, nói không chừng ta còn muốn tìm ngươi bồi ta cùng nhau lăng xê lực.”

Quách Phàm cảm giác chính mình trên trán xuất hiện một cái đại đại 囧 tự. “Vì * ta đương nhiên là vui đến cực điểm. Bất quá Ôn Thần ta rất kỳ quái, ngươi vì cái gì sẽ lựa chọn ta đương ngươi tai tiếng lăng xê đối tượng đâu?” Quách Phàm cảm giác Ôn Thần tư tưởng quá linh hoạt rồi chính mình ý nghĩ đều có điểm theo không kịp.

“Quách Phàm, ngươi có hay không nghe qua một câu? Gọi là nhan giá trị tức chính nghĩa.”

“Không có, nhan giá trị tức chính nghĩa sao?”

“Nói đơn giản, chính là những thứ tốt đẹp xem đến làm người cảm thấy cảnh đẹp ý vui. Mà ngươi chính là cái kia diện mạo những thứ tốt đẹp, đối ta mà nói cùng ai sáo tai tiếng cũng không quan trọng, chỉ cần là xào tai tiếng là được. Mà ngươi lớn lên lại soái, thực thảo người xem thích, đương nhiên ta cũng thực thích, dù sao đều là xào tai tiếng, còn không bằng cùng người mình thích cùng nhau xào tai tiếng.”

“Nga, tốt.”.....

Quách Phàm cẩn thận hồi tưởng Ôn Thần nói cuối cùng một câu, nàng là ở hướng chính mình thông báo sao?

Ngày hôm sau tan tầm, Quách Phàm rời đi đơn vị, chính một mình đi ở phụ cận trên đường phố, hần có phải hay không còn nhớ tới ngày hôm qua Ôn Thần đối lời hần nói. Lúc này một chiếc màu trắng xe hơi mui chạy đến hần bên cạnh dừng lại. Quách Phàm sững sốt một chút, nhìn này lượng chạy bằng băng xe hơi mui, màu đỏ nha! Bang bang, trên xe nữ tài xế dùng tay vỗ vỗ mồm.

“Mau lên xe nha.” Quách Phàm cẩn thận nghe xong nghe vị này nữ tài xế, giọng giang màu trắng áo thun, mang một đôi đại đại hắc khung kính râm.

“Ôn Thần! Ngươi như thế nào ở chỗ này?”

“Tôi đón ngươi a, mau lên xe đi!”

“Người ngày hôm qua nói tìm ta sáo tai tiếng, hôm nay liền tới rồi. Này động tác cũng quá nhanh đi!”

“Người dù sao không cũng không có việc gì sao, để cho ta tới giúp người kết thúc này nhằm chán sinh hoạt đi! Đi, ta tái người đi căng gió.”

Xe chạy như bay mà qua.

Bởi vì là xe hở mũi sức gió rất lớn, cho nên Ôn Thần vẫn luôn mở ra 50 mã tốc độ ở bờ sông điều khiển. Dọc theo đường đi hai người nói nói cười cười.

“Ai, Quách Phàm, ta đối với người kỳ thật vẫn luôn có một cái nghi vấn.”

“Nói đi!”

“Người đại học không phải học phi hành kỹ thuật tự động hoá sao? Như thế nào sẽ tới động đất cục đi làm?” “Đích xác, một cái học tập phi hành kỹ thuật, không nên ở trên trời sao, như thế nào lại chạy đến trên mặt đất tới, rất nhiều người đều sẽ hỏi hấn vấn đề này.”

Quách Phàm cẩn thận suy nghĩ trong chốc lát, sau đó nhìn chằm chằm Ôn Thần hỏi: “Đối với người mà nói người cảm thấy cái gì là học tập, cái gì là công tác?”

“Học tập chính là học càng nhiều tri thức, về sau có thể dùng đến. Công tác chính là bảo đảm chính mình sinh hoạt có cũng đủ chi tiêu, có thể càng tốt sinh hoạt đi xuống.”

“Suy nghĩ của người rất đơn giản, nhưng cũng thực thật sự. Có lẽ trên thế giới này rất nhiều người đều đem đại học chuyên nghiệp cùng công tác liên hệ ở bên nhau, kỳ thật ta lúc ấy học cái này chuyên nghiệp thời điểm, gần chỉ là bởi vì hứng thú mà thôi —— bởi vì ta tưởng phi, sau lại ta lựa chọn trên mặt đất chân cục công tác đây là bởi vì phi hành chuyên nghiệp thật sự là công tác áp lực quá lớn lao động lượng quá lớn, lấy ta năng lực hoàn toàn có thể trên mặt đất chân cục công tác, vì quá đến nhẹ nhàng thích ý, cho nên liền lựa chọn một cái càng nhẹ nhàng chức nghiệp.”

Kỳ thật còn có một chút Quách Phàm không có nói, đã từng hấn cho rằng chính mình sống không quá 30 tuổi. Cho nên hấn hy vọng tìm một cái càng nhẹ nhàng chức nghiệp, có thể có được càng nhiều thời giờ tới cảm thụ chính mình quãng đời còn lại. Đương nhiên hiện tại không cần, hiện tại hấn đối với công tác mà nói cũng không có cái gì yêu cầu, công tác đối với hấn mà nói cũng chỉ là sinh hoạt chế thuốc. Nhìn trầm mặc Quách Phàm, Ôn Thần cũng không có quấy rầy, cũng cùng nhau cùng hấn liệu vọng giang cảnh.

“Nga đúng rồi, người không phải nói muốn cùng ta sáo tai tiếng sao? Chúng ta đi đến như vậy thiên địa phương phóng viên như thế nào sẽ phát hiện chúng ta đâu.” Quách Phàm lập tức hỏi tương khởi hôm nay mục đích, cái này đại minh tinh ngày thường đều rất cơ linh, hôm nay như thế nào phạm như vậy cấp thấp sai lầm đâu! Ôn Thần trên mặt cũng tiên có lộ ra xấu hổ thần sắc.

“Nga đối, ta đã quên. Chúng ta hấn là đến phóng viên hảo tìm địa phương tới. Hôm nay chúng ta phải hảo hảo chơi một chút đi, ngày mai ta lại đến tiếp người.” Nói xong lại bỏ thêm một câu, “Lại đến một lần nữa xào tai tiếng.”

Tuy rằng mới bắt đầu, nhưng là cũng hy vọng đại gia có thể phùng cổ động. Có các vị người đọc cổ vũ ta mới có càng nhiều động lực tiếp tục viết xuống đi. Ta không hy vọng người đọc có thể làm cái gì, chỉ hy vọng nếu người cảm thấy nhìn còn hành liền đem nó gia nhập cất chứa đi, có đôi mới thời điểm có thể lập tức nhìn đến.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Ngọt như mật đường

deerteam (ngày hôm sau)

“Người hôm nay sớm như vậy liền tới lập! Ta còn muốn đi làm đâu!”

“Đúng rồi!” Ôn thần trả lời nói: “Ta hiện tại là phụng công ty quản lý thánh chỉ cùng người xào tai tiếng. Mấy ngày nay thỉnh người nhất định phải phối hợp ta nha, tháng sau nếu phòng bán vé chủ sự phương vừa lòng nói ta sẽ có rất cao trích phần trăm. Đến lúc đó ta thỉnh người đi ra ngoài ăn bữa tiệc lớn khao người.”

“Hảo a hôm nay người quyết định đi nơi nào? Ta chờ một lát đi thỉnh cái nghi bệnh.” “Không cần, ta hôm nay liền đi các người đơn vị.” “Đi chúng ta đơn vị?” “Không sai, hôm nay lắng xê địa điểm chính là các người đơn vị, bất quá ta như vậy xuyên chế tác tổ có thể hay không ảnh hưởng đến công tác của

ngươi nha? Nếu thật sự không được ta buổi chiều lại đến chúng ta đổi cái địa phương.”

“Không cần, liền ở chúng ta đơn vị đi, ngươi thật vất vả tới một chuyến.” Quách phàm nói được thập phần miễn cưỡng, kỳ thật nội tâm nhưng cao hứng không được. Mang theo đại minh tinh bạn gái đến đơn vị đi, kia chính là vô cùng có mặt mũi chuyện này a! Đến lúc đó đơn vị đồng sự xem chính mình ánh mắt nhất định sẽ hâm mộ đến không được. “Ôn thần, lần này ta như vậy phối hợp ngươi, ngươi chính là thiếu ta một cái đại nhân tình đâu!”

Vì thế hai người y theo kế hoạch, bắt đầu rồi bọn họ lãng xê kiếp sống.

8:30, Quách Phàm tiến vào động đất cục làm công đại lâu, bắt đầu rồi thông thường công tác.

9:30, nữ minh tinh Ôn Thần đương trường tiến vào động đất cục làm công đại lâu. Hắn mang theo một cái kính râm khoác một cây khăn quàng cổ, đem tóc sơ thành một bó, đắp trên vai mặt sau.

“Ngươi hảo, xin hỏi một chút động đất cục tài vụ Khoa Quách Phàm là ở đâu cái văn phòng? Ta cho hắn tặng đồ.” “Xin hỏi ngươi là ai, cùng hắn quan hệ? Ta muốn đăng ký một chút.” “Ta là Ôn Thần, là hắn bằng hữu.” “Ôn —— thần ——, từ từ, ngươi là ôn thần?” Trước sân khấu cái kia nữ sinh đôi mắt trừng đến lão đại. “Nghe được ta quá kích động, không nghĩ tới nơi này cư nhiên gặp chân nhân. Ta có thể, ta có thể, ta có thể cùng ngươi chụp trương chiếu sao?” “Đương nhiên là có thể, nếu ngươi yêu cầu ký tên, ta cũng có thể cho ngươi.” Ôn thần cười trả lời nói, chúc nghiệp tính lộ ra 8 viên màu trắng hàm răng. Trước sân khấu cái kia nữ sinh thật sự là kích động không được liền tiếp chụp chín trương, ôn thần cũng không hề câu oán hận phối hợp. Chung quanh cũng thường thường có chút người hướng bên này nhìn.

Một lát sau liền tụ tập không ít người.

Ôn thần rút cuộc đi ra đám người thật mạnh vậy khốn, lên lầu đi tới quách phàm văn phòng.

“Quách phàm, ngươi bữa sáng quên mang theo.”

Nhìn đồng sự nhóm quái dị ánh mắt, hai người ngược ngừng rút cuộc ngược ngừng mà rồi đi buổi sáng tìm một cái không ai địa phương.

“Thế nào? Hôm nay ta thao tác đến không tồi đi! Phòng chừng ngày mai liền có thể nhìn đến ta đầu đề tin tức.”

“Không phải ngày mai, là hiện tại.” Quách Phàm bắt đầu nói: “Vừa mới cùng ngươi chụp ảnh tiểu hoàng đã đem, trên ảnh chụp truyền. Hiện tại hắn bình luận đã hơn một ngàn. Nàng nói ngươi hôm nay chuyên môn vì ta đưa bữa sáng. Phòng chừng quá không được mấy cái giờ ngươi là có thể ở đề tài bảng thượng tìm được hai chúng ta tình yêu đâu!”

“Thật vậy chăng? Quá ngoài dự đoán!” Ôn thần cũng tỏ vẻ thập phần khiếp sợ, “Không nghĩ tới hiện tại tự truyền thông lực lượng như vậy cường, phòng chừng quá không được mấy ngày thật nhiều phóng viên đều sẽ hạ cương đi! Còn có, Quách Phàm có một chút sự tình ngươi phải chú ý một chút. Trong khoảng thời gian này khả năng sẽ có rất nhiều phóng viên tìm ngươi hỏi chúng ta chi gian sự tình. Chúng ta nhất định phải thống nhất đường kính. Mấy ngày nay chúng ta nhất định phải phủ nhận, chúng ta chỉ là bằng hữu quan hệ. Lại quá mấy ngày chúng ta lại đi ra ngoài lưu lưu, sau đó lại tiếp tục phủ nhận xưng chúng ta chỉ là bằng hữu quan hệ.”

“Nga ta đã hiểu.” Quách phàm trả lời nói, “Hai chúng ta liền không ngừng bị chụp đến sau đó phủ nhận bị chụp đến sau đó phủ nhận, mãi cho đến tận điện ảnh chiếu phim đúng không?” “Đúng vậy, cho nên mấy ngày này ngươi sinh hoạt cá nhân bị ta nhận thầu.”

Kế tiếp một tháng, quách phàm cảm giác chính mình nhân sinh đều đã xảy ra thật lớn thay đổi.

Chung quanh đồng sự nhìn bọn họ ánh mắt từ lúc ban đầu khiếp sợ đến sau lại tập mãi thành thói quen, thậm chí đến cuối cùng khinh bỉ, giống như đang nói, các ngươi cư nhiên lại ra tới ngược cầu.

Quách phàm chính mình cũng thường thường gặp được phóng viên phỏng vấn. Chính mình hiện tại tốt xấu cũng là một cái siêu nhân rồi, đối đãi này đó phàm tục ánh mắt tự nhiên sẽ không có khả năng cảm xúc, nhất nhất trả lời lần nào cũng đúng. Gần nhất mấy ngày này tin tức cũng luôn là xuất hiện hai người bọn họ tai tiếng. Trạch nam tỏ vẻ chính mình cảm nhận trung nữ thần có chủ khốc không ra nước mắt, tư sinh com nhóm công bố muốn thoát com, từ trung các fan tỏ vẻ chúc phúc nàng tìm một cái soái khí thuần lương nam tử. Ách, tựa hồ ở bọn họ xem ra giới giải trí người không có bên ngoài người như vậy thuần lương đâu. Mà quách phàm chính mình cũng cảm thấy cùng ôn thần ở chung trong khoảng thời gian này, giống như chính mình thật sự đang nói luyên ái giống nhau. Ngọt ngào, tựa như ăn mật đường giống nhau.

Còn có 5 tỉnh điện trong khí quyển ảnh liền phải chiếu phim, ôn thần gần nhất đặc biệt vội, muốn tham gia các loại tuyên truyền cuộc họp báo liền không còn có tới tìm hắn. Tuy rằng quách phàm có thể thông cảm, nhưng là trong lòng khó tránh khỏi sẽ có một ít nhỏ nhỏ mất mát.

“Ai, hảo hư không nha!” Quách phàm một người lẳng lặng nằm ở trên sofa, “Còn phải tìm điểm chuyện gì làm, gần nhất đã lâu đều không có xuyên qua, hôm nay liền xuyên qua một phen!”

Tuy rằng mới bắt đầu, nhưng là cũng hy vọng đại gia có thể phủng cổ động. Có các vị người đọc cổ vũ ta mới có càng nhiều động lực tiếp tục viết xuống đi. Ta không hy vọng người đọc có thể làm cái gì, chỉ hy vọng nếu người cảm thấy nhìn còn hành liền đem nó gia nhập cát chứa đi, có đôi khi thời điểm có thể lập tức nhìn đến.

Chương 7: Đoàn Dự gặp thần tiên

Nhìn phía trước kia gần còn ở gang tấc huyền nhai, quách phàm không có một tia sợ hãi.

—— dưới thân là một khối xông ra ở giữa sườn núi cục đá, cục đá chỉ có ba bốn mét vuông tả hữu, vẫn là hình chữ nhật, đi phía trước nửa thước chính là sương mù lượn lờ thả sâu không thấy đáy vực sâu, phía dưới truyền đến âm ầm ầm dòng nước đánh sâu vào thanh, phồng chừng phụ cận có thác nước đi. Hướng lên trên còn lại là gần như thẳng tắp vách núi, bởi vì sương mù quá nặng nguyên nhân, cũng là nhìn không tới đỉnh, liền thái dương đều nhìn không thấy, mặt sau còn lại là một cái hai mét rất cao son động, bên trong tối om, thấy không rõ lắm bất cứ thứ gì.

Đây là vô lượng son ngọc động đi! Mỗi một cái nam hải tử tiểu đều có một cái võ hiệp mộng tưởng, Thiên Long Bát Bộ là quách phàm vẫn luôn đều nghĩ đến đến thế giới. Khó phân phức tạp võ học đối bất luận kẻ nào đều có lớn lao lực hấp dẫn, quách phàm đi vào nơi này liền vì kia trong truyền thuyết Bắc Minh thần công. Tuy rằng quách phàm hiện tại đã có siêu nhân thân thể, niệm lực như cánh tay huy sử, đem hết toàn lực thời điểm có thể đạt tới mấy trăm tấn lực lượng, hoàn toàn không phải võ hiệp thế giới võ công có thể bằng được, nhưng quách phàm vẫn là nghĩa vô phản cổ lựa chọn đi vào cái này võ hiệp thế giới.

Tưởng cảm thụ một chút thuần túy võ hiệp là bộ đáng gì.

Đi rồi đại khái 7, 8 mét tả hữu, huyết động xu thế chuyển hướng về phía bên trái, bên trong truyền đến mỏng manh ánh sáng, đỉnh đầu trên vách động mỗi cách 3 mét xa liền khám một viên trứng gà đại phóng bạch quang hạt châu, dạ minh châu?

Cũng quá nhiều điểm đi? Quách phàm nghĩ như thế, đáy lòng hạ cũng càng thêm tiểu tâm lên. Ước chừng đi rồi có 30 mét tả hữu, thông đạo chuyển biến hướng hữu, một cái ăn mặc màu trắng xiêm y nhân thủ thượng cảm một phen trường kiếm xuất hiện ở trước mặt bay nhanh vọt lại đây gồm trường kiếm thứ hướng quách phàm, quách phàm tâm cả kinh, một bước thối lui đến mười mét có hơn. Đột trong chớp lát phát hiện, người kia cũng không có tiến lên nhìn kỹ nguyên lai kia cũng không phải một người, mà là một cái màu trắng pho tượng.

“Nguyên lai đây là Lý thu thủy pho tượng, đích xác người nếu như người. Từ pho tượng liền có thể nhìn ra, đơn từ bên ngoài đi lên nói, có thể tính làm thu thủy giai nhân.” Quách phàm không được gạt đầu, đơn lấy thượng thức ánh mắt tới đối đãi cái này pho tượng. “Vương Ngữ Yên đại khái cũng trường cái dạng này đi! Bất quá đẹp thì đẹp đó, ta lại không có cảm giác.”

Dứt lời, liền không hề để ý tới cái này pho tượng, quách phàm duỗi tay xé mở dưới chân đệm hương bồ. Mở ra bên trong nhìn đến Bắc Minh thần công cùng Lăng Ba Vi Bộ. Cũng may nắm chính mình ở Lang Gia băng trung ngày người 3 năm, Lang Gia băng ở vào Nam Bắc triều thời kỳ, chính mình văn ngôn trình độ ôn hoà kinh bát quái lý luận cũng có kiên cố cơ sở, cho nên mới có thể xem hiểu Bắc Minh thần công cùng Lăng Ba Vi Bộ.

Quách phàm vì luyện công bất tri bất giác ở cái này vách núi trung đã sinh sống nửa tháng. Quách phàm cũng không sốt ruột, Bắc Minh thần công tuần tự tiệm tiến, ngăn ngừa hơn mười ngày thời gian cư nhiên luyện đến đệ tứ phúc đồ. Lăng Ba Vi Bộ nhanh hơn, chính mình hiện tại đã trên cơ bản có thể đem Lăng Ba Vi Bộ hoàn chỉnh đi lên một lần. Ngày này quách phàm đang ở bên ngoài cá nướng, đột nhiên nghe được khe núi gian điệu bị thứ gì cả kinh khắp nơi phi tán. Trên núi đột nhiên rót xuống một khối màu trắng đồ vật.

Nhìn kỹ cư nhiên là một người. Người kia từ trên núi rơi xuống trong quá trình đâm chặt đứt vô số viên vách núi biên nhánh cây, rốt cuộc muốn rót đến trên mặt đất thời điểm đột nhiên lập tức nổi tại không trung. Nguyên lai lúc này quách phàm phát hiện chính là một người, vì thế liền dùng niệm lực đem hấn tiếp được. “Một cái bạch y thư sinh rơi vào nơi này, hẳn hẳn là chính là Đoàn Dự đi.” Quách phàm không cảm nghĩ đến.

Đoàn Dự từ không trung rót xuống, vốn dĩ cho rằng hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Đột nhiên cảm giác chính mình giống như không có gì gắng sức địa phương, cũng không có gì cảm giác đau đớn, không cảm mở to mắt. “A!” Không nghĩ tới chính mình cư nhiên huyền phù ở không trung, cách mặt đất năm sáu mét. Một lát sau thân thể của mình chậm rãi giảm xuống, thẳng đến rơi xuống đất bằng phía trên. Đoàn Dự rốt cuộc bình thường trở lại, phát hiện phía trước nhàn nhạt sương mù trung có một vị màu trắng thân ảnh.

“Đoàn Dự tạ quá thần tiên ân cứu mạng.” Trương Đoàn Dự phát hiện quách phàm thời điểm, lập tức liền hướng hấn chấp tay thi lễ nói lời cảm tạ. Ở Đoàn Dự xem ra, có thể như thế thần kỳ khiến cho chính mình phiêu phù ở không trung, nhất định là tiên nhân. Tuy rằng trước mắt thần tiên ăn mặc một thân kỳ lạ quần áo, lưu có một đầu phi thường đoản tóc ngắn. Nhưng là mọi người đều không có gặp qua thần tiên ai lại biết chân chính thần tiên trông như thế nào xuyên bộ đáng gì đâu?

Hơn nữa tại đây loại thể gian mọi người khó có thể tưởng tượng địa phương thanh tu, này ngược lại càng làm cho nhiều cùng tin tưởng vững chắc quách phàm là thần tiên.

Quách phàm khiêm tốn mà nói: “Mau mau xin đứng lên, người hiểu lầm. Ta chỉ là ở chỗ này sinh hoạt một đoạn thời gian, cũng không phải người trong miện theo như lời thần tiên.” Còn ở trong lòng yên lặng mà bỏ thêm một câu, chỉ là siêu nhân mà thôi.

Đoàn Dự còn tưởng rằng chính mình mạo phạm thần tiên, thần tiên muốn đuổi chính mình đi đâu.

Cũng là, chính mình xâm nhập thần tiên nhả cư, thần tiên tự nhiên là sẽ không cao hứng. Bất quá tưởng tượng đến chung linh còn bị vô lượng kiếm phái người ép đầu, nếu là thần tiên vậy nhất định cứu được chung linh. Vì thế liền căng da đầu nói:

“Thần tiên, ta biết xâm nhập người địa phương đúng là không nên. Nhưng là ta còn có một cái nhận thức tiểu muội muội bị người khác giam, tánh mạng nguy ở sớm tối. Mong rằng thần tiên có thể đi cứu một cứu nàng.”

Quách phàm cảm thấy đương cái thần tiên cũng khá tốt, Bắc Minh thần công cùng Lăng Ba Vi Bộ đối chính mình cũng không phải đặc biệt quan trọng, liền đem nó truyền cho Đoàn Dự thu cái đồ đệ cũng không tồi. Đoàn Dự chỉ là cảm thấy quách phàm lộ ra một điều bí ẩn chỉ mỉm cười, liền nghe hắn nói đến. “Người ta xưa nay không quen biết, ta cứu người là đối với người có ân, ta lại dựa vào cái gì sẽ giúp người một lần đâu?” “Này.....” Đoàn Dự cũng cảm thấy thần tiên dựa vào cái gì giúp chính mình đâu. “Thần tiên tuy rằng không có gì để mất tại hạ, nhưng là nếu là về sau có việc, tại hạ nhất định vượt lửa qua sông.” Rốt cuộc, chính đề tới. “Ta ngày gần đây bấm đốt ngón tay thiên cơ, tính đến ta sẽ có một cái đồ nhi, người với ta như thể có duyên, nói vậy chính là người đi. Ta vì chính mình đồ đệ làm một chuyện không phải đương nhiên sao?”

Đoàn Dự rốt cuộc nghe hiểu, chính mình tuy rằng ngày thường không thích võ công, nhưng là nếu có thể bá ở thần tiên môn hạ học tập tiên pháp, cái kia thật là cầu mà không được a. Vì thế lập tức quỳ xuống đã bái tam bái. “Đồ đệ Đoàn Dự bái kiến sư phụ.” Quách phàm phi thường cao hứng, nhưng vẫn là nói: “Ta môn hạ hành bái sư lễ cần bái mười hai cái.” Vì thế Đoàn Dự lại lần nữa đã bái mười hai cái.

“Ách, sư phó không biết ngài tên gọi là gì?” Đoàn Dự đột nhiên nhớ tới chính mình đều bái sư lại còn không biết sư phó tên huy.

“Ta họ Quách, tên một chữ một cái phàm.” Quách phàm trả lời nói, “Cứu người chuyện này người trước không vội, chung linh ở ngắn hạn nội sẽ không có nguy hiểm. Hiện tại người yêu cầu làm chính là học được một môn võ công.”

“Sư phó người không dạy ta học tập tiên thuật sao? Vì cái gì ta muốn học võ công đâu?” Đoàn Dự tò mò hỏi.

“Hừ! Bỏ đều còn không có học được liền muốn học sẽ đi rồi!” Quách phàm chính mình đều sẽ không tiên thuật như thế nào giáo. “Kỳ thật ta nơi này cũng không phải ta động phủ, ta du lịch đến nơi đây, phát hiện trong động có hai bản võ công lưu làm người có duyên, người thực thích hợp này hai cái võ công, ta liền đem chúng nó truyền cho người đi. Chờ người võ công sở học thành công, ta liền truyền cho người tiên thuật.” Quách phàm tưởng, có cái này động lực, Đoàn Dự hẳn là sẽ đặc biệt tích cực học tập Bắc Minh thành công đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Cái gọi là tiên thuật

Trong núi quá một ngày, thế gian đã ngàn năm.

Ở đáy cốc nhặt từ thật sự quá thật sự mau,

Bất tri bất giác mấy ngày liền đi qua. Hôm nay quách phàm, đem Đoàn Dự chiêu lại đây nói: “Dự Nhi, Lăng Ba Vi Bộ người đã bước đầu nắm giữ, người trở về đi! Đây là một viên có thể giải trăm độc thuốc viên, người dùng hẳn hẳn là là có thể chuộc lại chung linh.” Ở Doraemon thế giới thời điểm, quách phàm liền tìm ra Doraemon cầm rất nhiều tiểu đạo cụ, trong đó một cái chính là thứ nguyên túi, thứ nguyên túi bên trong rất nhiều mới lạ trăm quái ngàn ý nhị, mấy bình bao trị bách bệnh thuốc viên, còn có cái gì không linh tinh. Cái này bao trị bách bệnh thuốc viên giải độc hiệu quả hẳn là còn có thể đi! Nói xong hắn liền từ thứ nguyên trong túi đem thuốc viên lấy ra đưa cho Đoàn Dự. “Đa tạ sư phó.” Đoàn Dự cũng cảm thấy học tập võ công quá mức buồn tẻ, rốt cuộc có thể rời đi hẳn cũng là cầu mà không được.

“Sư phó này đáy cốc, ta nhìn nhiều như vậy thiên đều không có tìm được đường ra, chúng ta như thế nào đi lên đâu?” Đoàn Dự nghĩ đến đi ra ngoài lại phi thường buồn bực.

“Đương nhiên là bay ra đi, xem ra người đối sư phó năng lực vẫn là không đủ hiểu biết nha!

”Quách phàm mấy ngày này cùng Đoàn Dự cùng nhau ở luyện Bắc Minh thần công, cũng không có cố tình ở Đoàn Dự trước mặt triển lộ lực lượng của chính mình, không thể tưởng được Đoàn Dự cư nhiên hoài nghi chính mình năng lực, thật là đáng giận. “Hào hôm nay ta liền cho người xem vừa thấy, sư phó công lực.”

Nói xong quách phàm liền đôi tay bình quán, cả người chậm rãi bay tới không trung. Dần dần, đáy cốc gió nhẹ tiệm khởi, đáy cốc thủy đàm nước gợn nhộn nhạo, phong càng lúc càng lớn, thổi trúng phạm vi trăm mét nhánh cây kéo kẹt rung động, thủy đàm trung thủy cũng giống triều tịch tới giống nhau,

không ngừng mà hướng bờ biển bắt đầu khởi động.

Quách phàm lẳng lặng đứng ở không trung cảm thụ được tự thân trong cơ thể trạng huống. Từ đạt được siêu năng lực về sau, chính mình siêu nhân thân thể thật không có quá lớn biến hóa, nhưng niệm lực lại trước sau không ngừng tăng trưởng, tuy rằng hiện tại tăng trưởng tốc độ có điều thả chậm, nhưng là quách phàm vẫn cứ có thể mỗi ngày đều cảm giác được chính mình niệm lực tiến bộ. Hôm nay hần tướng toàn lực thử một lần, nhìn xem chính mình niệm lực lớn nhất có thể tới loại nào nông nổi?

“Khởi.” Quách phàm hét lớn một tiếng, vô số cỏ cây cùng nhánh cây thoát ly sơn kính cùng mặt đất ở không trung không ngừng bay múa, dần dần mà tựa hồ hình thành một cỗ gió lốc.

“A, sư phó thu người thân thông đi!” Đoàn Dự ở đáy cốc bị gió thổi đến mau không đứng được chân, vội vàng lớn tiếng kêu gọi nói.

Nghe thế câu nói, quách phàm cảm giác hảo hảo, này lời kịch như thế nào như vậy quen thuộc niết, chính mình lại không phải Tôn Đại Thánh. Bất quá đối với Đoàn Dự nói, quách phàm cũng không có để ý tới. Chỉ là đem lực lượng tập trung ở địa phương khác, tránh cho đem Đoàn Dự cấp cuốn đi. Quách phàm đôi tay hướng lên trên hư không vừa nhắc, đáy cốc hồ sâu trung lập khắc trên người vô số đạo miệng giếng phẩm chất cột nước, ngay sau đó chỉ thấy hần tay hư không nắm chặt, này đó cột nước xoắn ốc kết hợp đến cùng nhau, biến thành một cái lớn hơn nửa cột nước. Lúc này quách phàm đột phát kỳ tường, chính mình ngày thường cũng thường xuyên huấn luyện luyện lực không chế tinh chuẩn, chính mình có phải hay không có thể đem cái này cột nước đắp nặn thành thần long hình tượng đâu?

Vì thế, quách phàm nhắm mắt. Lẳng lặng mà cảm giác cột nước, dùng niệm lực đối nó tiến hành ngoại hình đắp nặn. Đây thật là một cái tinh chuẩn kỹ thuật việc, qua gần mười phút, cái này thật lớn cột nước trung có thần long hình thức ban đầu. Quách phàm đôi tay không được mà lắc lư, không trung thần long tuy rằng không có linh tính, nhưng là chịu hần không chế cũng ở không trung không được quay cuồng, thấp phần uy vũ. Toàn bộ long thân mảy mực trượng, thoát nhìn có đại khái hơn mười 20 tầng lầu như vậy cao.

Quách phàm cho tới nay đều cảm thấy chính mình niệm lực không đủ huyền lệ, có tâm gia nhập một ít càng mỹ lệ sắc thái. Tuy rằng chính mình không có không hóa siêu năng lực, nhưng là chính mình hiểu khoa học nha. Đường không khí áp súc đến trình độ nhất định thời điểm sẽ sinh ra cực nóng, ngoại lực đối hần làm công sẽ sinh ra cực cao độ ẩm, mà thủy gặp được sậu thăng cực nóng sẽ điện giải vì khinh khí cùng đường khí, khinh khí cùng đường khí thiêu đốt sẽ sinh ra màu lam ngọn lửa.

Vì thế quách phàm đầu tiên đem thần long thủy ngoại phân ra một tầng hơi mỏng thủy màng, dùng chung quanh không khí bậc lửa nội tầng sóng sóng thủy màng. Vì thế, trên bầu trời, thượng một khắc còn trong suốt rỗng nước lập tức thiêu đốt biến thành một cái chung quanh tản ra màu lam ánh lửa hỏa long.

“A, ha.....” Phía dưới Đoàn Dự đã khiếp sợ đến khó có thể nói nên lời. Hần cảm giác chính mình thật giống như tiến vào thần thoại thế giới giống nhau. Cũng là, cổ nhân chính là không kiến thức, đồ quê mùa. Quách phàm phiệt một bữu môi trong lòng khinh bỉ nói.

Một canh giờ về sau, quách phàm chính mình cũng cảm thấy mệt mỏi. Niệm lực tuy rằng là chính mình một loại lực lượng, nhưng hần cũng cùng cơ bắp tỷ lệ giống nhau, dùng lâu rồi sẽ mệt, nó duy nhất chỗ tốt chính là cùng chính mình hòa hợp nhất thể, dùng hết còn sẽ sinh ra tựa như sức lực giống nhau, càng rèn luyện càng nhiều. Quách phàm dùng chính mình “Tài nghệ triển lãm”, trên bầu trời phong dần dần xu với bình tĩnh, hỏa long cũng biến thành rỗng nước, cuối cùng hóa thành giọt mưa chiếu vào sơn cốc gian.

Quách phàm nhìn nơi xa còn hoãn bắt quá khí tới Đoàn Dự, liền bay qua đi đối hần nói: “Đi thôi, vì sư mang người rồi núi cốc.” Không hề để ý tới không có bình thường trở lại Đoàn Dự, lập tức dùng niệm lực bao lấy hai người bay ra sơn cốc.

Tuy rằng mới bắt đầu, nhưng là cũng hy vọng đại gia có thể phùng cổ động. Có các vị người đọc cổ vũ ta mới có càng nhiều động lực tiếp tục viết xuống đi. Ta không hy vọng người đọc có thể làm cái gì, chỉ hy vọng nếu người cảm thấy nhìn còn hành liền đem nó gia nhập cát chứa đi, có đôi mới thời điểm có thể lập tức nhìn đến.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Hàng long thập bát chương

Quách Phàm cùng Đoàn Dự đi tới vô lượng trên núi. “Đồ đệ, người đi cứu người chung linh, ta mấy ngày này cũng nghĩ đến khắp nơi đi dạo, ta cũng không có gặp qua thời đại này thế giới là bộ dáng gì.” Dứt lời liền từ thứ nguyên trong túi lấy ra bản thân ở Lang Gia bảng trung xuyên qua kia kiện quần áo, bỏ đi chính mình lưu nhân phục thay quần áo. Chính là Quách Phàm nhìn bên cạnh phát giác Đoàn Dự hỏi: “Làm sao vậy, người xem vì sư có cái gì không thích hợp sao?” Đoàn Dự cười khổ nói: “Sư phó người này thân quần áo mặc vào tới như thế nào cùng cổ nhân dường như? Liền tính là đường triều cũng không có như vậy cổ xưa kiểu dáng quần áo đi! Đây như thế nào cũng là Nam Bắc triều thời kỳ quần áo. Không thể tưởng được sư phó sống

nhiều năm như vậy.” Quách Phàm phi thường kinh ngạc, chính mình vẫn luôn đem những người này trở thành cổ nhân đối đãi, không nghĩ tới hẳn cư nhiên bởi vì một kiện quần áo đem chính mình trở thành cổ nhân. Xem ra liên tính là cổ đại, mỗi một cái thời kỳ nhân văn văn hóa vẫn là rất lớn khác nhau. Quách Phàm cũng mặc kệ nhiều như vậy, hướng Đoàn Dự muốn một ít ngân phiếu liền rời đi.

Ở Lang Gia bằng trung, Quách Phàm tuy rằng cư trú 3 năm, nhưng là cơ hồ không như thế nào hạ quá sơn, 3 năm thời gian trên cơ bản là ở Lang Gia trong núi Lang Gia các vượt qua. Hiện tại tới rồi Tổng triều, du lịch một chút Đại Tổng nhân văn phong cảnh cũng là không tồi. Nhưng là nơi này dân chúng an cư lạc nghiệp, cũng rất có quốc thái dân an chi thế. “Ài, Đại Tổng lớn nhất khuyết điểm đó là binh lực suy nhược đi!”

Thay đổi một thân Tổng triều phục sức Quách Phàm đi tới Trương Dương bên trong thành tốt nhất một nhà khách điểm, Quách Phàm điểm một ít đặc sắc đồ ăn phẩm, nếm một nếm, ăn hương vị thật không sai, trừ bỏ rượu số độ quá thấp, giống ngọt rượu giống nhau. Cái này hầm thỏ gà đặc biệt thơm nồng nhai rất ngon, cổ đại đồ vật chính là so hiện đại đồ ăn càng thiên nhiên thuần khiết. “Tiểu nhị.” “Tối, khách quan có cái gì phân phó sao?”

“Này vài món thức ăn, hầm thỏ gà, mai đồ ăn khẩu thịt, tương thịt bò, còn có này mấy cái rau dưa, mỗi một đạo đồ ăn, lại cho ta lấy thập phần.” Nói xong liền đem một phân bạc đặt lên bàn. Điểm tiểu nhị nhìn lên trên bàn bạc hai mắt mào quang, lập tức đi làm.

Lúc này bên cạnh bàn một vị đại hán đi tới nói: “Vị này huynh đài thứ ta mạo muội, người vì sao mua nhiều như vậy ăn? Người một người cũng ăn không xong, này không phải lãng phí lương thực sao?” “Nga, ta mua này đó là đóng gói.” “Đóng gói?” “Ách, đóng gói ý tứ chính là đóng gói mang đi, về sau lại ăn.” Này đại hán nghe xong thập phần sinh khí: “Huynh đài chẳng lẽ là hủ tử? Nào có cơm nước xong còn muốn mang về nhà ăn đạo lý. Hơn nữa người điểm như vậy đồ vật nhiều đồ vật làm sao có thể mang về nhà đâu? Người cũng biết này thiên hạ có bao nhiêu khát cái nhẫn đối chịu đối, mà người lại như thế lãng phí lương thực đập hư thánh hiền, thật sự là làm ta Kiều Phong khinh thường.”

“Nga? Người là Kiều Phong.” Quách Phàm thập phần kinh ngạc, không nghĩ tới này Trương Dương thành có thể gặp được Kiều Phong, “Cái Bang tân nhiệm bang chủ Kiều Phong?” “Không sai, đúng là kiều mỗ.”

“Bác Kiều Phong, nam Mộ Dung. Nghe đồn Cái Bang bang chủ Kiều Phong võ công cái thế, Hàng Long Thập Bát Chương uy lực vô cùng, ta nhưng thật ra thập phần kính ngưỡng, nếu là có thể kiến thức đến kiều bang chủ cái thế thần công, ta cũng không uổng công tới trên thế giới này đi lên một chuyến.” Một ngữ hai ý nghĩa! Quách Phàm nói tiếp, “Kiều bang chủ nếu có thể cùng tại hạ đánh quá một hồi, tại hạ liền nghe theo kiều bang chủ nói, lại còn có đem này đó ăn toàn bộ thượng cấp phụ cận Cái Bang huynh đệ như thế nào?”

“Nhưng mong muốn, không dám từ cũng.”

“Hảo!” Nghe được Kiều Phong đáp ứng, Quách Phàm lập tức bay ra khách điểm, bằng hư hư phong, một bước đó là mấy chục trượng, “Chúng ta đi ra bên ngoài đánh.”

“Hảo khinh công!” Kiều Phong nhìn Quách Phàm chiêu thức ấy khinh công hơn xa chính mình, tán thưởng không thôi, lập tức buông khinh thường chi tâm. Cũng lập tức phi thân mà ra. “Huynh đài xem trọng, tiếp ta nhất chiêu kháng long có hồi.”

Nói chân trái vi khuất, cánh tay phải nội công, hữu chưởng cắt cái vòng tròn, hô một tiếng, hướng ra phía ngoài đẩy đi, bàn tay quét đến trước mặt một cây cây tùng, khách rầm một vang, cây tùng ứng tay gãy đổ. Nhưng mà chưởng lực lại không giảm nửa phần, hướng về Quách Phàm phương hướng nháy mắt áp lại đây. Quách Phàm nhìn không trung bay tới chưởng lực, cũng không có để ý tới, cảm thụ được hàng long 18 trong tay nội bá đạo khí thế làm hắn không cầm tính tế dư vị. Kiều Phong nhìn đến Quách Phàm cũng không có tiếp trận này chưởng. “Không xong, chẳng lẽ hắn muốn mượn tay của ta tự sát.” Kiều Phong đang định thu hồi chưởng lực. Lại đột nhiên nhìn đến kháng long có hồi đánh tới Quách Phàm một trượng trước mặt thời điểm liền biến mất hầu như không còn. “Chân khí hộ thể!” Kiều Phong kinh ngạc nói, chỉ có nội công tu luyện đến phi thường cao thâm cảnh giới mới có thể làm được chân khí hộ thể, muốn nhẹ nhàng ngăn cản chính mình kháng long có hồi, này hộ thể chân khí không chỉ có yêu cầu phi thường cao mình nội công tâm pháp, còn cần phi thường hùng hậu nội lực, tỷ như chính mình tu luyện Thiếu Lâm Tự nội công liên tương đối bình thường, làm không được chân khí hộ thể. Bất quá lấy Kiều Phong không chịu thua tính cách cũng cho rằng chính mình nếu là có cao mình nội công tâm pháp cũng có thể làm được như vậy.

“Hảo, huynh đài tiếp ta đệ nhị chương. Sáu long xoay chuyển.”

Chương chưa tới, kính tới trước, Kiều Phong chương tùy thân khởi, nhất chiêu “Sáu long xoay chuyển”, chụp đi ra ngoài. Đây là Hàng Long Thập Bát Chương tinh diệu chiêu số, một chương bên trong phân hai cổ lực đạo, luôn luôn ngoại thược, một hướng nội thu, hình thành một cái quay nhanh lốc xoáy. Chỉ thấy Quách Phàm cũng bắt chương Kiều Phong xuất chương tư thế, vận hành Bắc Minh thần công, một chương đánh ra. Bất quá Quách Phàm Bắc Minh thần công công lực còn thấp, nháy mắt liền bị hàng long 18 chương áp quá, cũng may mắn Quách Phàm siêu nhân thể chất cũng không lo ngại, nếu không không nói được sẽ bị đánh học máu.

“Hảo, huynh đài hảo thủ đoạn.” Kiều Phong nhìn đến Quách Phàm thế nhưng dùng thân thể tiếp được chính mình hàng long 18 chương mà bình yên vô sự, cũng minh bạch Quách Phàm võ công xa ở chính mình phía trên. “Huynh đài võ công thật là đáng phong tạo cực, đây là hàng long 18 trong tay uy lực lớn nhất nhất chiêu, khiếp sợ trăm dặm.” Chỉ thấy Kiều Phong nhất chiêu khiếp sợ trăm dặm, cũng là song chương về phía trước đẩy ngang, đây là Hàng Long Thập Bát Chương trung uy lực cực đại nhất chiêu, tựa hồ không trung cũng phát ra từng tiếng long minh tiếng động, thập phần bá đạo. Quách Phàm biết lấy chính mình võ công khẳng định không phải đối thủ, đơn giản vẫn là vận khởi niệm lực, tay phải một chương bài xuất, trong hư không ngưng kết ra một cái trong suốt lớn chương ẩn, đại chương ẩn càng ngày càng ngưng thật mắt thường có thể thấy được, Quách Phàm cảm giác chính mình tựa như trấn áp Tôn Ngộ Không Như Lai phật tổ giống nhau, đối với cái kia kim long nắm chặt, kim long tan thành mây khói.....

Chương 10: Cùng Từ Chí Ma không quan hệ

Nếu nói Quách Phàm so Kiều Phong võ công cao thượng một chút, Kiều Phong có lẽ còn sẽ sinh ra hiểu thắng chí tâm. Bất quá hiện thực lại là Quách Phàm so Kiều Phong cao hơn quá nhiều, Kiều Phong cũng gần chỉ có kính nể chí tình.

Không đánh không quen nhau, hai người cũng trò chuyện với nhau thật vui. Lúc này Kiều Phong hỏi: “Vị này huynh đài chúng ta đánh lâu như vậy, ta còn không biết tên của người đâu.” “Tại hạ họ Quách, danh phàm.” “Nguyên lai là Quách Phàm Quách huynh đệ, ta cùng với người nhất kiến như cố, không bằng chúng ta kết làm huynh đệ đi!”

Nhất kiến như cố, vừa mới bắt đầu không còn cùng ta đối chọi gay gắt sao, này cũng kêu nhất kiến như cố? “Àn Kiều Phong kiều huynh, ta hỏi một chút, người là cùng rất nhiều người đều sẽ kết bạn huynh đệ sao?” Quách Phàm cảm giác được thực xả, Kiều Phong cùng Đoàn Dự nhất kiến như cố liền kết làm huynh đệ, hiện tại cùng chính mình lại nhất kiến như cố kết làm huynh đệ, hẳn là có anh em kết bái tổng hợp chứng sao? “Là cái dạng này, kiều huynh đều không phải là ta không muốn cùng người kết bái, mà là ta bấm đốt ngón tay thiên cơ, phát hiện người ta quan hệ không giống bình thường, nói tóm lại, người cùng ta bối phận không thích hợp kết bái.” Àn, đối. Đoàn Dự cùng Kiều Phong kết bái vì huynh đệ, chính mình lại là Đoàn Dự sư phó, cho nên chính mình hẳn là so Kiều Phong cao đồng lứa sao, hiện tại cùng Kiều Phong kết bái, đến lúc đó, Đoàn Dự cùng Kiều Phong kết bái thời điểm chính mình làm sao bây giờ? Sư phó thể diện làm sao tồn!

Kiều Phong nghe xong cũng cảm thấy xấu hổ không thôi, nhưng nghĩ đến Quách Phàm tìm như vậy sứt sẹo lý do cự tuyệt chính mình, cũng là phi thường tức giận, vì thế chưa nói nhiều ít lời nói liền cùng hắn đường ai nấy đi.

Quách Phàm một mình một người tiếp tục du lịch, lúc này quan đạo bên phải trong rừng cây truyền đến một tiếng như là nữ tử tiếng kêu cứu cùng vài tiếng người trước khi chết kêu thảm thiết. Bị đánh gãy tự hỏi Quách Phàm trong lòng có chút tò mò, người nào ở trong rừng cây giết người đâu? Vặn khỏi Lăng Ba Vi Bộ bay về phía bên phải rừng cây trên không, hướng về vừa rồi vang lên tiếng kêu cứu địa phương tạt mắt mà đi.

Mơ hồ thấy, Quách Phàm nhìn đến phía dưới cánh rừng phía dưới tứ tung ngang dọc nằm vài cỗ thi thể, nam nữ đều có. Nhẹ nhàng dừng ở trong đó một thân cây tán cây phía trên, nhìn kỹ dưới, cơ hồ mỗi cỗ thi thể trên cỏ đều có ba đạo song song miệng vết thương, tựa hồ là vuốt sắt một loại vũ khí, này đó miệng vết thương còn ở ào ạt mà ra bên ngoài mao hiểm máu tươi, hiển nhiên những người này vừa mới chết không bao lâu, trừ lần đó ra, trên mặt đất còn rơi rụng một ít tựa hồ là tuổi trẻ nữ tử quần áo cùng đứt quãng vết máu, theo quần áo cùng vết máu tìm kiếm, một tòa tháp bé lùm cây lúc sau, một cái gầy nhưng rắn chắc quang thân nam tử đang ở không ngừng kích thích, dưới thân là một cái bị lộ tinh quang nữ tử, này nữ tử miệng bị một đoàn phá bố lấp kín, kêu không ra tiếng tới, đôi tay hai chân lại bị trên người nam nhân dùng tứ chi đè lại, không thể động đậy, chỉ có thể thống khổ xoắn đến xoắn đi, khóe mắt không ngừng ra bên ngoài rơi lệ, nhưng là càng phản kháng trên người nam tử tựa hồ liền càng cao hứng, hắc hươu thở dốc thanh cũng liền lớn hơn nữa. Hai người bên người cách đó không xa còn phóng một chi dài chừng cỡ nửa, một mặt mang theo cái quỷ quái hình thù kỳ lạ thiết trượng.

Quách Phàm xem đến trong cơn giận dữ, trong lòng giận sôi đến cực điểm, bình sinh hắn hận nhất chính là loại này thể gian thương nhất hạ lưu nhân tra, hủy người trong sạch, giết người cả nhà.

Từ trước mắt người này hành vi cùng hắn vũ khí tới xem, người này rất có khả năng chính là thiên long trung nhất tiện cách nhất hạ lưu dâm vương — Văn Trung Hạc. Quách Phàm đầy mặt sát khí dừng ở văn trung hạc phía sau, không một tia pháo hoa vượn một bàn tay bóp chặt Văn Trung Hạc cổ, hướng bên cạnh một cây đại thụ trên thân cây ném đi, tốt không kịp phòng dưới, văn trung hạc liền bị thân cây đâm cho mảnh khứa ra vài khẩu huyết, cơ hồ muốn hôn mê qua đi. Quách Phàm vươn một bàn tay nhỏ trên mặt đất chịu nhục nữ tử trong miệng phá bố, lại phát hiện nàng kia khóe miệng cư nhiên ra bên ngoài mao huyết, chẳng lẽ nàng này còn bị thương, cúi đầu vừa thấy, nữ tử bên hông cư nhiên có ba đạo thật sâu chảo ngân, vội vàng vươn một bàn tay che lại nàng kia bên hông kia ba đạo thật sâu chảo ngân, chính là máu tươi vẫn như cũ từ khe hở ngón tay xông ra, nàng kia tay phải gắt gao bắt lấy Quách Phàm ấn ở nàng bên hông tay, không màng trong miệng ào ạt toát ra tới máu tươi, cho đã mất cầu sinh dục vọng đối với Quách Phàm nói: “Cứu ta..... Ta..... Ta không muốn chết a.....” Tận mắt nhìn thấy đến một người sinh mệnh ở chính mình trước mắt trôi đi, nhưng chính mình lại không thể nể hà, đó là một đôi đôi sinh mệnh tràn ngập khát vọng đôi mắt, đâm vào Quách Phàm ngực tê rần. Cứ việc chính mình ở Lang Gia bảng trông được đến quá so này thảm thiết gấp trăm lần cảnh tượng, nhưng là, đương chính mình có được độc đáo năng lực thời điểm vẫn là không thể cứu lại trước mắt sinh mệnh, Quách Phàm tức khắc cảm thấy trong lòng hảo đồ hảo buồn. “Không xong, ta bệnh tim lại mau phát tác.” Hiện giờ Quách Phàm đối trái tim không chế năng lực không thể so từ trước, chính mình có thể áp xuống trái tim không ngừng phun máu, lại vẫn không thể kéo dài.

“Yên tâm đi thôi, ta sẽ thay người báo thù.” Tay phải uốn éo, nàng kia cổ truyền đến răng rắc một tiếng, liền kết thúc nàng kia thống khổ, duỗi tay vì nàng chậm rãi khép lại vô pháp nhắm mắt hai mắt.

Quách Phàm đầy mặt sương lạnh buông trong lòng ngực thi thể, quay đầu vừa thấy, chỉ thấy một cây một đầu mang theo cái quỷ quái Trượng Tử mang theo sắc nhọn tiếng gió chính trực thẳng gõ hướng chính mình ót, nếu bị gõ thật, liền tính đầu là cục đá làm cũng tất nhiên sẽ óc vỡ toang. Không chờ quỷ trượng gõ đến, Quách Phàm dễ như trở bàn tay duỗi tay một phen đem quỷ trượng Chop trong tay, cười dữ tợn đứng lên, Văn Trung Hạc hải đến hai chân giống như giống run rẩy giống nhau run rẩy lên, Quách Phàm gắt gao nhìn chăm chăm Văn Trung Hạc hoảng sợ đôi mắt, dùng niệm lực định trụ Văn Trung Hạc.

Vân Trung Hạc đều có thể cảm giác chính mình từ chi không thể động đậy, thân thể của mình cũng bay tới không trung sau không gắng sức, tức khắc biết chính mình gặp gỡ ngạnh tra. “Đại hiệp tha mạng, tại hạ vừa rồi nhiều có mạo phạm, nếu như đại hiệp hôm nay buông tha tại hạ, chúng ta từ đại ác nhân ngày sau tất đương thâm tạ.”

“Yên tâm, ta sẽ không lập tức giết ngươi.” Quách Phàm tất nhiên sẽ không làm hắn bị chết nhẹ nhàng như vậy. Vân Trung Hạc cảm giác bốn phía không khí tựa hồ đều trở nên đọng lại, chính mình hô hấp khó khăn. Nhưng mà càng không xong chính là, hắn đột nhiên phát hiện chính mình toàn thân tê dại. Nguyên lai, Quách Phàm khống chế Vân Trung Hạc toàn thân máu đều hướng trong não đưa, Vân Trung Hạc tức khắc cảm giác não tưởng đục nát, quá không được bao lâu máu liền sẽ đem hắn đầu nổ tung, liền lúc này, toàn thân máu đột nhiên ngừng lại, Vân Trung Hạc bình thường trở lại, rốt cuộc thờ hồn hèn một hồi. Còn chưa chờ đến hắn thanh tỉnh, hắn phát hiện toàn thân máu đều hướng hắn hạ thể toàn đi. “A!!!.....”

Quách Phàm xoay người lại cũng không có xem, như vậy ghé tòm hình ảnh vẫn là không cần lấy dính hai mắt của mình hảo. Quách Phàm khống chế giả Vân Trung Hạc toàn thân máu phân biệt nhắm phía hắn mỗi một cái khí quan. Đầu tiên là hướng bạo hắn lão Nhị, sau đó nhắm phía hắn ngón cái, máu theo thứ tự từ ngón cái ngón trở ngón áp út trung chảy ra, cuối cùng ở máu mau lưu làm thời điểm, dư lại việc học, cùng nhau nhắm phía đầu, đem vân trung hạc hai cái tròng mắt dính ra tới.....

Quách Phàm không còn có tâm tình trên thế giới này dạo đi xuống. Mấy ngày này hắn vẫn luôn có thể thực tốt khống chế chính mình tim đập, thông qua khống chế tim đập tới tiến hành xuyên qua, nhưng hôm nay cảm xúc quá mức kịch liệt, đã khó có thể ngăn chặn kịch liệt tim đập. Vì thế không hề áp lực chính mình nội tâm, tim đập không ngừng gia tốc, Quách Phàm rời đi thế giới này.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Thành tựu bẩm sinh khống chế nguyên tử

Quách Phàm khống chế chính mình tim đập xuyên qua thời không, lần nào cũng đúng. Nhưng mà lần này hắn lại thất bại. Toàn thân trên dưới huyết lưu mãnh liệt mệnh mỏng, chính mình lập lại nằm thử, lại trước sau khó có thể tìm được rời đi thế giới này tần suất. Cứ việc có mãnh liệt lực khống chế, cùng siêu nhân thân thể. Theo chính mình dị năng tăng mạnh, máu sức sống cũng không ngừng tăng mạnh, chính mình khống chế máu năng lực ngược lại càng thêm khó khăn.

“A.....” Xuyên qua thế giới năng lực là Quách Phàm lớn nhất cây vào. Lần này dị năng mất khống chế với hắn mà nói đã kích quá lớn. Nếu không thể trở về, chẳng lẽ chính mình muốn vĩnh viễn dãi ở cái này thời không sao?

Cùng chính mình đã từng ở Lang Gia bảng trung gốc quá 3 năm bất động, khi đó chính mình cho rằng vĩnh viễn không thể đi trở về, cho nên tâm bình khí hòa. Hiện tại biết rõ chính mình có năng lực xuyên qua các thời không, được đến kia phân hy vọng lại không thể xuyên qua trở về, như vậy kết quả là hắn không thể tiếp thu.

Quách Phàm, không ngừng phát tiết chính mình. Không ngừng dùng niệm lực bao lấy chính mình toàn thân máu đánh sâu vào trái tim, cũng may mắn hắn có được siêu nhân thể chất, nếu không mặc dù là Andrew cũng sẽ nhảy mất chết.

Người thân thể có kinh lạc, “Kinh” là “Tung tử”, có đường kinh chỉ ý, tức là kinh lạc hệ thống trung chủ yếu đường nhỏ, tồn tại với khung máy móc bên trong, xô xuyên qua trên dưới, cấu thông trong ngoài; “Lạc” là “Internet”, tức là chủ lộ phân ra phụ lộ, tồn tại với khung máy móc mặt ngoài, ngang dọc đan xen, trải rộng toàn thân.

Kinh lạc chủ yếu có: Mười hai kinh mạch, mười hai kinh dừng, kỳ kinh bát mạch, mười lăm lạc mạch, mười hai kinh gân, mười hai da bộ chò. Trong đó thuộc về kinh mạch phương diện, lấy mười hai kinh mạch là chủ, thuộc về lạc mạch phương diện, lấy mười lăm lạc mạch là chủ. Chúng nó tung hoành giao quán, trải rộng toàn thân, đem nhân thể trong ngoài, tạng phủ, chi tiết liên trở thành một cái hữu cơ chỉnh thể.

Từ xưa đến nay, đã thông toàn thân kinh mạch đó là người trong võ lâm chung cực mục tiêu. Toàn thân kinh mạch, trừ bỏ chủ yếu kinh mạch bên ngoài, còn có các loại thật nhỏ kinh mạch chưa từng mệnh danh.

Mặc dù là đã thông kỳ kinh bát mạch, cũng không dám nói đã thông toàn thân sở hữu kinh lạc. Toàn thân sở hữu kinh mạch đã thông là lúc, cả người hơi thở trọn vẹn một khối, từ hồn nguyên chi thể, có thể nói chỗ tốt nghèo, từ võ học đi lên giảng, toàn thân kinh mạch đều thông cho dù thân thể tròn trịa nhất thể, không có khuyết tật cũng không có nhược hạng, đó là trong truyền thuyết lui bước hậu thiên phân bẩm sinh.

Cái gọi là bẩm sinh, tức phân bổ hoàn nguyên cùng thiên địa cấu thông, toàn thân kinh mạch đều thông, có được bẩm sinh cảnh giới, mỗi một cái kinh mạch thậm chí mỗi một cái lỗ chân lông đều có thể nắm giữ tự nhiên, đã nhưng từ thiên địa trung hấp thụ chất dinh dưỡng, cũng có thể cấu thông tân thiên địa năng lượng, cải thiện tự thân.

Ở thiên địa tầm bở hạ có thể đạt tới thân thể tế bào ở sự trao đổi chất thượng, tác dụng đồng hoá cùng cấp với tác dụng dị hoá. Nói cách khác tế bào, già cả cùng đổi mới hoàn toàn sinh tốc độ giống nhau, như vô tình ngoại tình hưởng, như vậy người này đem thanh xuân vĩnh trú, vĩnh viễn mà sống sót.

Thực may mắn chính là, Quách Phàm tuy rằng vô ý thức lại đang theo cái này cảnh giới rào bước tiến lên.

Ngưu gia thôn, chính là thiên long thể giới một cái thực bình thường địa phương. Nhưng mà nơi này đem ra đòi một vị tuyệt thể cường giả —— trong truyền thuyết tiên thiên vô giả.

Đã từng, đạt ma đông độ Trung Nguyên, sang hạ to như vậy Thiếu Lâm Tự cùng vô số thần công, trong đó không thiếu Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ, Dịch Kinh Tây Tựu Kinh chờ thần công, lại cũng dùng bước hậu thiên không thể đột phá đến bẩm sinh, cuối cùng khó có thể chống cự thời gian nước lũ, buông tay mà đi.

Mà Quách Phàm chỉ là một cái bình thường người, bởi vì chính mình dị năng xuyên qua thể giới đạt được siêu nhân tứ chi cùng niệm lực lúc sau, này vô thượng cơ duyên rốt cuộc làm hắn thành tựu bẩm sinh thân thể.

Ngưu gia thôn ngoại vô số thôn dân tụ tập, “Lão vương người xem hôm nay vừa mới rõ ràng vẫn là mặt trời chói chang cao chiếu, hiện tại lập tức cuồng phong gào thét như là muốn trời mưa nhật tử, người nhanh đem trong nhà quần áo thu đi!”

“Hảo nha hảo nha, ta lập tức liền đi thu!” Lão vương vừa nghe đảo, kích động không được, vừa đi còn một bên lẩm bẩm, “Ông trời thật là mở mắt, chúng ta ngưu gia thôn khô hạn đã hơn một năm, hiện tại rốt cuộc muốn trời mưa.”

“Đúng vậy đúng vậy, Bò Tát phù hộ a!”

Đối với này hết thảy, Quách Phàm tự nhiên là sẽ không biết được. Hắn chỉ là quyền lực khống chế chính mình máu nhằm phía tâm sớm đã tìm được xuyên qua thời không tần suất.

Gần, càng gần, lập tức chính mình liền có thể đạt tới xuyên qua thời không tần suất. Chính là cùng lúc đó, hắn lại không biết! Chính mình ở vô ý thức gian đã đã thông chính mình toàn thân sở hữu kinh mạch, tấn thăng tiên thiên thân thể.

Có được bẩm sinh thân thể hắn, thân thể không ngừng hấp thu trong thiên địa tự do năng lượng, bài xuất trong cơ thể tạp khí. Này còn chưa đủ, trên mặt đất năng lượng quá mức loãng. Chỉ có bay lên thiên tài có thể càng tốt cùng thiên địa phù hợp, hiểu được thiên địa năng lượng, cùng chi hình thành cộng minh. Này hết thảy đều là ở hắn vô ý thức trong quá trình hình thành.

“Quách gia huynh đệ mau xem, người xem, bầu trời có phải hay không có một người?”

“Người ở nói hươu nói vượn chút cái gì nha? Bầu trời như thế nào sẽ có người đâu!” Bên cạnh vị này nông phu vừa mới dứt lời, miệng lập tức trương đến có thể trang tiếp theo cái trứng vịt —— trên bầu trời thật sự có một người, người nọ bốn phía có nhân nhật sương mù, nhưng một ít người có thể thấy rõ ràng là một người bóng dáng. Mà những cái đó sương mù ngưng tụ thành một đóa đóa bảy màu tường vân.

“Thần, thần tiên, thần tiên hạ phàm lập!” Quách Phàm đương nhiên không có trở thành thần tiên, bảy màu tường vân cũng đương nhiên không phải hắn tâm pháp, kia chỉ là trong không khí hơi nước cùng sương mù quay cuồng quá mức kịch liệt mà chiết xạ ra bảy màu ánh nắng phổ mà thôi.

Quách Phàm rốt cuộc thanh tỉnh lại đây, “Ân, vẫn là thất bại, vẫn là không có mặc toa thời không.” Đã từng có thất bại chuẩn bị, Quách Phàm cũng không có nhụt chí. Chỉ là hắn đột nhiên phát hiện chính mình thân thể năng lượng đột nhiên bạo tăng quá nhiều. Trước kia chính mình có được niệm lực có thể khống chế chung quanh mấy trăm mét thậm chí gần ngàn mét nội vật thể mấy trăm tấn, hiện tại cái này niệm lực thượng cũng không có gia tăng quá nhiều. Nhưng là! Nhưng là! Nhưng là! Chuyện quan trọng nói tam thiên, Quách Phàm đối niệm lực khống chế năng lực lại tăng lên quá nhiều, hắn phát hiện chính mình cư nhiên có thể khống chế nguyên tử!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Thiên Đạo tương khánh lưỡng lướt tiên pháp

Đã từng chính mình ở Đoàn Dự trước mặt lợi dụng hơi nén sinh ra kịch liệt cực nóng kích thích thủy phân tử, phân giải thành khinh khí cùng dưỡng khí. Hiện tại chính mình lại có thể thông qua mặt khác một loại phương pháp trực tiếp khống chế thủy phân tử đem chi phân giải.

Này hai loại cảm giác là hoàn toàn bất đồng, liền muốn dùng chân viết tự cùng dùng viết tay tự giống nhau, tràn không nguyên tử tùy tâm sở dục, như cá

gặp nước, tựa như chính mình tay giống nhau tưởng như thế nào làm liền như thế nào làm thập phần linh hoạt.

Ngay sau đó Quách Phàm đối với không trung nắm chặt, không trung sương mù lập tức phân giải thành khinh khí cùng dưỡng khí, bậc lửa sinh thành một mảnh màu lam mây lửa. Mà hiện giờ dễ dàng khống chế nguyên tử hân, đã không phải đã từng hân chi có thể dùng hóa học mới có thể sáng chế thuận lợi bất mất sắc thái. Trong không khí CO2 cũng bị hân tách ra tới Thạch Mặc, ở trong không khí hoa mỹ thiêu đốt. Trên bầu trời màu lam cùng màu đỏ mây lửa giao tương hô ứng. Mà Quách Phàm ở trong đó tựa như thần tiên giống nhau huy hoàng mà thần bí.

Đồng thời Quách Phàm cảm giác được chính mình trong cơ thể Bắc Minh chân khí, cũng phát sinh thật lớn thay đổi. Bắc Minh thần công vận chuyển lộ tuyến từ hướng ngoại nội, hấp thu ngoại vật, mà chính mình trong cơ thể Bắc Minh thần công lại giống như nước trong giếng nhau, trình trong suốt trạng. Nhưng mà lại không hoàn toàn là như nước trong, tựa hồ có một chút điểm sền sệt, giống như lưu li, ôn nhuận thanh thấu. Thành tựu bẩm sinh thân thể Quách Phàm, lập tức vận chuyển Bắc Minh thần công phát hiện chính mình có thể lợi dụng Bắc Minh thần công trực tiếp từ trong thiên địa hấp thu năng lượng. Trong thiên địa năng lượng thông thường tiến vào ngũ cốc hoa màu hóa thành cỏ cây tinh khí, nhân loại chỉ có ăn ngũ cốc hoa màu luyện hóa cỏ cây tinh khí lúc sau mới có thể chuyển hóa vì nội tức, mà bẩm sinh thân thể có thể cấu thông thiên địa. Bắc Minh thần công đặc thù tác dụng càng là nhanh hơn hẳn hấp thu thiên địa năng lượng tốc độ. Không đến nửa khắc chung, Quách Phàm trong cơ thể đã có được trăm năm Bắc Minh thần công nội lực, hơn nữa cái này nội lực tinh thuần vô cùng, thậm chí so Vô Nhai Tử chính mình tu luyện Bắc Minh nội lực càng thêm tinh thuần.

“Bái kiến thần tiên, bái kiến thần tiên nội!” Không biết khi nào, Lưu gia thôn các thôn dân đều tề tựu tới rồi cửa thôn, tự bọn họ nhìn đến trên bầu trời Quách Phàm khởi, liền toàn thôn nhân dân đều quý xuống, yên lặng cầu nguyện. Hiểu được sau khi chấm dứt Quách Phàm rút cuộc nhìn đến, trên mặt đất còn có nhiều như vậy thôn dân hướng về chính mình quý lạy, nghe bọn họ, giống như cầu nguyện chính mình giáng xuống mưa móc, Quách Phàm nhin không được cười, này đã là chính mình lần thứ hai bị người coi như thần tiên, bất quá lấy chính mình hiện giờ thực lực, giáng xuống mưa móc cũng là thập phần đơn giản. Chỉ thấy Quách Phàm đôi tay không ngừng huy động, đem phạm vi hơn mười dặm nội đám mây toàn tấn ồm tới, ngay sau đó vận tác Bắc Minh thần công, đem tầng mây nội nhiệt lượng hút vào trong cơ thể.

Trên bầu trời ngay sau đó phiêu tán ra mưa bụi.

“Trời mưa, trời mưa.” Nhìn trên mặt đất dân chúng, hoan hô tương khánh. Quách Phàm cảm khái rất nhiều. Chính mình cũng không sẽ tiên pháp, nhưng là loại này có thể khống chế nguyên tử năng lực cũng coi như được với thần thông. Khống chế nguyên tử nhưng không đợi cùng với niệm lực cái loại này khống vật siêu năng lực đơn giản như vậy. Trung Quốc từ xưa đến nay như vậy nhiều thần thoại truyền thuyết cũng không có nói là cái nào thần tiên, có thể khống chế nguyên tử.

Có lẽ trong truyền thuyết tiên nhân so với chính mình cường đại đến nhiều, nhưng là bọn họ cũng không thể khống chế nguyên tử đi. Từ trình độ này đi lên nói bị trở thành thần tiên cũng không sai, hiện tại chính mình, ở thế giới này cũng coi như được với thần tiên.

Nhưng mà chuyện này cũng không có xong. Quách Phàm vẫn luôn cho rằng Thiên Long Bát Bộ là một cái vô hiệp thế giới, cũng không tồn tại cái gì tiên hiệp linh tinh. Nhưng mà đương hân câu thông thiên địa thời điểm đột nhiên phát hiện, cứ việc thế giới này tất cả đều là người thường cũng không tồn tại thần tiên nhân vật, nhưng thế giới này cư nhiên có Thiên Đạo!

Thiên chi đạo tồn tại có thừa mà bỏ không đủ. Thiên Đạo vẫn luôn tồn tại, cùng vận mệnh chủ định ảnh hưởng thế giới này vận chuyển. Chẳng qua Thiên Đạo quá yếu, không thể hiện hóa với người. Nếu không phải chính mình dị năng, cường đến có thể khống chế nguyên tử nông nổi, mặc dù là thành tựu bẩm sinh cũng không nhất định có thể cảm ứng được Thiên Đạo tồn tại. Chính mình cảm giác được Thiên Đạo là một đoàn vô ý thức thể, nó vừa không là một loại năng lượng, cũng không phải một loại tư tưởng, nó có khuynh hướng năng lượng, rồi lại có một chút giống tư tưởng. Thật sự là khó có thể nắm lấy, nếu một hai phải dùng một cái từ tới hình dung nói, đó chính là phần mềm.

Đối, chính là phần mềm. Chẳng qua là so phần mềm càng phức tạp vạn lần, Thiên Đạo cũng không hàm bất luận cái gì năng lượng, lại có thể thông qua Thiên Đạo quy tắc tới ảnh hưởng thế giới vận chuyển, liền giống như mệnh lệnh giống nhau. Thiên Đạo không chứa tư tưởng tựa như ngũ người giống nhau, không có hiện ý thức, chỉ có tiềm thức tới dẫn đường chính mình hô hấp, cam đoan thân thể bình thường vận hành. Quách Phàm cảm ứng được Thiên Đạo, cũng hiểu được Thiên Đạo cũng không ở thế giới này bất luận cái gì một cái cụ thể địa phương, mà là không chỗ không ở. Trên thế giới này bất luận cái gì một chỗ đều có thể cùng Thiên Đạo cấu thông.

Đây là Thiên Đạo.

Đương Quách Phàm thử đi câu thông Thiên Đạo thời điểm, hân cảm giác dị thường thông thuận. Thiên Đạo tựa như một cái ngoan bảo bảo giống nhau, tựa hồ tùy ý chính mình vuốt ve, thăm dò. Thông qua Thiên Đạo Quách Phàm có thể cảm giác được thế giới này nhất cử nhất động.

Quách Phàm phục hồi tinh thần lại, loại này quan sát thiên hạ cảm giác lại biến mất. Thử ở cùng Thiên Đạo câu thông lại có một loại có thể quan sát thế giới cảm giác. Tùy thời tùy chỗ, thông qua ném thử Quách Phàm phát hiện chính mình tùy thời tùy chỗ đều có thể tiến vào Thiên Đạo, thông qua Thiên Đạo tới theo dõi thế giới này hết thảy.

“Chỉ là theo dõi mà thôi sao?” Quách Phàm thấp giọng lầm bầm lầu bầu, “Không đối ta cảm giác được đến chính mình căn bản không có hoàn toàn khống chế Thiên Đạo, chính mình nhiều nhất nắm giữ Thiên Đạo 1/10, cho nên mới sẽ có loại cảm giác này.”

Vì thế không hề để ý tới mặt khác, Quách Phàm thông qua Thiên Đạo xem xét thế giới này hết thảy. Thiếu Lâm Tự Tàng Kinh Các, Dịch Cân kinh, Tẩy Tủy Kinh, Thiếu Lâm 72 tuyệt kỹ, Thiên Sơn linh thụ trong cung những cái đó thần bí khó lường tiêu dao tâm pháp, Đại Lý chùa Thiên Long trung Đoàn thị tuyệt học Nhất Dương Chỉ cùng Lục Mạch Thần Kiếm, Cô Tô Mộ Dung Long Thành kiếm pháp, vật đối sao dời, vực ngoại ma ni giáo Càn Khôn Đại Na Di. .... Này đó tuyệt học nhất nhất toàn ở trước mắt thoáng qua, cùng Thiên Đạo tương dung Quách Phàm, cảm giác chính mình đầu óc tựa như một máy tính giống nhau mau lẹ vô cùng, bất luận cái gì võ học ở chính mình trước mắt thoáng qua, chính mình đều có thể đem chi hóa giải vì nhất thật nhỏ bộ phận, tinh tế nghiên cứu hơn nữa tốc độ bay nhanh. Không cần thiết trong chốc lát, Quách Phàm trong đầu liền hình thành một bộ thần công, này bộ thần công có thể nói là tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả.

Là Quách Phàm tập thiên long toàn bộ thể giới sở hữu võ học hợp thành nhất thể. Tên là là lướt tự nhiên tiên pháp.

Là lướt tự nhiên tiên pháp siêu thoát truyền thống võ học, thậm chí có thể coi như tu tiên công pháp, nó không chỉ có thuộc về nội lực, hơn nữa bao gồm chiêu thức ý cảnh đều các có đề cập. Tu luyện giả cần thiết có được tuyệt thượng thiên tư, tư chất thấp hèn người tu luyện sẽ không chịu nổi cường đại nội lực nổ tan xác mà chết.

Ở Quách Phàm suy đoán ra là lướt tự nhiên tiên pháp nháy mắt liền đã đem này bộ công pháp học xong. Mượn dùng Thiên Đạo lực lượng, đem là lướt tự nhiên tiên Pháp ấn khắc vào nội tâm chỗ sâu nhất hình thành thân thể bản năng. Không chỉ có như thế, ở là lướt tự nhiên tiên pháp sinh ra nháy mắt, toàn bộ thiên long thể giới đã xảy ra thật lớn biến hóa.

Đột nhiên trên bầu trời tường vân vạn đạo, thụy khí thiên điều, mùi thơm lạ lùng tập tập, đại đạo uy thế mệnh mông mà đến, thiên địa chỉ gian sinh linh đều cảm ứng. Vô luận là Đại Tổng triều đình Tây Hạ vương cung, vẫn là Đại Lý tiêu quốc, Tây Vực ở ngoài, uyên bác đại địa phía trên đột nhiên diễn biến ra điều điều đại đạo, trong khoảng thời gian ngắn toàn bộ Thiên Long Bát Bộ trên thế giới, cỏ cây phàm thú, kỳ trân dị bảo đếm không hết linh vật đều tựa hồ ăn no nê tinh thần dị thường.

Mà Quách Phàm nơi ở ngư gia thôn càng là ba hoa chói choè, mà dừng kim liên, giống như tiên cảnh giống nhau. Tùy theo mà đến đó là một trận thanh âm, hôn hậu trầm thấp, có chứa Hạo Nhiên mặc nhưng địch nổi chỉ uy áp, tựa hồ toàn bộ hồng hoang vũ trụ tứ duy hư không đều cùng chỉ thanh run cộng mình.

“Này..... Ta đây là thành thánh tiết tấu sao?”

Quách Phàm quả thực bị này kinh hi hướng hôn đầu óc. Bất quá thực hiển nhiên không phải.

Thành thánh đương nhiên sẽ không như thế đơn giản, Quách Phàm chỉ là thông qua lối tắt cùng Thiên Đạo dung hợp, đơn luận chiến đấu lực liền bình thường thần tiên đều kém đến xa. Bất quá, đương Quách Phàm cùng Thiên Đạo dung hợp thời điểm. Mượn dùng Thiên Đạo thể giới chỉ lực đó là thần tiên cũng không phải đối thủ của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Thiên Long tự Lục mạch thần kiếm (1)

Lại nói Quách Phàm ở luyện liên thần công đồng thời, Đại Lý chùa Thiên Long phổ phát sinh một chuyện lớn. Đoàn Dự cùng Đại Lý hoàng tộc hội hợp lúc sau. Đạo bạch phượng đứng ở một bên, chỉ là rơi lệ, nói: “Đại ca, Dự Nhi hôm nay sáng sớm tỉnh còn êm đẹp mà đưa hấn cha ra khỏi thành, không biết như thế nào, đột nhiên phát điên tới.”

Đoàn Dự không được dậm chân, kêu lên: “Chắc hẳn toàn thân sưng lên, khó chịu cực kỳ.” Bảo định để nhìn hấn thể diện cùng trên tay làn da, hoàn toàn không có dị trạng, nửa điểm cũng không sưng to, lời này hiển thị thần trí mơ hồ, không khỏi nhíu mày.

Nguyên lai Đoàn Dự tối hôm qua ở vạn kiếp trong cốc được năm cái cao thủ hơn một nửa nội lực, lúc ấy cũng còn không cảm thấy như thế nào, trong lúc ngủ mơ chân khí mất dẫn đường, nhất thời loạn đi xông loạn lên. Hấn nhảy người lên tới, triển khai ‘Lăng Ba Vi Bộ’ đi lại, càng chạy càng nhanh, chân khí cổ dâng, càng là không thể ức chế, lập tức lớn tiếng gào to, kinh động người khác.

Một người thái y nói: “Khải tấu Hoàng Thượng, thể tử mạch đập hồng thịnh cực kỳ, tựa hồ huyết khí quá vượng, vì thần ngu kiến, cấp thể tử phóng một ít huyết, không biết hay không khiến cho?” Bảo định để nghĩ thâm này pháp có lẽ dùng được, gật đầu nói: “Hảo, người cho hấn phóng lấy máu.”

Kia thái y đáp: “Là!” Mờ ra cái hòm thuốc, từ một con tử trong hộp lấy ra một cái dài rộng đĩa vi. Đĩa giới về hút huyết, dùng để hút đi người bệnh trên người ứ huyết, là vi phương tiện, tha không đau đớn. Kia thái y nắm Đoàn Dự cánh tay, đem đĩa khẫu nhắm ngay hấn mạch máu. Đĩa đụng tới Đoàn Dự cánh tay sau, không được vận vẹo, vô luận như thế nào không chịu can đi lên. Kia thái y đại kỳ, dùng sức ấn đĩa, quá đến sau một lúc lâu, đĩa một đĩnh, thể nhưng đã chết.

Kia thái y ở hoàng đế trước mặt xấu mặt, cái trán mồ hôi ròng ròng mà xuống, vội lấy ra đệ nhị chỉ đĩa tới, vẫn là như thế chết cứng.

Một khác danh thái y mặt có ưu sắc, nói: “Khải tấu Hoàng Thượng, thể tử trên người trung có kịch độc, liền đĩa cũng độc chết.” Hấn kia biết đoạn cần nuốt vạn độc chi vương mãng cổ chu cấp sau, bất luận cái gì xà trùng người được hấn trên người hơi thở, liền tức xa tránh, cho dù lợi hại nhất rắn độc cũng đều khuất phục, huống chi nhỏ nhỏ đĩa? Này hai người là Đại Lý y học Trung Quốc nói nhất tinh danh y, kiến giải lại thể nhưng như thế đại tương đục mộng, có thể thấy được chắc hẳn trong cơ thể tà độc thật là cổ quái cực kỳ, tay phải vuron thực, trung vô danh tam chỉ, nhẹ nhàng đáp ở Đoàn Dự uyển

mạch ‘ liệt thiếu huyết ’ thượng.

Hắn Đoàn gia con cháu mạch đập thường thường không được với thốn khẩu, mà đi với liệt thiếu, thầy thuốc xưng là ‘ phản quan mạch ’.

Bảo định để chỉ trầm chất nhĩ mạch đập nhảy lên đã kính thả mau, như vậy nhảy đem hạ trái tim như thế nào duy trì được? Ngón tay thượng vì một dùng sức, tưởng tra sát hần kinh lạc trung càng có cái gì dị tượng, đột nhiên, tự thân nội lực cấp tả mà ra, thoáng chốc liền vô tung vô ảnh. Hắn chấn động, vội vàng buông tay. Hắn tự không biết Đoàn Dự đã luyện thành ‘ Bắc Minh thần công ’, mà liệt thiếu huyết đứng là này trên đường đi qua mạch trung huyết đạo. Bảo định để một vận nội kinh, đó là đem nội lực rót nhập Đoàn Dự trong cơ thể.

Đoàn Dự tiếng kêu: “A nha!” Toàn thân kịch chấn, run cầm cập khó khăn.

Bảo định để lui ra phía sau hai bước, nói: “Dự Nhi, ngươi gặp tình tứ hải Đình Xuân Thu sao?” Đoàn Dự nói: “Đình. . . . . Đình Xuân Thu? Chất nhĩ không biết hần là ai.” Bảo định để nói: “Nghe nói là cái tiên phong đạo cốt, họa trung xã tiên giống nhau lão nhân.” Đoàn Dự nói: “Chất nhĩ trước nay chưa thấy qua hần.” Bảo định để nói: “Người này có một thân tà môn công phu, thiện tiêu người khác nội lực, kêu ‘ hóa công đại pháp ’, có thể làm người suốt đời võ học tu vi phế với một khi, thiên hạ võ lâm chi sĩ, đều bị cầm thù đến tận xương tủy.

Người đã chưa thấy qua hần, như thế nào học được cửa này tà công?” Đoàn Dự vội nói: “Chất nhĩ không học. . . . . Học quá. Đình Xuân Thu cùng hóa công đại pháp, chất nhĩ vừa rồi vẫn là lần đầu nghe bá phụ nói đến.” Nhưng thấy Đoàn Dự đôi tay ở trên người loạn tạo loạn trào, cảm quần áo xả đến nát nhừ, làn da thượng tao ra điều điều vết máu, kiệt lực nhin xuống, mới không gào to kêu gọi, trong miệng không được.

Đạo bạch phượng không được an ủi: “Dự Nhi, ngươi nhẫn nại chút nhĩ, quá trong chốc lát liền hảo.” Bảo định để suy nghĩ: “Cái này nan đề, chỉ có hướng chùa Thiên Long đi thỉnh giáo.” Nói: “Dự Nhi, ta mang ngươi đi bái kiến vài vị trưởng bối, lưỡng trước bọn họ chắc chắn có biện pháp cho ngươi chữa khỏi tà độc.” Đoàn Dự đáp: “Là!” Đạo bạch phượng vội lấy ra quần áo cấp nhĩ từ thay.

Bảo định để mang cùng hần ra phủ, các thừa một con ngựa, hướng Đỉnh Thương sơn phi đi.

Đoàn thị lịch đại tử tiên làm hoàng đế, thường thường tránh vị vị tăng, đều là tại đây chùa Thiên Long trung xuất gia, bởi vậy chùa Thiên Long đó là Đại Lý hoàng thất từ đường. Bảo định để đem Đoàn Dự như thế nào vì Duyên Khánh Thái tử bắt, như thế nào trúng tà độc, như thế nào thân nhiễm tà công hóa người nội lực, nhất nhất nói.

Bốn xem trầm ngâm sau một lúc lâu, lại hướng Đoàn Dự đánh giá thật lâu sau, nói: “Hai vị sư đệ ý hạ như thế nào?” Bốn tham nói: “Đó là hơi tổn hại nội lực, cũng chưa chắc liền luyện không thành Lục Mạch Thần Kiếm.”

Bảo định để nói: “Dự Nhi, bốn vị tử công trưởng lão, không tiếc hao tổn công lực, vì ngươi đuổi trị tà độc, mau chút khẩu tạ.” Đoàn Dự thấy bá phụ thần sắc cùng bốn tăng cử chỉ, thấy rõ việc này không phải là nhỏ, lập tức quỳ gối, hướng bốn tăng nhất nhất dập đầu. Bốn tăng mỉm cười gật đầu. Bảo định để nói: “Dự Nhi, ngươi khoan chân ngồi xuống, trong lòng cái gì cũng đừng nghĩ, toàn thân càng không thể sử nửa phần sức lực, như có đau nhức kỳ ngứa, đều là ứng có chi tượng, không cần kinh sợ.” Đoàn Dự đáp ứng rồi, theo lời ngồi định rồi.

Này Đoàn thị năm đại cao thủ Nhất Dương Chi thượng tạo nghệ đều ở bá xúc chi gian, nhưng nghe đến xuy xuy tiếng vang, năm cỗ thuẫn dương nội lực đồng thời thấu nhập Đoàn Dự trong cơ thể.

Đoàn Dự chấn động toàn thân dưới, nhất thời ảm đạm dạt mà nói không nên lời thoải mái, liền như vào đông ở thái dương hạ phơi nắng giống nhau. Năm người ngón tay liền động, chỉ cảm tự thân nội lực tiến vào Đoàn Dự trong cơ thể sau dần dần tan rã, rốt cuộc thu không trở lại. Đoàn Dự phò chưa luyện qua kỳ kinh bát mạch ‘ Bắc Minh thần công ’, nhưng năm đại cao thủ lấy Nhất Dương Chi tay lực mạnh mẽ rót vào, Đoàn Dự lại cũng không thể nê hà, nội lực một đến hần tanh trung khí hải, liền tức chứa đựng. Đoàn thị năm đại cao thủ người nhìn một cái ta, ta xem xem người, đều là kinh nghi bất định.

Bỗng nghe đến “Ồ xôn xao — —” hét lớn một tiếng, mọi người trong tai đều chấn đến ong ong tác hưởng. Bảo định để biết đây là Phật môn trung một môn cực thượng thừa công phu, kêu ‘ sư tử hồng ’, một tiếng gào to trung tích tụ thâm hậu nội lực, rất có nhiếp địch cảnh hữu chi hiệu. Chỉ nghe kia điện bích mà ngồi tăng nhân nói: “Cường địch nay mai liền đến, chùa Thiên Long trăm năm uy danh, lung lay sắp đổ, này lời trẻ con nhũ tử trúng độc cũng thế, tà cũng thế, này đương khẩu đáng giá vì hần bạch tổn hại công lực sao?”

Khô khốc trưởng lão nói: “Sư có nặng nhẹ, đại tuyệt sơn đại luân minh vương chi ước, đảo mắt liền đến. Chính mình, ngươi cũng tới tham tường tham tường.” Bảo định để nói: “Là.” Nghĩ thầm: “Đại tuyệt sơn đại luân minh vương Phật hiệu uyên thâm, cùng chúng ta có gì liên quan?”

Bốn nhân phương tượng từ trong lòng lấy ra một phong ánh vàng trụ tột, để ở bảo định để trong tay. Bảo định để nhận lấy, xuống tay trọng điện điện mà, nhưng thấy này tin kỳ dị cực kỳ, giao là dùng hoàng kim đánh thành cực mỏng phong bì, đại ý nói: “Năm đó cùng Cô Tô Mộ Dung bác tiên sinh gặp gỡ, kết bạn kết hữu, đàm luận đương thời võ công. Mộ Dung tiên sinh ngôn hạ đối quý tự ‘ Lục Mạch Thần Kiếm ’ bị trí tôn sùng, thâm lấy chưa đến bái xem vì hám. Gần nghe Mộ Dung tiên sinh đi về cõi tiên, bị thương vô đã, vì báo, nghĩ hướng quý tự thảo cầu nên kinh, thiếu với Mộ Dung tiên sinh mộ trước, nay mai tới lấy, chớ lại vì hạnh. Bản tăng tự nhiên lấy quý trọng lễ vật báo đáp, chưa dám tay không lấy bừa cũng.”

Bốn nhân phương tượng nói: “ ‘ Lục Mạch Thần Kiếm kinh ’ nãi bốn chùa trấn chùa chi bảo, Đại Lý Đoàn thị võ học tột cao pháp môn. Chính mình, ta Đại Lý Đoàn thị cao thâm nhất võ học là ở chùa Thiên Long, người là thế tục người, tuy là chính mình con cháu, rất nhiều võ học bí ảo, cũng không có thể hướng người tiết lộ.” Bảo định để nói: “Là, này tiết ta để ý tới cũng.”

Bốn tham tức giận phần nói: “Này đại luân minh vương cũng coi như là trên đời nổi tiếng cao tăng, có thể nào như vậy bất thông tình lý, dám can đảm hướng bốn chùa cường bức này kinh? Chính mình, phương tượng sư huynh biết thiện ý giả không tới, người tới không có ý tốt, việc này hậu quả phi tiểu, chính mình làm không được chủ, thỉnh khô khốc sư thúc ra tới chủ trì đại cục.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Thiên Long tự Lục mạch thần kiếm (2)

Bồn nhân nói: “Bồn chùa tuy có dấu này kinh, nhưng nói cũng hồ thẹn, chúng ta không một người có thể luyện thành thần công, liền hơi đột kích nơi sâu trong nhà cũng không thể nói. Khô khốc sư sớ sống sở tham khô thiên, là bồn chùa một khác lộ thần công, cũng đương lại giả thời gian, mới có thể đại thành. Chúng ta chưa luyện thành thần công, người ngoài tự không thể hiểu hết, chẳng lẽ đại luân minh vương lại có cậy vô khủng, không sợ này Lục Mạch Thần Kiếm tuyệt học sao?”

Bồn tham lớn tiếng nói: “Hắn như chính mình ngưỡng mộ, muốn nhờ mượn đọc đánh giá, chúng ta kính hắn là Phật môn cao tăng, nhiều nhất bắt quá lời nói dịu dàng xin miễn, cũng không có gì ghê gớm. Nhất làm giận, hắn thế nhưng muốn bắt đi hoá táng cấp người chết, chẳng phải quá cũng khinh thường chùa Thiên Long sao?”

Bồn nhân phương tượng nói: “Sư thúc đánh giá thế địch, chúng ta nếu không có chạy nhanh luyện thành Lục Mạch Thần Kiếm, chỉ sợ bảo kinh khó tránh khỏi làm người sở đoạt, chùa Thiên Long thất bại thảm hại. Chỉ là này thần kiếm công phu lấy nội lực là chủ, thật phi trong lúc cấp thiết một đâm nhưng thành. Chính mình, cũng không là chúng ta đối Dự Nhi sở trùng tà độc ngồi yên không đề ý tới, cũng chỉ sợ đại gia nội lực hao tổn quá nhiều, cường địch đột nhiên tới, vậy khó có thể ngăn cản. Mấy ngày nay khiến cho hắn ở chỗ này tĩnh dưỡng, thương thế thắng có biến đổi đột ngột, chúng ta tùy thời nghĩ cách cứu trợ, đợi lui đại địch lúc sau, chúng ta toàn lực ứng phó, cho hắn đuổi độc như thế nào?”

Bảo định đề tuy rằng lo lắng Đoàn Dự bệnh tình, nhưng hắn đến tốt cùng cực thức đại thể, biết chùa Thiên Long là Đại Lý Đoàn thị căn bản. Hôm nay thiên long có cảnh, cùng xã tắc ngộ nguy giống nhau như đúc, lập tức nói: “Phương tượng nhân đức, chính mình cảm kích vô đã, nhưng không biết đối phó đại luân minh vương một trung bên trong, chính mình cũng có thể hơi tẩn non nốt sao?”

Bồn nhân trầm ngâm nói: “Người là ta Đoàn thị tục gia đệ nhất cao thủ, như có thể liên thủ cộng ngự cường địch, thực sự có thể tăng nhiều uy danh. Chính là người là thế tục người, đài tham dự đệ tử cửa Phật tranh chấp, khó tránh khỏi lệnh đại luân minh vương cười ta chùa Thiên Long không người.”

Khô khốc đột nhiên nói: “Chúng ta nếu phân biệt luyện kia Lục Mạch Thần Kiếm, bất luận là ai, chung quy nội lực không đủ, đều là luyện không thành. Ta cũng từng nghĩ đến một cái biện pháp, mọi người tu tập một mạch, sáu người đồng loạt ra tay. Tuy rằng lấy sáu địch một, thắng chi không võ, nhưng chúng ta đều không phải là cùng hắn đơn độc luận võ tranh hùng, mà là bảo kinh hộ chùa, liền tính một trăm người đấu hắn một người, chính mình, người liền tới thấu góp đủ số bãi.

Chẳng qua người cần phải cạo cái đầu trọc, sửa xuyên tăng trang mới thành. Này lộ kiếm pháp kiến thức cơ bản phu, người đã sớm đã sẽ, chỉ cần nhớ một cái kiếm pháp liền thành.” Bảo định đề khó hiểu, nói: “Thỉnh phương tượng chỉ điểm.” Bồn nhân phương tượng nói: “Người thả ngồi xuống.” Bảo định đề ở một cái đệm hương bồ thượng khoanh chân ngồi xuống.

Bồn nhân nói: “Lục Mạch Thần Kiếm, đều không phải là thật kiếm, chính là lấy Nhất Dương Chỉ chỉ lực hóa thành kiếm khí, có chất vô hình, nhưng xưng vô hình khí kiếm. Cái gọi là Lục Mạch, tức tay chỉ Lục Mạch thái âm phổi kinh, xù âm mào tim kinh, thiếu âm tâm kinh, thái dương ruột non kinh, dương minh dạ dày kinh, thiếu dương tam tiêu kinh.” Nói từ bồn xem đệm hương bồ mặt sau lấy ra một quyển trục.

Bồn tham tiếp nhận, treo ở trên vách, quyền trục thư khai, bạch mặt thâm niên lâu ngày, đã thành khô vàng chi sắc, bạch thượng vẽ cái trần trường nam tử đồ hình, trên người ghi chú rõ huyết vị, lấy tơ hồng hắc tuyến vẽ Lục Mạch chờ đi đường nhỏ. Bảo định đề là Nhất Dương Chỉ đại hành gia, này ‘Lục Mạch Thần Kiếm kinh’ lấy Nhất Dương Chỉ chỉ lực vi căn cơ, tất nhiên là vừa thấy tức minh.

Bồn nhân nói: “Chính mình, người là Đại Lý quốc một quốc gia chủ, cái trang dễ phục, tuy là kẻ sách ứng phó tạm thời, nhưng nếu cấp đối phương nhìn ra sơ hở, pha tổn hại Đại Lý quốc uy danh. Lợi hại tương tham, mong người sự tự quyết.” Bảo định đề đôi tay hợp thành chữ thập, nói: “Hộ pháp hộ chùa, nghĩa vô phân cớ.” Bồn nhân nói: “Thực hảo. Người lại đây, ta cho người quy y.” Khô khốc đại sư nói: “Nhập ta Phật môn, pháp danh bốn trần.”

Bảo định đề hợp thành chữ thập nói: “Tạ sư phụ ban danh.” Phật môn không tự thế tục bối phận, bồn nhân phương tượng tuy là bảo định đề thúc phụ, nhưng bảo định đề chịu khô khốc quy y, liền thành bồn nhân sư đệ. Lập tức bảo định đề đi thay tăng tay áo tăng giày, giống như đó là một vị có nói cao tăng.

Khô khốc đại sư nói: “Kia đại minh luân vương nói không chừng phòng vẫn liền đến, bồn nhân, người đem Lục Mạch Thần Kiếm bí áo truyền với bốn trần.” Bồn nhân nói: “Là!” Chỉ vào trên vách kinh mạch đồ, nói: “Bốn trần sư đệ, này Lục Mạch bên trong, người liền chuyên tấn công ‘thủ thiếu dương tam tiêu kinh mạch’, chân khí tự đan điền tới vai cánh tay chur huyết, cùng thanh lãnh uyển mà đến khuỷu tay cong trung sấn nhà, cẳng hạ tới bốn độc, tam dương lạc, sẽ tông, ngoại quan, dương trì, trung chử, chú dịch môn, ngưng tụ chân khí, tự ngón áp út ‘quan hướng’ huyết trung mãnh liệt đồng phát.”

Bảo định đề theo lời liền khởi chân khí, ngón áp út điểm chỗ, xuy xuy tiếng vang, chân khí tự ‘quan hướng’ huyết trung mãnh liệt đồng phát.

Khô khốc đại sư vui vẻ nói: “Ngươi nội lực tu vi bất phàm. Đây kiếm pháp tuy rằng biến hóa phiền phức, nhưng kiếm khí đã thành hình, tự có thể tùy ý sở chí.”

Bốn nhân nói: “Y này Lục Mạch Thần Kiếm bốn ý, nên là một người cùng sử Lục Mạch kiếm khí, nhưng trong lúc mặt thế, võ học suy vi, đã mất người có thể tu gom lại như thể mạnh mẽ hồn hậu nội lực, chúng ta đành phải sáu người phân sử Lục Mạch kiếm khí.”

Hắn lại lấy ra sáu phúc đồ hình, huyền với bốn vách tường, thiếu thương kiếm đồ hình tác treo ở khô khốc đại sư trước mặt. Mỗi phúc đồ thượng đều là tung hoành giao nhau thẳng tắp, vòng tròn cùng hình cung. Sáu người chuyên chú chính mình sở luyện nhất kiếm kiếm khí đồ, vươn ra ngón tay ở không trung hư điểm hư hoa.

Đoàn Dự thấy bá phụ cùng phương trượng chờ đang ở ngưng thần dụng công, không dám ra tiếng quấy rầy, ngồi yên thật lâu sau, cực cảm nhàm chán, trong lúc vô ý hướng treo ở khô khốc đại sư trước mặt trên vách kia trương kinh mạch huyết đạo đồ nhìn lại. Chỉ nhìn một hồi, liền giác chính mình tay phải cánh tay không được run rẩy, hình như có thứ gì muốn đột phá làn da mà phát ra ra tới. Kia tiểu lão thử giống nhau đồ vật sở muốn lao tới chỗ, đứng là huyết đạo đồ thượng sở ghi chú rõ ‘ không nhất huyết ’.

Này một đường ‘ thủ thái âm phối kinh ’ hẳn nhưng thật ra luyện qua, vách tường gian đồ hình trung huyết đạo cùng lửa nữ đồ tương đồng, nhưng đường bộ lại hoàn toàn cực khác. Theo kinh mạch đồ thượng công tuyến một đường nhìn lại, tự cũng nhất tới đại uyên, ngay sau đó nhảy lại đây trở lại thước trạch, lại xuống phía dưới tới cá tế, tuy rằng xoay quanh lặp lại, nhưng trong cơ thể này cỗ tả xung hữu đột chân khí, cứ nhiên theo tâm ý, cũng vu hồi khúc chiết duyên cánh tay mà thượng, thẳng đến khuỷu tay cong, càng thẳng tới thượng cánh tay.

Chân khí theo kinh mạch vận hành, hẳn toàn thân phiền ác lập tức giảm bớt, lập tức chuyên tâm ngưng chí đem này cỗ chân khí nạp vào huyết Thiên Trung đi. Không bao lâu, liền “A nha, a nha” kêu lên. Bảo định để nghe được hắn kêu to, vội quay đầu hỏi: “Cảm thấy như thế nào?” Đoàn Dự nói: “Ta trên người có vô số dòng khí xông xáo thoán nhảy, khô sở chí bản, lòng ta nghĩ thái sư bá đồ thượng tở hồng, dòng khí liền về tới rồi huyết Thiên Trung, a nha! Ân, chính là huyết Thiên Trung trung càng tắc càng mãn, không bỏ xuống được. Ta..... Ta..... Ta..... Ta ngực muốn bạo phá!”

Mắt thấy Đoàn Dự hai mắt thần quang tán loạn, đã hiện diện cuồng thái độ, càng vô do dự đường sống, tâm ý đã quyết: “Này đương khẩu đó là uống cuu ngăn khát, cũng không nói được.” “Dự Nhi, ta dạy cho ngươi đạo khí về hư pháp môn. Lập tức liền so mạng nói, đem pháp môn truyền thụ hẳn. Đoàn Dự trong cơ thể chân khí dư thừa cực kỳ, phi nhất thời canh ba có khả năng cất chứa đến tận, chỉ là kia pháp môn càng hành càng quen, đến sau lại cũng càng thu càng nhanh. Tăng xá trung bảy người từng người hành công, bất giác Đông Phương chi đã bạch.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Dự Nhi vi sư truyền cho người tiên pháp (1)

Nhưng nghe đến báo sáng gà gáy thanh ác ác, Đoàn Dự tự giác khắp người gian đã mất còn sót lại chân khí, đứng dậy hoạt động một chút tứ chi, thấy bá người cùng năm vị cao tăng hầy còn đang chuyên tâm luyện kiếm.

Khô khốc đại sư nói: “Thiện thay, thiện thay! Đại minh luân vương giá lâm. Các ngươi luyện được thế nào?” Bốn tham nói: “Tuy không thuần thực, tựa hồ cũng đã trợn nhưng nghiêng dịch.” Khô khốc nói: “Thực hảo! Bốn nhân, ta không nghĩ đi lại, liền thỉnh minh vương đến mưu ni đường tới tự sẽ đi.”

Bảo định để nói: “Dự Nhi, đợi lát nữa chiến đấu kịch liệt cùng nhau, thất trúng kiếm khí tung hoành, cực kỳ hung hiểm, bá phụ không thể phân tâm hộ ngươi. Ngươi đến bên ngoài đi một chút đi thôi.” Khô khốc đại sư nói: “Dự Nhi, ngươi ngồi ở ta trước người, kia đại luân minh vương lại lợi hại, cũng không thể bị thương ngươi một muốn lông tơ.”

Hắn thanh âm vẫn là quanh quẽ băng băng, nhưng ngữ ý trung rất có ngạo ý. Đoàn Dự nói: “Là.”

Chỉ một thoáng mưu ni đường trung yên tĩnh không tiếng động.

Qua một hồi lâu, chỉ nghe được bốn nhân phương trượng nói: “Minh vương pháp giá, thỉnh di bên này mưu ni đường.” Một cái khác thanh âm nói: “Làm phiền phương trượng dẫn đường.” Đại luân minh vương đạo tiến vào mưu ni đường: “Thổ Phiên quốc vẫn bởi Cuu Ma Trí, tham kiến tiên bối đại sư. Thiên long uy danh, tiểu tăng tổ sở hâm mộ, hôm nay nhìn thấy trang nghiêm bảo tượng, cực kỳ vui mừng.”

Bốn nhân phương trượng nói: “Minh vương mời ngồi.” Cuu Ma Trí nói lời cảm tạ ngồi xuống.

Cuu Ma Trí đôi tay hợp thành chữ thập, nói: “Phật rằng: Không sinh bất diệt, không cầu không tịnh. Tiểu tăng căn cốt đần độn, không thể hiểu thấu đạo yêu ghét sinh tử. Tiểu tăng cuộc đời có một tri giao, là Đại Tổng Cô Tô người, họ kép Mộ Dung dễ, tên một chữ một cái ‘ bác ’ tự. Năm xưa tiểu

tăng cùng bí tình cờ gặp gỡ tương phùng, giảng võ luận kiếm. Vị này Mộ Dung tiên sinh khắp thiên hạ võ học không chỗ nào không khuy, không chỗ nào không tinh, tiểu tăng đến bí chỉ điểm mấy ngày, cuộc đời đáng nghỉ, rất có sở giải, lại đến Mộ Dung tiên sinh khải tặng thượng thừa võ học bí kíp, ân sâu hậu đức, vô dám quên. Không ngờ đại anh hùng thiên không giả năm, Mộ Dung dễ tiên sinh tây về cực lạc. Tiểu tăng có một không tình chi thỉnh, mong rằng chúng trưởng lão từ bi.”

Bốn nhân nói: “Tê chùa tích chỗ Nam Cương, đến mộ Mộ Dung tiên sinh đây ái, thật cảm vinh sùng. Nhưng không biết năm đó Mộ Dung tiên sinh sao không đích thân đến xin vay kiếm kinh đánh giá?”

Cưu Ma Trí thờ dài một tiếng, sâu thâm biến sắc, im lặng sau một lúc lâu, mới nói: “Mộ Dung tiên sinh thấy rõ này kinh là quý tự trấn sát chi bảo, thần nhiên cầu xem, định không mông dẫn. Hần nói Đại Lý Đoàn thị quý vì đế hoàng, không quên năm xưa giảng hồ nghĩa khí, nhân huệ ái dân, ân huệ tòa khắp mọi chúng sinh, hẳn cũng không tiện ra chi với trộm đạo cường lấy.”

Bốn nhân tạ nói: “Nhiều thừa Mộ Dung tiên sinh khích lệ. Nếu Mộ Dung tiên sinh thực coi trọng Đại Lý Đoàn thị, minh vương là hần bạn tốt, cần đương tự suy nghĩ Mộ Dung tiên sinh di ý.”

Cưu Ma Trí nói: “Chỉ là ngày ấy tiểu tăng từng nói ngoa ngôn nói: ‘ tiểu tăng là Thổ Phiên quốc sư, với Đại Lý Đoàn thị không thân không thích, Thổ Phiên Đại Lý hai quốc, cũng không thân hậu bang giao. Mộ Dung tiên sinh vừa không liên thân lấy, từ tiểu tăng đại lao đó là. ’ đại trượng phu một lời đã ra, sinh tử không hối hận. Tiểu tăng đối Mộ Dung tiên sinh đã có này ước, quyết định không thể nuốt lời.”

Nói đôi tay nhẹ nhàng đánh tam chuông. Ngoài cửa hai gã hán tử nâng một con gỗ đàn cái rương tiến vào, đặt ở ngầm. Cưu Ma Trí ồng tay áo phất một cái, rương cái không gió tự khai, chỉ thấy bên trong là một con sáng sủa sinh quang hoàng kim tiểu rương. Cưu Ma Trí cúi người lấy ra kim rương, thác ở trong tay. Lại thấy Cưu Ma Trí vạch trần kim rương rương cái, lấy ra lại là tam bốn cù sách. Hần tùy tay phiên động, bốn nhân chờ liếc mắt nhìn lại, thấy sách trung có đồ có văn, đều là nguyên mặc sở thư.

Luân minh vương cúi đầu nói: “Đại sư cụ đại trí tuệ, đại thần thông, phi tiểu tăng có thể đạt được. Đây tam cuốn võ công mẹo, nãi Mộ Dung tiên sinh tự viết, trình bày phái Thiếu Lâm bảy mươi hai môn tuyệt kỹ ý chính, luyện pháp, cùng với phá giải chi đạo. Mộ Dung tiên sinh đem này tam cuốn kỳ thư ban tặng, tiểu tăng đọc kỹ nghiên cứu dưới, được lợi rất nhiều. Hiện nguyện đem này tam cuốn kỳ thư, cùng quý tự trao đổi Lục Mạch Thần Kiếm bảo kinh. Nếu mông các vị đại sư kính xin, lệnh tiểu tăng cho hết năm xưa tín nặc, thật là vô cùng cảm kích.”

Bốn nhân phương tượng im lặng không nói, nghĩ thầm “Đây tam quyển sách trung sở nhớ, nếu thật là Thiếu Lâm Tự bảy mươi hai môn tuyệt kỹ, như vậy bốn chùa đến này thư sau, võ học thượng chẳng những cùng Thiếu Lâm chạy song song với, ức thả càng có thắng qua. Cái chùa Thiên Long thông tất Thiếu Lâm tuyệt kỹ, bốn chùa tuyệt kỹ Thiếu Lâm lại không cách nào biết được.”

Cưu Ma Trí nói: “Tiểu tăng tuổi trẻ kiến thức nông cạn, lời nói chưa chắc có thể thủ tín với các vị đại sư. Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ trung tam môn chi pháp, không ngại trước tiên ở các vị phía trước bêu xấu.” Chỉ thấy hần tay phải ngón cái cùng ngón trỏ nhẹ nhàng đáp trụ, làm như cầm ở một đoá hoa tươi giống nhau, mặt lộ mỉm cười, tay trái năm ngón tay hướng hữu nhẹ đạn. Hần liền đạn mấy chục hạ sau, giờ lên tay phải ồng tay áo, há mồm hướng tay áo một thổi, chỉ một thoáng tay áo thượng phiêu tiếp theo phiến phiến quần cờ đại viên bố, ồng tay áo thượng lộ ra mấy chục cái phá khổng. Nguyên lai hần này mấy chục hạ cầm hoa chỉ, đều lẳng không điểm ở chính mình ồng tay áo phía trên, như lực tổn hại y, mới nhìn hoàn hảo không tổn hao gì, một khi gió thổi, công lực mới lộ ra tới.

Bốn nhân cùng bốn xem, bốn tướng, bốn tham, bảo định để chờ nhìn nhau thấy vài lần, đều là âm thầm kinh dị: “Bằng chúng ta công lực, lấy Nhất Dương Chi hư điểm, phá y thùng, nguyên cũng không khó, nhưng ra chỉ như thế mềm nhẹ mềm, ôn nham mỉm cười gian thần công đã vậy, lại phi chúng ta có khả năng. Đây cầm hoa chỉ cùng Nhất Dương Chi hoàn toàn bất đồng, này âm nhu nội lực, thật là rất có đủ để lấy làm gương chỗ.”

Cưu Ma Trí mỉm cười nói: “Bêu xấu. Tiểu tăng cầm hoa chỉ chỉ lực, không kịp Thiếu Lâm Tự huyền độ đại sư xa. Kia ‘ nhiều la điệp chỉ ’, chỉ sợ tạo nghệ càng kém.” Lập tức thân hình chuyển động, vòng quanh ngầm rương gỗ bước nhanh mà đi, mười ngón nhanh chóng liền điểm, nhưng thấy rương gỗ thượng vụn gỗ bay tán loạn, không được nhảy lên, trong khoảnh khắc một con rương gỗ đã trở thành từng mảnh mảnh nhỏ.

Bảo định để chờ thấy hần chỉ nứt rương gỗ, đảo cũng không kỳ, nhưng thấy rương gỗ móc xích, đồng phiến, thiết khâu, đáp nút chờ kim loại phụ kiện, đều ở hần chỉ lực hạ sôi nổi vỡ vụn, lúc này mới không khỏi kinh hãi. Đôi tay hợp lại ở ồng tay áo bên trong, đột kích chỉ gian, kia một đồng gỗ vụn phiến bỗng nhiên bay múa nhảy lên lên, liền hình như có người lấy một muốn vô hình tê bông, không được đi gây xích mích giáo bát giống nhau. Xem Cưu Ma Trí khi, trên mặt hần trước sau mang theo ôn hòa tươi cười, tăng tay áo liền vạt áo thoát cũng không phiêu động nửa phần, nguyên lai hần chỉ lực từ ồng tay áo trung âm thầm phát ra, toàn vô hình tích.

“Ha ha ha...” Cưu Ma Trí thu hồi chỉ pháp sau cười to vài tiếng, đối với chùa Thiên Long chư vị cao tăng nói: “Tiểu tăng cuồng vọng nói một câu không biết trời cao đất dày nói, này Lục Mạch Thần Kiếm kiếm pháp đúng như Mộ Dung tiên sinh nói như vậy tinh diệu, chỉ sợ quý tự tuy có đồ phổ lại cũng không có người có thể luyện thành. Như có người luyện thành, chỉ sợ cũng không có Mộ Dung tiên sinh nói như vậy tinh diệu.”

“Quốc sư lời nói chi ý là tề chùa Lục Mạch Thần Kiếm kiếm phổ có tiếng không có miếng, chúng ta đây liền dùng Lục Mạch Thần Kiếm kiếm phổ tới lĩnh giáo quốc sư biện pháp hay.” Khô khốc đại sư nói.

Chương 16: Dự Nhi vi sư truyền cho người tiên pháp (2)

“Hảo, các vị cao tăng chịu biểu hiện thần kiếm tuyệt kỹ, lệnh tiểu tăng mở rộng tầm mắt, hạnh thế nào chi.” Cưu Ma Trí chấp tay trước ngực hành Phật lễ nói.

Bốn nhân nói: “Quốc sư dùng cùng binh khí thỉnh lấy ra tới đi.

Cưu Ma Trí ở chùa Thiên Long chư vị cao tăng đối diện ngồi xếp bằng ngồi xuống, mệnh lạt ma mang tới sáu chi tăng hương cắm với trước mặt, cách năm thước tả hữu. Cưu Ma Trí đôi tay chà xát, chợt hướng ra phía ngoài chém ra, sáu chi hương đầu sáng ngời, đồng thời đốt. Chư vị cao tăng cả kinh, chỉ cảm thấy người này nội lực sâu đã là không thể phỏng đoán. Sáu chi tăng hương sở sinh xanh biếc chỉ yên thẳng tắp lượn lơ dăng lên, như sáu điều lục tuyến. Cưu Ma Trí song chưởng như ôm viên cầu, nội lực vận ra, lục đạo bích yên chậm rãi hướng ra phía ngoài uốn lượn, phân biệt chỉ vào khô khốc, bốn xem, bốn tướng, bốn nhân, bốn tham, bảo định để sáu người. Sử lại là hần độc môn tuyệt kỹ ‘ hòa điểm đao ’, hư vô mờ mịt, không thể nắm lấy, giết người với không có đức hạnh, lợi hại khôn lường. Lần này hần chỉ ở đến kinh, không muốn đã thương người, này đây điểm sáu chi nhánh hương, lấy triển lãm chương lục hướng đi bộ dạng, gần nhất có vẻ không có sợ hãi, thứ hai ý kỳ từ bi vì hoải, chỉ ở đánh giá, không ở đã thương người.

Sáu điều bích yên đi vào sáu người trước người ba thước chỗ dừng lại bất động. Sáu người đều lấp bắp kinh hãi, nghĩ thầm lấy nội lực bức đưa bích yên cũng đảo không khó, nhưng đem này yên khí để ở giữa không trung bất động, kia nhưng khó được khản. Bốn tham tay trái ngón út duỗi ra, một cái dòng khí từ thiếu hướng huyết trung bắn nhanh mà ra, chỉ hướng trước người bích yên. Cái kia cột khói chịu này nội lực một bức, nhanh chóng vô cùng hướng Cưu Ma Trí đảo bắn xuyên qua, cho đến hần trước người nhị thước khi, Cưu Ma Trí ‘ hòa điểm đao ’ nội lực thêm thịnh, cột khói vô pháp lại về phía trước hành.

Cưu Ma Trí gật gật đầu, cười nói: “Ha ha... Danh bất hư truyền, Lục Mạch Thần Kiếm trung quả nhiên có ‘ thiếu trạch kiếm ’.” Hai người nội lực lui tới vài lần, bốn tham đại sư biết nếu ngồi định rồi bất động, khó có thể phát huy kiếm pháp trung uy lực, lập tức đứng dậy, thân mình tả khuynh, tay trái ngón út nội lực tự tả hướng hữu chiếu nghiêng qua đi. Cưu Ma Trí tả chưởng một bát đem chỉ ngăn trở. Lúc này bốn xem gia nhập chiến trận, chỉ thấy bốn xem ngón giữa một dừng, ‘ trung hướng kiếm ’ về phía trước đâm ra.

Cưu Ma Trí quát: “Hảo, là trung hướng kiếm pháp!” Huy chưởng ngăn trở, lấy một địch nhị, không chút nào lộ hạ phong.

Chưa kịp sáu người toàn gia nhập chiến trận, Cưu Ma Trí lấy một địch sáu nội lực không đủ, không lâu liền bại trận xuống dưới. Ở bọn họ trận chiến là lúc, khô khốc đại sư bên người Đoàn Dự lại là đem Lục Mạch Thần Kiếm bồi đem xuống dưới.

“Lục Mạch Thần Kiếm bất quá có tiếng không có miếng, chùa Thiên Long hà tất coi như bảo bối, còn không bằng cùng tiểu tăng đối đến tam bốn kỳ thư hảo.” Cưu Ma Trí điều trị hạ nội tức nói.

“Không biết như thế nào có tiếng không có miếng, còn thỉnh quốc sư bảo cho biết.” Bốn nhân phương thượng nói.

“Mộ Dung tiên sinh khâm phục và ngưỡng mộ chính là Lục Mạch Thần Kiếm kiếm pháp, cũng không phải kiếm trận. Quý tự kiếm trận cố nhiên lợi hại, nhưng nhiều nhất cùng Thiếu Lâm ‘ La Hán trận ’, Côn Luân ‘ hỗn độn kiếm trận ’ tương đương thôi. Nếu luận kiếm pháp, hừ hừ, kia đảo chưa chắc.” Cưu Ma Trí hừ lạnh nói.

“Mặc kệ kiếm pháp cũng hảo, kiếm trận cũng thế, nhưng thật ra chúng ta thắng vẫn là quốc sư thắng?” Bốn tham cười lạnh nói.

Cưu Ma Trí chậm rãi đứng lên nói: “Này trận thứ nhất lại là quý tự thắng, chẳng qua ta đáp ứng rồi Mộ Dung tiên sinh sự thỉnh nhất định phải làm được.”

“Quốc sư còn tưởng lại đã làm một hồi? Người từ đâu ra phần thắng?” Bốn nhân nói.

“Đại sư vũ lực cao cường, chẳng lẽ đoán không ra? Tiếp chiêu đi.” Cưu Ma Trí nói xong liền phải động thủ.

Lại lần nữa đã làm một hồi, khô khốc đại sư cũng gia nhập chiến trận, lần này Cưu Ma Trí toàn tâm đối địch, đem đối thủ nội lực nhất nhất phong bế, lại là ôn trọng thượng phong mắt thấy liền phải thắng. Bỗng nhiên chỉ thấy chư vị đại sư triệt công lực quỳ trên mặt đất, biểu tình trang nghiêm, mà bốn xem cùng bốn tham ánh mắt trung càng là đại hiện bi phẫn. Lại là khô khốc đại sư biết không địch, tự hành đốt hủy kiếm phổ .

“Khô khốc đại sư đây là tội gì, tiểu tăng bản khoản a. Cũng may kiếm này phổ phi sức của một người có khả năng luyện được, hủy cùng không hủy, không có bao lớn phân biệt. Cáo từ.” Cưu Ma Trí trong lòng phần hận khô khốc đại sư hủy hoại chính mình vất vả tính toán, nhưng mặt ngoài lại là giả bộ một bộ áy náy biểu tình.

Hắn xoay người, thừa người không chú ý chế trụ bảo định để nói: “Tệ quốc quốc chủ kính đã lâu bảo định để phong phạm, sớm dục vừa thấy, còn thỉnh điện hạ hạ mình, phó Thổ Phiên quốc một tự.”

“Ha ha... Hần nguyên lai là bảo định để, hiện đã ở chùa Thiên Long xuất gia, pháp danh bốn trần. Bốn trần, nếu Thổ Phiên quốc chủ yếu gặp người, người tha tùy quốc sư phó Thổ Phiên một tự.” Khô khốc đại sư ha ha cười nói. Bảo định để bất đắc dĩ đành phải ứng thanh: “Là.” Bảo định để vì nước chủ khi tự nhiên tôn quý, nhưng xuất gia vì tăng sau, bất quá là chùa Thiên Long một tăng nhân thôi, không quan trọng gì.

“Ngươi mau thả ta ra bá phụ.” Nói chuyện lại là vẫn luôn tránh ở khô khóc đại sư bên người ngâm nga kiểm phổ Đoàn Dự.

“Ngươi là ai?” Cưu Ma Trí trầm giọng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: Dự Nhi vi sư truyền cho người tiên pháp (2)

“Hảo, các vị cao tăng chịu biểu hiện thần kiếm tuyệt kỹ, lệnh tiểu tăng mở rộng tầm mắt, hạnh thế nào chi.” Cưu Ma Trí chấp tay trước ngực hành Phật lễ nói.

Bốn nhân nói: “Quốc sư dùng cùng binh khí thỉnh lấy ra tới đi.

Cưu Ma Trí ở chùa Thiên Long chư vị cao tăng đối diện ngồi xếp bằng ngồi xuống, mệnh lạt ma mang tới sáu chi tăng hương cắm với trước mặt, cách năm thước tả hữu. Cưu Ma Trí đôi tay chà xát, chột hướng ra phía ngoài chém ra, sáu chi hương đầu sáng ngời, đồng thời đốt. Chư vị cao tăng cả kinh, chỉ cảm thấy người này nội lực sâu đã là không thể phỏng đoán. Sáu chi tăng hương sở sinh xanh biếc chỉ yên thẳng tắp lượn lơ dăng lên, như sáu điều lục tuyến. Cưu Ma Trí song chưởng như ôm viên cầu, nội lực vận ra, lục đạo bích yên chậm rãi hướng ra phía ngoài uốn lượn, phân biệt chỉ vào khô khóc, bốn xem, bốn tướng, bốn nhân, bốn tham, bảo định để sáu người. Sử lại là hấn độc môn tuyệt kỹ ‘ hòa điểm đao ’, hư vô mờ mịt, không thể nắm lấy, giết người với không có đức hạnh, lợi hại khôn lường. Lần này hấn chỉ ở đến kinh, không muốn đã thương người, này đây điểm sáu chi nhánh hương, lấy triển lãm chương lực hướng đi bộ dạng, gần nhất có vẻ không có sợ hãi, thứ hai ý kỳ từ bị vì hoài, chỉ ở đánh giá, không ở đã thương người.

Sáu điều bích yên đi vào sáu người trước người ba thước chỗ dừng lại bất động. Sáu người đều lấp bắp kinh hãi, nghĩ thầm lấy nội lực bức đưa bích yên cũng đao không khó, nhưng đem này yên khí đệ ở giữa không trung bất động, kia nhưng khó được khăn. Bốn tham tay trái ngón út duỗi ra, một cái dòng khí từ thiếu hướng huyết trung bắn nhanh mà ra, chỉ hướng trước người bích yên. Cái kia cột khói chịu này nội lực một bức, nhanh chóng vô cùng hướng Cưu Ma Trí đảo bắn xuyên qua, cho đến hấn trước người nhị thước khí, Cưu Ma Trí ‘ hòa điểm đao ’ nội lực thêm thịnh, cột khói vô pháp lại về phía trước hành.

Cưu Ma Trí gật gật đầu, cười nói: “Ha ha... Danh bất hư truyền, Lục Mạch Thần Kiếm trung quả nhiên có ‘ thiếu trạch kiếm ’.” Hai người nội lực lui tới vài lần, bốn tham đại sư biết nếu ngồi định rồi bất động, khó có thể phát huy kiếm pháp trung uy lực, lập tức đứng dậy, thân mình tả khuynh, tay trái ngón út nội lực tự tả hướng hữu chiếu nghiêng qua đi. Cưu Ma Trí tả chưởng một bát đem chỉ ngăn trở. Lúc này bốn xem gia nhập chiến trận, chỉ thấy bốn xem ngón giữa một dừng, ‘ trung hướng kiếm ’ về phía trước đâm ra.

Cưu Ma Trí quát: “Hảo, là trung hướng kiếm pháp!” Huy chưởng ngăn trở, lấy một địch nhị, không chút nào lộ hạ phong.

Chưa kịp sáu người toàn gia nhập chiến trận, Cưu Ma Trí lấy một địch sáu nội lực không đủ, không lâu liền bại trận xuống dưới. Ở bọn họ trận chiến là lúc, khô khóc đại sư bên người Đoàn Dự lại là đem Lục Mạch Thần Kiếm bồi đem xuống dưới.

“Lục Mạch Thần Kiếm bất quá có tiếng không có miếng, chùa Thiên Long hà tất coi như bảo bối, còn không bằng cùng tiểu tăng đối đến tam bốn kỳ thư hảo.” Cưu Ma Trí điều trị hạ nội tức nói.

“Không biết như thế nào có tiếng không có miếng, còn thỉnh quốc sư bảo cho biết.” Bốn nhân phương tượng nói.

“Mộ Dung tiên sinh khâm phục và ngưỡng mộ chính là Lục Mạch Thần Kiếm kiếm pháp, cũng không phải kiếm trận. Quý tự kiếm trận cố nhiên lợi hại, nhưng nhiều nhất cùng Thiếu Lâm ‘ La Hán trận ’, Côn Luân ‘ hỗn độn kiếm trận ’ tương đương thôi. Nếu luận kiếm pháp, hừ hừ, kia đao chưa chắc.” Cưu Ma Trí hừ lạnh nói.

“Mặc kệ kiếm pháp cũng hảo, kiếm trận cũng thế, nhưng thật ra chúng ta thắng vẫn là quốc sư thắng?” Bốn tham cười lạnh nói.

Cưu Ma Trí chậm rãi đứng lên nói: “Này trận thứ nhất lại là quý tự thắng, chẳng qua ta đáp ứng rồi Mộ Dung tiên sinh sự thỉnh nhất định phải làm được.”

“Quốc sư còn tưởng lại đã làm một hồi? Ngươi từ đâu ra phần thắng?” Bốn nhân nói.

“Đại sư vũ lực cao cường, chẳng lẽ đoán không ra? Tiếp chiêu đi.” Cưu Ma Trí nói xong liền phải động thủ.

Lại lần nữa đã làm một hồi, khô khóc đại sư cũng gia nhập chiến trận, lần này Cưu Ma Trí toàn tâm đối địch, đem đối thủ nội lực nhất nhất phong bế, lại là ôn trọng thượng phong mắt thấy liền phải thắng. Bỗng nhiên chỉ thấy chư vị đại sư triệt công lực quỳ trên mặt đất, biểu tình trang nghiêm, mà bốn xem

cùng bốn tham ảnh mắt trung cang là đại hiện bị phần. Lại là khô khốc đại sư biết không địch, tự hành đốt hủy kiếm phổ.

“Khô khốc đại sư đây là tội gì, tiểu tăng bắn khoăn a. Cũng may kiếm này phổ phi sức của một người có khả năng luyện được, hủy cùng không hủy, không có bao lớn phân biệt. Cáo từ.” Cưu Ma Trí trong lòng phần hận khô khốc đại sư hủy hoại chính mình vật và tính toán, nhưng mặt ngoài lại là giả bộ một bộ áy náy biểu tình.

Hắn xoay người, thừa người không chú ý chế trụ bảo định để nói: “Tệ quốc quốc chủ kính đã lâu bảo định để phong phạm, sớm dục vừa thấy, còn thỉnh điện hạ hạ mình, phó Thổ Phiên quốc một tự.”

“Ha ha... Hắn nguyên lai là bảo định để, hiện đã ở chùa Thiên Long xuất gia, pháp danh bốn trần. Bốn trần, nếu Thổ Phiên quốc chủ yếu gặp người, người thả tùy quốc sư phó Thổ Phiên một tự.” Khô khốc đại sư ha ha cười nói. Bảo định để bắt đắc dĩ đành phải ứng thanh: “Là.” Bảo định để vì nước chủ khi tự nhiên tôn quý, nhưng xuất gia vì tăng sau, bất quá là chùa Thiên Long một tăng nhân thôi, không quan trọng gì.

“Người mau thả ta ra bá phụ.” Nói chuyện lại là vẫn luôn tránh ở khô khốc đại sư bên người ngâm nga kiếm phổ Đoàn Dự.

“Người là ai?” Cưu Ma Trí trầm giọng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Dự Nhi vì sư truyền cho người tiên pháp (3)

“Người chớ có hỏi ta là ai, thả buông ta ra bá phụ lại nói.” Đoàn Dự chỉ vào Cưu Ma Trí nói, nói liền phải đi lên kéo bảo định để, bắt lấy này tay trái.

“Dự Nhi, người đừng lý ta, cấp tốc thỉnh người cha đăng cơ, tiếp thừa đại bảo. Ta là nhân văn đã hạc một lão tăng, cang Hà Túc Đạo?” Bảo định để khẩn trương nói. Đoàn Dự không nghe, chỉ là dùng sức lôi kéo bảo định để thủ đoạn, kêu lên: “Mau thả ta ra bá phụ!”

Hắn vô tình tiếp xúc tới rồi bảo định để trên cổ tay huyết đạo, như vậy một sử lực, bảo định để chấn động toàn thân, lập tức liền cảm thấy nội lực tiết ra ngoài.

Đồng thời Cưu Ma Trí sắc mặt đại biến, trong lòng kinh hãi, nghĩ thầm: “Đại Lý Đoàn thị sao cũng học xong ‘tinh tú hải’ tà công ‘hóa công đại pháp’?” Lập tức vận công chống đỡ.

Bảo định để bỗng nhiên cảm giác đôi tay các có một cỗ mãnh liệt nội lực hướng ra phía ngoài lôi kéo, lập tức dùng ra ‘tá lực đả lực’ bản lĩnh, đem này hai cỗ lực đạo lẫn nhau va chạm ở bên nhau. Song lực va chạm là lúc, hắn chỗ thân ở giữa, đôi tay liền không chút nào chịu lực, vung tay lên liền thoát ly Cưu Ma Trí trói buộc, mang theo Đoàn Dự người nhẹ nhàng lui về phía sau, trong lòng thầm kêu: “Hồ thẹn! Hôm nay ít nhiều Dự Nhi cứu giúp.”

“Tiểu tăng vẫn luôn cho rằng Đại Lý Đoàn thị nghệ chuyên tô học, không rành bên vũ, không nghĩ tới hậu bối anh hiền, lại đi kết giao tinh tú lão quái, nghiên tập ‘hóa công đại pháp’ kỳ môn võ học, kỳ quái a, kỳ quái!” Cưu Ma Trí làm bộ bị ai nói.

Bảo định để cười lạnh nói: “Kính đã lâu đại luân minh vương cơ trí linh hoạt khéo léo, hiểu biết phi phạm, lại cũng khẩu ra bực này luận điệu vô văn. Tinh tú lão quái thiện với âm toán đánh lén, đề tiện vô si, ta Đoàn thị đệ tử há có thể cùng hắn có gì liên quan?”

“Nghe một khi đã như vậy, kia vì cái gì vị tiểu huynh đệ này sẽ hóa công đại pháp đâu?” Cưu Ma Trí cười hỏi.

“Người nói vậy, này căn bản không phải cái gì hóa công đại pháp, mà là ta thần tiên sư phó truyền cho ta Bắc Minh thần công.” Đoàn Dự khi bắt quá liền nói, “Ta đã từng ở vô lượng đáy vực có duyên gặp được thần tiên, thần tiên nói ta cùng với hắn có duyên liền thu ta làm đồ đệ, truyền ta Bắc Minh thần công, chờ ta Bắc Minh thần công đại thành là lúc liền truyền ta tiên pháp. Cưu Ma Trí ta xem người vẫn là đi nhanh đi, nếu không ngày sau ta nói cho thần tiên sư phó, không tránh khỏi muốn người đẹp.”

Nghe xong Đoàn Dự nói, toàn bộ chùa Thiên Long người đều thạch hóa. Ngần tính vạn tính không nghĩ tới Đoàn Dự cư nhiên tại như vậy khẩn trương quan khẩu cấp đại gia nói một chuyện cười.

Liền tính là khô khốc đại sư cũng cảm thấy thập phần xấu hổ. Hắn vẫn luôn cảm thấy Đoàn Dự là một cái thập phần thông tuệ hài tử, không nghĩ tới Đoàn Dự cư nhiên có thể xả ra như vậy một cái sứt sẹo lý do lừa gạt Cưu Ma Trí, hắn không tự giác nhìn về phía Đoàn Dự, thế nhưng phát hiện Đoàn Dự không có mặt đỏ, đứa nhỏ này kỹ thuật diễn thật tốt!

Trong lúc nhất thời Cưu Ma Trí cũng cười, “Ha ha ha ha!” Cưu Ma Trí cảm thấy quá thú vị, vừa mới hắn cảm thấy cái này hậu bối, nội lực sâu không

lường được, nhưng là không nghĩ tới cư nhiên là một cái đồ ngọc.

“Nga! Vị tiểu huynh đệ này nói rất đúng, tiểu tăng phụng dưỡng ta Phật nhiều năm lại trước nay không có gặp qua ta Phật chân dung, càng chưa nghe qua Phật tổ hiện thế. Lại không nghĩ rằng vị tiểu huynh đệ này cư nhiên tuổi còn trẻ còn có thể gặp được thần tiên, không nói được giúp ta dẫn tiến một hồi, làm ta cũng trông thấy vị kia thần tiên như thế nào?”

Đoàn Dự không có nghe được Cưu Ma Trí ý tứ, nghĩ đến chính mình đều còn chỉ thấy quá sư phó một mặt, sư phó ở nơi nào cũng không biết, lại sao có thể cùng Cưu Ma Trí dẫn tiến đâu. Chạy nhanh đuổi đi này tôn sát thần mới là mấu chốt. “Kia vẫn là thôi đi, sư phó của ta chính là thần tiên. Đại hòa thượng người lại là Phật môn người trong, đạo bất đồng khó lòng hợp tác, sư phó của ta sẽ không bằng lòng gặp người.”

Cưu Ma Trí vốn dĩ chỉ là cảm thấy buồn cười, không nghĩ tới Đoàn Dự thật đem chính mình đương hồi sự nhị, tức khắc khí cực. “Tiểu tăng tung hoành phun phiến nhiều năm, hôm nay há tha cho người chờ tiểu nhân trên chọc!” Dứt lời liền một chưởng hướng về Đoàn Dự đánh tới.

“Dự Nhi cẩn thận!” Bảo định đế hô to nói.

Đoàn Dự hấp tấp dưới vận chuyển Lăng Ba Vi Bộ, hướng hữu một mại, tránh thoát chính diện một chưởng. Lại không ngờ vừa lúc đi đến Cưu Ma Trí bên, Cưu Ma Trí một tay liền phong bế hãn huyết đạo.

“Ta xem các người Đại Lý chùa Thiên Long là đã hết bản lĩnh đi!” Lúc này Cưu Ma Trí hoàn toàn không có phía trước khiêm tốn, ngược lại càn rỡ lên, “Đại Lý chùa Thiên Long. Hừ hừ. Nổi danh dưới kỳ thật khó phụ. Người trong võ lâm thế nhưng lấy thần tiên lấy cớ làm rùa đen rút đầu. Thật sự là làm tiểu sinh mở rộng tầm mắt! Ha ha ha ha ha!”

Liền ở Cưu Ma Trí vừa mới dứt lời, không trung liền đột nhiên đại biến. Toàn bộ chùa Thiên Long trên không, Đại Lý quốc trên không thậm chí là toàn bộ Trung Nguyên trên không, chầm rãi phiêu đảng trừ mê li tiếng nhạc. Tiếng nhạc chợt xa chợt gần, tựa hồ từ không trung truyền đến lại tựa hồ ở bên tai thường vang, chùa Thiên Long trung mỗi người đều nghe được thanh âm này, thập phần dễ nghe, không thể nói là cái gì ca, lại làm nhân tâm tự yên lặng. Lúc này Cưu Ma Trí nhìn phía không trung, nhìn đến lệnh người khó có thể tưởng tượng sự tình.

Đại Lý không trung vốn là ánh nắng tươi sáng, không cần thiết một lát, liền tích tụ nổi lên tầng lớn mây mù, mây mù không ngừng quay cuồng, giống như giăng hải thao thao rộng lớn mạnh mẽ, thỉnh thoảng thấy không trung lại xuất hiện mấy đạo cầu vồng. Nếu là bình thường cầu vồng cũng liền thôi, Cưu Ma Trí thế hãn cả đời này cũng không có gặp qua nhiều như vậy cầu vồng, một đạo, lưỡng đạo, ước chừng có 30 nhiều nói cầu vồng treo không trung.

Từng đạo cầu vồng núi non trùng điệp núi non trùng điệp hình thành mấy đạo cầu vồng kiêu. Cầu vồng kiêu hạ mơ hồ có thể thấy chim nhạn ở bay múa. Trên bầu trời tựa hồ có kim sắc hoa sen đoá không ngừng rơi xuống, bất quá rơi xuống giữa không trung liền tiêu tán không thấy, làm người khó có thể cân nhắc.

Không chỉ có như thế, quan trọng nhất chính là Cưu Ma Trí phát hiện chính mình nội lực tựa hồ có một loại ẩn ẩn gia tăng cảm giác, đã từng xem qua vô số võ học bảo điển, hiện tại tựa hồ đột nhiên lý giải càng sâu khắc lại.

Cưu Ma Trí bên cạnh Đoàn Dự cũng là như thế, đột nhiên, hãn bị một cổ mạc danh lực lượng thẳng lên không trung.

“A ——” đại gia lúc này mới phản ứng lại đây, Đoàn Dự giống như bị nịnh lên tiểu kê lập tức hướng không trung phóng đi, càng lên càng cao, thẳng đến đại gia trong mắt chỉ còn lại có một cái điểm nhỏ. Đoàn Dự trong khoảnh khắc liền bị lên tới gần ngàn dặm không trung, trong lòng tức khắc sợ hãi không thôi.

Chùa Thiên Long chúng tăng cũng bị này một dưới tình huống choáng váng, “Dự Nhi!” Bảo định đế cùng chùa Thiên Long chúng tăng thuận thế đuổi theo.

Chỉ thấy Đoàn Dự huyền phù với bầu trời cây số trời cao, trên bầu trời vô số cầu vồng cùng kim liên hóa thành từng đạo màu tím trường luyện hướng Đoàn Dự bay đi, không ngừng dừng hướng Đoàn Dự phản đầu. Trên bầu trời quay cuồng tầng mây kịch liệt thu nhỏ lại biến thành nồng đậm sương mù, bao phủ ở Đoàn Dự bốn phía, lúc sau lại không ngừng bị Đoàn Dự hút vào thể trung.

Không chỉ có là chùa Thiên Long, toàn bộ Đại Lý quốc mọi người, đều nhìn trên bầu trời kia một cái nho nhỏ bóng dáng. Không biết cụ thể đã xảy ra chuyện gì, chỉ có thể lẳng lặng chờ đợi kết quả.

Trên bầu trời, Đoàn Dự từ phía trước khủng hoảng dần dần biến thành bình tĩnh, nhìn xuống phía dưới, hãn cảm thấy chưa từng có yên lặng. Lúc này một đạo quen thuộc thanh âm từ bên tai truyền đến, “Dự Nhi, vì sự này liền truyền cho người là lướt tiên pháp.”

Chương 18: Vô hình trang bức nhất trí mạng

“Sur phó! Là người sao?” Đoàn Dự kích động không thôi, vốn dĩ cho rằng khó thoát Cưu Ma Trí ma chương, không nghĩ tới thời điểm mấu chốt sư phó cứu chính mình. “Sư phó ngài ở nơi nào? Đồ nhi cũng hảo hướng ngài thỉnh an.” Đoàn Dự nói xong liền hướng nơi xa xem, nhưng là mệnh mạng không trung, trừ bỏ đầy trời mây trắng cầu vòng cái gì cũng không có.

“Người không cần nhìn. Vì sư xa ở ngàn dặm ở ngoài. Hôm nay vì sư cảm ứng được người có một khó, cho nên tính toán đem vì sư ngày gần đây sáng chế là lướt tiên pháp dạy cho người, người cũng không thể rơi vì sư tên tuổi!”

“Là, cần tuân sư phó dạy bảo!” Đoàn Dự thật sự là quá kích động, ngàn dặm ở ngoài nha, sư phó thể nhưng có thể ở ngàn dặm ở ngoài hướng chính mình truyền thụ tiên pháp, kia đến là cỡ nào ghê gớm thần thông a! Trong truyền thuyết có thể làm người thành tiên pháp môn! Sư phó liền phải giao cho chính mình.

Trên bầu trời, Quách Phàm câu thông thiên long thể giới Thiên Đạo đem Đại Lý trên bầu trời nguyên khí trực tiếp rót nhập Đoàn Dự trong cơ thể. Thực hành thể hồ quán đỉnh phương pháp, lấy là lướt tâm pháp thay thế được nguyên lai Bắc Minh thần công chân khí, thay đổi chân khí lúc sau, cũng đem là lướt tiên pháp chiêu số cùng muốn quyết truyền cho hắn, làm hắn ở không trung thuần thục một chút.

Trên mặt đất mọi người nhìn đến còn lại là một cảnh tượng khác: Tầng mây cùng ráng màu quay chung quanh Đoàn Dự không ngừng đảo quanh, khi thì hút vào Đoàn Dự thể trung, khi thì bài xuất Đoàn Dự bên ngoài cơ thể. Chỉ thấy trên bầu trời Đoàn Dự đột nhiên phát ra một đạo khí sóng, ngang qua trời cao, đâm thẳng chân trời, rất là đồ sộ! Đoàn Dự như cá vào nước, ở trên bầu trời bay tới bay lui, tựa hồ kia không phải không trung, mà là thủy giống nhau, Đoàn Dự ở trong đó tùy tâm sở dục linh hoạt không thôi. Trên mặt đất mọi người đắm chìm cũng kinh ngạc với bầu trời phát sinh cảnh tượng, lại một chút không có chú ý tới thời gian thoáng qua, hai cái canh giờ cứ như vậy đi qua.

Là lướt tự nhiên tiên pháp rốt cuộc truyền thụ xong, Đại Lý trên không kỳ cảnh cũng dần dần tiêu tán, rốt cuộc gần lưu lại Đoàn Dự một người thân ảnh. Đoàn Dự tự nhiên là sẽ không phi hành, cứ như vậy từ trên bầu trời vuông góc rơi xuống. ....

Trên mặt đất Cưu Ma Trí đã hối hận không thôi, chẳng lẽ trên thế giới này thật sự có tiên nhân sao? Nói như thế tới cái này hậu bối nói cũng là thật sự, phía trước chính mình lời nói chẳng phải là mạo phạm thần tiên, thần tiên mới giáng xuống trừng phạt.

Lại lần nữa nhìn về phía không trung, chỉ thấy Đoàn Dự không ngừng từ không trung rơi xuống, tốc độ càng lúc càng nhanh cùng lúc đó, trên bầu trời ngưng kết ra một cái trong suốt chương ấn, chương ấn càng đổi càng lớn, gần mặt đất là lúc đã có mấy chục mẫu diện lớn nhỏ, trực tiếp hướng về Cưu Ma Trí một chương chụp tới.

“Này, trong truyền thuyết từ trên trời giáng xuống chương pháp! Này chẳng lẽ chính là ——” (đương nhiên không phải như tới thần chương.)

“Tiên —— người —— phúc —— chương ——” Đoàn Dự rống lớn nói. Không sai, chiêu này tên gọi tiên nhân phúc chương, cái gọi là làm mưa làm gió. Quách Phàm coi đây là danh chính là bởi vì này nhất chiêu uy lực thật lớn, diện tích cực quảng, làm người khó có thể chạy thoát, đối phương vô luận rất mạnh, đối chính mình mà nói liền giống như Ngũ Hành Sơn hạ con khỉ giống nhau phiên tay nhưng diệt.

Bất quá không thể không nói, Đoàn Dự kinh nghiệm giá trị tiếp cận với linh. Tiên nhân phúc tay này nhất chiêu công kích diện tích cực kỳ quảng đại, đặc biệt dễ dàng thương cập vô tội ——

Chùa Thiên Long chúng tăng nhóm, nhìn đến một chương này xuống dưới, khóc tâm tình đều có. Trên bầu trời một chương này thật sự quá lớn, phúc cập chùa Thiên Long hơn phân nửa, nếu uy lực cường đại, khá vậy hứa chùa Thiên Long hơn phân nửa đều sẽ hủy trong một sớm!

“Không ——” khô khốc đại sư khàn cả giọng mà quát, “Đại gia lập tức phân tán khai, chạy nhanh chạy ra chùa Thiên Long ngoài!”

Vô luận là khô khốc, bồn xem, bồn tướng, vẫn là bồn nhân, bồn tham, bảo định để, bọn họ đều không có thời gian ở quan tâm Đoàn Dự an nguy, lúc này giữ được chính mình mạng nhỏ quan trọng, chùa Thiên Long các tăng nhân loạn thành một nồi cháo khắp nơi chạy tứ tán. Cũng may miễn chùa Thiên Long các hòa thượng phần lớn tập quá võ, trong thời gian ngắn trong vòng cũng có thể trèo tường mà ra.

Vì thế trên bầu trời Đoàn Dự liền nhìn đến như thế cảnh tượng: Tiên nhân phúc tay này nhất chiêu còn chưa đến, chùa Thiên Long nội mọi người đã trốn không sai biệt lắm, chỉ còn Cưu Ma Trí một người còn tại chỗ đau khổ chống đỡ.

Cưu Ma Trí đều không phải là không nghĩ trốn, hắn đương nhiên cũng không nghĩ nganh khiêng nhất chiêu, chính là, ở tiên nhân phúc tay chương ấn bị ngưng kết ra tới thời điểm, hắn hơi thở đã bị tỏa định ở, hiện tại hắn, cả người đồ mồ hôi, chút nào di động không được.

Trước hết chạy ra chùa Thiên Long khô khốc đại sư quay đầu nhìn nhìn sau lưng chùa Thiên Long, nhìn trên bầu trời, kia hùng hồn thật lớn chương ấn không cảm thờ dài: “Một chương này xuống dưới, có lẽ toàn bộ chùa Thiên Long cũng liền phế đi!”

Quả nhiên, không đến một lát cái này “Có lẽ” liền thành hiện thực.

Bởi vì Đoàn Dự chiến lược tính sai lầm, dùng tiên nhân phúc tay này nhất chiêu, chùa Thiên Long hơn phân nửa quả nhiên trở thành một mảnh phế tích.

“Ầm ầm ầm. ....” Chùa Thiên Long từng tòa gác mái sập thanh âm không dứt bên tai, đồng thời lập tức chạy ra đầy trời tro bụi, mấy ngàn mễ ngoại vẫn nhưng nhìn đến.

“Đây là cái gì thanh âm? Hình như là chùa Thiên Long phương hướng.” Mới vừa rồi còn khiếp sợ với bầu trời kỳ lạ cảnh quan Đại Lý các con dân đột nhiên nghe được mấy tiếng vang lớn, rốt cuộc phản ứng lại đây, “Thiên long là phát sinh động đất sao?” Mọi người trong lòng đều phát ra như vậy nghi vấn.

“Khụ khụ. ....” Chờ đến bụi tán sau, khô khóc đại sư rốt cuộc tổ chức đại gia rửa sạch hiện trường. ....

Lần này ô long sự kiện, trong chùa tăng nhân cũng không ít người bị thương, bất quá còn hảo, Đoàn Dự chương lực chủ yếu tập trung ở Cưu Ma Trí trên người, gánh vác đến chùa Thiên Long chúng tăng trên người lực lượng cũng không nhiều. Cũng đúng là bởi vì chương lực phân tán, cho nên Cưu Ma Trí chỉ là trọng thương học máu thất hôn mê, cũng không có bị đương trường chương tể.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Tiên nhân chúc phúc khí vận sở chung

Từ Quách Phàm dung hợp Thiên Đạo bên trong, liền thông qua Thiên Đạo phát hiện Đại Lý chùa Thiên Long trung phát sinh trạng huống. Không nghĩ tới chính mình đồ nhi như vậy không biết cố gắng, cuối cùng cư nhiên vẫn là bị Cưu Ma Trí cấp chế trụ.

Lấy chính mình hiện tại năng lực, toàn bộ thiên long thế giới đều ở trong lòng bàn tay, xưng là thần cũng chút nào bất quá. Chính mình đồ nhi cư nhiên bị một phạm nhân làm cho như thế chật vật, nói ra đi đều là mất mặt da chuyện này.

Vừa lúc hiện tại chính mình dung hợp tiến Thiên Đạo dị tượng, tràn ngập toàn bộ Thiên Long Bát Bộ thế giới. Vì thế Quách Phàm liền thông qua Thiên Đạo tiến hành “Viễn trình thao tác”. Đem Đoàn Dự thăng đến không trung, hội tụ toàn bộ Đại Lý phía trên thiên địa nguyên khí, lợi dụng thể hồ quán đỉnh phương thức toàn bộ rót vào Đoàn Dự trong cơ thể, đồng thời tại đây mượn dùng Thiên Đạo đem là lướt tâm pháp các loại muốn quyết khắc vào Đoàn Dự trong đầu.

Đương hấn nhìn đến Đoàn Dự thể nhưng trực tiếp dùng tiên nhân phúc tay trực tiếp đem chùa Thiên Long hủy đi hơn phân nửa cũng là nhịn không được cười. “Không nghĩ tới ta cái này đồ nhi cư nhiên có như vậy cường đại trang bức bản lĩnh. Trò giỏi hơn thầy, ta thật là hồ thẹn không bằng a!”

Nói xong nhìn phía dưới còn ở hướng chính mình không ngừng quỳ lạy cầu nguyện thôn dân. “Đây là ta lần đầu tiên câu thông Thiên Đạo địa phương, thật là một cái đáng giá kỷ niệm địa phương. Cũng thế, nhìn các ngươi như thế thành kính, đem ta coi như thần tiên, ta đây cũng không ứng bần xin.”

Vì thế Quách Phàm khuynh tấn toàn lực câu thông Thiên Đạo, 10% 20% 30%, thẳng đến hấn cảm giác chính mình thậm chí có thể khống chế Thiên Đạo gần một nửa. Quách Phàm thập phần kích động, khống chế một hai ngày đạo ý vị trên thế giới này, chính mình cơ hồ có thể làm được mọi việc lòng có suy nghĩ, sự có điều thành. Nhưng là loại này khống chế Thiên Đạo cảm giác, một lát liền đã xảy ra biến ngược. Từ nguyên lai 50% giảm xuống đến 40%, 30%.

Cuối cùng Quách Phàm phát hiện chính mình nhiều nhất chỉ có thể khống chế 30% Thiên Đạo. Nếu lại nhiều thân thể của mình đem thừa nhận không được như thế thật lớn ý thức mà trực tiếp dung nhập Thiên Đạo bên trong mất đi tự mình. Bất quá khống chế 30% Thiên Đạo đối với chính mình tới nói đã là phi thường ghê gớm.

Quách Phàm, vui mừng nhìn trên mặt đất không ngừng hướng chính mình quỳ lạy ăn xin thôn dân nói: “Ban cho nơi này ngày sau mưa thuận gió hoà, miễn với tai hoạ, không chịu chiến tranh chi xâm, không chịu dịch bệnh chi nhiễu.” Nhìn về phía thôn ngoại cái kia mộc bài thượng viết ngu gia thôn ba chữ tiếp tục nói: “Ngu gia thôn thôn dân, hậu đại cũng có thể sống lâu trăm tuổi, hưởng Tề nhân chi phúc.”

Dứt lời, phía dưới thôn dân chỉ nhìn đến chính mình cả người thoải mái, có người thậm chí có thể cảm nhận được chính mình ngày thường lao động lưu lại ám thương đã là biến mất. “Đa tạ thần tiên, đa tạ thần tiên chúc phúc!” Lư gia thôn thôn dân, cảm nhận được thần tiên pháp lực sau, càng thêm thành kính mà thăm viếng.

Quách Phàm kỳ thật cũng không sẽ này đó pháp thuật, hấn sở dĩ có thể làm được như vậy, tất cả đều là bởi vì khí vận duyên cớ. Hiện tại Quách Phàm có thể khống chế 30% Thiên Đạo quyền hạn, tự nhiên có thể điều động thiên long thế giới khí vận chỉ lực, tiến hành dời đi.

Cái gọi là đại thế không thể sửa, Quách Phàm vì thế liền từ Tây Hạ vận mệnh quốc gia trung rút ra một ít khí vận đem chúng nó tái giá đến ngu gia thôn trên người. Ngu gia thôn hiện tại khí vận cực kỳ nồng hậu, thậm chí là Đại Tổng kinh thành mấy chục lần.

Bình phàm người chỉ cần tiến vào ngu gia thôn liền có thể thu được khí vận hun đúc kết tốt nhất vận; trường kỳ ở tại Lư gia thôn, liền có thể bách bệnh không sinh; chiến tranh họa loạn sẽ không tự giác mà vòng qua ngu gia thôn. Chỉ cần khí vận không tiêu tan ngu gia thôn liền có thể vĩnh viễn tồn tại giống như thế ngoại đào nguyên. Bất quá khí vận chứa đựng cũng không dễ dàng, không có bảo vật đóng giữ là khó có thể làm khí vận trường kỳ tồn

tại.

Quách Phàm nhìn về phía thôn ngoại cái kia ngư gia thôn thôn bài. Nghĩ tới một cái tốt biện pháp, chỉ thấy hần đối với cái kia thôn bài một lóng tay, lập tức trừu hết cái kia mộc bài trung than bên ngoài sở hữu nguyên tố, bề gỗ lập tức trở nên hắc tiêu sắc chỉ còn lại có than hắc đơn chất, tiếp theo đối này than đơn chất tiến hành sắp hàng trọng tổ, bằng ổn định kết cấu hình thành kim cương.

Kim cương cả người trong suốt, giống như một khối ngàn năm hàn băng, bốn phía không ngừng toát ra màu trắng sương mù, kim cương mặt trên có khắc Lư gia thôn 3 cái tự dưới ánh mặt trời, ần ần lóe kim sắc quang huy.

Quách Phàm thuận tay đem từ Tây Hạ rút ra tới vận mệnh quốc gia chứa đựng ở kim cương trung. Làm xong này hết thấy liền đại công cáo thành. Ngay sau đó phiêu nhiên mà đi.

“Thôn trưởng người xem!” Một cái thôn dân chỉ vào thôn ngoại trong suốt ngư gia thôn thôn bài.

“Kia khối trong suốt lưu li sắc ngọc thạch làm sao bây giờ?”

“Mau đem kia khối thần bài cung lên, về sau chúng ta Lư gia thôn thôn dân thế thế té bài.”

“Thôn trưởng người nói chúng ta thôn về sau dứt khoát liền cái danh kêu kính thần thôn đi!”

“Không thể, thần tiên ban cho chúng ta thẻ bài mặt trên viết ngư gia thôn, chúng ta có sao có thể tự tiện sửa đổi?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Đại triệt hiểu ra

Ngày hôm sau, Đoàn Dự chậm rãi mở to mắt, rốt cuộc từ hôn mê trung tỉnh lại. Nguyên lai hôm qua ở thiên long là hần đại triển thần uy, dùng ra uy lực cường đại tiên nhân phúc tay. Kết quả, bởi vì công lực không đủ thi xong một chương lúc sau trực tiếp hư thoát té xỉu.

“Thái y, Dự Nhi thế nào?” Đoàn Chính Thuần vội vã hỏi thái y.

“Hồi bẩm Vương gia, tiểu vương gia hết thấy mạnh khỏe, chỉ là thân thể thoát lực mà thôi, nghỉ ngơi mấy ngày liền có thể không ngại.” Thái y trả lời nói, “Hơn nữa, tiểu vương gia trong cơ thể tinh lực hùng hậu, hơn xa thường nhân. Ngày sau nhất định sống lâu trăm tuổi không nói chơi.”

“Phụ vương, sao người lại tới đây?” Đoàn Dự lập tức đứng dậy nói, ngay sau đó lại nhìn về phía bên cạnh bảo định đế, “Đại bá, ngày hôm qua sự tình thế nào? Cái kia Curu Ma Trí có từng thối lui?”

“Dự Nhi yên tâm, cái kia Curu Ma Trí đã vô công hoàn toàn biến mất bị chúng ta cầm tù ở chùa Thiên Long trung.” Bảo định đế suy nghĩ trong chốc lát lại hỏi, “Dự Nhi, hôm qua người nói tiên nhân thu người làm đồ đệ truyền cho người tiên thuật, chính là thật sự?”

“Thiên chân vạn xác.” Đoàn Dự lúc này mới nhớ tới chuyện này làm người nghe tới đích xác không thể tưởng tượng, vì thế đem gặp gỡ thần tiên cùng bái sư kỹ càng tỉ mỉ trải qua nói cho phụ vương cùng bá phụ, “Kia một lần ta du lịch vô lượng dưới chân núi.....”

“Ha ha!” Đoàn Chính Thuần nghe xong này đó cười miệng đều khép không được, “Từ xưa đến nay, thần tiên nói đến hư vô mờ mịt. Cổ nhân toàn tưởng bịa đặt, ta chờ người tập võ võ công đến cao thâm chỗ, cũng có thể có được kỳ lạ uy năng, này đây phần lớn không tin thần tiên quý quá nói đến. Không nghĩ tới trên thế giới này thật sự có tiên nhân, hơn nữa cư nhiên là ta nhi tử may mắn có thể bái ở tiên nhân môn hạ, này thật là ta Đại Lý hoàng tộc chuyện may mắn a!”

“Bất quá Dự Nhi” lúc này bên cạnh bảo định đế xen mồm hỏi, “Ngày hôm qua người bỗng nhiên đuổi trời cao không, lại có ráng màu quán thế, cuối cùng lại từ trên trời giáng xuống, dùng ra kia kinh thiên khóc mà một chương. Đến tốt cùng là chuyện như thế nào đâu?”

“Là cái dạng này” Đoàn Dự trả lời, “Hôm qua tình huống khẩn cấp, sư phó của ta ở thiên lý ở ngoài cảm giác ta có nguy hiểm, cho nên hần mới thi pháp gần ngày sáng chế ra là lướt tự nhiên tiên pháp dạy cho ta, kêu ta luyện thành này công. Sư phó nói là lướt tự nhiên tiên pháp là tập hợp thiên hạ sở hữu võ học vì nhất thể, trong vòng công, chiêu thức, kỹ xảo, cảnh giới đồng tu võ công, võ công đại thành, liền có thể nghịch phản bản sinh, câu thông thiên địa nguyên khí, chống đỡ thời gian chi lực, đạt tới Trường Xuân bất lão cảnh giới.”

Nghe Đoàn Dự nói như vậy, bảo định để cảm thấy không hiểu ra sao, giống tò mò bảo bảo giống nhau tiếp tục hỏi: “Này thần công lợi hại như vậy, Dự Nhi người luyện đến đệ mấy tầng?”

“Là lướt tự nhiên tiên pháp chỉ có một tầng, sư phó nói này công bất luận tầng số, bất luận phẩm cấp, chỉ chia làm luyện thành cùng không có luyện thành. Chưa luyện thành khi cùng bình thường võ công giống nhau như đúc, một khi luyện thành liền có thể thắng tới bầm sinh, hưởng thiên nhân chi thọ.”

“Kia Dự Nhi người luyện thành sao? Đạt tới cái kia cái gọi là bầm sinh không?” Đoàn Chính Thuần thập phần khẩn trương hỏi, Đoàn Chính Thuần gấp qua chùa Thiên Long bị đánh đến đồng đồ nát bộ dáng, nói vậy nhĩ tử hử là tới bầm sinh đi!

“Còn không có.” Đoàn Dự cũng có cảm thấy ngượng ngùng, đỏ mặt nói, “Cái gọi là bầm sinh đó là có thể câu thông thiên địa nguyên khí, nhất chiêu nhất thức mượn dùng tự nhiên chi lực, bởi vậy thành tựu bầm sinh tất nhiên có thể, lên trời xuống đất trực tiếp phi hành.”

Lời này không cần nói cũng biết, hôm qua, Đoàn Dự tiếp thu thể hồ quán đỉnh lúc sau trực tiếp từ bầu trời rơi xuống, cũng không sẽ phi hành. Cho nên tất nhiên là không có tới bầm sinh.

“Đúng rồi Dự Nhi.” Đoàn Chính Thuần hỏi, “Sư phó của người truyền cho người tiên pháp khi có từng nói đến tiên pháp không thể tiết lộ cho hân người.” Đoàn Chính Thuần nhưng thật ra tưởng, chính mình nhĩ tử học tập tiên pháp không thể tiết lộ cho hân người.” Đoàn Chính Thuần nhưng thật ra tưởng, chính mình nhĩ tử học tập tiên pháp, tương lai nhất định trường sinh bất lão, chính mình hay không cũng có thể đi theo học tập đỉnh điểm chỗ tốt đâu.

“Phụ vương, sư phó như thế không có nói” Đoàn Dự không có nghe được Đoàn Chính Thuần ý tứ,

“Bất quá sư phó nói cái này tiên pháp bá đạo vô cùng, không có vạn trung vô nhất tư chất, học tập tất nhiên sẽ không chịu nổi nội tức hỗn loạn do đó nổ tan xác mà chết.” Nói tới đây, Đoàn Dự rất là kiêu ngạo, này thuyết minh chính mình tư chất chính là vạn trung vô nhất.

Những lời này trực tiếp đánh mất Đoàn Chính Thuần học tập ý tưởng, chính mình tư chất chính mình nhất rõ ràng, tuy rằng không tồi, nhưng tuyệt đối không đạt được vạn trung vô nhất.

Lúc này, khô khốc đại sư đi đến. “Dự Nhi, người thế nào?”

Đoạn vân lập tức xuống giường hành lễ nói. “Đa tạ khô khốc đại sư quan tâm, ta thân thể đã mất trở ngại, nhưng thật ra so dĩ vãng bất luận cái gì thời điểm đều hảo.” “Này liền hảo, này liền hảo. Đúng rồi hôm qua, Cưu Ma Trí bị người đánh thành trọng thương kinh mạch đều đoạn, đã bị chúng ta nhốt tại trong chùa, hân hôm nay nói muốn muốn gặp người, có chút lời nói tương đối với người nói. Ta thấy hân võ công đã phế liền không có cự tuyệt. Không biết ý của người như thế nào?”

“Như vậy cũng hảo.” Đoàn Dự trả lời nói, “Ta liền đi gặp vị này Đại hòa thượng.”

Đoàn Dự dưỡng hảo thương sau liền đi tới giam giữ Cưu Ma Trí phòng chất củi.

Cưu Ma Trí sau một lúc lâu không nói, lại ám một vận khí, xác biết mấy chục năm gian khổ tu vi đã là phế với một khi. Hân nguyên là cái trí tuệ đại tuệ người, Phật học tu vi cũng là thập phần duệ thâm, chỉ vì luyện võ công, hiểu thắng chi tâm ngày thịnh, hưởng Phật chi tâm ngày đậm, đến có hôm nay việc, hiện giờ đột nhiên tỉnh ra: “Như tới dạy dỗ Phật tử, đệ nhất là muốn đi tham, đi ái, đi lấy, đi triền, mới có giải thoát chi vọng. Ta lại không một có thể đi, danh lợi trói buộc, đem ta gất gao hệ trụ. Hôm qua thấy được chân thân hiện thể, mới vừa rồi tỉnh ngộ. Hiện giờ võ công mất hết, nào biết không phải thần tiên làm phép, kêu ta cái tà quy chính, có thể thanh tịnh giải thoát?”

Hân nhìn lại mấy chục năm tới hành động, cái trán mồ hôi ròng ròng mà xuống, lại là hổ thẹn, lại là thương tâm, nhìn thấy Đoàn Dự lại đây, vội vàng nói: “Lão nạp qua đi rất nhiều đắc tội, cần này tạ quá.” Nói hợp thành chữ thập khom người.

Đoàn Dự nhìn thấy hân hành lễ, tuy rằng kinh ngạc, cũng vội tức đáp lễ, nói: “Đại sư đại nạn lúc sau có này giác ngộ, thật sự là làm người vui mừng, thật là không cần cảm tạ ta.”

Cưu Ma Trí nói: “Đó là công tử chính mình sở tích phúc báo. Công tử trạch tâm nhân hậu, hạnh phúc cuối đời vô cùng, cho nên có thể được đến tiên nhân rủ lòng thương. Này một quyển kinh thư, công tử ngày nào đó có liền, hao tâm tổn sức thỉnh đại lão nạp còn cấp Thiếu Lâm Tự. Ai, lão nạp tuy ở Phật môn, tranh cường hão thắng chi tâm lại so với thường nhân hãy còn thịnh, hôm nay chi quả, thật đã loại nhân với ba mươi năm trước. Ai, tham, giận, si tam độc, không một đến niễn. Rồi lại tự cho mình là vi cao tăng. Kiêu căng tự chậm, vô thẹn không thẹn. Ai, mệnh chung lúc sau thân nhập khố khí địa ngục, vạn kiếp không được siêu sinh.”

Đoàn Dự nói: “Đại sư tương lai tính toán như thế nào? Là phải về Thổ Phiên quốc sao?”

Cưu Ma Trí nói: “Ta là phải về đến sở tới chỗ, lại không nhất định là Thổ Phiên quốc. Thế ngoại người rành rồi, há lại vì bức này tục sự bận lòng? Lão nạp sau này hành tung vô định, thích ứng trong mọi tình cảnh, tâm yên vui chỗ, đó là thân yên vui chỗ. Bất quá thế tử lão nạp có vừa mới cầu, mong rằng thế tử đáp ứng.”

“Không biết đến lúc đó có gì thỉnh cầu?”

“Vài thập niên sau, lão nạp già rồi, không thể hành động là lúc mong rằng chùa Thiên Long có thể thu lưu lão nạp, làm lão nạp có thể ở chùa Thiên Long an độ lúc tuổi già, nghiên tập kinh Phật.”

Đến lúc này, Cưu Ma Trí đại triệt hiểu ra, rốt cuộc chân chính thành một thể hệ cao tăng, từ nay về sau quảng dịch Thiên Trúc Phật gia kinh luận mà làm tàng văn, phát huy mạnh Phật hiệu, độ người vô số. Sau đó Thiên Trúc Phật giáo suy vi, kinh luật luận Tam Tạng đều thất lạc mai một, ở Tây Tạng lại vẫn bảo toàn thật nhiều, ở giữa Cưu Ma Trí thật có công lớn.

Dịch: Sáng nay rảnh đăng 5 chương chiều rảnh đăng thêm mấy chương nữa

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Thế giới tấn chức

Thiên Sơn linh thú cung.

“Thu cúc, đồng mỡ đi vào bể quan đã ba ngày nhiều, như thế nào còn không có ra tới nha!” Một vị cung trang thiếu nữ không ngừng khắp nơi dạo bước, đi tới đi lui.

“Hảo đồng mai, ngơoi hoảng đến ta đầu đều hôn mê.” Thu cúc bắt đắ dĩ nhìn nhìn đồng mai, “Đồng mỡ nói muốn bể quan ba ngày, chúng ta chờ một chút đi!”

“Chính là trong lòng ta luôn là cảm thấy lo sợ bất an, sẽ không ra cái gì nhiều loạn đi!”

“Cái gì nhiều loạn nha?” Lúc này các nàng mặt sau đột nhiên truyền đến một trận già nua thanh âm.

“Bà ngoại!” Cúc mai hai tỷ muội nghe được thanh âm sau kính hi mà xoay người lại xoay người lại hướng Thiên Sơn Đồng Mỡ hành lễ. “Bà ngoại đã nhiều ngày bể quan nhưng có cái gì thu hoạch?”

“Ân.” Thiên Sơn đồng lão không cảm lộ ra mỉm cười, “Bà ngoại ta lần này bể quan rất có thu hoạch, lần này phản lão hoàn đồng sau, ta sẽ không sợ Lý thu thủy cái kia tiện nhân.”

Thiên Sơn Đồng Mỡ thập phần vui vẻ, ba ngày trước thiên địa dị tượng đối với bình thường người trong võ lâm tới nói chỉ là công lực có điều đề cao, nhưng là Thiên Sơn Đồng Mỡ lại không giống nhau, nàng đắm chìm với võ học nhiều năm, ở thiên địa một dị tượng trung nàng đột nhiên lĩnh ngộ tới rồi rất nhiều chính mình đã từng chưa từng có nghĩ đến đồ vật.

Đã từng nàng sư phó Tiêu Dao Tử truyền nàng thuần dương chí tôn công, nàng thế nhưng thiên phú bình dị, nghịch chuyển thần công sáng chế Bát Hoang lục hợp duy ngã độc tôn công, thậm chí lợi dụng Thiên Sơn sáu dương chương sáng chế sinh tử phù bức này thần công. Đáng tiếc chịu Lý thu thủy ám toán rơi vào cái chung thân tàn tật, trước sau khó có thể càng tiến thêm một bước, nhiều năm qua nàng vẫn luôn tìm không thấy thích hợp biện pháp, thẳng đến ba ngày trước thiên địa dị tượng xuất hiện.

Thiên địa dị tượng xuất hiện là lúc, thường nhân chỉ biết cảm thấy cả người nhẹ nhàng, tựa hồ bách bệnh loại trừ, nhưng Thiên Sơn Đồng Mỡ lại tận tâm sáng choang, mượn dùng thiên địa dị tượng tiến vào ngộ đạo cảnh giới.

Đã từng nàng cho rằng phái Tiêu Dao trấn phái thần công Bắc Minh thần công hiện tại xem ra cũng bất quá như vậy, đã từng nàng cho rằng đã trần đến hoàn mỹ Bát Hoang lục hợp duy ngã độc tôn công, hiện tại hần nàng lại phát hiện trong đó thật nhiều khuyết điểm, mặc dù là Lý thu thủy sở tu luyện tiểu vô tướng công ở hần xem ra cũng là miễn miễn cưỡng cưỡng mà thôi. Hiện giờ nàng đã không thỏa mãn với hiện tại Bát Hoang lục hợp duy ngã độc tôn công, nàng muốn siêu nhảy nàng đã qua đời sư phó Tiêu Dao Tử, sáng chế thiên hạ đệ nhất thần công.

Bởi vậy ngộ đạo qua đi nàng lập tức bể quan, này ba ngày nàng không ăn không uống, hao hết tâm lực, cẩn thận hồi ức ngộ đạo khi cảm thụ, có bao nhiêu thứ kết hợp linh thú cung phái Tiêu Dao tuyệt học.

Đã từng chính mình chủ công thủ thiếu dương tam tiêu kinh (cũng chính là nội tiết hệ thống), tu luyện khi cần thiết hút uống máu tươi, bằng không vô pháp tu luyện, hiện giờ tâm nhìn trống trải, không hề thỏa mãn với chỉ công ít dương tam tiêu kinh. Rốt cuộc sáng chế một bộ tiên vô cô nhân, hậu vô lai giả thần công tuyệt học —— thiên trường địa cửu bất lão Trường Xuân công.

“Hiện giờ ta chuyển tu thiên trường địa cửu bất lão Trường Xuân công, chỉ đợi vượt qua cuối cùng một lần phản lão hoàn đồng, là có thể đem trong cơ thể thuần dương nội lực chuyển hóa vì Trường Xuân chân khí, đến lúc đó luôn cố gắng cho giỏi hơn, trong thiên hạ chính là bà ngoại ta thiên hạ đệ nhất!”

Ở Thiên Sơn Đồng Mỡ còn ở đắm chìm với hưởng càng cao trình tự tiến bộ thời điểm, lại không biết có người đã trước hần một bước tới cái kia cảnh giới.

Ở Thiếu Lâm Tự một cái tiểu tạp trong viện, một vị quét rác Lão hòa thượng nhìn nhìn không trung, không cảm sờ sờ chính mình kia thật dài chòm râu. “Ba ngày trước thiên địa dị tượng thật là huyền diệu khó giải thích! Lão nạp sống 100 hơn tuổi, lại không nghĩ rằng hiện giờ râu cur nhiên biến đen. Thật là kỳ quái, thật là kỳ quái nha!” Nói, quét rác tăng nhìn phía không trung, tựa hồ cảm thấy thiên so trước kia càng rộng lớn.

Lúc này, quét rác tăng lại lắc đầu cười cười, “Thế sự hỗn loạn, ta bắt quá là Thiếu Lâm Tự một cái quét rác tăng nhân mà thôi.” Nói, cây chổi nhẹ nhàng phát một cái, liền cuốn lên từng luồng gió nhẹ, đem trên mặt đất lá rụng toàn tần quét sạch sẽ.

Quét rác tay cảm giác cũng không phải ảo giác, Thiên Long Bát Bộ thế giới thiên đích xác so trước kia càng rộng lớn. Kỳ thật ở Quách Phàm kết hợp Thiên Long Bát Bộ thế giới sở hữu võ học sáng chế là lướt tự nhiên tiên pháp thời điểm, thế giới này đệ nhất bộ tu chân công pháp liền chính thức xuất hiện.

Mà là lướt tự nhiên tâm pháp tựa như một phen chìa khóa, mở ra Thiên Long Bát Bộ thế giới đi thông cao võ thế giới đại môn, thế giới này vốn dĩ liền có quét rác thần tăng, Thiên Sơn Đồng Mỗ như vậy cái thế cường giả, cũng có, vô nhai tử, Lý thu thủy, Mộ Dung bác, Tiêu Viễn Sơn như vậy tuyệt thế cao thủ. Bọn họ tư chất vốn là thượng giai, chỉ cần cao võ thế giới hướng bọn họ mở ra đại môn, bọn họ liền có thể sáng chế lợi hại hơn võ công, đến lúc đó quá không được mấy trăm năm, thế giới này liền đem phát triển trở thành vì không thua gì phong vân thế giới tồn tại.

Đến lúc đó, cường đại kim cương bất hoại thần công, uy lực tuyệt luân thiên trường địa cửu bất lão Trường Xuân công, Độc Cô cửu kiếm, Lục Mạch Thần Kiếm, đều là không thua gì vạn kiếm quy tông tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Lại hồi Lang Gia kinh biến chỉ thủy

Xử lý xong rồi những việc này, cũng là nên rời đi lúc. Nhớ tới còn muốn đi tham gia Ôn Thần phóng viên cuộc họp báo. Quách Phàm không hề do dự, lập tức vận hành khởi toàn thân máu hướng tâm đồ phóng đi. Bất quá lúc này đây xuyên qua lại thất bại, hắn cũng không có trở lại thế giới hiện thực, mà là tới rồi một cái khác thế giới giả thuyết.

Thời không trùng động trung khó phân phức tạp, vô số thế giới xây trong đó giống như cát sỏi, cái gọi là thế giới hiện thực bất quá là vô số hằng sa thế giới bé nhỏ không đáng kể một bộ phận thôi.

Lần này là Quách Phàm câu thông Thiên Đạo sau lần đầu tiên phản hồi thế giới hiện thực, lại không nghĩ rằng ở hắn sắp tới thế giới hiện thực khi lại cảm thấy đến từ toàn bộ thế giới hiện thực bài xích, giống như toàn bộ thế giới hiện thực đều không chấp nhận được chính mình tồn tại dường như.

Quách Phàm toàn lực chống lại, nhưng cho dù hắn dùng ra toàn lực đối với toàn bộ thế giới mà nói lại vẫn cứ là bé nhỏ không đáng kể. Rốt cuộc, Quách Phàm vẫn là khó có thể chống lại Thiên Đạo chi lực, bị bắn ra thế giới hiện thực.

Giờ Dậu sơ khắc, đối với đại đa số người mà nói, đã là gần hoàng hôn, chuẩn bị kết thúc vất vả một ngày là lúc. Nhưng mà đối với đón đi rước về, xa hoa truy lạc ốc thị phố tới nói, này lại là một cái trầm biếng nhác phương khời, còn chưa bắt đầu quét tước đình viện đãi khách thanh nhàn thời khắc. Suốt một cái trường phố, đều là đóng cửa bế hộ, quanh què, an tĩnh mà làm người cơ hồ tưởng tượng không ra nơi này vào đêm sau cái loại này ngựa xe như nước, phồn hoa như cảm rầm rộ.

Nhưng mà đứng là tại đây một mảnh yên lặng, người tung yêu yếu là lúc, có một chiếc bảo anh chu cái nhẹ nhàng xe ngựa lại im ắng mà tự phổ xá nhập khẩu sử tiến, lấy không nhanh không chậm tốc độ lắc lắc đi trước. Xe ngựa sừng phía sau, đi theo một con ánh mắt dụ ngoạn, quanh thân tuyết trắng tuấn mã, mặt trên vững vàng ngồi vị dung mạo anh tuấn, phục sức đẹp đẽ quý giá tuổi trẻ công tử. Cửa hông lần thứ hai mở ra, một vị từ đầu đến chân đều gắn vào lụa mỏng mịn ly gián nữ tử từ đỡ cái tiểu nha đầu chậm rãi mà ra, tuy rằng dung nhan mơ hồ, nhưng từ kia ẩn ẩn hiện lộ thướt tha thân thể cùng ưu nhã nhẹ nhàng bước tư tới xem, cho là một vị rung động lòng người giai nhân.

Hoa phục công tử sớm đã xuống ngựa đón qua đi, một mặt khom người vì lễ, một mặt cười vang nói: “Cung Vũ cô nương quả nhiên là tin người, cảnh duệ sinh nhật tiệc tối có thể có cô nương vị khách, nhất định sẽ tiện sát nửa thành người đâu.”

“Ngôn công tử quá khen.” Cung Vũ ôn nhu lời nói khiêm tốn một câu, lại liếc y tạ nói, “Làm phiền công tử tự mình tới đón, Cung Vũ thật sự là chịu chi hổ thẹn.”

“Có loại này hộ hoa cơ hội, ta đương nhiên muốn cướp tới.” Ngôn Dư Tân mặt mày hớn hờ địa đạo, “Cảnh duệ là thọ tinh, căn bản đi không khai, tạ bật mắt thấy có gia thất người, trong lòng nghĩ đến ngoài miệng cũng không dám nói, những người khác cùng Cung Vũ cô nương lại không thân, ai còn đoạt đến quá ta?”

Cùng lúc đó, Ninh Quốc hầu tạ phủ từ trên xuống dưới, cũng đang ở vì bọn họ đại công tử sinh nhật tiệc tối xuyên qua bận rộn.

Không sai, đây đúng là Lang Gia bang thế giới!

Tuy rằng nhân số không nhiều lắm, nhưng tiệc rượu trừ bị vẫn có không ít việc cần hoàn thành. Các nữ quyền chỉ thu xếp thính đường bố trí, tôi tớ điều động, còn lại tất cả vật phẩm mua sắm đều đến tạ bật đi an bài, cho nên tạ nhị công tử vừa được nhân rồi liền nghiêng rằng nghiêng lợi mà bắt đại ca oán giận: “Dựa vào cái gì ngươi ăn sinh nhật chính mình nhân tới đạo đi, ta lại vì ngươi mệt chết mệt sống? Không được, thu lễ muốn phân ta một nửa!”

“Ngươi ta cốt nhục huynh đệ, còn phân cái gì phân, ta đồ vật ngươi thích cái gì, cứ việc lấy đi hào.” Tiêu công tử bốn lạng đẩy ngàn cân, một câu mềm như bông lời nói khiến cho tạ bật rớt cuộc nhảy không đứng dậy, thuận tiện còn mang cái tin nhĩ lại đây, “Nương cùng mẫu thân kêu ngươi đi vào, nói là muốn nghị định tiệc rượu thực đơn sự. Ngươi chậm rãi vội, ta không trì hoãn ngươi. ....”

Nhìn thọ tinh thông thả ung dung mà trốn đi ra cửa, tạ bật cũng chỉ có thể ở phía sau oán hận mà dậm chân một cái, liền nhận mệnh mà tiếp theo bận việc đi.

Ngày chính tử vào lúc ban đêm, tới sớm nhất người đương nhiên là Ngôn Dự Tân cùng Cung Vũ. Vừa nhìn thấy Tiêu Cảnh Duệ từ bên trong đi ra nghênh đón, quốc cửu công tử liền lạng lễ phủ ở giai nhân bên tai cười nói: “Ta hôm nay là dính cô nương quang, ngày thường ta tới tạ phủ, cảnh duệ nhưng chưa bao giờ có ra tới tiếp nhận, đều là ta chính mình cô đơn đi vào đi tìm hấn. ....”

Quả nhiên, Tiêu Cảnh Duệ vừa chấp tay, mở miệng đó là: “Cung cô nương phương giá buông xuống, cảnh duệ không có từ xa tiếp đón. Mau mời tiến.”

“Uy,” Ngôn Dự Tân lạnh mặt nói, “Ngươi thấy ta không có?”

“Là là là,” Tiêu Cảnh Duệ hảo tính tình mà hồng hấn, “Ngôn công tử cũng mời vào.”

“Ngươi còn chưa nói không có từ xa tiếp đón. ....”

“Là, đôi ngôn công tử cũng không có từ xa tiếp đón, muốn tại hạ bối ngài đi vào sao?”

“Không cần. Sam là đến nơi.”

Cung Vũ nhin không được bật cười, lắc đầu nói: “Các ngươi hai vị. .... Thật là một đôi bạn tốt. ....”

“Đó là ta nhường hấn. Nếu không còn bạn tốt đâu, đã sớm một ngày đánh tám giá.” Ngôn Dự Tân nghiêm trang địa đạo, “Nếu là có người muốn biết cái gì kêu dung người chỉ lượng, kêu hấn hướng ta học là được. ....”

“Ngươi còn không mau cút đi tiến vào?” Tiêu Cảnh Duệ cười mắng, “Muốn cho cung cô nương bồi ngươi tại đây đầu gió thượng trạm bao lâu?”

Ngôn Dự Tân cuồng quit hướng giai nhân chấp tay, dùng xương từ độc thoại nói: “Ai nha, là tiểu sinh có lỗi, nơi đây gió lớn, tiểu thư mau chút tiến vào. ....”

“Ngươi thu liễm chút đi, diễn còn không có bắt đầu đâu, ngươi đảo trước xương thượng.” Tiêu Cảnh Duệ trừng hấn một cái, dẫn dắt Cung Vũ vào phòng khách. Đãi khách nhân uống lên hai khẩu trà, thiếu nghĩ một lát, liền đưa ra muốn mang nàng đi vào cùng các nữ quyền gặp mặt.

Cung Vũ lúc này đã trừ bỏ áo khoác mịch ly, lộ ra một thân vàng nhạt sắc lịch sự tao nhã quần áo. Chưa từng xoa phấn đồ chu tổ nhan cũng không có giảm bớt năng mỹ mạo, ngược lại càng tăng thêm một loại sở sở phong vận. Đối với Tiêu Cảnh Duệ thịnh tình tương mời, nàng thực nghiêm túc mà đứng dậy thi lễ, thấp giọng uyển cự nói: “Cung Vũ tuy mong đưa thiệp mời, nhưng rốt cuộc chỉ là nghệ kỹ, tới tôn phủ vì công tử trợ hứng mà thôi. Trường công chúa điện hạ kiều gi tôn quý người, Cung Vũ sao dám tiến kiến?”

Ngôn Dự Tân mày nhăn lại, đang định mở miệng nói chuyện, Tiêu Cảnh Duệ đã giành trước một bước, hòa nhã nói: “Đây là quan hệ cá nhân trường hợp, cô nương hà tất băn khoăn quá nhiều? Lại nói nội viện trung ta nương cùng thanh di muội từ đều là người giang hồ, cũng không để ý tục lễ, tạ khi muội muội cũng luôn luôn tính tình hào rộng. Ta mẫu thân tuy là người lãnh đạm chút, nhưng xưa nay không phải ngạo hạ nhân, thêm chi nàng yêu thích âm luật, đối với cô nương nhạc danh càng là ngưỡng nghe đã lâu, đã sớm phân phó qua ta, chờ cô nương tới, nhất định phải trước đưa tới làm nàng trông thấy đâu.”

Ngoài cửa lại truyền đến ngữ điệu cao cao mà giương giọng thông báo: “Tô triết tô tiên sinh đến. ....”

Môn thính mọi người đồng loạt xoay người lại, Tiêu Cảnh Duệ càng là chuẩn bị nghênh đi ra cửa, bước chân mới vừa động. Mai Trường Tô hàm chứa nhọt nhạt ý cười khuôn mặt đã xuất hiện ở trước mắt. Hấn đêm nay trừ kiện nguyệt bạch áo ngoài, nội sản thiên lam sắc áo kếp, thoát nhìn khí sắc rất tốt, kìa tao nhã thanh nhã bộ dáng, thật là làm người vô pháp tưởng tượng này gần một năm tới kinh thành liền miên phong ba, có thể có bao nhiêu là xuất từ với hấn bút tích?

Nhân nhạt thoáng nhìn, Mai Trường Tô đã tướng môn thính tinh hướng ứng thu đáy mắt. Dựa theo lễ tiết, hấn đầu tiên hướng Tạ Ngọc khom người thăm hỏi, nói: “Tô mô gặp qua hầu gia.”

“Tiểu nhi kẻ hèn một yển, thế nhưng có thể thỉnh động tiên sinh đại giá quang lâm, tề phủ thật sự là bằng tất sinh huy.” Tạ Ngọc khách sáo mà trả lời, giọng tay giới thiệu bên người người, “Vị này chính là Trác Đình Phong trác trang chủ.”

Mai Trường Tô hơi hơi mỉm cười nói: “Trác trang chủ cùng ta là gặp qua vài lần, chỉ là vô duyên, chưa từng nói chuyện với nhau quá. Không thể tưởng được hôm nay có thể tại đây hạnh ngộ.”

“Mai tông chủ khách khí. Trác mỗ mền đã lâu tông chủ phong thái, hôm nay cũng cực giác vinh hạnh.” Trác Đình Phong ôm quyền quá ngực, lạy dài đi xuống, hồi chính là ngang hàng chi lễ, bên cạnh hai người trẻ tuổi ngơ ngẩn chi gian, lúc này mới đột nhiên phát hiện chính mình bởi vì cùng tô huynh kết giao liên tiếp, thế nhưng dần dần có chút xem nhẹ hấn ở trên giang hồ ngạo nghễ địa vị.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Thiên hạ đệ nhất cao thủ

Chờ cuối cùng một vị khách nhân hạ đông tới lúc sau, Tạ Ngọc liền khiến người thông báo nội trạch, dẫn dắt các khách nhân tiến vào lâm lĩnh các. Bởi vì tất cả mọi người đều là xưa nay thường có kết giao người quen, chỉ có trác phu nhân nhận thức người thoáng thiếu một ít, cho nên tư thấy giới thiệu thời gian thực đoan, không bao lâu liền từng người về tòa.

Yến hội bắt đầu khi khắp nơi lễ đều đã đưa lên. Các trưởng bối không ngoài đưa quần áo giày vớ, trác thanh dao vợ chồng tặng một chi sáo ngọc, tạ bật đưa chính là một phượng nghiên mực Đoan Khê, trác thanh di tặc thân thủ làm cái tân kiếm tuệ. Ngôn Dữ Tân tặng nguyên bộ tính xảo mã cụ. Hạ đông cùng Mông Chí đều đưa chính là bình thường vật trang trí chơi khí, Cung Vũ tặc mang đến một bức trên bàn bãi tính xảo thù bình.

Kep ở này đó lễ vật trung, Mai Trường Tô đưa Hộ Tâm Đan ngay từ đầu cũng không thấy được, nếu không phải Ngôn Dữ Tân tò mò mà thò qua tới hỏi, hỏi lúc sau còn đại kinh tiểu quái kinh ngạc cảm thán vài tiếng, người khác cũng không chú ý tới hấn đưa chính là như thế trân quý chi vật.

“Không nên không nên, tô huynh thật là quá bất công, đưa tốt như vậy đồ vật cấp cảnh duệ thật sự là đập hư, liền ta nguoi cũng chưa đưa quá, nguoi rõ ràng càng thích ta!”

Ngôn Dữ Tân đang ở cười đùa, bên cạnh đột nhiên xuất hiện một con thon dài hữu lực tay ngọc, chuẩn bị không có làm mà ninh ở hấn sườn má thượng thịt dày nhất địa phương, vì dùng một chút lực, nửa bên mặt liền đỏ.

“Nguoi nháo cái gì nháo? Bảy tháng nửa không phải còn chưa tới sao? Nói không chừng tô tiên sinh đến lúc đó đưa càng tốt đồ vật cho nguoi đâu.” Hạ đông cười khanh khách, triều Ngôn Dữ Tân trên mặt thờ ra một hơi.

Quốc cữu công tử bụm mặt giỡn giỡa đến một bên, oán hận nói: “Ta sinh nhật không phải bảy tháng nửa lạp, là thất thất, hạ đông tỷ tỷ không cần lại nhớ lầm!”

“Ác, thất tịch a.....” Hạ đông nghiêng ngó hấn liếc mắt một cái, “Cùng bảy tháng nửa lại kém không quá nhiều, nguoi gấp cái gì?”

Ngôn Dữ Tân nước mắt lưng tròng mà trừng mắt nàng. Làm ơn đại tỷ, thất tịch cùng bảy tháng nửa không riêng gì nhật tử, liền cảm giác đều kém rất nhiều được không.....

“Hành lạp hành lạp,” tạ bật cười tới hoà giải.

“Nguoi thật là cái gì đều tranh, Hộ Tâm Đan tuy quý không thể cầu, nhưng cũng không phải bình thường ăn đồ vật. Chờ ngày nào đó nguoi học máu kết thúc khí, ta tưởng đại ca nhất định sẽ uy nguoi ăn một cái.....”

Ngôn Dữ Tân lập tức đem phần nộ tâm mất chuyển tới tạ nhị trên nguoi. Nguoi mới học máu, nguoi mới tắt thờ!

Người trẻ tuổi này một nháo, yến hội lúc ban đầu câu nệ không khí lúc này mới thư giãn xuống dưới, liền lị dương trưởng công chúa đều nhịn không được cười nói: “Dữ tân có khi sẽ đến hướng ta khóc lóc kể lể các nguoi khi dễ hấn, ta nguyên lai còn không tin, hôm nay xem ra, các nguoi thật là ở khi dễ hấn.....”

“Hảo,” Tạ Ngọc mỉm cười nói, “Nào có như vậy đãi khách, Duệ Nhi, mau cấp đại gia rót rượu.”

Tiêu Cảnh Duệ biên nhận lời biên đứng dậy, phùng một cái ô bạc phích nước nóng, theo thứ tự cấp mọi người đem án thượng chén rượu rót đầy. Tạ Ngọc nâng chén tả hữu kính kính, nói: “Tiểu nhi tiện thân, lao các vị đích thân tới, Tạ Ngọc thẹn không dám nhận. Rượu nhạt một ly, liêu biểu kính ý, tại hạ trước làm vì kính.” Nói nâng chén uống một hơi cạn sạch. Tịch thượng mọi người cũng sôi nổi làm ly trung rượu, chỉ có Mai Trường Tô lược dính dính môi, liền buông xuống cái chén, Tiêu Cảnh Duệ biết hấn thân mình không tốt, cho nên cũng không khuyên bảo, lặng lẽ sai người tặng trà nóng đi lên.

“Tôi tới tới, đã là tư yến, tất cả mọi người đều không cần khách khí, tạ mỗ luôn luôn không quá sẽ chiêu đãi khách nhân, các vị cần phải tự tiện a, coi như là chính mình gia hảo.” Tạ Ngọc ha ha cười, một mặt mệnh bọn thị nữ mau truyền quả đồ ăn, một mặt tự mình hạ tọa tới kính khuyên.

Rượu quá ba tuần, hạ đông bắt bắt bên tai rũ phát, một tay chỉ di, một đôi mắt phượng mê mang mà đối chủ nhân nói: “Tạ hầu gia nói làm chúng ta đem nơi này đương chính mình gia giống nhau, những lời này chính là thật sự?”

“Lời này tự nhiên vô hư. Hạ đại nhân gì có này hỏi?”

“Ta bắt quá xác nhận một chút thôi.” Hạ đông trên mặt lưu động tà mị kiêu mị tươi cười, nhẹ giọng nói, “Ta ở chính mình gia, luôn luôn tùy hứng làm bậy, phạm là có cái gì vô lễ hành động, nói vậy hầu gia không trách?”

Tạ Ngọc cười ha ha nói: “Hạ đại nhân vốn là suất tính như nam nhi, tạ mỗ có cái gì hảo quái?”

“Kia hảo.” Hạ đông nhấp khước miệng chậm rãi gật gật đầu, yêu nhu ánh mắt đột nhiên trở nên như băng kiếm lãnh lệ, lướt qua Tạ Ngọc đầu vai, bắn thẳng đến chủ tọa bên Trác Đình Phong trên người, giương giọng nói: “Hạ đông kính đã lâu trác trang chủ võ công cao tuyệt, hôm nay hạnh ngộ, đặc thỉnh chỉ giáo.”

Cùng này lãnh liệt ngữ thanh ra môi đồng thời, hạ đông cao gầy thân hình bay vọt dựng lên, lấy trong tay gỗ mun trường đao vì kiếm, thẳng đánh Trác Đình Phong yết hầu mà đi.

Lần này biến sinh cấp thốt, tất cả mọi người đều có chút phát ngốc. Còn chưa cập phản ứng dưới, kia hai người đã tới tới lui lui giao thủ vài chiêu. Tuy rằng chỉ là lấy đao vì kiếm, nhưng này chiêu thức sắc bén, kinh phong bốn cuốn, đã làm người hô hấp vì trệ.

Trong chớp lát, mấy chục chiêu đã qua, hạ đông thả người triệt thoái phía sau, giống như nàng công kích khi giống nhau không hề dấu hiệu mà rút khỏi chiến đoàn, giờ tay xoa xoa bên mái sợi tóc, thẳng đến ngưng định thân hình, phi dương góc vẩy mới chậm rãi bình rữ.

Ở người bình thường trong mắt, lúc này hạ đông thần sắc như thường, chỉ có số rất ít nhân tài có thể miễn cảm mà nhận thấy được nàng đáy mắt nhanh chóng xẹt qua một mặt hoang mang chi sắc.

Ninh Quốc hầu Tạ Ngọc bên môi, nhàn nhạt mà hiện lên một nụ cười lạnh.

Hạ đông quả nhiên là chấp nhất người. Nội giám bị giết án kỳ thật hiện tại đã lạnh, nhưng nàng lại vẫn cứ không có từ bỏ truy tra, chẳng qua hôm nay dám thỉnh nàng tới, tất yếu chuẩn bị luôn là làm, vị này nữ huyền kính sử muốn từ Trác Đình Phong ra chiêu góc độ mũi nhọn tới so đối người chết trên người miệng vết thương, chỉ sợ không phải dễ dàng như vậy.

“Xuất sắc xuất sắc!” Nháy mắt yên lặng sau, Mông Chí dẫn đầu vỗ tay tán thưởng, “Hai vị tuy chỉ hủy đi mấy chục chiêu, lại là các có tình diệu, huyền thái lộ ra, nội lực cùng kiếm pháp đều lệnh người xem thế là đủ rồi, tại hạ hôm nay thật đứng là có nhân phúc.”

Hạ đông cười duyên nói: “Ồ mông Đại thống lĩnh trước mặt động thủ, thật sự là múa rìu qua mắt thợ, làm ngài chê cười.”

Trác Đình Phong cũng khiêm tốn nói: “Là hạ đông đại nhân thủ hạ lưu tình, lại nhiều đi mấy chiêu, tại hạ liền phải nhận thua cầu xin tha thứ.”

“Một khi đã như vậy chúng ta đây lại quá mấy chiêu như thế nào?” Hạ đông chuyện vừa chuyện lập tức hướng tới Trác Đình Phong công tới. Vừa mới có nói đối hỏi không khí lập tức liền trở nên khẩn trương lên.

“Đồng tử, từ từ.” Ngôn Dự Tân thật sự là nhìn không được, liền tiến lên giải vây nói, “Đồng tử muốn luận bàn võ công hà tất tìm trác đại hiệp đâu. Chúng ta nơi này không chỉ có có một cái thiên hạ đệ nhị cao thủ sao?”

Hạ đông biết ngôn khẩn tắc là tướng thế nàng giải vây, nhưng giờ phút này nàng lại như thế nào như thế dễ dàng từ bỏ, “Mông Đại thống lĩnh ta đã cùng hần luận bàn qua, Đại thống lĩnh tuy rằng võ công cao cường, nhưng ta cùng hần thường xuyên luận võ, lẫn nhau đã quen thuộc lẫn nhau con đường. Hôm nay lần đầu tiên nhìn thấy trác đại hiệp như vậy võ lâm cao thủ, tự nhiên muốn hảo sinh linh giáo một phen. Trác đại hiệp có giang hồ uy vọng, luận võ công cũng ở Lang Gia cao thủ bảng bên trong tọa ừng kiển chân.”

“Nói lên Lang Gia cao thủ bảng, ngày gần đây phát sinh hôm nay sự, không biết các vị có từng nghe nói.” Không đợi tiểu đông đem nói cho hết lời, Ngôn Dự Tân liền lập tức tách ra đề tài.

Tạ Ngọc cũng không hy vọng việc này tiếp tục phát triển, “Nga? Hiền chất chính là lại có cái gì tân giang hồ tin đồn thú vị cho ta chia sẻ?”

“Đó là đương nhiên.” Ngôn Dự Tân thập phần tự hào mà nói đến, “Bản công tử tung hoành giang hồ, cũng nghe nói vô số tiểu đạo tin tức. Các người cũng biết hiện tại trên giang hồ võ công đứng hàng đệ nhất chính là ai?”

“Là đại du quốc huyền bố.” Đây là Mông Chí nói.

“Ta từng ở 5 năm trước cùng hần luận võ, lấy nhất chiêu chỉ kém bại cho hần. Hần võ công có thể nói tích thủy bất lậu, thật sự là khó có thể tìm được nhược điểm.”

“Sai.” Ngôn Dự Tân nói, “Huyền bố đã chết, là bị hiện tại thiên hạ đệ nhất cao thủ nhất chiêu giết chết.”

“Sao có thể!” Hạ đông lập tức tỏ vẻ không tin, nàng cũng là người tập võ, tự nhiên biết võ công tới đẳng phong tạo cực nông nổi, trở lên một bước càng là khó càng thêm khó, giống huyền bố như vậy thiên hạ đệ nhất cao thủ, sao có thể bị người nhất chiêu giết chết.

“Nhưng sự thật chính là như vậy,” Ngôn Dữ Tân đối này cũng tỏ vẻ khó hiểu, “Huyền bố nửa tháng trước bị giết chết, nói vậy quá không được một tháng tin tức này liền sẽ truyền khắp thiên hạ. Bất quá nói lên vị này giết chết huyền bố thiên hạ đệ nhất cao thủ, thật sự là thần bí khôn. Hơn nữa người nọ tự xưng là thiên ngoại người, thật là cuồng vọng.”

“Nghe, vị này thiên hạ đệ nhất cao thủ có gì thần bí đâu?” Tạ Ngọc đối này cũng thập phần tò mò, hắn ngày thường triều đình đối giang hồ việc không hiểu nhiều lắm

“Các ngươi biết vị kia cao thủ lần đầu tiên xuất hiện địa phương là nơi nào sao? Là đại du quốc hoàng cung bên trong! Lúc ấy đại du quốc quốc quân muốn nạp phi, vị kia cao thủ đột nhiên từ trên trời giáng xuống, trực tiếp dừng ở tân nạp phi từ trên người, cứ như vậy sống sờ sờ đem người cấp áp đã chết.”

Nói Ngôn Dữ Tân nhìn về phía mọi người, phát hiện mọi người đều là một bộ không tin biểu tình, tiếp tục nói, “Đại Vũ quốc quốc quân tức khắc tức giận, lập tức làm cấm vệ quân bắt lấy người này nghiêm hình khảo vấn. Bất quá làm mọi người khiếp sợ sự tình đã xảy ra. Suốt hoàng thành 3000 cấm vệ quân, thế nhưng không làm gì được kia một người. Vị kia cao thủ không mang theo bất luận cái gì binh khí lại ung dung đối mặt. Cuối cùng cư nhiên đem 3000 cấm vệ quân đánh đánh rút hoa nước chảy, tốt nhất bình yên rời đi hoàng thành.”

“Tiểu dự tân, ngươi là đang nói chế cười sao?” Hạ đông thật sự nhìn không được xen mồm nói, “Một người chọn ngàn quân, nếu thực sự có người như vậy chúng ta đây còn muốn quân đội gì dùng?”

“Đồng tử, ngươi nghe ta đem nói cho hết lời.”

Ngôn Dữ Tân đương nhiên biết nghe đồn bắt tặc là thật, “Lúc ấy hắn cùng đệ nhất cao thủ huyền bố cũng là nói như vậy. Vì thế vì bài trừ lời đồn, hắn nhiều mật hỏi thăm tìm được vị kia cao thủ, cũng ngôn ngữ vũ nhục hắn, kích hắn cùng chính mình đối chiến, kết quả lệnh ai cũng không nghĩ tới chính là, vị kia cao thủ cư nhiên cách đối không huyền bố đánh một chiêu, liền như vậy đem hắn cấp đánh chết. Lúc ấy huyền bố còn thỉnh rất nhiều giang hồ anh hùng hào kiệt chứng kiến.”

“Tiểu dự tân a, ngươi vẫn là quá nhỏ.” Tạ hầu gia cười đến, “Giang hồ đồn đãi nghe nhầm đồn bậy, không thể tin nột.”

“Không.” Đây là hồi lâu không nói gì tô triết rốt cuộc mở miệng, “Dự tân nói chính là thật sự.”

Mai Trường Tô ở giang hồ uy vọng vô nhị, mọi người nghe được hắn thừa nhận cũng là thập phần khiếp sợ.

“Lúc ấy huyền bố mời giang hồ hào kiệt có không ít Giang Tà mình người, việc này thật sự. Hơn nữa người này cùng ta cũng coi như là chí giao hảo hữu.”

“Tô huynh cư nhiên nhận thức như thế cao nhân?”

“Là cùng người kia cùng ta đã có 7 năm không gặp. Nếu ta đoán không sai, hắn là hắn.”

“Ai?”

“Lang Gia các khách khanh —— Quách Phàm”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Đại địa cư nhiên là viên

“Hắn là Lang Gia các người?” Lúc này Trác Đình Phong hỏi, làm giang hồ đệ nhị thế lực lớn thiên tuyền sơn trang chủ, về thiên hạ đệ nhất cao thủ, này nhân vật cũng là có điều nghe thấy, hắn cũng không biết vị này cao thủ tên gọi là gì, không nghĩ tới Mai Trường Tô cư nhiên nhận thức vị này cao thủ.

“Không sai, tại hạ cùng với hắn từng có một đoạn sâu xa.” Tô triết lâm vào hồi ức, “Hắn là ta trên thế giới này nhất bội phục người. 10 năm trước ta ở Lang Gia các nhận thức hắn, ta khi đó chưa từng có gặp qua hắn sử dụng bất luận cái gì võ công. Bất quá để cho ta kinh ngạc cùng bội phục, là hắn phong phú kiến thức, thiên văn địa lý, kỳ văn thuật số không gì không biết, thậm chí có chút ngôn luận trái với thế tục rồi lại rất hợp lòng ta.”

Tạ Ngọc nghe xong cũng nhắc tới hứng thú: “Nói như vậy vị này tuyệt thế cao thủ không chỉ là một giới vũ phu, vẫn là một vị giống tô tiên sinh như vậy văn nhân đại nho lạc?”

Mai Trường Tô cười cười hỏi: “Hầu gia, ta có không hỏi một vấn đề?”

“Tô tiên sinh mời nói.”

“Hầu gia cho rằng chúng ta dưới chân đại địa có bao nhiêu đại?”

“Này ta thật đúng là không có nghe nói đại địa có bao nhiêu đại, hay là vị này Quách tiên sinh đi đến qua thế giới cuối?”

Quách Phàm đương nhiên không có đi qua thế giới cuối, ai không có việc gì một ngày ngồi máy bay? Quách Phàm một cái động đất cục nhân viên công vụ, tiền bao cũng là thực ngưng ngưng hảo sao?

“Này ta cũng không biết.” Mai Trường Tô nói nói, khoe miệng lộ ra ý cười. “Tục ngữ nói trời tròn đất vuông, ta vị này Quách huynh đệ lại nói đại địa là viên, chúng ta dưới chân sờ dầm đại địa là một cái vô cùng thật lớn cầu hình, cho nên cũng xưng là địa cầu.”

“Vớ vẩn!” Tạ Ngọc thật sự là chịu đựng không được loại này lời nói vô căn cứ, “Nếu đại địa là viên, như vậy ở cầu phía dưới nơi đó người chẳng phải là sẽ rơi vào vô tận địa ngục?”

Không chỉ có là Tạ Ngọc, ngay cả ở đây tất cả mọi người là như vậy ý tưởng. Đại gia người nhìn ta, ta nhìn người. Cuối cùng lại nhìn đến Mai Trường Tô ngồi ngay ngắn như vậy, tựa hồ đương nhiên.

“Tô huynh, chẳng lẽ người cũng cho rằng là cái dạng này sao?” Tiêu Cảnh Duệ thập phần tò mò, làm bộ ngực sửa sổ một fan nào tàn, hẳn chỉ để ý Mai Trường Tô cái nhìn, chỉ cần Mai Trường Tô tin tưởng, hẳn liền tin tưởng.

“Thực không thể tưởng tượng phải không?” Mai Trường Tô lần đầu tiên nghe được thời điểm cũng cảm thấy bức này ngôn luận điên đảo hẳn nhận tri, nhưng là anh hùng chứng kiến lược cùng, vô luận ở bất luận cái gì một cái thời đại, người thông minh vĩnh viễn sẽ không đem chính mình tư tưởng giam cầm ở đã từng cái gọi là đương nhiên trung, Mai Trường Tô chính là người như vậy. “Ta tin tưởng hẳn, đại địa thật là viên, thế giới chân tướng cũng đều không phải là mọi người cho nên vì như vậy.”

Tức khắc một mảnh an tĩnh. ....

Mai Trường Tô vốn dĩ không tính toán nói này đó, Quách Phàm lại lần nữa trở lại thế giới này lại thật là khơi dậy hẳn bảy năm trước hồi ức, hai người bọn họ cùng lặn thân đồng loạt cộng đồng luận đạo, đàm luận cổ kim, có khi nghe Quách Phàm nói lên thiên văn địa lý kỳ văn quái nói, thậm chí cảm thấy là thiên phượng dạ đàm, bất quá bọn họ đều là người thông minh, ở Quách Phàm lập lại giải thích, nếu ví dụ nghiệm chứng trình thám lúc sau, cũng chậm rãi tiếp nhận rồi cùng loại này “Địa cầu là viên”, “Vật cạnh thiên trạch, người cũng là một loại động vật” phán đoán suy luận.

Hiện giờ Quách Phàm lại đã trở lại, này không cảm bốc cháy lên hẳn kia viên lửa nóng tâm, hẳn đối kia không biết thiên ngoại thế giới có vô cùng tò mò, nếu không phải tâm nguyện chưa xong, hẳn lại như thế nào sẽ lựa chọn lấy hiện giờ như vậy gầy yếu chi khu nấp trong người sau, tính kế nhân tâm?

“Hảo hôm nay là cảnh duệ sinh nhật, hà tất làm ta vị này chưa đến bằng hữu yêu cầu đi người phá hư đại gia nhã hứng. Các vị, nhả yến không thể vô nhạc, đã có điệu âm phường Cung Vũ cô nương tại đây, sao không thỉnh nàng diễn tấu một khúc, lấy tẩy chúng ta tục trần?”

Này kiến nghị vừa ra, đại gia đương nhiên sôi nổi tán đồng. Cung Vũ doanh doanh dựng lên, hướng bốn phía liêm y hành lễ, ôn nhu nói: “Hầu gia nâng đỡ. Cung Vũ tuy bất tài, nguyện vì các vị trợ hứng.”

Ngồi xuống sau, Cung Vũ chậm rãi gơ tay, thử mấy cái âm, quả nhiên là kim thanh ngọc chấn, không giống người thường. Ngay sau đó ngón tay ngọc nhẹ ve, chảy ra uyển diệu hoa âm, thức luật người vừa nghe, liền biết là danh khúc 《phượng cầu hoàng》. Giống nhau nhạc giả diễn khúc, nhiều muốn phối hợp trường hợp, bất quá đối với Cung Vũ như vậy đại gia, tự nhiên không người so đo cái này. Bởi vậy cứ việc nàng là ở tiệc mừng thọ phía trên diễn này khi tình lệ khúc, lại không có đột ngột cảm giác, khúc trung phượng hề phượng hề, tứ hải cầu hoàng, nguyện từ ta tề, bi dục mời tường chi ý, thế nhưng giống như Tiêu Tương nị thủy, xúc nhân tình tràng, một khúc chưa bãi, đã có mấy người tình thần hoàng hốt.

Tạ Ngọc tuy thư đọc không ít, nhưng đối với âm luật lại chỉ là thô thức, cứ việc cũng cảm thấy tiếng đàn dễ nghe hoa diễm, chung không thể giải này thật diệu. Chỉ là quay đầu thấy thế từ ánh mắt sâu kín, trong mắt hình như có lệ quang chớp động, trong lòng có chút không mau. Đãi khúc đình sau, liền ho khan một tiếng nói: “Cung Vũ cô nương quả nhiên tài nghệ phi phàm. Bất quá hôm nay là hi ngày, thỉnh lại tấu cái vui sướng chút khúc đi.”

Cung Vũ thấp thấp ứng cái “Là” tự, lại lý dây đàn, một chuỗi âm phù vui sướng nhảy ra, là một khúc 《ngư ca》, âm vận vắng lặng réo rắt, thanh thanh dật dương, lệnh người tựa như đặt mình trong hoàng hôn yên hà bên trong, xem thuyền đánh cá xướng văn, nhạc mà quên phẫn. Dù cho là lại khó hiểu âm luật người nghe nàng này khúc, cũng cố ý hưng từ từ, dương dương tự đắc cảm giác. Nhưng Tạ Ngọc tâm không ở này, một mặt lẳng lặng nghe, một mặt không dấu vết mà xem kỹ li dương công chúa biểu tình. Mắt thấy nàng ánh mắt tàn ra, bên môi có nhàn nhạt tươi cười, lúc này mới yên lòng, âm thầm nhẹ nhàng thở ra.

Hai khúc vỗ bãi, tán thanh nổi lên bốn phía. Ngôn Dự Tân một mặt uống thái, một mặt mặt dày yêu cầu lại đến một khúc. Cung Vũ mỉm cười còn chưa tiếp lời, tạ phủ một người nam phò đột nhiên từ thính khoản thu nhập thêm bước bên tiến, xu đến Tạ Ngọc trước mặt quý xuống, biểu tình có chút hốt hoảng, thờ gấp nói: “Bẩm. .... Bẩm hầu gia. .... Bên ngoài có, có khách, khách. ....”

Tạ Ngọc nhũn mày nói: “Khách cái gì? Không phải sớm phân phó các người đóng cửa từ chối tiếp khách sao?”

“Tiểu nhân ngăn không được, bọn họ đã, đã vào được.....”

Tạ Ngọc lông mày và lông mi phương động, thỉnh thoảng đã truyền đến lãnh liệt ngữ thanh: “Sớm có hiệp ước xưa, trác huynh vì sao cự khách? Hay là lưu tại Ninh Quốc hầu phủ, là vì tránh né tại hạ khiêu chiến không thành?”

Theo này nội dung khiêu khích, độ âm lạnh băng, nhưng ngữ điệu lại không kịch liệt một câu, lâm lâm các cách hoa ngoai cửa lớn, xuất hiện mấy cái thân ảnh. Khi trước một người, ăn mặc thiên hồi sam tử, sợ sợ người điển hình cái loại này cao cao búi tóc, khuôn mặt mảnh khảnh, hai má hạ hãm, một đôi con ngươi tinh quang bắn ra bốn phía nhìn thẳng chủ tịch chủ tọa, cả người giống như một phen đi rồi nét bút nghiêng kiếm giống nhau, sắc bén trung mang theo chút âm vụ.

Này đó là Lang Gia cao thủ bằng thượng xếp hạng thứ năm, trước mắt nhậm chức Đại Sở Điện Tiền Chi Huy Sứ, lấy một tay át vận kiếm pháp hưởng dự thiên hạ Nhạc Tú Trạch.

Tạ Ngọc chấn y dựng lên, trên mặt mang theo sắc mặt giận dữ, lạnh lùng nói: “Nhạc đại nhân, nơi này là ta nhà riêng, người thiên nhập thiên tiền, như vậy vô lễ cuồng vọng, coi ta Tạ Ngọc vì sao chờ dạng người? Chẳng lẽ ở Đại Sở triều đình thượng, đi học không đến một chút lễ nghĩa sao?”

“Oan uổng oan uổng,” Tạ Ngọc lời còn chưa dứt, Nhạc Tú Trạch phía sau đột nhiên lòi ra một cái Vũ Văn huyền, cùng xuống tay cười hi hi nói: “Nhạc Tú Trạch sớm đã ở nửa tháng trước từ đi triều chức, hiện tại là một giới bạch y giang hồ lùm cò, tạ hầu gia đối hân có gì bất mãn, chi lo thanh toán, cũng không nên tùy tiện xa đến chúng ta Đại Sở triều đình đi lên.”

Tạ Ngọc hơi thờ vì trệ, nhin nhin, đem hàn băng ánh mắt chuyển tới Vũ Văn huyền trên người, lạnh lùng nói: “Kia Lăng Vương điện hạ cuối cùng là Đại Sở người của triều đình đi, người như vậy vọt vào tới hay không cũng có vì lễ thường?”

“Ta không có vọt vào tới a,” Vũ Văn huyền kinh ngạc mà mở to hai mắt, biểu tình thật là khoa trương, “Trước thanh minh rõ ràng, chúng ta cùng Nhạc Tú Trạch không phải một đường, ta tới là bởi vì nghe nói hôm nay là Tiểu công tử ngày sinh, nghĩ như thế nào cũng là quen biết người, cho nên bị lễ mọn tới chúc thọ, thuận tiện cũng lấy lòng một chút tạ hầu gia. Này một đường đi vào tới thời điểm chỉ nhìn thấy quý phủ gia phó không ngừng ở căn Nhạc Tú Trạch, lại không có người tới căn chúng ta, ta như thế nào biết không có thể tiến vào? Hầu gia nếu không tin nói, có thể tự mình hỏi một chút quý phó a.”

Hắn này một phen hồ ngôn loạn ngữ, quý tử xảo biện, thế nhưng đem Tạ Ngọc đồ đến nhất thời nói không nên lời lời nói. Dục muốn nghiêm túc phân chứng, đối phương lại chỉ là tiến vào, cũng không có làm cái gì, huống chi còn đánh cấp chính mình nhi tử chúc thọ cò hiệu, nếu cứ như vậy thô bạo mà đem liên hôn sử đoàn chính sử, một cái Đại Sở hoàng tộc đuổi ra đi, không khỏi có vẻ chính mình quá thất phong độ, chỉ phải nuốt khẩu khí này, đem tình lực quay lại đến Nhạc Tú Trạch trên người, nói: “Bản hầu trong phủ không chào đón nhạc huynh như vậy lại khách, nếu nhạc huynh tấn nhanh rồi đi, thiện sấm việc có thể bóc quá không đề cập tới, nếu không..... Liên không nên trách bản hầu không cho mặt mũi.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Tráng sĩ đoạn cổ tay

Lúc này thỉnh thoảng phía trên thật là an tĩnh, hần ngữ điệu cũng không thấp, Nhạc Tú Trạch đối hân nói hân là nghe được phi thường rõ ràng, nhưng xem hân cũng nhắc thần sắc, lại rõ ràng giống như không có nghe thấy giống nhau, chút nào không để ý tới, vẫn cứ đem trong sáng con ngươi khóa ở Trác Đình Phong trên mặt, dùng cùng vừa rồi đồng dạng đậm mực thanh âm nói: “Giáp mặt khiêu chiến, là giang hồ quy củ, vì thế ta còn cố ý từ triều chức, trác huynh nếu muốn thoái thác, tốt xấu cũng chính mình hồi cái lời nói. Như thế như vậy từ người khác cánh hộ, thật sự không phải ta sở nhận thức trác huynh, chẳng lẽ trác huynh cùng tạ hầu gia thành thân thích lúc sau, cũng đã không xem như người giang hồ sao?”

Trác Đình Phong giữa mày nhảy dựng, cằm hạ râu dài không gió mà bay, tay phải ở trên mặt bàn nhấn một cái, vừa mới thẳng thân dựng lên, đã bị Tạ Ngọc đè lại bả vai.

Cho nên lúc này ở đây đại bộ phận người, đều không quá minh bạch Tạ Ngọc vì cái gì hiếu thắng hành ngăn trở, chẳng lẽ liền bởi vì Nhạc Tú Trạch tiến vào phương thức không quá lễ phép?

Cảm giác được ngưng tụ ở chính mình trên người mấy đạo hoang mang ánh mắt, vị này Ninh Quốc hầu hiện tại cũng là có miệng khó trả lời. Nói thật, Nhạc Tú Trạch thích võ, thích tìm người khiêu chiến tập tính thiên hạ đều biết, đối với hân xâm nhập hành vi, kỳ thật cười cho qua chuyện là nhất hiện thế gia quý hầu khí độ xử lý phương thức, đáng tiếc hân hiện tại lại không có khoe khoang loại này khí độ tiền vốn.

Bởi vì hạ đông cùng Mông Chí ở chỗ này. Bởi vì Nhạc Tú Trạch là cao thủ.

Mới vừa rồi hạ đông đột nhiên làm khó dễ, hướng Trác Đình Phong ra tay, mục đích chính là muốn quan sát hấn kiếm phong cùng kiếm khí hay không cùng từ tịch vẫn bị giết nội giám trên người miệng vết thương tương xứng. Đối này Tạ Ngọc đã trước tiên dự đoán được, cho nên làm Trác Đình Phong làm sung túc chuẩn bị, hơn nữa bọn họ nắm chính xác hạ đông chỉ là thử, ra tay tổng muốn lưu thượng vài phần, cho nên tiếp chiêu khi tâm tính nhẹ nhàng, cố tình thay đổi sau kiếm thế không có bị nữ huyền kính sử phát hiện khác thường.

Chính là Nhạc Tú Trạch liền không như vậy hảo đuổi rồi. Gần nhất hấn cùng Trác Đình Phong trước kia đã giao thủ, biết rõ hấn kiếm lộ, thứ hai hấn dù sao cũng là tới khiêu chiến, liền tính lại không đả thương người, cũng tất nhiên sẽ tiến công thật sự mãnh. Có nói là cao thủ tranh chấp, chút xíu chi kém, trận này so đấu nhưng cùng ứng phó hạ đông thử bất đồng, muốn cố tình tàng lực hoặc là thay đổi kiếm thế vì diệu chỗ, vậy không chỉ có là có thể hay không thua rất khó xem vấn đề, mà là có lẽ căn bản làm không được...

Nhưng nếu mặc cho Trác Đình Phong lấy chân thật võ công cùng Nhạc Tú Trạch so đấu, như vậy liền tính may mắn không làm hạ đông nhìn ra tới, Mông Chí cái này đại lương đệ nhất cao thủ như điện mất thần là giấu không được. Mà nội giám bị giết án khám định truy tra giả, ít nhất ở mặt ngoài hoàn toàn chính là vị này cầm quân Đại thống lĩnh.

Tạ Ngọc trên trán hơi mồm mà chảy ra một tầng mồ hôi lạnh, bắt đầu hối hận như thế nào không sớm chút đem Trác gia phụ tử đều khiển ly kinh sư. Bất quá lời nói lại nói trở về, ai có thể dự đoán được từ Đại Sở sẽ chạy một cái Nhạc Tú Trạch lại đây, xảo chi lại xảo mà tìm cái hạ đông Mông Chí đều ở đây thời điểm khiêu chiến Trác Đình Phong?

“Nhạc huynh, đêm nay là ta tiểu nhi sinh nhật, có không dễ khi lại ước?” Trác Đình Phong ôn tồn hỏi.

“Không thể.”

“Đây là vì sao?”

“Ta từ triều chỉ có nửa năm thời gian, có thể tự do khắp nơi tìm kiếm đối thủ.”

“Kia ước tại minh nhật như thế nào? Người không đến mức như vậy đuổi thời gian đi?”

“Ngày mai.....” Nhạc Tú Trạch trong mắt dần hiện ra một mặt làm người xem không hiểu bị ai chi sắc, “Đêm dài lắm mộng, ai biết tới nay còn sẽ phát sinh cái gì? Ai biết còn có hay không ngày mai? Đã đã gặp mặt, sao không kết thúc? Đối thí lại không phải hung sự, chẳng lẽ còn vọt người nhĩ từ tiệc mừng thọ không thành?”

“Nhạc huynh ý tứ, thị phi muốn vào lúc này chỗ này chặt đứt?”

“Không tôi.”

“Làm càn!” Tạ Ngọc cắn răng một cái, gương giọng cả giận nói, “Tối nay là tiểu nhi sinh nhật yến hội, khách quý như mây, há tha cho người tại đây nháo tràng! Người tới, cho ta oanh đi ra ngoài!”

Nhạc Tú Trạch thần sắc như thường, vẫn là nhàn nhạt nói: “Trác huynh, ta là tới khiêu chiến, vẫn là tới nháo tràng, người nhất rõ ràng. Cho ta một cái hồi đáp.”

Lúc này đã có mấy chục danh mặc giáp võ sĩ dừng mãnh vào, trình nửa hình quạt đem Nhạc Tú Trạch vây quanh, mũi thương như tuyết, mắt thấy liền phải phát động thế công, Trác Đình Phong đột nhiên hét lớn một tiếng: “Dừng tay!”

Tạ Ngọc lông mày và lông mi chấn động, ẩn ở Trác Đình Phong trên vai tay đột nhiên tăng lực, đang muốn nói chuyện, vị này thiên tuyền son trang trang chủ đã đem khăn thiết ánh mắt đầu chú ở hấn trên mặt, thấp giọng nói: “Tạ huynh thứ lỗi, ta..... Dù sao cũng là cái người giang hồ..... Nhưng xin yên tâm, việc này ta sẽ đoán mẫn xử lý.....”

Tạ Ngọc khoe môi run lên, ẩn ẩn đoán được cái gì, dực dãi mở miệng ngăn cản, nghĩ nghĩ, lại ngạnh nỏi lên tâm địa, chậm rãi thu hồi chính mình đề ở Trác Đình Phong trên vai tay, ngữ điệu ôn hòa nói: “Trác huynh có gì quyết sách, ta luôn luôn là không làm nhiều.”

Trác Đình Phong đậm đậm cười, sắc mặt yên lặng mà đứng dậy, cùng Nhạc Tú Trạch chính diện mà đứng, nói thanh: “Thỉnh.”

Thỉnh đường phía trên hai người này đệ tam chiến, bóng kiếm tung hoành, vạt áo tung bay, qua lại gần trăm chiêu, vẫn không vào cao trào, đơn từ trường hợp đi lên xem, thế nhưng dường như còn không bằng ngày ấy Tiêu Cảnh Duệ cùng niệm niệm đánh đẹp.

Nhưng trên thực tế, một trận chiến này phân lượng đương nhiên hơn xa trận chiến ấy có thể so, từ hai chiến toàn ở đây hạ đông trong ánh mắt, liền có thể tình tường minh bạch sự thật này.

Nàng ánh mắt trong suốt sáng trong, tựa hồ đã hoàn toàn bị trận này kiếm thí hút lấy tâm thần, mà quên mất mặt khác hấn là chú ý hết thấy. Kia mỗi nhất kiếm góc độ, lực độ, tốc độ, đều bị tinh diệu đến hào diên, kiếm quyết tâm pháp, càng là giống như bám vào ở kiếm phong phía trên linh hồn, cùng chém ra nhất chiêu nhất thức thủy dung, chút nào không thấy người trẻ tuổi ra chiêu khi cố tình cùng trúc trắc.

Điểm này trác thanh dao cùng Tiêu Cảnh Duệ đương nhiên thể hội đến càng sâu, hai người đều đứng ở ánh nền nhất sáng ngời chỗ, mục không chuyển tình mà nhìn chăm chú giữa sân mỗi một đạo quang ảnh. Cao thủ cùng cao thủ va chạm, mới có thể bính ra nhất lượng lệ hỏa hoa, quan sát một trận chiến này, đương so với bọn hấn thụ giáo một năm đều có tiến bộ.

Chính là cùng đại đa số hạng nặng tâm thần quan chiến người bất đồng, chủ tịch còn có ba người tựa hồ đối này so đấu không hề hứng thú. Lị dương trưởng công chúa nhắm mắt lại, dựa vào đoàn giường tay vịn nghỉ ngơi, biểu tình cùng bên cạnh khẩn trương ngưng trọng Tạ Ngọc cùng trác phu nhân hình thành tiền minh đối lập. Mai Trường Tô nhưng thật ra nhìn giữa sân, nhưng từ kia không có tiêu cự ánh mắt cùng có chút phát ngốc biểu tình tới xem, hẳn hiển nhiên chỉ là hợp với tình hình mà nhìn, trong đầu không biết suy nghĩ chút khác cái gì. Góc Cung Vũ bình yên an hòa, trong lòng ngực ôm cầm, tình tế nhìn một chất hoa văn, nước chảy tóc dài rủ ở nàng phần má hai bên, lông mi căn bản nâng cũng không có triều giữa sân nâng thượng liếc mắt một cái.

Bên cạnh Mông Chí đặt ở án thư thượng ngón tay đột nhiên căng thẳng, nắm thành một cái nắm tay. Bị hấn động tác kinh động Mai Trường Tô thoáng thu liễm tâm thần, nhìn về phía giữa sân. Triển đấu hai bên vẫn cứ hơi thờ đều đều, xem ra cùng lúc mới bắt đầu cũng không nhị dạng, chính là cao thủ chân chính đều đã nhìn ra, quyết thắng một khắc đã đến.

Không biết là xảo, vẫn là không khéo, bọn họ hai người quyết thắng cuối cùng nhất chiêu, thế nhưng cùng ngày hôm trước tiêu niệm hai người sở so đấu cuối cùng nhất chiêu tương đồng.

Trác Đình Phong trên mặt, lúc này cũng hiện ra mỉm cười. Bất quá hấn tươi cười bên trong, nhiều chút bi thương, nhiều chút quyết tuyệt.

Hoành tước quá khứ nhất kiếm, bị Nhạc Tú Trạch cách ổn, chỉ cần ở đối thủ hoạt trên thân kiếm chọn khi thuận thế nhảy khai, một trận chiến này liền kết thúc.

Sở hữu nghiêm túc quan chiến người giờ phút này đều đã dự kiến tới rồi kết quả này, toàn thể thả lỏng thân thể. Chỉ có Tạ Ngọc đôi mắt, vẫn cứ nhìn chăm chăm giữa sân, giống như một cái đắm hấn thủy lãnh triệt người phê phủ.

Mai Trường Tô nhẹ nhàng mà thở dài một tiếng. Ở hấn thở dài âm cuối trung, Nhạc Tú Trạch hoạt trên thân kiếm chọn, kiếm phong thiết nhập Trác Đình Phong bốn ứng sớm đã hồi triệt khai thủ đoạn trung, máu tươi văng khắp nơi, thiên tuyến kiếm thoát tay rơi xuống đất, phát ra bén nhọn rào rào tiếng động.

“Cha!”

“Lão gia!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Chân tướng vạch trần

Thê tử cùng con cái tiếng kinh hô nổi lên bốn phía, Tiêu Cảnh Duệ cùng trác thanh dao song song xông về phía trước tiến đến, đỡ Trác Đình Phong thân thể, đồng thời đem tức giận như hỏa tâm mắt đầu hướng về phía Nhạc Tú Trạch: “Đây chỉ là tỷ thí, người như thế nào.....”

Nhạc Tú Trạch khiếp sợ tựa hồ cũng không ít với bọn họ hai người, trừng mắt Trác Đình Phong nói: “Trác huynh, người, người.....”

“Không liên quan nhạc huynh sự.....” Trác Đình Phong nỗ lực khống chế được chính mình thanh âm, “Vừa rồi cuối cùng một chút, ta có chút thất thần.....”

Tiêu Cảnh Duệ cùng trác thanh dao đều không phải người thường, vừa rồi chỉ là tình thế cấp bách, kỳ thật trong lòng minh bạch này không phải Nhạc Tú Trạch trách nhiệm. Chẳng qua Tiêu Cảnh Duệ kinh hãi bên trong thật là mê hoặc, mà trác thanh dao trong lòng thoáng có chút minh bạch thôi.

“Mau, mau mời đại phu tới!” Tạ Ngọc một mặt vội vã phân phó, một mặt bước nhanh xuống dưới tự mình nắm Trác Đình Phong thủ đoạn kiểm tra, thấy cổ tay gân đã là bị thương nặng, khôi phục khả năng xa vời, trên mặt không khỏi hiện lên phức tạp biểu tình.

“Đây chỉ là ngoại thương, không cần kêu đại phu tới, làm thanh dao lấy kim sang được tới băng bó một chút liền hảo.” Trác Đình Phong cố tình không có đi xem Tạ Ngọc mặt, thấp giọng nói.

Hạ đồng cùng Mông Chí vẫn luôn ngưng mắt nhìn này một mảnh hỗn loạn, thẳng đến lúc này, mới vừa rồi lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt một cái.

Tuy rằng nên xem đồ vật đều thấy được, nhưng Trác Đình Phong này một thương, hết thấy lại lần nữa tan thành mây khói, Tạ Ngọc cùng nội giám bị giết án chỉ gian kia duy nhất một chút thiết thực liên hệ, đến tận đây xem như hoàn toàn chung kết.

Chính là Trác Đình Phong một không nguyên tránh chiến tổn hại giang hồ khí khái, nhị không muốn bị bắt được nhược điểm liên lụy Tạ Ngọc, cố thả bất luận hấn hay không làm được đối, đơn liên này phản tráng sĩ đoạn cổ tay khí khái, cũng thật là lệnh người kinh bội. Chỉ tiếc trác thanh dao công lực còn thấp, Lang Gia cao thủ bằng thượng đại khái lại có rất nhiều năm, nhìn không thấy thiên tuyền kiếm chí danh.

“Này chiến là ta bại.” Nhạc Tú Trạch nhìn Trác Đình Phong tái nhợt sắc mặt, thần nhiên nói, “Ta át vận nhất phái, ngày sau đem tỉnh chờ thiên tuyền truyền nhân khiêu chiến.” Dứt lời vỗ ngực thi lễ.

“Đa tạ nhạc huynh.” Trác Đình Phong nhân thủ đoạn đang ở băng bó, không thể ôm quyền, chỉ phải khom người đáp lễ, lúc sau lại xoay người đối Tạ Ngọc nói: “Ta xác đối nhạc huynh nói qua bất cứ lúc nào chỗ nào tùy thời xin đến chỉ giáo nói, cho nên tối nay hấn nhập phủ đối tạ huynh mạo phạm, còn xin đừng quái.”

Tạ Ngọc cười cười nói: “Người nói nơi nào lời nói tới, giang hồ có giang hồ quy củ, cái này ta còn hiểu, ta sẽ không khó xử nhạc huynh, người yên tâm, đến mặt sau nghỉ ngơi một chút như thế nào?”

Trác Đình Phong vết thương tuy không nặng, nhưng tâm thật thảm thương, cũng tưởng trở về phòng yên lặng một chút, lập tức gật đầu, ở hai cái nhĩ tử nâng hạ, chính xoay người dời bước, đột nhiên có một thanh âm cao giọng nói: “Xin đợi nhất đẳng!”

Này một tiếng tới đột ngột, tất cả mọi người đều không khỏi cả kinh. Thanh âm chủ nhân học lương lễ hướng bốn phía cùng xuống tay, đầy mặt tươi cười mà xin lỗi: “Thực xin lỗi, quá nhiều các vị.....” “Lăng Vương điện hạ, người lại muốn làm cái gì?” Tạ Ngọc chỉ cảm thấy một hơi tị phun không ra, quả muốn phát tác.

Vũ Văn huyền thật sâu mà nhìn hấn một cái, cũng không trả lời, ngược lại đem tầm mắt chuyển qua Nhạc Tú Trạch trên mặt, lẳng lẳng nói: “Nhạc thúc, ta đã ăn hứa hẹn làm người trước hoàn thành tâm nguyện khiêu chiến, hiện tại nên đến phiên ta lên sân khấu đi?” “Uy,” trác thanh dao cả giận nói, “Cha ta vừa mới bị thương, người tưởng nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của sao? Muốn lên sân khấu tìm ta!”

“Ai nha hiểu làm hiểu làm, “Vũ Văn huyền đôi tay liền điều nói, “Ta nói lên sân khấu cũng không phải là luận võ, ở đây các vị ta đánh thắng được ai a? Ta chỉ là cảm thấy kế tiếp một màn, trác trang chủ tốt nhất vẫn là lưu lại nhìn một cái tương đối hảo.”

Tạ Ngọc hừ lạnh một tiếng, phát tay áo nói: “Thật là hoang đường buồn cười, trác huynh không cần để ý đến hấn, đừng thương quan trọng.”

Mai Trường Tô lại vào lúc này không đầu không đuôi mà cảm một câu miệng, nói: “Cảnh duệ, ta đưa cho người Hộ Tâm Đan cho người cha phục một cái đi.” “A?”

Tiêu Cảnh Duệ không khỏi sùng sốt. Thương nơi tay trên cổ tay ngoại thương, ăn Hộ Tâm Đan hữu dụng sao? Mai Trường Tô nhìn thẳng Trác Đình Phong đôi mắt, thờ dãi: “Một thân tu vi, đoạn đi chi đau, trong lòng không ở tay. Trác trang chủ chúng có không tha chi tình, khó bình khí huyết, chỉ sợ đối thân thể bất lợi. Tối nay còn chưa kết thúc, trang chủ còn muốn nhiều trân trọng mới là.”

Tiêu Cảnh Duệ liền chạy như bay hướng bày biện quả tặng bàn trước lấy thuốc. Vũ Văn huyền ở một bên cũng không nóng nảy, lẳng lẳng mà xem bọn họ vội xong, mới vừa rồi xoay người lôi kéo bên cạnh một người, nhẹ nhàng vỗ về nàng ngực đầy đặn trước người, ôn nhu nói: “Niệm niệm, người còn không phải là vì hấn mới đến sao? Đi thôi, không quan hệ, ta ở chỗ này.”

Lúc này bị đẩy đến Tiêu Cảnh Duệ trước mặt sau, thiếu nữ vẫn cứ yên lặng không tiếng động, chỉ là từ nàng phần đầu nâng lên góc độ có thể thấy được, vị này niệm niệm cô nương đang ở ngó nhìn Tiêu Cảnh Duệ mặt. Không khí đột nhiên trở nên có chút vi diệu cùng xấu hổ, liền yêu nhất nói giỡn Ngôn Dự Tân không biết như thế nào đều trong lòng nhảy nhẩy, không dám mở miệng trên chọc.

Tiêu Cảnh Duệ bị xem đến cực không được tự nhiên, trong đầu suy nghĩ thật lâu, cũng nghĩ không ra trừ bỏ ngày hôm trước một trận chiến ngoại, cùng vị này niệm niệm cô nương còn có cái gì khác liên hệ, đợi nửa ngày không thấy nàng mở miệng nói chuyện, đành phải chính mình thanh thanh giọng nói hỏi: “Niệm..... Niệm cô nương, người..... Có nói cái gì muốn nói sao?”

Niệm niệm vẫn duy trì nguyên lai tư thế, không có trả lời, chỉ là nâng lên tay, chậm rãi cời ra rũ sa nữ mũ hệ tại hạ ba chỗ dải lụa, bởi vì ngón tay ở phát run, giải đã lâu cũng không có hoàn toàn cời bỏ.

Mai Trường Tô nhắm mắt lại, có chút không đành lòng mà đem đầu nghiêng hướng một bên. Mũ sa cuối cùng vẫn là bị cời xuống, bị chủ nhân chậm rãi ném rơi trên mặt đất. Tráng lệ họa nội đường, chói lọi ánh nền chiếu sáng thiếu nữ hơi hơi gợn lên mặt, trong lúc nhất thời hít hà một hơi thanh âm nổi lên bốn phía, lại không có một người mở miệng nói chuyện. Hai người cứ như vậy mặt đối mặt đứng, cho nhau chăm chú nhìn. Ở người đứng xem trong mắt, liền phảng phất là đồng dạng một cái khuôn mẫu, ẩn ra hai khuôn mặt, một trương thêm anh khí, góc cạnh, cho nam nhân, một khác trương hơn nữa chút kiều mị cùng nhu hòa đường cong, cho nữ hài.

Chính là kia mi, kia mắt, kia mũi, kia không có sai biệt mỗi hình..... Đương nhiên, trên đời này cũng có không hề quan hệ hai người lớn lên phi thường tương tự tình huống phát sinh, nhưng Vũ Văn huyền đánh vỡ trăm mặc một câu, lại đoạn tuyệt mọi người cuối cùng một tia vọng tưởng.

“Đây là tại hạ đường muội, nhân đại quận chúa Vũ Văn niệm, là ta thúc phụ thịnh vương Vũ Văn lâm chi nữ.....” Chủ tọa thượng đột nhiên truyền đến dị vang, đại gia quay đầu lại nhìn lên, lại là lệ dương trường công chúa hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt trắng bệch mà chóng mặt qua đi. Vũ Văn huyền thanh âm, phảng phất cũng không có bị một màn này sở khuấy nhiễu, vẫn như cũ tàn nhẫn mà ở chủ tịch quanh quẩn: “Thúc phụ hơn hai mươi năm trước ở quý quốc vì hạt nhân khi, nhiều mong trường công chúa chăm sóc, cho nên xá muội lần này tới, cũng có đại phụ hướng công chúa bái tạ chi ý.”

Tiêu Cảnh Duệ lúc này trước mắt, lại là một mảnh mơ hồ. Căn bản nhìn không thấy nàng, nhìn không thấy chủ tịch hơn hai mươi năm cha mẹ người nhà, nhìn không tới bất cứ thứ gì, liền dường như độc thân phiêu ở âm u hư không, hết thấy cảm giác đều đình chỉ, chỉ còn mờ mịt, thừa xé rách đau, thừa làm

người hồng mắt bị lạc.

Lúc này đầu tiên khôi phục trấn định người lại là Trác Đình Phong. Hơn hai mươi năm qua, hắc sớm đã có cảnh duệ khả năng không phải chính mình thân từ chuẩn bị, mà lập tức kết quả này, nhất chân động cùng để cho người khó có thể tiếp thu bộ phận lại đều ở Tiêu Cảnh Duệ cùng Tạ Ngọc trên người, hắc ngược lại có thể thực mau mà điều chỉnh tốt chính mình cảm giác. Cho nên trước hết về Tiêu Cảnh Duệ bả vai đem hắc hướng lệ dương công chúa bên kia thi hành người chính là hắc.

Mai Trường Tô đúng lúc này nhìn góc trung Cung Vũ liếc mắt một cái. Đây liếc mắt một cái, là tín hiệu, cũng là mệnh lệnh. Đương nhiên, đắm chìm ở khiếp sợ không khí trung thánh đường thượng, không có bất luận cái gì một người chú ý tới này hàn khí như băng, quyết tuyệt như thiết ánh mắt.

Trừ bỏ Cung Vũ. Cung Vũ đem trong tay ôm cầm tiểu tâm mà đặt ở trên mặt đất, đi trước vài bước đi vào ánh nền hạ, đột nhiên ngửa đầu, phát ra một chuỗi thanh thúy tiếng cười. Lúc này bật cười, không khác ở căng chặt dây cung thượng cắt một đao, mỗi người giạt nảy mình, đem kinh ngạc đến cực điểm ánh mắt xoay lại đây.

“Cung cô nương, người. ....” Ngôn Dự Tân quay đầu lại mới vừa nhìn nàng một cái, thân thể ngay sau đó cứng đờ. Bởi vì giờ phút này đứng ở trước mặt hắc Cung Vũ, tựa hồ đã không phải hắc ngày thường sở nhận thức cái kia dịu dàng nữ tử. Tuy rằng nàng vẫn là eo liễu thướt tha, vẫn là tuyết da hoa dung, nhưng đồng dạng trong cơ thể, lại tản mát ra hoàn toàn bất đồng lệ liệt chúc diễm, như la sát chi oán, như thiên nữ con giận, sát ý sát khí, lệnh người không rét mà run.

“Tạ hầu gia,” Cung Vũ băng phong ánh mắt thẳng tắp mà cắt vào cái này phủ đệ nam chủ nhân, tự tự rõ ràng địa đạo, “Ta hiện tại mới hiểu được người vì cái gì nhất định phải giết ta phụ thân rồi, nguyên lai là bởi vì tiên phụ hành sự bất lực, vâng mệnh đi giết hại lệnh phụ nhân tư sinh tử, lại chỉ giết Trác gia hài tử, không có hoàn thành người ủy thác. ....”

Những lời này liền giống như một cái tiếng sấm, lập tức chấn động chủ tịch cơ hồ mọi người. Tạ Ngọc trên mặt một trận thanh một trận bạch, nổi giận gầm lên một tiếng, nắm lên ngã xuống trên mặt đất thiên tuyến kiếm, nhất kiếm liền hướng Cung Vũ bổ tới

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Dự Vương chỉ số thông minh hạ tuyến

“Người tiếp tục nói, ai giết ta hài tử?” Trác phu nhân trong mắt một mảnh huyết hồng, ngữ thanh chi sắc bén, chút nào không thấy ngày thường ôn nhu nhân nhả.

“Phu nhân, người trước bình tĩnh một chút,” Trác Đình Phong quát bảo ngưng lại trụ thể tử, toàn thân run rẩy mà chuyển hướng Tạ Ngọc, “Tạ huynh xin cho cung cô nương nói xong, nàng nếu là hồ ngôn loạn ngữ, ta trước sẽ không bỏ qua nàng!”

“Ta có phải hay không hồ ngôn loạn ngữ, nhìn xem Tiêu công tử mặt sẽ biết,” Cung Vũ nói ra nói, thẳng trát người tim phổi.

“Đại gia ai đều không thể phủ nhận, hắc có sát anh động cơ đi? Năm đó chết đi trẻ con toàn thân biến vô vết thương, chỉ có ấn đường nhất điểm hồng, ta nói nhưng đối? Tạ hầu gia khi đó còn trẻ, làm việc không giống như bây giờ tích thủy bất lậu, sát thủ tổ chức thủ lĩnh cũng còn sống, trác trang chủ nếu muốn gặp hắc, chỉ sợ còn có thể biết càng nhiều chi tiết đầu. Lại hoặc là. .... Hiện tại trực tiếp hỏi một chút trường công chúa điện hạ đi, lúc trước điện hạ biết rõ trọng phụ ý đồ giết hại chính mình nhi tử, rồi lại không thể giáp mặt chất vấn hắc, trong đó khổ sở tất nhiên là dày vò. Bất quá còn hảo, tuy rằng khi đó nghe người nói hết tỷ muội đã không ở, nhưng may mà còn có cảm kích ma ma vẫn luôn làm bạn ở bên cạnh người. ....”

Lệ dương công chúa tâm như đao cắt, một tiếng bụng kín mặt, tựa hồ đã bị này đột nhiên đánh úp lại mưa gió đánh sập, không hề chống đỡ chi lực. Nàng tùy thân ma ma đỡ nàng thân mình, từ lâu rơi lệ đầy mặt.

Hắc ra lệnh một tiếng, tạ phủ các võ sĩ lập tức ồng dừng mà thượng, thẳng đến Cung Vũ mà đi, Trác Đình Phong ngốc lập đương trường, ngược lại là trác phu nhân chấp nhận cắn răng, kêu một tiếng: “Dao nhì! Di nhì!”

Trác thanh di nghe gọi lập tức nhắm phía mẫu thân, trác thanh đao do dự một chút, chậm rãi đem kinh ngạc đến ngây người thể tử ôm đến thánh giác cây cột sau buồng, nhao lên thân cũng đi vào cha mẹ bên người. Ngôn Dự Tân nhìn nhìn Cung Vũ, một phen giữ chặt Tiêu Cảnh Duệ cánh tay, trước đem vẫn như cũ đứng thẳng bất động bạn tốt đẩy đến Mai Trường Tô bên người, chính mình ngay sau đó thả người hộ ở Cung Vũ phía trước.

Tạ Ngọc lúc này đã mặt trầm như nước, trong mắt sát ý đại thịnh.

Với hắc mà nói, Cung Vũ tự nhiên thị phi sát không thể, nhưng trác tạ hai nhà tối nay bất hoà chỉ sợ cũng không thể tránh được, liên tính Trác Đình

Phong sẽ không lập tức trở mặt không biết người, nhưng sát từ hiềm khích không phải là nhỏ, một cục nhi nữ quan hệ thông gia, hay không giữ được chuẩn Trắc Đình Phong nhất định sẽ không phản bội, Tạ Ngọc thật sự cảm thấy không hề nắm chắc.

Nghĩ đến Trắc Đình Phong nhiều năm qua thế chính mình lưới giăng hồ cao thủ, hành trong triều không thể hành việc, biết đến thật sự quá nhiều, nếu là hiện tại làm hẳn cứ như vậy rồi đi, không khác là đưa đến Dự Vương trên tay một cục đại lễ, chỉ sợ về sau rốt cuộc không chế không được hẳn hướng đi, chỉ dư hậu hoạn, làm người sớm tối khó an.

Hơn nữa đến lúc đó Dự Vương cũng nhất định sẽ tận lực hộ hẳn, nếu có dị động, lại tương diệt trừ liền khó khăn. Nhưng nếu sản hẳn giờ phút này còn ở chính mình trong phủ, ngoan hạ tâm đập nổi chìm thuyền, tuyệt hậu hoạn, trộn lẫn một hồ xuân thủy, đại gia đến ngự tiền không khẩu chấp biện, lại nhắc lên đảng tranh bối cảnh, chỉ sợ còn có một đường sinh cơ.

Niệm cập nơi này, hẳn trong lòng đã là bền chắc như thép.

“Phi anh đội vây quanh! Tốc điều cường nô tay tới viện!”

Vừa nghe muốn xuất động nô thủ, tạ khi lập tức tê thanh hét to một tiếng “Phụ thân”, liền phải hướng giữa sân đánh tới, bị Tạ Ngọc ý bảo thủ hạ giữ chặt, tạ bật lúc này đã hoàn toàn hôn đầu, gương miệng liền lời nói đều nói không nên lời.

“Tạ huynh,” Trắc Đình Phong trái tim băng giá tận xương, run giọng nói, “Ngươi muốn làm gì?”

“Yêu nữ hoặc chúng, án luật đương lập tức xử tử, ngươi nếu muốn hộ nàng, ta không thể không việc công xử theo phép công!”

Trắc Đình Phong bốn ý chỉ là muốn nghe Cung Vũ đem nói cho hết lời, điều tra rõ năm đó việc sau lại làm quyết định, nơi nào là muốn hộ nàng, nghe Tạ Ngọc như vậy vừa nói, liền biết hẳn nổi lên ngoan độc chí tâm, nhất thời tức giận đến cả người phát run. Bàng quan hạ đông nhìn đến giờ phút này, rốt cuộc nhịn không được mở miệng nói: “Tạ hầu gia, ngươi cho ta cùng mộng Đại thống lĩnh không ở sao? Túc đem giết người, cũng quá không có vương pháp đi?”

Tạ Ngọc hàm răng cắn chặt, sắc mặt xanh mét. Hẳn biết ở hạ môn hai người trước mặt sát Trắc Đình Phong cũng không sáng suốt, nhưng nếu là giờ phút này không giết, có thể tưởng tượng Trắc Đình Phong ra cửa sau liền sẽ bị Dự Vương nghiêm mật bảo vệ lại tới, lại vô động thủ cơ hội. Chính cái gọi là tên đã trên dây, không thể không phát, cứ việc như thế nào làm đều không phải vạn toàn chi sách, nhưng chung quy phải làm cái lựa chọn.

“Triều đại tổ chế có lệnh, phạm thiệp vu yêu giả, lập sát. Cái này yêu nữ ở ta hầu phủ lấy nhạc hoặc nhân, đã dẫn người mê loạn, hạ đại nhân, thỉnh ngươi không cần xen vào việc người khác.” Tạ Ngọc một mặt đem hạ đông lạnh lùng mà phong trở về, một mặt chỉ huy thủ hạ làm thành cái nửa hình quạt, đem thỉnh đường xuất khẩu đều phong bế.

Bất quá, hẳn trong lòng rất rõ ràng chủ tịch này nhóm người trung mỗi người đều không phải đèn cạn dầu. Đặc biệt là hạ đông cùng Mông Chí nhất khó giải quyết. Gần nhất này hai người vốn là không nhất định giết được, thứ hai lấy bọn họ thân phận giết chết ở chính mình trong phủ cũng là cục chuyện phiền toái, cho nên Tạ Ngọc đã làm tốt bị bọn họ thoát thân mà đi chuẩn bị.

Dù sao hiện tại việc đã đến nước này, vội vàng chi gian không thể tưởng được càng tốt xử lý phương pháp, chỉ có thể trước đem hết thảy có thể diệt khẩu tất cả đều diệt, lại cùng hạ môn hai người đến hoàng đế trước mặt bên nào cũng cho là mình phải, đánh cuộc ở không có nhân chứng dưới tình huống, hoàng đế sẽ tin ai. Nếu là người nọ trở về cũng thiên giúp chính mình nói, nói không chừng còn có thể tìm được đường sống trong chỗ chết.

“Tạ hầu gia, chuyện gì cũng từ từ, hà tất nhất định phải thấy huyết đầu?” Mông Chí thấy Tạ Ngọc rất có hạ tàn nhẫn tay chi ý, cũng không cảm nhíu mày nói, “Hôm nay việc, ta cùng với hạ đại nhân đều không thể khoanh tay đứng nhìn, thỉnh ngươi tạm từ.”

Tạ Ngọc cười lạnh một tiếng, nói: “Đây là ta phủ đệ, hai vị lại đi như thế nào? Ngự tiền biện lý, ta tùy các ngươi đi, chính là yêu nữ cùng bị nàng mị hoặc vây cánh, chỉ sợ các ngươi cứu không được.”

Mông Chí chân mày nhảy dựng, trong lòng biết hẳn cũng không được đầy đủ là hư trương thanh thế, nhất phẩm quân hầu trấn phủ có thường binh tám trăm, trong đó tay súng năm trăm, đã khó đối phó, huống chi chờ cường nô tay đuôi tới, bốn phía một vây bắn tên, cá nhân võ kỹ lại cao, cũng nhiều nhất tự bảo vệ mình mà thôi, muốn bảo vệ Trắc gia mẫn môn, chỉ sợ hữu tâm vô lực. Nghĩ đến đây, hẳn không khỏi quay đầu lại nhìn Mai Trường Tô liếc mắt một cái.

Nhưng lúc này Mai Trường Tô, lại đang xem li dương công chúa.

Đổi mặt này một mảnh hồn huyền ảo, li dương công chúa thần thái cuồng loạn, nỗ lực dẫm hư nhuyễn bước chân hoạt động, tựa hồ chỉ là một lòng tưởng đuổi tới Tiểu Cảnh Duệ bên người đi.

“Li dương,” Tạ Ngọc cũng nhìn chăm chú nàng, ôn nhu hống nói, “Ngươi không cần lo cho, ta sẽ không thương tổn cảnh duệ, mấy năm nay muốn giết hẳn ta đã sớm giết, cho nên ngươi yên tâm. Ta làm bất luận cái gì sự đều là vì ngươi, điểm này ngươi ngàn vạn không cần quên. ....”

Li dương công chúa nhìn kết hôn hơn hai mươi năm trọng phu, chỉ cảm thấy đau lòng như nứt, nhu tràng đứt từng khúc, trong lúc nhất thời quỳ rạp xuống đất khóc không thành tiếng.

Tạ Ngọc ánh mắt lại chuyển hướng về phía Vũ Văn huyền, người sau nhún vai, nói: “Ngươi không thương niệm niệm coi trọng người, ta liền không tranh này chầy hốn thủy nhiều chuyện lắm miệng, nói đến cùng, đâu có chuyện gì liên quan tới ta đâu.”

Tạ Ngọc âm lãnh mà cười cười, nói: “Hảo, Lăng Vương điện hạ ân tình này ta nhất định sẽ lãnh.” Nói hắt ánh mắt lại ở trong sảnh nhìn quét một vòng, ở Mai Trường Tô trên người cổ tỉnh dừng lại đến lâu rồi chút, tựa hồ đang ở tính toán đem vị này để cho đầu người đau địch quân mưu sĩ sẵn loạn một nồi cấp nấu.

Mông Chí không khỏi có chút sốt ruột, động thân che ở Mai Trường Tô phía trước, nghiêng nghiêng đầu hỏi hắt: “Phi lưu chạy đi đâu?”

Mai Trường Tô trông mắt chuyển động một chút, ha ha cười, nói: “Cuối cùng có người hỏi phi chạy tới chạy đi đâu, kỳ thật ta vẫn luôn chờ tạ hầu gia hỏi đâu, đáng tiếc ngài dường như là đã quên ta còn mang theo cái tiểu băng hữu lại đây. “

Tạ Ngọc trong lòng vừa mới trầm xuống, đã có cái tham tướng trang điểm người chạy vội tới, bẩm: “Hầu gia, không hảo, cường nô đội sở hữu dây cung đều bị người cấp cắt, vô pháp……”

“Hỗn trướng!” Tạ Ngọc một chân đem hắt gạt ngã, “Dự phòng cung đâu?”

“Cũng…… Cũng……”

Tạ Ngọc chính đây đầu hoá tỉnh là lúc, Mai Trường Tô lại ôn nhu nói: “Phi lưu, người đã trở lại, được không chơi?”

“Hảo chơi!” Không biết khi nào chỗ nào từ chỗ nào tiến vào lâm lĩnh các thiếu niên đã dựa vào tô ca ca bên cạnh, mở to hai mắt nhìn bốn phía giường cung bạt kiếm

Tạ Ngọc giận cực ngược lại bình tĩnh trở lại, ngửa mặt lên trời cười to nói: “Tô triết, người cho rằng không có nô thủ ta liền lưu không được chính mình muốn lưu người sao? Đối với Ninh Quốc phủ thực lực, ngài vị này kỳ lân đại tài từ chỉ sợ vẫn là xem nhẹ.”

“Có lẽ đi,” Mai Trường Tô lẳng lặng nói, “Tối nay hầu gia muốn đổ máu, ta lại như thế nào ngăn được. Vạn sự có nhân tất có quả, hôm nay này hết thấy đều là hầu gia người gieo nhân sở mang đến, cái này quả người lại như thế nào giã giữa, cuối cùng cũng chỉ có thể nuốt vào.”

Tạ Ngọc khoanh tay ở phía sau, ngạo nghễ nói: “Người không cần hù ngôn đe dọa, bản hầu là không tin Thiên Đạo người, lớn hơn nữa sóng gió cũng gặp qua, hôm nay trận này mặt, người cho rằng đánh trúng đào bản hầu sao?”

“Ta biết.” Mai Trường Tô gật đầu nói, “Hầu gia là bất kính Thiên Đạo, không biết nhân nghĩa người, đương nhiên là chuyện gì đều dám làm, nhưng tô mỗ so không được hầu gia, luôn luôn nhất gan sợ phiền phức, cho nên hôm nay dám lên hầu gia môn, trước đó tổng vẫn là làm một chút chuẩn bị. Dự Vương điện hạ đã chinh phủ binh ở ngoài cửa tỉnh chờ, nếu là vẫn luôn đợi không được ta ra tới, chỉ sợ hắt sẽ nhịn không được vọt vào tới cứu giúp……”

Tạ Ngọc hồ nghi nói: “Người cho rằng bản hầu sẽ tin? Vì người cái nhỏ nhỏ mưu sĩ, Dự Vương chịu binh công nhất phẩm hầu phủ?”

Mai Trường Tô cười đến nguyệt bạch phong thanh, ngữ điệu cực kỳ dễ dàng: “Đơn vì ta đương nhiên không cái này mặt mũi, nhưng nếu là thuận tiện có thể đem hầu gia ngài từ trên triều đình dẫm đi xuống, ngài xem Dự Vương có chịu hay không đâu?”

Mai Trường Tô quả nhiên là tính vô lậu ra, Dự Vương quả nhiên đã ở Ninh Quốc hầu phủ ngoại an bài đại lượng hắt phủ binh. Bất quá Mai Trường Tô lại đánh giá cao Dự Vương chỉ số thông minh.

“Điện hạ, hầu phủ ngoại có người trộm chuồn ra đi, chúng ta dùng không cần ngăn lại hắt?” Lúc này Dự Vương bên cạnh một vị thủ hạ tiến lên nói.

Kỳ thật người kia chính là Tạ Ngọc kêu đi ra ngoài thông tri tuần phòng doanh người, đáng tiếc Dự Vương tự cho là thông minh, “Không cần, giờ phút này không nên rút dây động rừng, liền thả hắt đi đi!”

Đáng tiếc nếu Dự Vương sớm một chút ngăn lại hắt nói, liền sẽ không có lúc sau Mai Trường Tô ở bên trong phủ như thế bị động.

“Nếu ta là người, ta liền sẽ lập tức ngăn lại vị kia hạ nhân.” Lúc này một cái không hài hòa thanh âm từ Dự Vương phía sau truyền ra tới, người này đứng là xuyên qua mà đến Quách Phàm. Quách Phàm từ trước đến nay đến Lang Gia bằng trung lúc sau, liền hướng Lương Quốc tới rồi, không nghĩ tới cư nhiên vừa lúc gặp hôm nay như vậy mạo hiểm một màn.

“Làm càn! Người chờ tiện dân dám như vậy cùng Dự Vương điện hạ nói chuyện!” Dự Vương phủ quản gia lập tức đi ra, lớn tiếng quát lớn nói.

Quách Phàm cũng không có để ý tới, mà là nhìn về phía Dự Vương, nhìn thấy Dự Vương vẫn chưa để ý tới, xem ra hắt cũng là thập phần tán đồng quản gia cách làm. Dự Vương cũng cảm thấy người này như thế kiêu ngạo, nếu không phải hôm nay tình huống đặc thù không dung có thất, đã sớm phái người đem người này bắt lấy thẩm vấn.

“Hảo hảo hảo, ta đi, ta đi.” Quách Phàm một bộ thập phần bất đắc dĩ bộ dáng, “Đại vai ác cũng không thể nào thông minh sao!”

Vừa mới dứt lời, Quách Phàm liền vài bước biến mất ở đầu đường cuối ngõ.

“Này, vừa rồi người kia là quý mị sao?” Dự Vương quơ quơ đôi mắt, bốn phía trừ bỏ hắt phủ binh nào có những người khác tồn tại?

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Trong phủ huyết quang

Ninh Quốc hầu phủ trung, Mai Trường Tô còn không biết chính mình đã bị Dự Vương hỏ, vẫn cứ trong lòng có lòng tin ở cùng Tạ Ngọc nói chuyện phiếm.

Mai Trường Tô cười nói: “Xem ra tạm thời sẽ không đánh nhau rồi, đại gia nhàn rồi cũng nhàn rồi, cung cô nương, chưa nói xong nói tiếp theo nói đi, vạn nhất trắc trng chủ vừa nghe là cái hiểu lầm, đại gia biến chiến tranh thành tơ lụa, chẳng phải là một chuyện tốt?”

“Hảo.” Cung Vũ đối mặt như thế cục diện, vẫn là thần sắc trầm tĩnh, lời nói vận hơi thở, tự tự rõ ràng, “Chính như đại gia biết, tiên phụ là cái sát thủ, nhân thủ pháp giết người xưa nay lướt nhẹ vô ngần, cổ có ‘trương tư’ chỉ danh. Hãn danh khí tuy trọng, nhưng trên đời biết hãn gương mặt thật người, cũng chỉ có hãn sở lệ thuộc tổ chức thủ lĩnh mà thôi. Có nói là sát thủ vô tình, có tình đó là gánh vác, cho nên phụ thân ở gặp được tiên mẫu lúc sau, liền quyết định rửa tay không làm. Khi đó mẫu thân mới vừa có thai, tổ chức thủ lĩnh yêu cầu phụ thân hoàn thành cuối cùng hạng nhất nhiệm vụ phía sau nhưng quy ản, mà kia cuối cùng hạng nhất nhiệm vụ, đó là chịu một người trong triều muốn người ủy thác, sát một cái chưa xuất thế trẻ con.”

Nàng yếu điệu nói tới, ngữ điệu thật thà, lại làm người đầu sinh sờn tóc gáy cảm giác, liền vẫn luôn phát ngốc Tiêu Cảnh Duệ, nghĩ đến chính mình chính là cái kia dự mưu bị giết trẻ con, trong lòng càng là thảm thương cực kỳ.

Trác phu nhân nức nở một tiếng, cơ hồ đứng thẳng không xong, bị nữ nhi gắt gao đỡ lấy.

“Tiên phụ cho rằng nhiệm vụ hoàn thành, liền rời đi duệ sơn, căn bản không biết sấm đánh ngày đó ban đêm, ở hãn đi rồi đại gia phát hiện trẻ con hỗn loạn sự. Sau lại Tạ Ngọc trở về, biết sống sót cái này trẻ con còn có một nửa có thể là hãn muốn giết cái kia lúc sau, thập phần tức giận, nói thà rằng sát sai, không thể buông tha, bức ta phụ thân lại đi xuống tay. Lúc này ta mẫu thân hoài thai lâu ngày, trong bụng đã có thai động, phụ thân mỗi ngày cảm thụ được chính mình cốt nhục nhỏ động tác, sớm đã không phải một viên sát thủ chỉ tâm, cho nên hãn mang theo ta mẫu thân chạy thoát.

Sát thủ tổ chức thủ lĩnh chặn đứng quá chúng ta một lần, chính là hãn cùng phụ thân tự hảo, không đành lòng giết hãn, liền phóng chúng ta đi. Không nghĩ tới sát thủ chịu buông tha chúng ta, Tạ Ngọc lại không chịu, hãn phái mặt khác người tới đuổi giết, chúng ta chạy thoát hai năm, cuối cùng phụ thân đem mẫu thân cùng ta dàn xếp ở một cái tiểu huyện thành thanh lâu trong vòng, chính mình độc thân dẫn dắt rời đi đuổi giết già, lúc sau liền không còn có trở về.

Ta sau khi lớn lên kiểm chứng quá, hãn là rời đi chúng ta lúc sau bảy tháng, bị Tạ Ngọc người giết chết. Tiêu công tử chậm rãi lớn lên, Tạ Ngọc giết hãn chỉ tâm dần dần không có lúc ban đầu như vậy mãnh liệt, hãn cũng biết trường công chúa đã nhận ra một ít, không muốn cùng nàng trở mặt. Càng quan trọng là, hãn phát hiện lấy Tiêu công tử vì ràng buộc, có thể cùng võ lâm thực lực không thấp thiên tuyền sơn trang, thành lập khởi một loại thân mật kháng khí liên hệ, do đó lợi dụng Trác gia lực lượng, hoàn thành một ít hãn muốn làm sự.”

Cung Vũ nhìn về phía Trác Đình Phong, “Cái này trắc trng chủ hãn là rất rõ ràng đi? Có cái cộng đồng nhi tử, có thường xuyên kết giao, các người chi gian bắt đầu thành lập hữu nghị, thành lập thân tình, chậm rãi biến thành người đối hãn vô điều kiện tín nhiệm, cam tâm vì hãn làm một ít bí ẩn sự, lại còn có cho rằng chính mình sở làm chính là đối, là phù hợp gia quốc đại nghĩa, có thể ở không lâu tương lai, vì thiên tuyền sơn trang cùng trắc thị nhất tộc mang đến vô thượng vinh quang……”

Trác Đình Phong môi một mảnh ô tím, một ngụm máu tươi phun tới, Trác gia người nhất thời hoảng hốt một đoàn, Mai Trường Tô ở bên nhẹ giọng an ủi nói: “Hãn phục Hộ Tâm Đan, vô phương.”

Ngôn Dự Tần nghe xong lời này, giống đột nhiên bị nhắc nhở giống nhau, lập tức chạy vội tới bên cạnh bàn cầm được bình, đảo ra một viên đưa cho Tiêu Cảnh Duệ, thấy hãn mờ mịt không để ý tới, liền mạnh mẽ nhét ở hãn trong miệng lấy nước trà vọt đi xuống.

“Không sai,” Tạ Ngọc sắc mặt như băng, “Dự Vương phủ binh có cái gì chiến lược? Tuần phòng doanh tuyệt đối có thể chống đỡ không cho bọn họ tiến vào.”

Mông Chí lạnh lùng nói: “Tạ Ngọc, tuần phòng doanh không phải người phủ binh, điều vì từ dùng tội lớn lao nào, người thật sự gan lớn như thế?”

“Đại thống lĩnh không cần oan uổng người, ta không dám điều tuần phòng doanh nhập ta phủ đương tư binh tới dùng? Nhưng vô luận Dự Vương điện hạ có tới hay không, ta đều có thể cho bọn họ ở phủ ngoài cửa trên đường cái duy trì một chút trị an đi?”

Mai Trường Tô vốn là không trông cậy vào đêm nay sẽ hoà bình qua đi, Tạ Ngọc điều động tuần phòng doanh chỉ biết đem sự tình nháo đến lớn hơn nữa, thật cũng không phải thuần túy chuyện xấu. Bất quá việc cấp bách, vẫn là phải bảo vệ Trác gia già trẻ, không cần bị người diệt khẩu mới được, lập tức hướng Mông Chí đệ cái ánh mắt, nhắc nhở hãn làm hảo chuẩn bị.

Tạ Ngọc mặt quải sương lạnh, tay nhất cử, mắt thấy liền phải hạ lệnh, một người đột nhiên bỏ nhào vào hấn trước mặt quý xuống, ôm lấy hấn chân, cúi đầu vừa thấy, lại là tạ bật.

“Thinh phụ thân tam tư!” Tạ bật sắc mặt vàng như nến, trong mắt hàm chứa nước mắt, cầu xin nói, “Trác tạ hai nhà tương giao nhiều năm, không phải thân nhân hơn hấn tựa thân nhân, mặc kệ có cái gì hiểu lầm, phụ thân cũng không thể hạ sát thủ a!”

“Không tiền đồ!” Tạ Ngọc một chân đá văng hấn, “Ta như thế nào liền dạy dỗ ra nguoi như vậy cái lòng dạ đàn bà đồ vật!”

“Phụ thân!” Tạ bật không màng trên người đau đớn, lại bò lại tới bám lấy hấn tay, “Trên đời ai không biết chúng ta hai nhà quan hệ, phụ thân không sợ người trong thiên hạ nghị luận?”

“Người trong thiên hạ biết cái gì? Nguoi cho ta nhớ kỹ, chỉ có sống sót nhân tài có quyền lợi nói chuyện. Vì phụ đây là đại nghĩa diệt thân, nguoi mau mau tránh ra cho ta!”

Tạ bật trong lòng tuyệt vọng, bắt lấy Tạ Ngọc vạt áo tay kịch liệt run rẩy, đột nhiên về phía trước một phác, gạt ra phụ thân bên hông tiểu đoàn đao, hoành ở chính mình cổ trước, nước mắt tràn mi mà ra: “Phụ thân, xin thứ cho hài nhi không thể mắt thấy ngài hạ này tàn nhẫn tay, phụ thân muốn giết bọn hấn, liền trước hết giết hài nhi đi!”

Tạ Ngọc lạnh lùng mà nhìn chăm chăm hấn, hừ một tiếng nói: “Nguoi muốn tự sát? Hảo a, cứ việc động thủ đi.”

“Phụ thân.....”

“Từ tiểu đường nguoi lớn lên, nguoi là cái dạng gì người ta không biết sao? Nếu nguoi thực sự có cái này cương cường cắt đứt chính mình cổ, liền tính vì phụ xem thường nguoi.” Tạ Ngọc nói sải bước về phía trước, một chưởng liền đánh bay tạ bật trong tay đoàn đao, lại một phất tay cho hấn một cái cái tát, nình trụ hấn cánh tay hướng bên cạnh vung, mệnh lệnh nói: “Đem thế tử dẫn đi, hảo sinh trông giữ! Nơi đây hỗn loạn, cũng đỡ trường công chúa cùng tiểu thư hồi hậu viện đi.”

Quách Phàm lúc này đã tới rồi bên trong phủ, thấy như vậy một màn không cảm bội phục Tạ Ngọc, chính mình nhi tử đều tính đến như vậy chuẩn, điểm này thật là hồ thẹn không bằng a, nếu là tạ bật thật sự dùng dao nhỏ ở trên cổ như vậy một cắt, vậy nguoi Tạ Ngọc liền khóc địa phương đều tìm không thấy!

“Là!”

“Trong sảnh yêu nữ cập trác thị đồng đảng, cho ta giết chết bất luận tội!” Tạ Ngọc ra lệnh một tiếng sau, thân hình ngay sau đó hướng ra phía ngoài lui mấy bước. Thủy triều quan binh ào ào xông lên, một mảnh huyết tính sát khí đáng quá.

Tạ Ngọc quần lữ xuất thân, hấn phủ binh luôn luôn huấn luyện có tổ, sử dụng đều là đúc hoàn mỹ trường mâu, không đánh cận chiến, mà là kết tổ vây thủ. Mông Chi hạ đồng tụy là cao thủ, rồi lại không thể thật sự đối này đàn nghe lệnh với người bọn quan binh hạ tử thủ, tốc độ cùng lực sát thương không khỏi chịu hạn. Huống chi Mông Chi còn lo lắng phi lưu một người ở loạn quân từng trung hộ không chu toàn Mai Trường Tô, khó tránh khỏi phản thân. Như vậy bên này giảm bên kia tăng, không đến ba mươi phút, Trác gia trên dưới đã cực kỳ nguy hiểm.

Tiêu Cảnh Duệ lấy trên tường treo bảo kiếm gia nhập chiến đoàn, vẫn luôn bàng quan Vũ Văn niệm cũng nhảy thân dựng lên, tự quan binh đàn trung sát ra một cái lộ tới, hướng hấn dựa sát. Nhạc Tử Trạch ngưng mắt nhìn đến lúc này, đột nhiên một tiếng thở dài, át vãn kiếm lại lần nữa ra khỏi vỏ, cũng thả người tới rồi Trác Đình Phong bên nguoi.

Tạ Ngọc ở phía sau cao giọng cả giận nói: “Vũ Văn huyền, nguoi không phải nói không trộn lẫn tiến vào sao?”

“Ta không có a,” Vũ Văn huyền mở ra tay nói, “Ta nói không liên quan chuyện của ta, cho nên một bước đều không có động, nguoi đừng oan uổng người được không?”

Tạ Ngọc lúc này không tiện để ý tới hấn, chỉ có thể hừ một tiếng, chỉ huy xuống tay hạ thêm mãnh thế công. Hấn này hai trăm trường thương binh đều là hảo thủ, bị vây một phương dù cho thêm mấy cái chiến lực, vẫn không thể đem hạ phong đảo ngược, mà các ngoại một mảnh yên lặng, tựa hồ còn chưa có viện quân đã đến dấu hiệu.

“Hạ đại nhân, ta nghe nói huyền kính sử chi gian có một loại liên lạc dùng pháo hoa, có phải hay không?” Tại đây gấp gấp thời khắc, Mai Trường Tô thể nhưng tìm hạ đồng trò chuyện lên.

“Là.” Hạ đồng mới vừa đáp xuất khẩu, đã minh bạch hấn ý tứ, từ trong lòng ngực lấy ra pháo hoa đạn, đang muốn thả người hướng ra phía ngoài xung phong liều chết, Mai Trường Tô một câu lại lưu lại năng bước chân.

“Làm phi chạy tới phóng đi, hấn thích cái này.”

Phi lưu quả nhiên thích, người nhẹ nhàng xuất ngoại tốc độ cũng muốn mau đến nhiều, những cái đó trường thương tay liền hấn góc áo đều không gặp được, càng không cần đề chặn lại.

Pháo hoa bay lên bầu trời, sáng lạn chói mắt, phi lưu khi trở về còn một đường ngựa đầu xem, thuận tiện bẻ gãy hai cái chặn giết hấn quan binh cánh tay. Mai Trường Tô khen ngợi về phía hấn gật đầu, lại đối Mông Chi nói: “Đại thống lĩnh, nhìn dáng vẻ Dự Vương phủ binh tạm thời là vào không được, hạ xuân đại nhân cũng muốn quá một trận mới có thể đến, đánh phải phiền tới người, bắt giặc bắt vua trước, trảo cá nhân chất làm đại gia nghỉ ngơi một

chút đi, người xem, vài cá nhân đã bị thương không nhẹ.”

Mông Chí lập tức lĩnh hội, hét lớn một tiếng, chấn đến so gần quan binh ngay người, hấn đã như đại cánh hoi bằng đập đầu người đình chạy ra làm linh các, lao thẳng tới Tạ Ngọc mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Kết cục đã định đem thành

Tạ Ngọc thấy rõ hấn thế tới, trong lòng rung mình, nhất thời mình bạch Mông Chí là tướng bất chính mình uy hiếp tạ phủ binh lính dừng tay, vội thét ra lệnh bên người các hộ vệ ngăn đón, chính mình rút ra lui về phía sau. Mông Chí là vạn trong quân lấy địch đem đầu siêu nhất lưu cao thủ, Tạ Ngọc hộ vệ cũng chỉ chặn được hấn nhất thời, nhưng cũng đúng là này một lát thời gian, vị này Ninh Quốc hầu thế nhưng trốn đến không thấy bóng dáng.

Ở chính tràng huyết chiến trung, duy nhất an an ổn ổn không có động quá một cái ngón tay người chính là Mai Trường Tô. Trừ bỏ Mông Chí cùng Cung Vũ thời khắc chú ý hấn bên ngoài, phi lưu trừ phi vắng mệnh, trên cơ bản càng là một tắc cũng không rời.

Dám can đảm hướng Mai Trường Tô khởi xướng công kích binh lính, đều bị thiếu niên cấp cực tàn nhẫn thủ pháp bạch bạch chiết toái xương cổ tay cánh tay cốt, đau đến thẳng lẫn, lại cứ Mai Trường Tô còn âm trầm trầm mà ở bên cạnh nói “Phi lưu a, phải nhớ kỹ chỉ có thể bẻ gãy cánh tay, không cần một không cần thận lại chiết đến cổ”, nghe kia lời nói ý tứ dường như vị này lãnh mị thiếu niên thường xuyên sẽ một không cần thận liền bẻ gãy nhân gia cổ dường như, sợ tới mức tương đối dựa trước người sôi nổi lui về phía sau, hơn nữa Tạ Ngọc giết chết lệnh chủ yếu mục tiêu là Trác gia người, cho nên đến sau lại, công kích Mai Trường Tô người đại bộ phận đều chuyển dời đến Trác gia bên kia, không nghĩ ở chỗ này cố sức không lấy lòng mà đứt tay đứt chân.

Lúc này Mông Chí truy kích Tạ Ngọc tới rồi bên ngoài, các nội thiếu một cái siêu nhất lưu cao thủ, tình thế đột biến chuyển biến xấu.

Đúng lúc này, hạ đồng người được một tia dầu thấp tiêu mùi hôi, không khỏi ánh mắt trầm xuống.

“Chẳng lẽ Tạ Ngọc còn tính toán phóng hỏa thiêu lâm linh các.....”

“Cái gì?” Ngôn Dữ Tân lắp bắp kinh hãi.

“Này các mặt sau lâm hồ, hấn phong trước môn phóng hỏa, chúng ta chỉ có nhảy cầu, nếu hồ trên bờ bày trường mâu tay, từ trong nước lên bờ liền sẽ rất khó, tuy rằng người ta không có gì vấn đề, thật có chút người liền khó nói.”

Ngôn Dữ Tân trên tay chưa đình, trong lòng đã là rung mạnh. Đại gia nhảy cầu sau, nếu tụ ở bên nhau lên bờ, vừa vặn có thể cho nhân gia tập trung binh lực đối phó, nếu từng người phân tán, thực lực nhược một ít lại sao có thể thoát được ra này biển sâu hầu môn? Nghĩ đến này tiết, trên trán đã thấm mồ hôi lạnh, lớn tiếng nói: “Hạ đồng tử tử, người đừng quang đoán trước hấn sẽ thế nào, cũng nói nói xem chúng ta nên làm cái gì bây giờ a!”

“Đừng vội, Tạ Ngọc cũng không dự đoán quá hôm nay sẽ thiêu chính mình gia, cho nên bên trong phủ nhóm lửa chỉ vật chưa chắc sung túc, nhiều nhất dọn chút dầu thấp lại đây, cách đến lại xa, tướng bắt đền phòng sống thượng là không có khả năng, nhiều nhất từ liền hành lang chỗ bắt đầu dẫn châm, trước thiêu ngoại các sườn lâu. May mắn ngày hôm qua mưa xuân, xà nhà đều là ướt, một chốc muốn đem chúng ta đều cấp đốt tới trong nước đi, cũng không nhanh như vậy lập.”

“Chính là liền tính lại chậm, sớm hay muộn cũng muốn thiêu lại đây a! Lại nói, chúng ta cũng căng không được bao lâu.”

Hạ đồng trăm vội trung quay đầu nhìn Mai Trường Tô liếc mắt một cái, thấy chính mình nói nhiều như vậy hấn lại không hề phản ứng, nhin không được đổi nói: “Tô tiên sinh, tất cả mọi người đều như vậy vội liền người một người nhân rồi người còn bất động động cân não, người ở nhập định sao?”

“Không có.” Mai Trường Tô nhắm mắt lại nói, “Ta đang nghe các người oan uổng nhân gia tạ hầu gia.”

“A? Có ý tứ gì?”

“Chúng ta hiện tại chính là ở Thủy Các, một chốc một lát lại thiêu không sạch sẽ, cho nên Tạ Ngọc là sẽ không tha hỏa. Hấn lấy diệt vu vì từ ở bên trong phủ giết người, là che lại cái làm, bên ngoài tuần phòng doanh tuy nghe theo mệnh lệnh của hấn ở giữ gìn trị an, không thả người tiến vào, nhưng kỳ thật cũng không biết phương diện này đã xảy ra cái gì. Nhưng một khi lửa lớn thiêu cháy, liền rất rõ ràng nơi này đầu đã xảy ra chuyện, đến lúc đó không chỉ có Dữ Vương có lấy có tiến vào xem kỹ, chỉ sợ đều sẽ trong lòng nôn nóng vướng bận, ai cũng can bọn họ không được .

Tạ Ngọc như thế nào sẽ ra này hôn chiêu, chính mình phóng hỏa đem bọn họ chiêu tiến vào?”

“A, thiêu cháy. ....” Một bên Vũ Văn niệm đột nhiên nhỏ giọng mà nói một câu, cùng lúc đó mỗi người đều đã thấy bị tiệt khởi hỏa thể ánh lạng song cửa sổ, nghe thấy được trong gió bụi mù hương vị.

“Tạ Ngọc sẽ không tha hỏa, kia này hỏa là ai phóng?” Ngôn Dự Tân lẩm bẩm, “Chẳng lẽ là. .... Nhưng mộng Đại thống lĩnh từ nơi nào tìm được dầu thấp a?”

Phi lưu vô thanh vô tức mà một nhếch miệng, lộ ra hai bài tuyết trắng chính tề hàm răng.

Lúc này bởi vì hỏa khởi, các nội mãnh công các binh lính đều rối loạn tay chân, có chút người tiến, có chút người lui, tiệt vô kết cấu, hạ đồng đám người nhân cơ hội phản kích, nhất thời áp lực đại nhẹ.

“Ấn. .... Mặc dù có điểm chậm, nhưng ta tưởng tốt nhất vẫn là hỏi một tiếng.” Mai Trường Tô đột nhiên nói, “Chúng ta trung gian có sẽ không bị lợi sao?”

Thật lâu sau không có trả lời, Mai Trường Tô thật là vừa lòng: “Xem ra đều sẽ. .... Trác trang chủ, thương thế của ngươi còn duy trì được sao?”

Trác Đình Phong cắn răng nói: “Không thành vấn đề!”

Lúc này Mông Chí đã từ bên ngoài vọt trở về, nơi đi đến, binh lính sôi nổi né tránh, có thể nói thế như chẻ tre. Các ngoại Vũ Văn huyền thanh âm lúc này cũng vang lên: “Niệm niệm, ngươi phải cẩn thận nga!”

“Ta không có việc gì!” Vũ Văn niệm giương giọng đáp, “Huyền ca, ngươi mau tránh ra đi.”

“Hảo, ta đây đi trước, ở bên ngoài chờ ngươi.”

Những lời này lúc sau, bên ngoài quả nhiên liền lại vô hấn tiếng động. Qua thật lâu sau, Ngôn Dự Tân mới nhẹ giọng bình luận một câu: “Các ngươi Đại Sở người, làm việc thật đúng là dứt khoát. ....”

Bên ngoài hỏa thể càng lúc càng lớn, trong nhà tiệt có nóng rực cảm giác. Vậy công các võ sĩ đã hết số triệt hồi, đại khái là Tạ Ngọc biết tại đây tiêu diệt giết chết bọn họ đã mất khả năng, bắt đầu một lần nữa ở hồ ngan chỗ bố trí nhân thủ.

Đại gia được khâu thờ dốc thời gian, thối lui đến ly môi lửa xa nhất góc chỗ, cho nhau kiểm tra miệng vết thương, không nghĩ tới lại là vô thanh vô tức trác thanh đao thương thế nặng nhất, ngực trái cùng phần lưng đều nhuộm dần máu tươi.

Mai Trường Tô đệ binh thuốc mỡ qua đi, nói là cầm máu thu nhỏ miệng lại công hiệu cực hảo, trác phu nhân vội rung rung tiếp nói lời cảm tạ, mềm nhẹ mà vì nhi tử xử lý miệng vết thương, một mặt băng bó một mặt rơi lệ, trong miệng còn không ngừng hỏi hấn cảm giác như thế nào, bất quá trác thanh đao lại chỉ là hồng hai mắt sâu thâm lắc đầu, một chữ cũng không muốn nhiều lời, ánh mắt lúc nào cũng nhìn về phía bên ngoài kia một mảnh lửa đỏ, hiển nhiên trong lòng đang ở vương bận sắp sắp sanh tử.

Cung Vũ ở chỗ này đi tới Trác gia người trước mặt, vắn tóc thu tay áo, liễm hạ bái, dùng bình tĩnh ngữ điệu nói: “Lệnh lang chết vào gia phụ tay, này tội khó tiêu. Ta nếu tìm Tạ Ngọc báo thù, các ngươi tự nhiên cũng có thể tìm ta báo thù. Cung Vũ này mệnh ở chỗ này, mặc cho các vị xử trí.”

“Cung. ....” Ngôn Dự Tân quynh lên, vừa định tiến lên, bị hạ đồng một phen giữ chặt.

Trác Đình Phong vợ chồng ngưng mắt nhìn nàng một lát, tuy rằng sắc mặt hàn liệt như sương, lại cũng không có lập tức phát tác, mà là chậm rãi liếc nhau, tựa hồ ở không tiếng động mà giao lưu cái nhìn.

Một lát sau, trác phu nhân quay đầu tới, nhìn Cung Vũ lạnh lùng thốt: “Nếu là phụ thân ngươi còn sống, ta nhất định chân trời góc biển, diệt trừ cho sáng khoái, đáng tiếc hấn đã chết. .... Đến nỗi ngươi, lúc ấy còn không có sinh ra, ta dù cho trong lòng lại hận, bất ngươi mệnh lại có thể giải vài phần? Trác gia về sau sẽ không lại tìm ngươi một cái bé gái mồ côi báo thù, nhưng là ngươi. .... Tối nay lúc sau cũng không cần tái xuất hiện ở trước mặt ta. ....”

Cung Vũ rũ đầu, hai giọt châu lệ rơi xuống nước ở quần áo thượng. Nàng bay nhanh mà nâng tay áo rửa mắt, mơ mơ hồ hồ mà trả lời một câu cái gì, đứng lên hình, quả nhiên tránh tới rồi khá xa địa phương đi.

Mai Trường Tô yên lặng mà ở bên cạnh quan vọng một trận, đi tới Trác Đình Phong bên người, nhẹ giọng nói: “Trác trang chủ, ta biết ngươi cũng mệt mỏi, nhưng là có chút lời nói, ta còn là tưởng hiện tại hỏi một chút ngươi.”

Trác Đình Phong hít sâu một hơi, dùng bàn tay lau một phen mặt, “Ngươi hỏi đi.”

“Tuy rằng ngươi cùng Tạ Ngọc chi gian có sát tử chi thù, nhưng nếu tối nay hấn không dưới sát thủ, ngươi hay không nhất định sẽ thổ lộ hấn bí mật?”

Trác Đình Phong ngưỡng mặt hướng thiên, trên mặt nếp nhăn phẳng phát tại đây trong giây lát, biến thâm gấp đôi. Cẩn thận suy nghĩ một lát, hấn vẫn là ánh mắt mờ mịt: “Nói thật, ta cũng không biết. Sát tử chi thù như tư thâm trọng, gọi người như thế nào có thể dễ dàng buông ra? Nhưng nếu muốn thật sự trí Tạ Ngọc vào chỗ chết, đao nhi. .... Dao nhi làm sao bây giờ. .... Còn có hấn hài tử. ....”

“Chính là Tạ Ngọc dường như căn bản không có cho ngươi bất luận cái gì suy xét cơ hội, một hai phải diệt ngươi tài ăn nói hành,” Mai Trường Tô ngạnh

khỏi tâm địa bỏ qua rút hẳn bị thương khổ sở, lại bức khấn một bước, “Ngươi biết đây là vì cái gì sao?”

Trác Đình Phong ngơ ngẩn mà đem tầm mắt chuyển tới vị này Giang Tà mai lang trên mặt, run giọng nói: “Thỉnh tiên sinh chỉ giáo.”

“Bởi vì hần đánh cuộc không dậy nổi. Hần không thể đem chính mình nhất trí mạng cơ mật, đặt ở một cái cùng hần có sát tử chi thù nhân thù. Trước kia ngươi cho rằng các ngươi là ở hợp tác, nhưng hiện tại ngươi đã minh bạch hần chỉ là ở lợi dụng. Thậm chí bao gồm liên hôn, đều bất quá là hần lợi dụng một loại thù đoạn mà thôi. Các ngươi chi gian, lẫn nhau đều đã lại không có bất luận cái gì tín nhiệm đáng nói.”

Nói những lời này thời điểm, Mai Trường Tô ánh mắt xẹt qua trác thanh dao trắng bệch như tuyết mặt, oán than một tiếng, “Thật đáng buồn chính là, này cộc hôn nhân tuy rằng đối Tạ Ngọc mà nói là thù đoạn, nhưng đối trác công tử cùng tạ tiểu thư mà nói, lại là chân chính thân tiên mỹ quyến. . . . . Bất quá, tạ tiểu thư tóm lại là trác công tử thê tử, hoài cũng tóm lại là hần hải tử. Chỉ cần tất cả mọi người đều có thể sống sót sau tai nạn, cũng chưa chắc liền đi tới tuyệt lộ.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Hô vận gọi thủy ra tới

Trác thanh dao dùng tay che miệng lại kịch liệt mà ho khan một trận, lau đi khóe môi tơ máu, thật mạnh nhắm hai mắt lại.

“Tô tiên sinh,” Trác Đình Phong sắc mặt hồi bại, suy sụp mà đỡ nhĩ từ bả vai, thấp thấp nói, “Ta biết ngươi hôm nay viện thủ vì chính là cái gì. . . . . Chính là. . . . . Vì cái gọi là đỡ bảo Thái tử đại nghĩa, ta đã đi nhầm một bước, đến nỗi có hôm nay khó khăn, thật sự không nghĩ lại cuốn đến càng sâu. . . . .”

Mai Trường Tô chậm rãi gạt đầu, thần sắc lạnh lùng, “Nguyên lai trác trang chủ cho rằng chính mình còn có thể bứt ra, thật là thật đáng mừng.”

Trác Đình Phong ngẩn ngơ, tầm mắt ở thê tử nhĩ nữ trên người bắn khoắn hồi lâu, suy sụp mà cúi đầu: “Ta là một nhà chi chủ, là ta dẫn bọn hần đi làm đường. . . . .”

“Trang chủ là minh bạch người,” Mai Trường Tô nhàn nhạt nói, “Hiện tại ngươi đã biết Tạ Ngọc năm đó giết ngươi tiểu nhi việc, như vậy trừ phi ngươi chết, nếu không liền tính ngươi hướng hần cam đoan không nhớ này thù, lấy Tạ Ngọc nội tâm cũng chưa chắc sẽ tin. Hiện giờ trác tạ hai nhà đã thể cùng nước lửa, Tạ Ngọc tuyệt không sẽ như vậy buông tha các ngươi. Muốn bảo người nhà ngươi, cũng chỉ có thể vận đảo Tạ Ngọc. Chẳng qua cứ như vậy, trang chủ ngươi. . . . .”

Mai Trường Tô nuốt ở nửa câu sau lời nói, không nói thêm gì nữa, nhưng Trác Đình Phong cũng hiểu được hần ý tứ. Muốn vận đảo Tạ Ngọc, nhất định phải vạch trần một ít ẩn mật, mà chính mình cũng là này đó ẩn mật tham dự giả chi nhất, dù cho đầu cáo có công, cũng chung không thể hoàn toàn tha tội.

“Tô tiên sinh, nếu ngươi có thể bảo toàn ta trác thị một môn, có thể làm chúng ta đến hồi dao nhi chưa xuất thế đứa bé kia, ta đều có hồi báo. . . . .” Trác Đình Phong chậm rãi nói, ngữ điệu thập phần bi thương bất đắc dĩ, “Dù có thiên đại tội nghiệt, làm một mình ta thừa nhận liền hảo. . . . .”

“Là ta ngay từ đầu sai rồi, liên lụy người nhà. . . . .” Trác Đình Phong nhìn tiểu nữ nhĩ, nhẹ nhàng đem nằng kéo vào trong lòng ngực, hai hàng thanh lệ lạc hạ. Xa xa ngời Tiêu Cảnh Duệ rõ ràng hần là nghe không rõ bọn họ đối thoại, lúc này trong mắt thể nhưng cũng có hơi hơi thủy quang dạng động.

Mai Trường Tô xa xa mà nhìn hần một cái, đứng dậy nói: “Này đó về sau lại nói. Hỏa thể mau tới đây, đại gia tới trước mặt sau cầu tàu thượng tránh một chút đi.”

Đại gia theo lời đứng dậy, trước sau vòng ra cửa sau, Tiêu Cảnh Duệ vẫn luôn cúi đầu không nói, chờ Vũ Văn niệm cùng Ngôn Dự Tân lại đây kéo hần, hần mới yên lặng mà đi theo hành động, dường như trong óc là trống không giống nhau.

Lâm lĩnh các sau hành lang chỗ, hợp với một đạo chín khúc mộc chế cầu tàu, vẫn luôn hướng mặt hồ kéo dài có mười mấy trượng xa, phía cuối dựng tòa nho nhỏ đình. Mai Trường Tô thỉnh Mông Chí cùng hạ đồng liên thủ, đem cầu tàu hủy đi đoạn một đoạn, tuyệt mọi lửa, đại gia tề ở gác xếp, lại là tạm thời an toàn.

“Ta đều đã quên này mặt sau có đình giữa hồ a!” Ngôn Dự Tân vỗ chính mình đầu nói, “Cứ như vậy căn bản thiếu không đến chúng ta a, kia tô huynh vì cái gì muốn hỏi chúng ta có thể hay không bơi lội?”

Hạ đồng một phen lại ninh ở hần mặt, đổi nói: “Kiều đều chặt đứt, ngươi trở về thời điểm không cần bơi lội? Đây hồ như vậy thiên, chẳng lẽ còn vì ngươi đại thiếu gia lại đào thâm điểm hảo kéo chiếc thuyền tới đón?”

Mai Trường Tô không để ý đến này hai người, chỉ ngưng mắt nhìn đối diện hồ ngạn. Nặng nề trong bóng đêm cũng không ngọn đèn dầu, kia một mảnh mặc niệm trung không biết cất giấu chút cái dạng gì yêu ma quỷ quái. Tạ Ngọc tới nay chỉ bại, lúc này đã thành kết cục đã định, hôm qua chỉ phi, mới có hôm nay chỉ báo, chỉ là đáng thương vô tội trẻ tuổi, các cô bị thương nặng.

Tạ bất cùng trác thanh di, lương duyên đã là khó thành, gia nghiệp chung quy suy tàn; trác thanh dao cùng tạ khí, phu thê mỗi người một ngã, ấu tử sinh mà không nơi nương tựa; còn có cảnh duệ.....

Cảnh duệ.....

Mai Trường Tô nhện xuống trong cỏ hòng thờ dài, không muốn lại nghĩ nhiều đi xuống.

Bốn phía sóng thanh vi dâng, bên kia liệt hỏa phi diễm bị này một loan nước cạn cách, thế nhưng dường như dị thường xa xôi. Mới từ huyết tính ác chiến trung thoát thân người đột nhiên an tĩnh lại, tinh thần đều không khỏi hoảng hốt lên, chỉ cảm thấy này hết thấy yên lặng đến đáng sợ, phảng phất một con vô hình tay, phiên nổi lên đáy lòng sâu nhất hàn ý, cũng đánh thức bởi vì chiến đấu kịch liệt mà bị xem nhẹ rốt đầu đón.

Dài dòng lặng im sau, Ngôn Dữ Tân đột nhiên đứng lên nói: “Các người xem, trên bờ tình huống dường như thay đổi.....” “Là viện binh tới rồi đi, bọn họ chạy tới chạy lui.....” Ngôn Dữ Tân nỗ lực hít mắt, muốn xem đến rõ ràng hơn chút.

Gác xếp một mảnh trầm mặc. Thật lâu sau lúc sau, Mông Chí ho khan một tiếng, nói: “Chiều ta xem ra, kia càng giống..... Tạ Ngọc từ tuần phòng doanh điều tới chút cung tiền trang bị.....”

“Tạ Ngọc đã mau đã hết bản lĩnh, xem ra hầu phủ ngoài cửa hấn áp lực thực trọng. Bất quá ngoan cố chống cự, tuy rằng nơi đây ly trên bờ có chút khoảng cách, nhưng ở nào đó địa phương giá cung nói, tầm bản vẫn là đủ, các vị không cần đại ý.” Mai Trường Tô khuyên nhủ.

“Tô tiên sinh yên tâm,” Mông Chí trường thanh cười nói, “Này đại khái cũng chính là Tạ Ngọc cuối cùng một kích. Loại này khoảng cách bản tên, đến nơi đây đã mềm không ít, thương bệnh giả cùng nữ quyền đều dựa vào sau, có chúng ta mấy cái, căng thượng nhất thời nửa khắc không thành vấn đề..... Ách, hạ đại nhân, người đi đâu?”

“Người không phải làm nữ quyền dựa sau sao?” Hạ đông nghiêng nghiêng mà bay qua tới một cái sóng mắt, “Chẳng lẽ ta không tính nữ quyền?”

Bất quá nàng tuy rằng lời nói là nói như vậy, nhưng cũng chỉ là vui đùa một chút, liền lại lần nữa đứng dậy, hộ ở đình đông nam sườn. Ngôn tân dự tiểu thanh mà lẩm bầm một câu “Vốn dĩ liền không giống nữ nhân sao”, cũng đứng ở phía trước. Thực mau gác xếp liền làm thành hai tầng nửa hình quạt, nội sườn là vô vô công hộ thân Mai Trường Tô, đều đều mang thương trác thị cả nhà, ngoại sườn còn lại là Mông Chí, hạ đông, Nhạc Tử Trạch, Ngôn Dữ Tân, Tiểu Cảnh Duệ cùng phi lưu, Vũ Văn niệm cùng Cung Vũ vốn dĩ cũng tương tề đến ngoại sườn tới, bởi vì thật sự trạm không được, lại bị các nam nhân đẩy trở về.

Lời còn chưa dứt, đệ nhất sóng mũi tên nhọn đã tập đến, thế tới so phỏng chừng càng mãnh càng mật, cách đương mọi người ngưng thần lấy đài, không dám đại ý, ra tay khi đều vận chân khí. Trên bờ nỏ thủ nhóm cũng toàn huấn luyện có tổ, đối đội giao tiếp mấy vô khe hở, kia đây trời mưa tên một vòng tiếp theo một vòng, dường như không có trên đường tạm dừng quá. Đến sau lại nội tức yếu kém Ngôn Dữ Tân đã là hần thấu cảm y, một cái đau sốc hông, lậu chấn hai mũi tên, may có Tiểu Cảnh Duệ ở bên hiện lên kiểm quang quán lấy, thuận tay đem hần đẩy đến mặt sau, Cung Vũ ngay sau đó từ hần trong tay đoạt bình khí bỏ vị.

Mai Trường Tô đỡ Ngôn Dữ Tân ở chính mình bên người ngồi xuống, dặn dò nói, “Người mau điều một chút hơi thở, vận quá hai cái Tiểu chu thiên, lại trầm với đan điền ngưng trụ, thiết không thể lập tức tản ra, người thể chất bẩm sinh cũng không cường, này một đau sốc hông không hảo hảo điều thuận, ở năm phủ nội sẽ ngưng kết thành thương.”

Ngôn Dữ Tân theo lời đóng đôi mắt, vút bỏ tạp niệm lẳng lặng điều bình hơi thở, ngay từ đầu còn có chút tinh thần tan rã, sau lại dần dần tập trung tinh thần, ngoại giới ồn ào bị chấn bên tai ngoại, chuyên tâm vận chuyển một cỗ âm tức, thấm vào phát cương thân thể gân mạch, cuối cùng trầm với đan điền, một tia đánh tan nội phủ gian đau đón cảm giác.

Chờ hần điều tức đã tắt, lại lần nữa mở to mắt khi, không cảm hoảng sợ. Chỉ thấy bốn phía mưa tên công kích đã đình, tất cả mọi người đều biểu tình ngưng trọng mà nhìn trên bờ mỗi một phương hướng, nhưng hần đi theo đi nhìn lên, lại căn bản cái gì đều thấy không rõ, vì thế thói quen tính mà kéo lại Tiểu Cảnh Duệ tay áo hỏi: “Cảnh duệ, trên bờ làm sao vậy?”

Lời nói mới ra khẩu, đột nhiên nhớ tới Tiểu Cảnh Duệ trước mắt cảm xúc cũng không bình thường, vội quay đầu xem hần, quả nhiên mặt trắng như tờ giấy, đang muốn muốn tìm câu nói tới an ủi, Tiểu Cảnh Duệ đột nhiên ném ra hần tay, thả người nhảy nhập hồ, nhanh chóng về phía bờ biển bơi đi.

“Uy.....” Ngôn Dữ Tân một phen không giữ chặt, sốt ruột mà dậm chân một cái. Hạ đông ở bên thờ dài nói: “Chúng ta cũng qua đi đi.”

Nàng những lời này mới nói được một nửa khi, Vũ Văn niệm đã hạ thủy, đuổi theo Tiểu Cảnh Duệ phù du vệt nước mà đi, còn lại người lẫn nhau nâng đỡ chiếu ứng, cũng kết đội bơi tới bờ đối diện. Thảng tư thiên hồ nước tuy đã mất hàn khí, nhưng chung quy cũng không ấm áp, ướt dầm dề trên mặt đất tới bị gió thổi qua, đều là quanh thân tức hàn. Mông Chí liền tiếp quay đầu lại nhìn về phía Mai Trường Tô, người sau biết hần quan tâm chỉ ý, nhẹ giọng nói câu: “Không ngại, ta phục được.”

Sương mù dần dần tiêu tán, chung quanh một mảnh yên tĩnh. Chỉ thấy cung tiền thủ toàn bộ hôn mê trên mặt đất, từng con cung tiền cũng rậm rạp nổi tại đình thu nhập thêm trên mặt.

“Mau xem, đó là ai?” Hạ đồng chỉ vào đối diện một cái màu trắng thân ảnh. Chỉ thấy người nọ chậm rãi xoay người lại, đối với mọi người cười cười.

“Tiểu thù, đã lâu không thấy!” Quách Phàm cảm khái nói.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Kỳ lân tài tử tâm tư quyết

Đi gác rảnh đăng cho anh em mấy chương.

Quách Phàm khinh phiêu phiêu giống như một mảnh không có trọng lực lá rụng giống nhau phiêu lại đây, trên mặt hồ thượng từng bước một về phía trước đi. Đương Lăng Ba Vi Bộ hoàn toàn luyện thành, liền có thể thời gian dài ngự thủy mà đi, cơ hồ không yêu cầu mất khác mượn lực. Quách Phàm dần dần đi hướng Mai Trường Tô, lúc này bên cạnh Tiểu Phi Lưu đột nhiên đứng ra, chặn Mai Trường Tô phía trước, cảnh giác mà nhìn Quách Phàm, nói cái gì đều không có nói. Bất quá Quách Phàm từ hấn trong ánh mắt nhìn ra địch ý.

“Hảo mạnh tiểu thí hài nhi a!” Nhưng mà Quách Phàm cũng không để ý, tiếp tục từng bước một hướng xuân Mai Trường Tô đi đến.

“Đứng lại.” Phi lưu nhìn thấy Quách Phàm cũng không có đình chỉ về phía trước. Lập tức ra tay một quyền hướng về Quách Phàm đánh đi, Quách Phàm cũng không để ý, thuận tay một dẫn, sử dụng vật đối sao dời pháp môn, Tiểu Phi Lưu lập tức vồ hụt, đánh tới bên cạnh cột đá thượng, hấn kia nắm bắt nhi đại tay nhỏ bị đánh đến đỏ rực.

Bất quá hấn cũng không để ý, lập tức xoay người, đôi tay nắm tay, nhất chiêu cách sơn đả ngư hướng về Quách Phàm công tới. Quách Phàm đồng dạng thuận tay một bắt, Tiểu Phi Lưu lại đánh hụt, lần này hấn bị Quách Phàm lực lượng dẫn tới chui vào bên cạnh cây cối trung, qua tiểu trong chốc lát hấn mới từ cây cối trung chui ra tới, nhìn hấn chặt vật bộ dáng, Quách Phàm liền muốn cười. Tiểu Phi Lưu khí đầy mặt đỏ bừng, đang định tiếp tục công kích. Rốt cuộc bên cạnh Mai Trường Tô nói chuyện, “Hảo, phi lưu trở về đi! Hấn là người Quách Phàm ca ca.”

Phi lưu đình đến Mai Trường Tô nói chuyện, lúc này mới tức giận bất bình mà về tới hấn bên người, bất quá ở trong lòng hấn, cái này Quách Phàm quả thực quá đáng giận, đối hấn chán ghét trình độ thậm chí vượt qua trước kia lạn thần.

Thật là lợi hại, Mai Trường Tô bên cạnh Mông Chí trong lòng ám đạo. Tiểu Phi Lưu võ công cùng hấn sần sần như nhau, thế nhưng ở cái này nhân thủ trung giống như bị chơi đùa giống nhau. “Vị tiên sinh này nói vậy chính là trong truyền thuyết thiên hạ đệ nhất cao thủ đi Quách Phàm!” Mông Chí tiến lên hành lễ nói.

“Ha ha, tại hạ Quách Phàm. Lâu nghe mông Đại thống lĩnh uy danh, hôm nay vừa thấy quả nhiên không giống bình thường.” Quách Phàm đáp lại Mông Chí lúc sau liền chuyển hướng Mai Trường Tô, “Tiểu thù a, không nghĩ tới người thông minh tuyệt đỉnh hôm nay cư nhiên bị buộc đến như thế chặt vật, ha ha!” Quách Phàm cùng Mai Trường Tô ở chung kia mấy năm bị hấn chỉ số thông minh sở thuyết phục, thậm chí một lần cảm giác chính mình chỉ số thông minh bị nghiền áp. Hôm nay thật vất vả có một cái cơ hội, đương nhiên muốn trêu chọc một phen.

“7 năm không thấy, Quách Phàm không thể tưởng được người gặp được lão bằng hữu câu đầu tiên lời nói chính là nói móc ta.” Mai Trường Tô rớt cuộc cười, hôm nay việc thập phần hung hiểm, nếu không phải Quách Phàm đứng lúc đuổi tới, nói không chừng bọn họ này đoàn người sẽ có điều tổn thương.

“Đứng rồi, bên ngoài tuần phòng doanh người đã triệt. Quá không được bao lâu Dự Vương phủ binh liền sẽ vây quanh nơi này, chúng ta đi thôi!”

Nói lên Dự Vương, Quách Phàm cũng là thập phần vô ngữ, “Đứng rồi, ta mới vừa ở bên ngoài thấy Dự Vương, suất hấn phủ binh ở bên ngoài đợi lâu như vậy chậm chạp không dám tiến công, làm Tạ Ngọc có cơ hội thừa nước đục thả câu, thật là không có quyết đoán.”

Quách Phàm nhìn về phía mọi người tổng cảm thấy có cái gì lậu đường như, thẳng đến hấn tầm mắt nhìn về phía bên cạnh cái kia thai phụ, “Vị cô nương này là?” “Đây là Tạ gia đại tiểu thư tạ khi, Quách huynh có gì không ôn sao?” Mai Trường Tô đang định hỏi Quách Phàm, lập tức đột nhiên lý giải, “Cảnh duệ, chạy nhanh đi Hộ Tâm Đan lấy ra tới, vì người tỷ tỷ phục một viên.”

Nói xong nhìn phía Quách Phàm, “Quách huynh tâm tư thật là kín đáo, Tạ gia đại tiểu thư ngày gần đây sắp lâm bồn, nếu là tâm lực hao tổn, sinh sản ngày nhất định sẽ thập phần nguy hiểm. Ta vừa rồi xác thật sơ sót, nếu không có Quách huynh nhắc nhở hậu quả sẽ không dám tưởng tượng.”

Quách Phàm thật sự là hết chỗ nói rồi, ta lời nói đều còn chưa nói người liền lý giải tới rồi. Ta này nơi nào là tâm tư kín đáo, này xem TV mới biết được hảo sao? Liền người cái này phản ứng tốc độ, không hổ là có thể ở Kim Lăng trong thành quấy phong vân nhân vật, ta lại bị nháy mắt hạ gục.

đại gia đừng hỏi ta vì cái gì này một chương ít như vậy, bởi vì ta này mấy cái chương đều là bị nguyên lai làm xóa rớt. Cho nên sau lại lần nữa viết lần thứ hai, đại gia thông cảm một chút, nguyên lai đã viết hảo muốn lại viết đệ nhị tự tâm tình hảo sao? Nga đúng rồi, mặt sau mấy chương cũng là cái dạng này.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Kỳ lân tài tử tâm tư quyết

Đi gác rảnh đăng cho anh em mấy chương.

Quách Phàm khinh phiêu phiêu giống như một mảnh không có trọng lực lá rụng giống nhau phiêu lại đây, trên mặt hồ thượng từng bước một về phía trước đi. Đương Lăng Ba Vi Bộ hoàn toàn luyện thành, liền có thể thời gian dài ngự thủy mà đi, cơ hồ không yêu cầu mất khác mượn lực. Quách Phàm dần dần đi hướng Mai Trường Tô, lúc này bên cạnh Tiểu Phi Lư đột nhiên đứng ra, chắn Mai Trường Tô phía trước, cảnh giác mà nhìn Quách Phàm, nói cái gì đều không có nói. Bất quá Quách Phàm từ hắc trong ánh mắt nhìn ra địch ý.

“Hảo mạnh tiểu thí hài nhi a!” Nhưng mà Quách Phàm cũng không để ý, tiếp tục từng bước một hướng xuân Mai Trường Tô đi đến.

“Đứng lại.” Phi Lư nhìn thấy Quách Phàm cũng không có đình chỉ về phía trước. Lập tức ra tay một quyền hướng về Quách Phàm đánh đi, Quách Phàm cũng không để ý, thuận tay một dẫn, sử dụng vật đối sao dời pháp môn, Tiểu Phi Lư lập tức vồ hụt, đánh tới bên cạnh cột đá thượng, hắc kia nắm bắt nhi đại tay nhỏ bị đánh đến đỏ rực.

Bất quá hắc cũng không để ý, lập tức xoay người, đôi tay nắm tay, nhất chiêu cách sơn đả ngư hướng về Quách Phàm công tới. Quách Phàm đồng dạng thuận tay một bắt, Tiểu Phi Lư lại đánh hụt, lần này hắc bị Quách Phàm lực lượng dẫn tới chui vào bên cạnh cây cối trung, qua tiểu trong chốc lát hắc mới từ cây cối trung chui ra tới, nhìn hắc chặt vật bộ dáng, Quách Phàm liền muốn cười. Tiểu Phi Lư khí đầy mặt đỏ bừng, đang định tiếp tục công kích. Rốt cuộc bên cạnh Mai Trường Tô nói chuyện, “Hảo, phi Lư trở về đi! Hắc là người Quách Phàm ca ca.”

Phi Lư đình đến Mai Trường Tô nói chuyện, lúc này mới tức giận bất bình mà về tới hắc bên người, bất quá ở trong lòng hắc, cái này Quách Phàm quả thực quá đáng giận, đối hắc chán ghét trình độ thậm chí vượt qua trước kia lạn thần.

Thật là lợi hại, Mai Trường Tô bên cạnh Mông Chí trong lòng ám đạo. Tiểu Phi Lư võ công cùng hắc sần sần như nhau, thế nhưng ở cái này nhân thủ trung giống như bị chơi đùa giống nhau. “Vị tiên sinh này nói vậy chính là trong truyền thuyết thiên hạ đệ nhất cao thủ đi Quách Phàm!” Mông Chí tiến lên hành lễ nói.

“Ha ha, tại hạ Quách Phàm. Lâu nghe mông Đại thống lĩnh uy danh, hôm nay vừa thấy quả nhiên không giống bình thường.” Quách Phàm đáp lại Mông Chí lúc sau liền chuyển hướng Mai Trường Tô, “Tiểu thủ a, không nghĩ tới người thông minh tuyệt đỉnh hôm nay cư nhiên bị buộc đến như thế chật vật, ha ha!” Quách Phàm cùng Mai Trường Tô ở chung kia mấy năm bị hắc chỉ số thông minh sơ thuyết phục, thậm chí một lần cảm giác chính mình chỉ số thông minh bị nghiền áp. Hôm nay thật vất vả có một cái cơ hội, đương nhiên muốn trêu chọc một phen.

“7 năm không thấy, Quách Phàm không thể tưởng được người gặp được lão bằng hữu câu đầu tiên lời nói chính là nói móc ta.” Mai Trường Tô rốt cuộc cười, hôm nay việc thập phần hung hiểm, nếu không phải Quách Phàm đúng lúc đuổi tới, nói không chừng bọn họ này đoàn người sẽ có điều tổn thương.

“Đúng rồi, bên ngoài tuần phòng doanh người đã triệt. Quá không được bao lâu Dự Vương phủ phủ binh liền sẽ vây quanh nơi này, chúng ta đi thôi!”

Nói lên Dự Vương, Quách Phàm cũng là thập phần vô ngữ, “Đúng rồi, ta mới vừa ở bên ngoài thấy Dự Vương, suất hắc phủ binh ở bên ngoài đợi lâu như vậy chậm chạp không dám tiến công, làm Tạ Ngọc có cơ hội thừa nước đục thả câu, thật là không có quyết đoán.”

Quách Phàm nhìn về phía mọi người tổng cảm thấy có cái gì lậu đường như, thẳng đến hắc tầm mắt nhìn về phía bên cạnh cái kia thai phụ, “Vị cô nương này là?” “Đây là Tạ gia đại tiểu thư tạ khỉ, Quách huynh có gì không ôn sao?” Mai Trường Tô đang định hỏi Quách Phàm, lập tức đột nhiên lý giải, “Cảnh duệ, chạy nhanh đi Hộ Tâm Đan lấy ra tới, vì người tỷ ty phục một viên.”

Nói xong nhìn phía Quách Phàm, “Quách huynh tâm tư thật là kín đáo, Tạ gia đại tiểu thư ngày gần đây sắp lâm bồn, nếu là tâm lực hao tổn, sinh sản ngày nhất định sẽ thập phần nguy hiểm. Ta vừa rồi xác thật sờ sờ, nếu không có Quách huynh nhắc nhở hậu quả sẽ không dám tưởng tượng.”

Quách Phàm thật sự là hết chỗ nói rồi, ta lời nói đều còn chưa nói người liền lý giải tới rồi. Ta này nơi nào là tâm tư kín đáo, này xem TV mới biết được

hào sao? Liền người cái này phản ứng tốc độ, không hổ là có thể ở Kim Lăng trong thành quấy phong vân nhân vật, ta lại bị nháy mắt hạ gục.

đại gia đừng hỏi ta vì cái gì này một chương ít như vậy, bởi vì ta này mấy cái chương đều là bị nguyên lai làm xóa rớt. Cho nên sau lại lần nữa viết lần thứ hai, đại gia thông cảm một chút, nguyên lai đã viết hảo muốn lại viết đệ nhị tự tâm tình hảo sao? Nga đúng rồi, mặt sau mấy chương cũng là cái dạng này.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Tông chủ vui đùa

Quách Phàm rời đi Thiên Long Bát Bộ lúc sau, lại lần nữa xuyên qua sai lầm về tới Lang Gia bang. Lúc ban đầu hắn đáp xuống ở đại du quốc, chọc một phen xong việc liền rời đi, một đường đi đi dừng dừng, rốt cuộc đi tới đại lương, không nghĩ tới mới vừa tiến vào Kim Lăng thành liền gặp một kiện sự này nhi, lại còn có trực tiếp gặp chính mình lão bằng hữu Mai Trường Tô. Hiện tại Tạ Ngọc đã là châu châu sau thu, phiên không dậy nổi cái gì cuộn sóng, Quách Phàm liền đơn giản ở tại Mai Trường Tô trong phủ.

Mấy ngày này, Quách Phàm cùng yển đại phu, cùng nhau nghiên cứu Mai Trường Tô bệnh tình. Ở Thiên Long Bát Bộ thế giới, Quách Phàm câu thông Thiên Đạo đối thiên hạ võ công thông hợp sửa sang lại, đối phái Tiêu Dao tạp học y học cũng là thuận tay nhờ xuống dưới, có được thật lớn bảo khổ, ở cùng yển đại phu giao lưu trung rốt cuộc có thể thông hiểu đạo lý, hai người đều là được lợi không ít.

“Yển đại phu, người dùng kim châm phong bế Mai Trường Tô toàn thân trên dưới lớn lớn bé bé huyết vị, ta dùng nội lực đối hắn toàn thân sở hữu độc tố tiến hành rửa sạch.” Nói làm liền làm, Quách Phàm cùng yển đại phu hai người phân công hợp tác. Một người phụ trách ghim kim không chế toàn thân kinh mạch, bảo hộ ngũ tạng lục phủ.

Một người phụ trách nội lực phát ra, dùng vô tận là lướt chân khí rửa sạch Mai Trường Tô thân thể.

Quách Phàm thông qua niệm lực rà quét Mai Trường Tô toàn thân, đây cũng là hắn gần nhất lĩnh ngộ đến một cái thần thông, niệm lực cường đại đến trình độ nhất định lúc sau, đối ngoại vật cảm giác cực kỳ tinh vi. Như vậy ở trong đầu hình thành một cái giống x quang giống nhau hình nổi giống, Quách Phàm thật cẩn thận không chế được là lướt chân khí ở trong thân thể hắn du tẩu, đã muốn giết chết virus, lại phải bảo vệ trong cơ thể ngũ tạng lục phủ, rốt cuộc suốt bốn thời gian 6 cái canh giờ, từ ban ngày bận việc đến chạng vạng.

Quách Phàm rốt cuộc lợi dụng là lướt chân khí đem Mai Trường Tô bệnh hoàn toàn trị tận gốc.

Mà chính hắn suốt tiêu hao 800 năm công lực, Quách Phàm có loại đói khát cảm giác, là cái loại này nội lực tiêu hao quá độ khiến cho. Loại cảm giác này thật sự không dễ chịu, vì thế, không đợi đến Mai Trường Tô tỉnh lại liền lập tức phi thân rời đi.

Quách Phàm rời đi Tô Trạch sau lập tức chạy về phía không trung. Toàn lực vận chuyển là lướt tự nhiên tiên pháp, tức khắc toàn bộ không trung phong vân chợt khởi, như sóng gió mãnh liệt quay cuồng, Quách Phàm hấp thu trong thiên địa nguyên khí bổ sung tự thân. ....

“Tô ca ca, người tỉnh lại!” Tô Trạch nội, Tiểu Phi Lưu yển đại phu cùng với Giang Tả minh một chúng bộ hạ đều ở tỉnh tọa chờ.

Mai Trường Tô mở to mắt, vui mừng nhìn thoáng qua bên cạnh Tiểu Phi Lưu. Hướng về bên cạnh nói, “Lê mới vừa, người lại đây.”

“Là, tông chủ.” Lê mới vừa đối hắn nói nói gì nghe vậy.

Lê mới vừa đi đến Mai Trường Tô bên người, cho rằng tông chủ phải đối hắn công đạo cái gì, không ngờ Mai Trường Tô đột nhiên đối hắn một chương chụp đi, đột nhiên không kịp dự phòng lê mới vừa trúng một chương, thể nhưng bị đánh ra ba trượng ở ngoài.

“Tông chủ!” Mọi người rất là kinh ngạc, chẳng lẽ tông chủ được cái gì thất tâm phong? Vậy phải làm sao bây giờ?

Lúc này lê mới vừa rốt cuộc đứng lên, nhìn nhìn toàn thân, toàn thân trên dưới cũng không có nội thương cùng ngoại thương. “Tông chủ, người võ công!” Đại gia lúc này mới phản ứng lại đây, tông chủ cư nhiên có thể một chương đem lê mới vừa đánh tới ba trượng ngoài, lại còn có làm này bình yên vô sự!

“Tông chủ, ngài thân thể khôi phục?” Lê mới vừa hưng phấn chỉ tình khó có thể nói nên lời, nhìn Mai Trường Tô hơi hơi hơi lên tươi cười biểu tình, hắn nhiều năm như vậy tới lần đầu tiên nhìn thấy tông chủ cùng hắn xem vui đùa.

Dịch: Lão tác giả ra ngán quá mình cũng thấy chán.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Tông chủ vui đùa

Quách Phàm rời đi Thiên Long Bát Bộ lúc sau, lại lần nữa xuyên qua sai lầm về tới Lang Gia bang. Lúc ban đầu hắn đáp xuống ở đại du quốc, chọc một phen xong việc liền rời đi, một đường đi đi dừng dừng, rốt cuộc đi tới đại lương, không nghĩ tới mới vừa tiến vào Kim Lăng thành liền gặp một kiện sự này nọ, lại còn có trực tiếp gặp chính mình lão bằng hữu Mai Trường Tô. Hiện tại Tạ Ngọc đã là châu châu sau thu, phiên không dậy nổi cái gì cuộn sóng, Quách Phàm liền đơn giản ở tại Mai Trường Tô trong phủ.

Mấy ngày này, Quách Phàm cùng yển đại phu, cùng nhau nghiên cứu Mai Trường Tô bệnh tình. Ở Thiên Long Bát Bộ thế giới, Quách Phàm câu thông Thiên Đạo đối thiên hạ võ công thống hợp sửa sang lại, đối phái Tiêu Dao tạp học y học cũng là thuận tay nhớ xuống dưới, có được thật lớn bảo khổ, ở cùng yển đại phu giao lưu trung rốt cuộc có thể thông hiểu đạo lý, hai người đều là được lợi không ít.

“Yển đại phu, ngươi dùng kim châm phong bế Mai Trường Tô toàn thân trên dưới lớn lớn bé bé huyết vị, ta dùng nội lực đối hắn toàn thân sở hữu độc tố tiến hành rửa sạch.” Nói làm liền làm, Quách Phàm cùng yển đại phu hai người phân công hợp tác. Một người phụ trách ghim kim khổng chế toàn thân kinh mạch, bảo hộ ngũ tạng lục phủ.

Một người phụ trách nội lực phát ra, dùng vô tận là lướt chân khí rửa sạch Mai Trường Tô thân thể.

Quách Phàm thông qua niệm lực rà quét Mai Trường Tô toàn thân, đây cũng là hắn gần nhất lĩnh ngộ đến một cái thần thông, niệm lực cường đại đến trình độ nhất định lúc sau, đối ngoại vật cảm giác cực kỳ tinh vi. Như vậy ở trong đầu hình thành một cái giống x quang giống nhau hình nổi giống, Quách Phàm thật cẩn thận không chế được là lướt chân khí ở trong thân thể hắn du tẩu, đã muốn giết chết virus, lại phải bảo vệ trong cơ thể ngũ tạng lục phủ, rốt cuộc suốt tốn thời gian 6 cái canh giờ, từ ban ngày bận việc đến chạng vạng.

Quách Phàm rốt cuộc lợi dụng là lướt chân khí đem Mai Trường Tô bệnh hoàn toàn trị tận gốc.

Mà chính hắn suốt tiêu hao 800 năm công lực, Quách Phàm có loại đối khát cảm giác, là cái loại này nội lực tiêu hao quá độ khiến cho. Loại cảm giác này thật sự không dễ chịu, vì thế, không đợi đến Mai Trường Tô tỉnh lại liền lập tức phi thân rời đi.

Quách Phàm rời đi Tô Trạch sau lập tức chạy về phía không trung. Toàn lực vận chuyển là lướt tự nhiên tiên pháp, tức khắc toàn bộ không trung phong vân chợt khởi, như sóng gió mãnh liệt quay cuồng, Quách Phàm hấp thu trong thiên địa nguyên khí bổ sung tự thân. ....

“Tô ca ca, ngươi tỉnh lại!” Tô Trạch nội, Tiểu Phi Lưu yển đại phu cùng với Giang Tà mình một chúng bộ hạ đều ở tỉnh tọa chờ.

Mai Trường Tô mở to mắt, vui mừng nhìn thoáng qua bên cạnh Tiểu Phi Lưu. Hướng về bên cạnh nói, “Lê mới vừa, ngươi lại đây.”

“Là, tông chủ.” Lê mới vừa đối hắn nói nói gì nghe này.

Lê mới vừa đi đến Mai Trường Tô bên người, cho rằng tông chủ phải đối hắn công đạo cái gì, không ngờ Mai Trường Tô đột nhiên đối hắn một chương chụp đi, đột nhiên không kịp dự phòng lê mới vừa trúng một chương, thế nhưng bị đánh ra ba trọng ở ngoài.

“Tông chủ!” Mọi người rất là kinh ngạc, chẳng lẽ tông chủ được cái gì thất tâm phong? Vậy phải làm sao bây giờ?

Lúc này lê mới vừa rốt cuộc đứng lên, nhìn nhìn toàn thân, toàn thân trên dưới cũng không có nội thương cùng ngoại thương. “Tông chủ, ngươi võ công!” Đại gia lúc này mới phản ứng lại đây, tông chủ cư nhiên có thể một chương đem lê mới vừa đánh tới ba trọng ngoại, lại còn có làm này bình yên vô sự!

“Tông chủ, ngài thân thể khôi phục?” Lê mới vừa hưng phấn chỉ tình khó có thể nói nên lời, nhìn Mai Trường Tô hơi hơi hơi lên tươi cười biểu tình, hắn nhiều năm như vậy tới lần đầu tiên nhìn thấy tông chủ cùng hắn xem vui đùa.

Dịch: Lão tác giả ra ngán quá mình cũng thấy chán.

Chương 33: Tỉnh Vương đã đến

“Không sai, ta thân thể khôi phục.” Mai Trường Tô vui vẻ nói, kỳ thật tất cả mọi người đều biết, đối với tông chủ mà nói, không thể tập võ là hán suốt đời đau. Hiện giờ tông chủ thân thể khôi phục, toàn bộ Tô Trạch giảng đến kết hoa, cộng đồng chúc mừng, thật là hoà thuận vui vẻ.

“Ai nha, ta còn đánh cuộc gì đánh cuộc!” Bên cạnh yến đại phu thập phần nhụt chí, “Ta tự nhận là y thuật thiên hạ vô song, cùng lặn thần đánh đổ đem người chữa khỏi, không nghĩ tới ta trị nhiều năm như vậy còn không bằng người khác trị liệu người một ngày.”

“Yến đại phu cần gì phải nhụt chí đâu!” Mai Trường Tô an ủi nói, “Hôm nay trị liệu ta là các người hai người hợp lực cũng là hành, yến đại phu từ giữa xuất lực cũng không thể thiếu. Các người đều là tô mỗ ân nhân cứu mạng, thư mỗ vô cùng cảm kích.”

“Đúng rồi, Quách tiên sinh đâu?”

“Quách tiên sinh vì người giáo huấn chân khí sau liền rời đi.”

“Phải không?” Mai Trường Tô trong mắt tràn ngập vẻ mặt ngưng trọng, hán có thể cảm giác được chính mình trong cơ thể xưa nay chưa từng có khỏe mạnh, thậm chí vĩnh viễn mấy trăm năm nội lực, nói như vậy Quách Phàm truyền cho chính mình mấy trăm năm nội lực.

Không nói đến vì cái gì hán có được nhiều như vậy nội lực, hán truyền cho chính mình nhiều như vậy nội lực, người tập võ đều là tánh mạng song tu, Quách Phàm thân thể có thể hay không lưu lại thương tổn. “Hảo, hôm nay việc không thể cùng bất luận kẻ nào nhắc tới. Ta còn là trước kia cái kia bệnh tật ốm yếu tô triết, hiện giờ ở thiên hạ đệ nhất cao thủ dưới sự trợ giúp, chỉ là thân thể có điều chuyển biến tốt đẹp, biết không?” Thân thể thể chất biến hảo là che dấu không được, nhưng sẽ vô công là có thể dấu diếm, cho nên Mai Trường Tô như thể tính toán.

“Chính là, Tỉnh Vương điện hạ cũng không thể nói sao?” Lúc này, từ phủ ngoại vội vàng tới rồi Mông Chí hỏi.

“Đối, đặc biệt không thể nói cho cảnh diễm, Giang Tả minh tông chủ Mai Trường Tô vốn là bệnh tật ốm yếu, lại chưa bao giờ sẽ tập võ, thân thể biến hảo có thể lý giải, nhưng vô công lại như thế nào sẽ đột nhiên học được trở thành cao thủ đâu? Hán hiện tại đối ta thân phận đã có điều hoài nghi, chúng ta càng không thể lộ ra dấu vết.”

“Tô ca ca!” Lúc này, bên cạnh Tiểu Phi Lưu thập phần vội vàng.

“Sẽ không!” Mai Trường Tô cười trả lời, “Ta tuy rằng vô công khôi phục, nhưng trước mặt người khác không thể hiển lộ. Người vẫn là giống thường lui tới giống nhau tùy thân bảo hộ ta, cùng trước kia không có bất đồng.”

“Ân!” Tiểu Phi Lưu nghe được sau khi trả lời, liền vui sướng mà rời đi.

“Hôm nay sự, ta còn có an bài.” Mai Trường Tô bắt đầu an bài mặt khác sự tình. “Chân bình, Quách tiên sinh nơi an bài đến thế nào?”

“Hỏi tông chủ, Quách tiên sinh nơi đã chuẩn bị đầy đủ hết, liền ở tông chủ cách vách.”

Lúc này, mật đạo chuông cửa vang. Chân bình qua đi mở cửa. Tiêu cảnh diễm từ bên trong đi ra.

“Tô tiên sinh thân thể không việc gì?” Tiêu cảnh diễm hỏi, “Hôm qua sau khi trở về Tô Trạch lục tục có người thăm, hôm nay Dự Vương lại tới nữa một lần, ta cũng chỉ dám ở đêm khuya tiến đến, mong rằng tiên sinh thứ lỗi.”

“Điện hạ có tâm, tô mỗ vô cùng cảm kích” Mai Trường Tô trả lời nói.

“Tiên sinh,” tiêu cảnh diễm lúc này mới phát hiện, “Người mặt.....”

“Ta mặt làm sao vậy?” Mai Trường Tô cười hỏi.

“Người sắc mặt so thường lui tới bất luận cái gì thời điểm đều phải hảo.” Tiêu cảnh diễm kinh ngạc nói, “Ta chưa từng có nhìn đến quá tô tiên sinh giống hôm nay như vậy nét mặt toả sáng. Chẳng lẽ ngài thân thể hảo sao?”

“Thác một vị bằng hữu phúc, tô mỗ thân thể rốt cuộc chuyển biến tốt đẹp.”

“Không biết tô tiên sinh bằng hữu là vị nào, ta cũng hảo tự mình tới cửa bái phỏng.”

“Chính là ta nha!” Quách Phàm đột nhiên xuất hiện nói.

“Này.....” Tiêu cảnh điểm lui về phía sau một bước, hấn cùng Mai Trường Tô quan hệ cũng không cho người ngoài biết hiện tại đột nhiên làm người nhìn đến có vẻ không biết làm sao.

“Vô phương” Mai Trường Tô vỗ vỗ cảnh điểm bả vai, hướng hấn giới thiệu, “Vị này chính là tô mỗ chí giao hảo hữu Quách Phàm, chuyện của chúng ta hấn đã sớm biết, không cần lo lắng.”

Quách Phàm nhìn Mai Trường Tô sau sắc mặt thập phần kỳ quái, đột nhiên hỏi đến: “Tiểu thù, ngươi liền như vậy tự nhiên mà chụp tiêu cảnh điểm bả vai sao?”

Ta là xấu hổ phân cách tuyến.

Quách Phàm luận âm mưu quỷ kế so với Mai Trường Tô tới là bị gây đến cận bã đều không dư thừa, thật vất vả tóm được cơ hội, có thể cho tiêu cảnh điểm hoài nghi Mai Trường Tô thân phận, Quách Phàm đương nhiên sẽ không bỏ qua.

“Tiểu tô?” Tiêu cảnh điểm thập phần kinh ngạc.

“Ngươi kêu tô tiên sinh tiểu tô?”

Quách Phàm đã hết chỗ nói rồi, ta nói chính là tiểu thù hảo sao? Không phải tiểu tô! Hai chữ một cái kiều lười âm một cái bình lười âm hảo sao, ngu ngốc!

“Điện hạ.” Mai Trường Tô lập tức cấm nói, “Tô mỗ nhất thời tình thế cấp bách, mạo phạm điện hạ, mong rằng điện hạ thứ tội.” Nói Mai Trường Tô lập tức quỳ xuống, thái độ thập phần thành khẩn, xem đến Quách Phàm đều thạch hóa.

“Vô phương, tô tiên sinh cùng ta khách khí chuyện này để làm gì?” Tiêu cảnh điểm cũng không để ý.

“Hôm nay ta bỗng ý vấn an tiên sinh, nếu tiên sinh mạnh khỏe, ta liền cáo từ. Tiên sinh hảo hảo nghỉ ngơi, ta ngày mai lại tìm tiên sinh thương nghị.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Tỉnh Vương đã đến

“Không sai, ta thân thể khôi phục.” Mai Trường Tô vui vẻ nói, kỳ thật tất cả mọi người đều biết, đối với tông chủ mà nói, không thể tập võ là hấn suốt đời đau. Hiện giờ tông chủ thân thể khôi phục, toàn bộ Tô Trạch gắng đèn kết hoa, cộng đồng chúc mừng, thật là hoà thuận vui vẻ.

“Ai nha, ta còn đánh cuộc gì đánh cuộc!” Bên cạnh yến đại phu thập phần nhứt chí, “Ta tự nhận là y thuật thiên hạ vô song, cùng lặn thần đánh đồ đem người chữa khỏi, không nghĩ tới ta trị nhiều năm như vậy còn không bằng người khác trị liệu người một ngày.”

“Yến đại phu cần gì phải nhứt chí đâu!” Mai Trường Tô an ủi nói, “Hôm nay trị liệu ta là các người hai người hợp lực cũng là hành, yến đại phu từ giữa xuất lực cũng không thể thiếu. Các người đều là tô mỗ ân nhân cứu mạng, thư mỗ vô cùng cảm kích.”

“Đúng rồi, Quách tiên sinh đâu?”

“Quách tiên sinh vì người giáo huấn chân khí sau liền rời đi.”

“Phải không?” Mai Trường Tô trong mắt tràn ngập vẻ mặt ngưng trọng, hấn có thể cảm giác được chính mình trong cơ thể xưa nay chưa từng có khỏe mạnh, thậm chí vĩnh viễn mấy trăm năm nội lực, nói như vậy Quách Phàm truyền cho chính mình mấy trăm năm nội lực.

Không nói đến vì cái gì hấn có được nhiều như vậy nội lực, hấn truyền cho chính mình nhiều như vậy nội lực, người tập võ đều là tánh mạng song tu, Quách Phàm thân thể có thể hay không lưu lại thương tổn. “Hảo, hôm nay việc không thể cùng bất luận kẻ nào nhắc tới. Ta còn là trước kia cái kia bệnh tật ốm yếu tô triết, hiện giờ ở thiên hạ đệ nhất cao thủ dưới sự trợ giúp, chỉ là thân thể có điều chuyển biến tốt đẹp, biết không?” Thân thể thể chất biến hảo là che dấu không được, nhưng sẽ vô công là có thể dấu điểm, cho nên Mai Trường Tô như thế tính toán.

“Chính là, Tỉnh Vương điện hạ cũng không thể nói sao?” Lúc này, từ phủ ngoại vội vàng tới rồi Mông Chí hỏi.

“Đôi, đặc biệt không thể nói cho cảnh diễn, Giang Tả minh tông chủ Mai Trường Tô vốn là bệnh tật ốm yếu, lại chưa bao giờ sẽ tập võ, thân thể biến hao có thể lý giải, nhưng võ công lại như thế nào sẽ đột nhiên học được trở thành cao thủ đâu? Hấn hiện tại đối ta thân phận đã có điều hoài nghi, chúng ta càng không thể lộ ra dấu vết.”

“Tô ca ca!” Lúc này, bên cạnh Tiểu Phi Lưu thập phần vội vàng.

“Sẽ không!” Mai Trường Tô cười trả lời, “Ta tuy rằng võ công khôi phục, nhưng trước mặt người khác không thể hiển lộ. Người vẫn là giống thường lui tới giống nhau tùy thân bảo hộ ta, cùng trước kia không có bất đồng.”

“Ân!” Tiểu Phi Lưu nghe được sau khi trả lời, liền vui sướng mà rời đi.

“Hôm nay sự, ta còn có an bài.” Mai Trường Tô bắt đầu an bài mặt khác sự tình. “Chân bình, Quách tiên sinh nơi an bài đến thế nào?”

“Hồi tông chủ, Quách tiên sinh nơi đã chuẩn bị đầy đủ hết, liền ở tông chủ cách vách.”

Lúc này, mật đạo chuông cửa vang. Chân bình qua đi mở cửa. Tiêu cảnh diễn từ bên trong đi ra.

“Tô tiên sinh thân thể không việc gì?” Tiêu cảnh diễn hỏi, “Hôm qua sau khi trở về Tô Trạch lục tục có người thăm, hôm nay Dự Vương lại tới nữa một lần, ta cũng chỉ dám ở đêm khuya tiến đến, mong rằng tiên sinh thứ lỗi.”

“Điện hạ có tâm, tô mỗ vô cùng cảm kích” Mai Trường Tô trả lời nói.

“Tiên sinh,” tiêu cảnh diễn lúc này mới phát hiện, “Người mặt.....”

“Ta mặt làm sao vậy?” Mai Trường Tô cười hỏi.

“Người sắc mặt so thường lui tới bất luận cái gì thời điểm đều phải hao.” Tiêu cảnh diễn kinh ngạc nói, “Ta chưa từng có nhìn đến quá tô tiên sinh giống hôm nay như vậy nét mặt toả sáng. Chẳng lẽ ngài thân thể hao sao?”

“Thác một vị bằng hữu phúc, tô mỗ thân thể rốt cuộc chuyển biến tốt đẹp.”

“Không biết tô tiên sinh bằng hữu là vị nào, ta cũng hảo tự mình tới cửa bái phỏng.”

“Chính là ta nha!” Quách Phàm đột nhiên xuất hiện nói.

“Này.....” Tiêu cảnh diễn lui về phía sau một bước, hấn cùng Mai Trường Tô quan hệ cũng không cho người ngoài biết hiện tại đột nhiên làm người nhìn đến có vẻ không biết làm sao.

“Vô phương.” Mai Trường Tô vỗ vỗ cảnh diễn bả vai, hướng hấn giới thiệu, “Vị này chính là tô mỗ chí giao hảo hữu Quách Phàm, chuyện của chúng ta hấn đã sớm biết, không cần lo lắng.”

Quách Phàm nhìn Mai Trường Tô sau sắc mặt thập phần kỳ quái, đột nhiên hỏi đến: “Tiểu thủ, người liền như vậy tự nhiên mà chụp tiêu cảnh diễn bả vai sao?”

Ta là xấu hổ phân cách tuyến.

Quách Phàm luận âm mưu quỷ kế so với Mai Trường Tô tới là bị gây đến cận bã đều không dư thừa, thật vất vả tóm được cơ hội, có thể cho tiêu cảnh diễn hoài nghi Mai Trường Tô thân phận, Quách Phàm đương nhiên sẽ không bỏ qua.

“Tiểu tô?” Tiêu cảnh diễn thập phần kinh ngạc.

“Người kêu tô tiên sinh tiểu tô?”

Quách Phàm đã hết chỗ nói rồi, ta nói chính là tiểu thủ hảo sao? Không phải tiểu tô! Hai chữ một cái kiêu lười âm một cái bình lười âm hảo sao, ngu ngốc!

“Điện hạ.” Mai Trường Tô lập tức cảm nói, “Tô mỗ nhất thời tình thế cấp bách, mạo phạm điện hạ, mong rằng điện hạ thứ tội.” Nói Mai Trường Tô lập tức quỳ xuống, thái độ thập phần thành khẩn, xem đến Quách Phàm đều thạch hóa.

“Vô phương, tô tiên sinh cùng ta khách khí chuyện này để làm gì?” Tiêu cảnh diễn cũng không để ý.

“Hôm nay ta bỗng ý vấn an tiên sinh, nếu tiên sinh mạnh khỏe, ta liền cáo từ. Tiên sinh hảo hảo nghỉ ngơi, ta ngày mai lại tìm tiên sinh thương nghị.”

Chương 34: Trị liệu Thái Hoàng Thái Hậu

“Tiểu thù, hẳn chính là Tinh Vương điện hạ nha!” Tiêu cảnh điểm đi rồi, Quách Phàm hỏi Mai Trường Tô, “Như vậy Bonn! Ngươi xác định hẳn có thể đương hoàng đế?” Vô luận là mao lão gia, Đặng gia gia vẫn là tập đại đại, đều là tàn nhẫn nhân vật được không? Ngươi làm một cái chỉ số thông minh có thể so với Quách Tinh người đảm đương hoàng đế hẳn thật sự quá đến hao sao? Trách không được kêu Tinh Vương, này rõ ràng chính là lấy Quách Tinh vì nguyên hình đắp nặn đi.

Mai Trường Tô nghe xong cười nói, “Cảnh điểm đích xác quá mức hàm hậu, nhưng hẳn có được những người khác đều không có phẩm chất. Vì quân giả nếu không có tấm lòng son lại có thể nào chân chính vì bá tánh suy nghĩ đâu? Đến nỗi để vương chi thuật, hẳn có rất nhiều thời gian đi học tập.”

“Hảo, ta cũng mặc kệ này thiên hạ là của ai.” Quách Phàm cũng liền tùy tiện nói nói, dù sao cũng không có hứng thú, “Mấy ngày này ta liền ở tại nhà ngươi, coi như đối với ngươi ân cứu mạng hồi báo đi.”

“Quách huynh.” Mai Trường Tô muốn nói lại thôi, “Ngươi vì ta chữa bệnh, thân thể không ngại đi.”

“Ta.” Quách Phàm đột nhiên nghĩ đến, “Dù sao ta cũng sống không được đã bao lâu, ta kia mấy trăm năm công lực lại có tác dụng gì? Còn không bằng cứu ngươi mệnh.”

“Ngươi làm sao vậy. Vì cái gì sống không được đã bao lâu?” Mai Trường Tô thập phần quan tâm hỏi.

“Ai, việc này nói đến lời nói trường.” Quách Phàm thấy Mai Trường Tô thượng câu, đang định bắt đầu nói bừa, nhìn Mai Trường Tô cười như không cười ánh mắt, “Ngươi đã nhìn ra?”

“Ân.” Mai Trường Tô trả lời nói, “Xem ngươi đều có nhân tâm nói giỡn, thuyết minh thân thể của ngươi đích xác không có trở ngại, này ta liền an tâm rồi.”

“Ha ha!” Quách Phàm thập phần vui vẻ, “Ta liền thích cùng ngươi như vậy người thông minh nói chuyện phiếm, dí dỏm hài hước. Không giống cái kia lặn thần, liền biết làm giận. Nói thật, kỳ thật ta mấy năm nay cũng không ở thể giới này. Ngươi còn nhớ rõ ta đã từng nói cho ngươi ta không phải thể giới này người sao?”

“Nhớ rõ.” Mai Trường Tô hồi ức nói, “Lúc ấy ta còn thập phần không hiểu, hiện tại xem ra ngươi nói chính là thật sự. Có thể ở ngắn ngủn 7 năm chi gian làm ngươi trở thành hiện giờ giống nhau thân tiên người trong, nói như vậy ngươi kỳ ngộ đến từ chính ngày đó ngoại thể giới đi!”

“binggo, thế nào ngươi đối thiên ngoại thể giới tò mò sao?” Quách Phàm bắt đầu dụ hoặc, “Thiên ngoại thể giới vô biên vô cùng vô tận, so thể giới này xuất sắc nhiều, ngươi không nghĩ đi xem sao? Nếu ngươi cầu ta nói không chừng ta sẽ mang ngươi đi nga.”

“Ta đối với ngươi theo như lời thiên ngoại thể giới đích xác thập phần tò mò, từ xưa đến nay, liền có quái đản nói đến truyền lưu hậu thế, không biết ngày đó ngoại thể giới vô biên lại là cỡ nào xuất sắc.” Mai Trường Tô nghĩ nghĩ vẫn là cự tuyệt, “Bất quá ở thể giới này ta còn có chưa xong tâm nguyện, ở không có vì Xích Diễm quân rửa sạch oan khuất phía trước ta không thể đi.”

“Không có việc gì, ta đối với ngươi có tin tưởng.”

Quách Phàm nhớ rõ trên mạng có câu nói nói, Mai Trường Tô quả thực chính là một cái chỉ số thông minh bug, một giây treo lên đánh vai ác, duy nhất khuyết điểm chính là nằm liệt giữa đường thân thể. Hiện tại ở chính mình dưới sự trợ giúp thân thể đã khôi phục, kia chẳng phải là 5 tập liền đại kết cục tiết tấu?

Quả nhiên, Mai Trường Tô ngày hôm sau liền đi trong ngục giam mặt vẫn an Tà Ngọc, khi trở về cảnh xuân đầy mặt. Xem ra cho dù là huyền kính tư đầu tôn hạ giang đã trở lại, Tà Ngọc cũng phiên không được thân.

Mấy ngày nay Kim Lăng thành chân thật đã xảy ra thật lớn biến hóa, đầu tiên là Tà Ngọc sa lưới, vài thập niên trước nợ cũ bị phiên, số cọc tội trạng không thể thoát thác tội của mình.

Tiếp theo là huyền kính tư đầu tôn hạ giang hồi cung, một lần nữa chủ trì huyền kính tư sự vụ. Đệ tam là trên giang hồ truyền thuyết một người để ngàn quân thiên hạ đệ nhất cao thủ đi vào Kim Lăng trong thành, cũng trực tiếp trị hết tô triết tô tiên sinh thể nhục chi chứng.

Hoàng đế bệ hạ căn bản không nghĩ nhìn thấy Tà Ngọc, nhưng lại có một cái phi thường muốn gặp người, nhưng lại có một cái phi thường muốn gặp người, trong truyền thuyết có thể trị liệu Mai Trường Tô suy nhược chi chứng người.

Tô Trạch trung, Quách Phàm hiểu được Thiên Đạo không biết mệt mỏi, có lẽ là bởi vì ở Lang Gia bảng trung trụ quá 3 năm duyên cớ, hẳn cùng Lang Gia bảng trong thể giới Thiên Đạo càng thêm phù hợp, nhiều nhất thời điểm cảm giác chính mình thậm chí có thể khống chế 40% Thiên Đạo quyền hạn.

Lúc này, ngoài phòng có người gõ cửa.

“Mời vào.”

“Quách huynh, hôm nay thánh thượng truyền đến thiệp mời, mời kinh thành các vị danh nho tham gia vườn trà thơ sẽ, bệ hạ cũng mời người đi tham gia. Không biết ý của người như thế nào?”

“Tham gia vườn trà thơ sẽ? Nếu là mời các vị danh nho, bệ hạ lại vì cái gì mời ta đâu? Ta tại thể nhân trong mắt chẳng qua là một giới vũ phu, chẳng lẽ là bởi vì ta là Lang Gia các khách khanh sao?” Quách Phàm thập phần khó hiểu.

“Hắn là sẽ không.” Mai Trường Tô phân tích nói,

“Căn cứ ta hỏi thăm, ngày gần đây Thái Hậu thân thể ngày càng sa sút, bệ hạ vì thể phi không ít tâm thần, Thái Y Viện đều đối này bất lực. Có lẽ bệ hạ tìm người, là bởi vì nghe nói người chữa khỏi hạo ta bệnh, cho nên muốn muốn mời người vì Thái Hoàng Thái Hậu chẩn trị.”

“Nga, cũng đúng.” Quách Phàm nghĩ nghĩ cũng cảm thấy có đạo lý, “Tiểu thủ, Thái Hoàng Thái Hậu hẳn là người tổ nãi nãi đi! Lần này dạo chơi công viên thơ sẽ ta đây vẫn là đến cần thiết đi lạc.”

“Tổ nãi nãi sinh ở hoàng gia, lại thập phần từ ái. Khi còn nhỏ bà ngoại thương yêu nhất chúng ta. Quách huynh đối ta có ân cứu mạng, hiện giờ lại muốn đi cứu ta bà ngoại. Tô mỗ vô cùng cảm kích, Quách huynh còn xin nhận tô mỗ nhất bái.” Nói xong Mai Trường Tô, lập tức cúi xuống thân mình hướng Quách Phàm hành một đại lễ.

“Mau mau xin đứng lên.” Quách Phàm vội vàng đem Mai Trường Tô nâng dậy tới, “Người là ta lần đầu tiên xuyên qua thế giới số lượng không nhiều lắm bằng hữu, đối với người mà nói có lẽ là đại ân, nhưng đối ta mà nói, bất quá là chuyện nhỏ không tốn sức gì mà thôi. Vì bằng hữu làm chuyện nhỏ không tốn sức gì vốn dĩ chính là hẳn là, cần gì phải quá phận cảm kích đâu!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Trị liệu Thái Hoàng Thái Hậu

“Tiểu thủ, hẳn chính là Tĩnh Vương điện hạ nha!” Tiêu cảnh điểm đi rồi, Quách Phàm hỏi Mai Trường Tô, “Như vậy Bonn! Người xác định hẳn có thể đương hoàng đế?” Vô luận là mao lão gia, Đặng gia gia vẫn là tập đại đại, đều là tàn nhẫn nhân vật được không? Người làm một cái chỉ số thông minh có thể so với Quách Tĩnh người đảm đương hoàng đế hẳn thật sự quá đến hạo sao? Trách không được kêu Tĩnh Vương, này rõ ràng chính là lấy Quách Tĩnh vì nguyên hình đáp nặn đi.

Mai Trường Tô nghe xong cười nói, “Cảnh điểm đích xác quá mức hàm hậu, nhưng hẳn có được những người khác đều không có phẩm chất. Vì quân giả nếu không có tâm lòng son lại có thể nào chân chính vì bá tánh suy nghĩ đâu? Đến nỗi để vương chi thuật, hẳn có rất nhiều thời gian đi học tập.”

“Hạo, ta cũng mặc kệ này thiên hạ là của ai.” Quách Phàm cũng liền tùy tiện nói, dù sao cũng không có hứng thú, “Mấy ngày này ta liền ở tại nhà người, coi như đối với người ân cứu mạng hồi báo đi.”

“Quách huynh.” Mai Trường Tô muốn nói lại thôi, “Người vì ta chữa bệnh, thân thể không ngại đi.”

“Ta.” Quách Phàm đột nhiên nghĩ đến, “Dù sao ta cũng sống không được đã bao lâu, ta kia mấy trăm năm công lực lại có tác dụng gì? Còn không bằng cứu người mệnh.”

“Người làm sao vậy. Vì cái gì sống không được đã bao lâu?” Mai Trường Tô thập phần quan tâm hỏi.

“Ai, việc này nói đến lời nói trường.” Quách Phàm thấy Mai Trường Tô thượng câu, đang định bắt đầu nói bừa, nhìn Mai Trường Tô cười như không cười ánh mắt, “Người đã nhìn ra?”

“Ân.” Mai Trường Tô trả lời nói, “Xem người đều có nhân tâm nói giỡn, thuyết minh thân thể của người đích xác không có trở ngại, này ta liền an tâm rồi.”

“Ha ha!” Quách Phàm thập phần vui vẻ, “Ta liền thích cùng người như vậy người thông minh nói chuyện phiếm, dí dỏm hài hước. Không giống cái kia lộn thần, liền biết làm giận. Nói thật, kỳ thật ta mấy năm nay cũng không ở thế giới này. Người còn nhớ rõ ta đã từng nói cho người ta không phải thế giới này

người sao?”

“Nhớ rõ.” Mai Trường Tô hồi ức nói, “Lúc ấy ta còn thập phần không hiểu, hiện tại xem ra người nói chính là thật sự. Có thể ở ngân ngân 7 năm chỉ gian làm người trở thành hiện giờ giống nhau thần tiên người trong, nói như vậy người kỳ ngộ đến từ chính ngày đó ngoại thể giới đi!”

“binggo, thế nào người đối thiên ngoại thể giới tò mò sao?” Quách Phàm bắt đầu dụ hoặc, “Thiên ngoại thể giới vô biên vô cùng vô tận, so thể giới này xuất sắc nhiều, người không nghĩ đi xem sao? Nếu người cầu ta nói không chừng ta sẽ mang người đi nga.”

“Ta đối với người theo như lời thiên ngoại thể giới đích xác thập phần tò mò, từ xưa đến nay, liền có quái đản nói đến truyền lưu hậu thế, không biết ngày đó ngoại thể giới vô biên lại là cỡ nào xuất sắc.” Mai Trường Tô nghĩ nghĩ vẫn là cự tuyệt, “Bất quá ở thể giới này ta còn có chưa xong tâm nguyện, ở không có vì Xích Diễm quân rửa sạch oan khuất phía trước ta không thể đi.”

“Không có việc gì, ta đối với người có tin tưởng.”

Quách Phàm nhớ rõ trên mạng có câu nói nói, Mai Trường Tô quả thực chính là một cái chỉ số thông minh bug, một giây treo lên đánh vai ác, duy nhất khuyết điểm chính là nằm liệt giữa đường thân thể. Hiện tại ở chính mình dưới sự trợ giúp thân thể đã khôi phục, kia chẳng phải là 5 tập liền đại kết cục tiết tấu?

Quả nhiên, Mai Trường Tô ngày hôm sau liền đi trong ngục giam mặt vẫn an Tạ Ngọc, khi trở về cảnh xuân đầy mặt. Xem ra cho dù là huyền kính tư đầu tôn hạ giang đã trở lại, Tạ Ngọc cũng phiên không được thân.

Mấy ngày nay Kim Lăng thành chân thật đã xảy ra thật lớn biến hóa, đầu tiên là Tạ Ngọc sa lưới, vài thập niên trước nợ cũ bị phiên, số cọc tội trạng không thể thoát thác tội của mình.

Tiếp theo là huyền kính tư đầu tôn hạ giang hồi cung, một lần nữa chủ trì huyền kính tư sự vụ. Đệ tam là trên giang hồ truyền thuyết một người để ngàn quân thiên hạ đệ nhất cao thủ đi vào Kim Lăng trong thành, cũng trực tiếp trị hết tô triết tô tiên sinh thể nhược chi chứng.

Hoàng đế bệ hạ căn bản không nghĩ nhìn thấy Tạ Ngọc, nhưng lại có một cái phi thường muốn gặp người, nhưng lại có một cái phi thường muốn gặp người, trong truyền thuyết có thể trị liệu Mai Trường Tô suy nhược chi chứng người.

Tô Trạch trung, Quách Phàm hiểu được Thiên Đạo không biết mệt mỏi, có lẽ là bởi vì ở Lang Gia bảng trung trụ quá 3 năm duyên cớ, hẳn cùng Lang Gia bảng trong thể giới Thiên Đạo càng thêm phù hợp, nhiều nhất thời điểm cảm giác chính mình thậm chí có thể khống chế 40% Thiên Đạo quyền hạn.

Lúc này, ngoài phòng có người gõ cửa.

“Mời vào.”

“Quách huynh, hôm nay thánh thượng truyền đến thiệp mời, mời kính thành các vị danh nho tham gia vườn trà thơ sẽ, bệ hạ cũng mời người đi tham gia. Không biết ý của người như thế nào?”

“Tham gia vườn trà thơ sẽ? Nếu là mời các vị danh nho, bệ hạ lại vì cái gì mời ta đâu? Ta tại thế nhân trong mắt chẳng qua là một giới vũ phu, chẳng lẽ là bởi vì ta là Lang Gia các khách khanh sao?” Quách Phàm thập phần khó hiểu.

“Hẳn là sẽ không.” Mai Trường Tô phân tích nói,

“Căn cứ ta hỏi thăm, ngày gần đây Thái Hậu thân thể ngày càng sa sút, bệ hạ vì thể phí không ít tâm thần, Thái Y Viện đều đối này bất lực. Có lẽ bệ hạ tìm người, là bởi vì nghe nói người chữa khỏi hảo ta bệnh, cho nên muốn muốn mời người vì Thái Hoàng Thái Hậu chẩn trị.”

“Nga, cũng đúng.” Quách Phàm nghĩ nghĩ cũng cảm thấy có đạo lý, “Tiểu thủ, Thái Hoàng Thái Hậu hẳn là người tổ nãi nãi đi! Lần này dạo chơi công viên thơ sẽ ta đây vẫn là đến cần thiết đi lạc.”

“Tổ nãi nãi sinh ở hoàng gia, lại thập phần từ ái. Khi còn nhỏ bà ngoại thương yêu nhất chúng ta. Quách huynh đối ta có ân cứu mạng, hiện giờ lại muốn đi cứu ta bà ngoại. Tô mỗ vô cùng cảm kích, Quách huynh còn xin nhận tô mỗ nhất bái.” Nói xong Mai Trường Tô, lập tức cúi xuống thân mình hướng Quách Phàm hành một đại lễ.

“Mau mau xin đứng lên.” Quách Phàm vội vàng đem Mai Trường Tô nâng dậy tới, “Người là ta lần đầu tiên xuyên qua thể giới số lượng không nhiều lắm bằng hữu, đối với người mà nói có lẽ là đại ân, nhưng đối ta mà nói, bất quá là chuyện nhỏ không tốn sức gì mà thôi. Vì bằng hữu làm chuyện nhỏ không tốn sức gì vốn dĩ chính là hẳn là, cần gì phải quá phận cảm kích đâu!”

Chương 35: Tiểu lộ 1 tay

Thất tịch chi dạ, dạo chơi công viên thơ sẽ.

Hoàng đế mở tiệc chiêu đãi khách khứa toàn kết thúc tràng. Nhìn nhìn đại lương hoàng cung, quả nhiên vẫn là so ra kém mấy trăm năm sau Đại Tổng hoàng cung như vậy hùng vĩ bao la hùng vĩ.

Trên đài ca vũ thăng bình, diễn kịch liên tục. Dưới đài văn nhân mặc khách, văn học đại nho ngẫu hứng phú thơ, công tử đại sĩ nâng chén tương khánh, thật là một bộ dạo chơi công viên thơ sẽ thăng cảnh.

Đội cho bóng đêm tiệp thâm, sân khấu thượng ca cơ đã biểu diễn xong. Lương Vương rút cuộc đứng dậy, nâng chén nói: “Hôm nay các vị đại thần đại nho tham gia thất tịch thơ sẽ, bồi trầm cùng nhau cộng độ đêm đẹp. Trầm trước kính các vị một ly.” Nói xong uống một hơi cạn sạch.

Lúc này Lương Vương bên người cao trạm đi tới nhỏ giọng đối bệ hạ nói: “Bệ hạ, trong truyền thuyết thiên hạ đệ nhất cao thủ Quách Phàm đã tới. Liên ở vị kia tô triết Tô công tử bên cạnh.”

“Trầm đã biết.” Lương Vương ngay sau đó hướng chư vị đang ngồi nói, “Chư vị ái khanh có từng nghe nói hôm nay thiên hạ chấn động một chuyện lớn?”

Văn võ đại thần nghe xong lúc sau nghị luận sôi nổi, phía dưới Thẩm truy không cầm hời, “Bệ hạ chính là nói Lang Gia các cao thủ bảng một lần nữa xếp hạng chuyện này?”

“Không sai.” Lương Vương cười nói, “Lang Gia các công bố khắp thiên hạ đệ nhất cao thủ huyền bố bị người một chương giết chết. Từ đây thiên hạ đệ nhất cao thủ đổi chỗ, số lượng năm trước mất tích Lang Gia các khách khanh Quách Phàm.”

Hôm nay là thất tịch cuộc liên hoan, bất luận triều đình việc. Cho nên Thẩm truy cũng có vẻ thập phần tùy ý, “Nghe đồn cái kia Quách Phàm có thể một người đề ngàn quân, thật sự là quá mức huyền huyền. Nếu lấy lực lượng cá nhân có thể chống cự ngàn quân, kia còn muốn quân đội làm gì?”

“Đích xác.” Lương Vương cười, “Hôm nay dạo chơi công viên thơ sẽ may mắn thỉnh đến trong truyền thuyết thiên hạ đệ nhất cao thủ Quách Phàm Quách tiên sinh. Quách tiên sinh xa đến ta đại lương, trầm đương làm hết lễ nghĩa của chủ nhà.” Nói xong nhìn phía Quách Phàm phương hướng, lại rót thượng một chén rượu uống một hơi cạn sạch.

Nhìn đến mọi người nhìn phía chính mình, Quách Phàm cũng vì chính mình rót thượng một chén rượu, đứng dậy uống một hơi cạn sạch.

Lúc này bên cạnh Thẩm truy vẫn nói: “Quách tiên sinh quả nhiên đáng vẻ đường đường, vừa mới Quách tiên sinh ngồi ta bên cạnh, tại hạ còn không có nghĩ đến Quách tiên sinh cư nhiên chính là trong truyền thuyết thiên hạ đệ nhất cao thủ. Bất quá đồn đãi sôi nổi thiên hạ người đối Quách tiên sinh một người đề ngàn quân đồn đãi đều là không tin, không biết Quách tiên sinh có gì cách nói?”

Nghe xong lúc sau Quách Phàm cười.

“Quách tiên sinh vì sao bật cười, chẳng lẽ tại hạ nói không đúng?” Thẩm chuy cảm thấy Quách Phàm cười đến không thể hiểu được Thẩm truy.

“Nghe đồn tại hạ có thể một người đề ngàn quân, này đích xác bất tận là thật.”

Đang ngồi các vị nghe xong lúc sau, rút cuộc nhẹ nhàng thở ra. Quả nhiên đồn đãi nghe nhầm đồn bậy, thật sự là nói ngoa.

Bất quá Quách Phàm còn nói thêm, “Nói tại hạ một người đề ngàn quân cũng không chuẩn xác, chuẩn xác mà nói hẳn là một người đại bại 3000 cảm vệ quân mới đúng.”

Cuồng vọng! Này Quách Phàm thật cho rằng chính mình là thần tiên sao? Đây là đương trường mọi người cộng đồng ý tưởng.

Lương Vương bệ hạ lại không giận phản cười: “Úc, quách khanh nhưng vẫn hù như thế thần công. Điều không phải là trầm không tin, thật sự là quách khanh chi ngôn quá nghe rộn cả người, khó có thể làm người tin phục. Không bằng quách khanh mượn cơ hội này vì đang ngồi các vị biểu thị một phen như thế nào?” Lương Vương bệ hạ liền xưng hô đều sửa lại, sửa Quách tiên sinh vì quách khanh, có thể thấy được này xưng hô thân mật.

Đối với điểm này, Quách Phàm sớm đã dự đoán được. Thế giới này thuộc về lịch sử thế giới, võ công lại cao, cũng không thể ngành khiêng quân đội. Mọi người không tin cũng là tình lý bên trong, cũng hảo, chính mình coi như mọi người mặt tiểu bộc lộ tài năng.

Cũng làm cho đại gia biết, bản nhân cũng là thật không tốt chọc tồn tại. “Nếu bệ hạ như thế thịnh tình mời, tại hạ cũng từ chối thì bất kính. Bất quá trong điện thập phần nhỏ hẹp, tại hạ thi triển không khai. Còn thỉnh các vị cùng dời bước đến hậu hoa viên nội.”

.....

“Võ học chi đạo, khó phân phức tạp. Tại hạ mấy năm tới lập lại nghiên cứu, cho đến ngày nay, tinh thông các loại kiếm pháp, chưởng pháp, quyền pháp,

chỉ pháp, chân pháp. Không biết bệ hạ muốn nhìn loại nào?” Quách Phàm lập với hậu viện bên trong, hướng bệ hạ hỏi.

“Quách khanh liền biểu diễn kiếm pháp đi! Kiếm nãi binh trung quân tử, xứng đôi quách khanh thân phận. Người tới, thượng kiếm.”

Lúc này bọn hạ nhân truyền thượng một phen tinh mỹ bảo kiếm. Bất quá lại bị Quách Phàm cự tuyệt. “Bệ hạ, luyện kiếm lại không nhất định thật sự yêu cầu một phen kiếm. Chỉ cần kiếm ở trong lòng mặc dù không có hảo kiếm, cũng có thể dùng ra tuyệt thế kiếm pháp.”

“Nga, quách khanh là tưởng lấy chỉ đại kiếm dùng ra kiếm pháp sao?” Lương Vương hỏi.

Quách Phàm cũng không có trực tiếp trả lời, “Bệ hạ thả xem.” Chỉ thấy Quách Phàm khoanh tay mà đứng, không có nửa phần muốn múa kiếm bộ dáng. Mọi người thấy chỉ cảm thấy hân quá mức cuồng vọng, đang định phân trần. Lại thấy Quách Phàm đột nhiên tay phải vurun, đối với nơi xa lâu các nhẹ nhàng một lóng tay, mọi người chỉ cảm thấy tựa hồ xuất hiện ảo giác. Bóng đêm chính nùng, lại thấy Quách Phàm từ đầu ngón tay tựa hồ đột nhiên bắn ra một phen màu trắng thật lớn trường kiếm, ở bóng đêm phụ trợ hạ, cự kiếm phát ra bạch quang muốn lóe mù bọn họ đôi mắt, cự kiếm cực nhanh hướng phương xa bắn ra, chỉ thấy vài trăm thước ngoại, lâu một các theo tiếng sập. Mảnh vụn khắp nơi bắn khai, phát ra thật lớn tiếng gầm rú, vốn dĩ ban đêm cũng đủ yên lặng, cái này thật lớn thanh âm liền lập tức vang vọng toàn bộ Kim Lăng thành.

“Đây là mạch thần kiếm.” Quách Phàm giải thích nói.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Phi lưu thẳng thượng 3000 thước nghỉ là tiên nhân phúc tay khi

Chấn động! Thật sự là quá chấn động!

Vài trăm thước ngoại một tòa lâu các nha, Quách Phàm liền đối với nó nhẹ nhàng một lóng tay, liền hồi phi yên diệt.

Lương Vương cảm giác chính mình cả người đều không tốt, gió thổi qua cổ đều là lạnh căm căm. Người này nếu tới ám sát chính mình, còn có ai có thể bảo hộ được đâu! Liền hấn đối với quân đội như vậy dùng ngón tay chọc vài cái, cảm vệ quân còn không được chết một tầng lớn? Bất quá như vậy uy lực cường đại tuyệt chiêu, cái này Quách Phàm hấn là cũng không thể lâu dài sử dụng đi! Vì thế Lương Vương bắt đầu thử.

“Quách khanh quả nhiên là thần công cái thể, làm trăm mở rộng tầm mắt.” Lương Vương không ngừng vỗ tay, “Quách khanh vừa rồi nói ngôn chương pháp, chỉ pháp, quyền pháp, chân pháp đều là tuyệt luân, có không lại làm đại gia mở rộng tầm mắt?”

Quách Phàm nghe xong cảm thấy thật là kỳ quái, này Lương Vương thế nhưng không kiêng kị chính mình, còn tưởng ở chính mình lại biểu diễn mấy cái. Kia hảo ta liền lại biểu diễn mấy cái lợi hại, làm ngươi kiêng kị một chút.

“Này chiêu tên là tiên nhân phúc tay, các vị thỉnh xem trọng.” Quách Phàm dùng ra hấn chiêu bài tuyệt kỹ, lần này hấn nhắm vào trong cung bình an hồ, đối với bình an hồ một phách, một cái thật lớn bàn tay lập tức xuất hiện ở trên bầu trời. Đã từng Đoàn Dự từng ở Đại Lý chùa Thiên Long ngoại sử dụng này nhất chiêu, từ trên trời giáng xuống, uy lực thật lớn, tức khắc kinh vi thiên nhân.

Quách Phàm công lực cũng không phải là Đoàn Dự có thể so được với, chỉ thấy trên bầu trời bàn tay thật lớn vô cùng, tiếp cận bao trùm toàn bộ hoàng cung, trên bầu trời phong vân sậu khởi, cuồng phong gào thét. Toàn bộ Kim Lăng trong thành dân chúng vốn dĩ đã bị vừa rồi tiếng nổ mạnh sở đánh thức, hiện tại lại cuồng phong gào thét, bầu trời đột nhiên xuất hiện một cái trong suốt thật lớn chưởng ấn, các bá tánh tức khắc kinh hoàng không thôi. Chẳng lẽ là thần tiên giáng xuống trừng phạt? Mọi người không ngừng cầu nguyện, hy vọng thần tiên có thể thứ tội.

Quách Phàm cảm giác cũng không phải thực hảo.

Quách Phàm ý vào ngàn năm công lực không kiêng nể gì mà sử dụng này nhất chiêu, không nghĩ tới thu không đủ chi, dùng sức quá độ, cư nhiên thiếu chút nữa hư thoát, nếu không phải hấn đúng lúc câu thông Thiên Đạo, mượn dùng Thiên Đạo lực lượng, dùng ra này nhất chiêu, mặc dù là hấn có được ngàn năm công lực phỏng chừng kết cục cũng cùng Đoàn Dự kém không đến chỗ nào đi.

Rốt cuộc ở Thiên Đạo chia sẻ hạ, Quách Phàm cảm giác hết thấy bình thường.

Mà làm lần này sự kiện kinh nghiệm bản thân giả, các vị đại thần đã sợ tới mức chân mềm nói không ra lời, thậm chí nhát gan đã tè ra quần.

Chỉ thấy Quách Phàm giờ ra bàn tay xuống phía dưới một phách, không trung thật lớn chừng ần lập tức từ trên trời giáng xuống, nhót đánh vào trong cung bình an trong hồ. Bình an trong hồ hồ nước kinh không được chừng lực đánh sâu vào bị xông lên không trung.

Chỉ thấy hồ nước giống như chảy ngược thác nước giống nhau xông lên không trung, hồ nước như thác nước, tựa luyện không. Tuy là hướng về phía không trung, rồi lại tựa từ trên trời giáng xuống, giống như Tiên giới chỉ môn mở rộng ra.

Trên bầu trời gió nổi mây phun chưa đoạn nghỉ, lại có cửu thiên huyền hà từ trên trời giáng xuống.

Hơn nữa hôm nay vốn là thất tịch ngày hội, làm người nghỉ là bầu trời ngân hà đảo buồng xuống hạ, Ngưu Lang cùng Chức Nữ phân cách hai mà chuyện xưa lại một lần hiện lên ở mọi người trong lòng, chính cái gọi là:

“Phi lưu thăng thượng ba ngàn thước, nghỉ là tiên nhân phúc tay khi!”

Chính trực mọi người kinh ngạc cảm thán hết sức, trên bầu trời hồ nước nhằm phía đỉnh sau ở trọng lực dưới tác dụng rút cuộc dần dần rơi xuống. Quách Phàm lúc này mới ý thức được không tốt, đây chính là một hồ hồ nước nha! Nếu chợt rơi xuống, thật lớn lực đánh vào tất nhiên tạo thành toàn bộ hoàng thành tổn hại, đến lúc đó nạn ứng tràn ngập toàn bộ hoàng thành kia đã có thể tội lỗi.

Quách Phàm niệm lực tuy rằng đạt tới ngàn tấn trở lên, nhưng toàn bộ hồ nước thủy lại há ngăn là ngàn tấn mà thôi. Quách Phàm căn bản không có khả năng dùng một lần tiếp được nhiều như vậy thủy.

“Không có biện pháp, chỉ có tách ra tới.” Quách Phàm lâm bầm. Vì thế Quách Phàm hai tay không ngừng huy động, tay trái khống chế niệm lực trước tiếp xúc trong đó mấy trăm tấn hồ nước, tay phải theo sát này thượng lại có niệm lực viễn trình tiếp được còn lại mấy trăm tấn hồ nước, tuần hoàn lặp lại, không biết mệt mỏi, cũng may mắn có Thiên Đạo thêm vào, nếu không Quách Phàm đều mệt nằm liệt.

Lương Vương nhìn thấy không trung có mấy chục đoàn thật lớn bọt nước huyền phù không trung. Kinh hồn chưa định là lúc vẫn là kiên trì hỏi: “Quách khanh, bầu trời này thủy đoàn phải làm như thế nào?”

Quách Phàm tuy rằng đối tình huống có điểm đột nhiên không kịp dự phòng, nhưng ở Thiên Đạo thêm vào hạ có vẻ thập phần nhẹ nhàng, “Bệ hạ thả xem.”

Dù sao đều như vậy huyền huyền, không bằng nhiều hơn điểm liêu. Quách Phàm đối với trên bầu trời thủy đoàn thuận tay một dẫn. Thủy đoàn một người tiếp một người liền ở bên nhau, hình thành một cái thật lớn rồng nước, sớm có tiền lệ ở phía trước, Quách Phàm đối rồng nước khống chế thập phần tinh chuẩn.

Hồ nước trung đựng rong, thật lớn rồng nước chính thể trình màu xanh lá, long sinh ngũ trảo, cùng Đông Phương Thanh Long không có sai biệt. Trên bầu trời Thanh Long, có được hàng long chừng uy lực, Quách Phàm ở Thiên Long Bát Bộ trong thế giới đối mặt Hàng Long Thập Bát Chương tiến hành tổng kết, trong truyền thuyết thiên hạ đệ nhất chương pháp nguyên lai đều không phải là chỉ là chừng lực mạnh mẽ.

Hàng Long Thập Bát Chương lợi hại nhất địa phương ở chỗ hàng long ý cảnh, bởi vậy ý cảnh ở dùng ra này bộ chương pháp thời điểm, liền có thể tự nhiên cùng thiên địa khiến cho cộng minh, bởi vậy mọi người tựa hồ có thể có thể nghe được long minh tiếng động.

Quách Phàm đem hàng long chừng ý cảnh phóng đại gấp trăm lần, dung hợp đến trên bầu trời Thanh Long bên trong. Thanh Long tức khắc giống như có được sinh mệnh giống nhau, sức sống bắn ra bốn phía. Ở vân tầng trung nhảy nhót lung tung, còn không ngừng mà hí phát ra rồng ngâm tiếng động.

“Bệ hạ.” Quách Phàm nhẹ giọng nói, “Thanh Long chính là điềm lành chi thú, tại hạ hôm nay lấy Thanh Long dâng tặng lễ vật, mong rằng bệ hạ vui lòng nhận cho.”

Lương Vương khiếp sợ không thôi, thẳng nói, “Hảo, hảo, hảo.” Trừ lần đó ra, đã từ nghèo.

Mười lăm phút sau, Kim Lăng trong thành dần dần bình ổn. Bầu trời Thanh Long ở Quách Phàm thu hút hạ, không cam lòng về tới đã khô khóc hồ giường bên trong, một lần nữa biến thành một hồ hồ nước.

Gió thu tiệm bình, bóng đêm vô cương.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Bái vì quốc sư

Yên tĩnh, một mảnh yên tĩnh.

Vô luận là đại lương quốc vẫn nhân đại nhỏ, vẫn là vẫn võ đại thần. Đều là trọn mắt há hốc mồm, nhìn vị kia một tay chế tạo vừa rồi kỳ cảnh người, lại là không biết như thế nào mở miệng.

“Kế tiếp là chỉ pháp.” Quách Phàm nhìn phía Ngôn Dữ Tân phương hướng, “Hôm nay không chỉ có là thất tịch tiết, cũng là ngôn hầu gia công tử Ngôn Dữ Tân sinh nhật. Tại hạ liền vì ngôn công tử đưa lên một cái lễ vật —— đây là hoán thật chi.”

Hoán thật chi là Quách Phàm kết hợp Đại Lý Nhất Dương Chi, Thiếu Lâm Kim Cương chi, Cô Tô đúc kết chỉ chờ nhiều loại cao cấp chỉ pháp sáng chế ra một loại chỉ pháp. Hoán thật chi dung nhập chính mình đối nguyên tử hiệu được, không chỉ có uy lực mạnh mẽ, chỉ cương chỉ dương, hơn nữa có thể có chữa thương công hiệu. Mà có thể hiểu được nguyên tử Quách Phàm càng là có thể hóa hư vì thật, làm vật thể ở hư thật chỉ gian tự do thay đổi, thật sự là huyền diệu phi thường.

Quách Phàm đối với nơi xa kim hương cúc hoa thụ một lòng tay, cúc hoa lập tức từ trên cây bay xuống xuống dưới, một đóa đóa cúc non ở trên bầu trời bay múa, tản ra thơm ngát hương thơm.

Quách Phàm dùng khẩu một thổi, một trận thanh phong phất quá cúc hoa trung hơi nước lập tức bị chưng làm, biến thành một đóa đóa hoa khô. Tuy rằng từ bề ngoài thượng nhìn không ra tới, bất quá đã biến thành hoa khô cúc hoa càng có thể bảo tồn lâu dài. Tiếp theo Quách Phàm điều động khởi trong không khí CO2 giữa than nguyên tố đem chỉ rút ra ra tới, mọi người chỉ thấy trong không khí nhiều rất nhiều màu đen bột phấn, màu đen bột phấn dần dần khóa lại những cái đó cúc hoa phía trên. Quách Phàm tiếp tục thi lực, ta ở cúc hoa thượng than hắc bột phấn một lần nữa sắp hàng, biến thành tinh ónh dịch thấu kim cương phân tử. Cứ như vậy, một phần hồn nhiên thiên thành tác phẩm nghệ thuật rốt cuộc như vậy hoàn thành.

“Quách huynh, người đây là tặng cho ta sao?”

Ngôn Dữ Tân thập phần kích động. Nhìn Quách Phàm trong tay chén trà. Toàn bộ chén trà tinh ónh dịch thấu, (vô nghĩa, kim cương gia) cho dù ở ban đêm cũng lập lòe bảy màu quang mang, chén trà nội được khảm nước cờ đóa nụ hoa đài phóng cúc non, thật sự là mỹ lệ động lòng người.

“Cái này chén trà thật sự là quá xinh đẹp, cho dù là trân quý ở nhà, cũng luyện tiếc dùng nó tới uống trà.”

Quách Phàm cười cười, không tỏ ý kiến.

Lương Vương cười ha ha nói: “Quách khanh quả nhiên là thần tiên người trong, phi ta chờ phạm phụ tục tử có khả năng độ chi. Quách khanh đã có này thông thiên thủ đoạn, sao không phụ tá với trẫm tạo phúc thiên hạ lê dân bá tánh?”

Quách Phàm nghe xong vẫn chưa trả lời. Lão hoàng đế, muốn cho ta làm người thần tử, mộng đi người.

Lương Vương nhìn thấy Quách Phàm không có phản ứng cũng không ngoài ý muốn, giống quách phạm loại này thần tiên người trong lại như thế nào sẽ bởi vì phạm tục việc vật mà khom lưng đầu!

“Tiên sinh xin nghe trẫm nói xong, ta đại lương tự kiến quốc tới nay chưa bao giờ thiết lập quốc sư một vị, hôm nay nhìn thấy tiên sinh mới biết, dưới bầu trời này chỉ có tiên sinh đảm đương quốc sư chi xưng. Vọng tiên sinh sẵn sóc thiên hạ bá tánh, đảm nhiệm ta đại lương hộ quốc quốc sư chức.”

Quách Phàm nghe tới cảm thấy cũng không tệ lắm, “Đều không phải là tại hạ không muốn, chỉ là bệ hạ, tại hạ đều không phải là này giới người trong, không thể trường ở này giới, mong rằng bệ hạ bao dung.”

“Quốc sư không cần lo lắng.” Lương Vương nghe được Quách Phàm không có cự tuyệt, lập tức cao hứng miệng đều cười khai, liền xưng hô cũng biến thành quốc sư, “Trẫm biết quốc sư nãi Thiên giới người, cũng không hy vọng xa vời quốc sư có thể ngày ngày ở tại Kim Lăng bên trong thành. Trông cậy vào quốc sư hạ phạm là lúc, có thể sẵn sóc ta đại lương bá tánh, trợ trẫm giúp đỡ đại lương giang sơn xã tắc.” Nói xong Lương Vương thể nhưng tự mình xuống dưới hướng về Quách Phàm cúc một đại cung.

Nghe được Lương Vương liền thần tiên đều kêu lên, Quách Phàm trong lòng cũng là thập phần dễ chịu, liền đồng ý này quốc sư chi vị. “Như thế, tại hạ liền từ chối thì bất kính.”

Ở Quách Phàm đáp ứng kia một khắc, sở hữu đại thần lập tức quỳ xuống, quả thực tựa như trước tập luyện dường như: “Chúc mừng bệ hạ mừng đến quốc sư.” Không có người ta nói chúc mừng Quách Phàm trở thành quốc sư. Kia quả thực là đầu óc tú đậu, thượng tiên hạ phạm hạ mình đảm đương người đại lương quốc sư, người cư nhiên còn muốn chúc mừng hấn sao?

Lương Vương tự nhiên là vui vô cùng: “Hào hảo hảo, hôm nay ta đại lương mừng đến quốc sư, về sau mỗi năm hôm nay liền vì ta đại lương thiên an ngày. Lấy này kỷ niệm ta đại lương ổn định và hoà bình lâu dài.”

Lúc này một bên vương hậu cũng đi lên trước tới, “Bệ hạ, hôm nay đại lương mừng đến quốc sư, nhưng thần thiếp nghe vậy, quốc sư đại nhân trước đây khuất cư Tô Trạch, thật sự là ủy khuất quốc sư. Thần thiếp đột nhiên nghĩ đến, Dữ Vương điện hạ tẩm cung phụ cận có một tòa thật lớn tiếp khách phủ đệ, thần thiếp những năm gần đây vẫn luôn đốc lòng giữ gìn, nghĩ vậy tòa tòa nhà là chiêu đãi khách quý thượng thừa chi tuyến, không bằng đem này phủ đệ tặng cùng quốc sư, làm quốc sư phủ như thế nào?”

“Hoàng Hậu có tâm.” Lương Vương lại sao lại nhìn không ra Hoàng Hậu là muốn mượn này làm Dữ Vương cùng quốc sư nhiều hơn thân cận, bất quá nghĩ đến này kiến nghị xác thật được không, cũng liền không có để ý. “Quốc sư, cảnh Hoàn tẩm cung bên tiếp khách phủ thật là một chỗ phong thủy thượng giai hảo tòa nhà, quốc sư nếu là thích, trẫm lập tức phái người đem kia tòa tiếp khách phủ một lần nữa tu sửa, dùng toàn Kim Lăng thành tốt nhất

thợ thủ công vì quốc sư chế tạo một tòa quốc sư phủ như thế nào?”

“Bệ hạ tâm ý tại hạ tâm linh.” Quách Phàm nhưng không nghĩ ở tại trong hoàng cung, không có việc gì liền chịu Dục Vương cùng Thái tử quấy rầy, kia không phải tự mình chuốc lấy cực khổ sao. “Tại hạ kẻ hèn một người, du lịch thiên hạ cũng là dài gió dầm mưa, ngồi không ăn bám, từ trước đến nay không cần hạ nhân hầu hạ. Vì tại hạ một người mà hao tài tốn của, dựng lên phủ đệ, an bài hạ nhân thật sự là không nên. Huống chi tại hạ cùng với tổ tiên sinh có cũ, mấy ngày này ở tại tô phủ cũng là dương dương tự đắc. Xây cất phủ đệ việc vẫn là tạm thời từ bỏ.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Nhàn hạ là lúc

Từ Quách Phàm trở thành đại lương quốc sư lúc sau, thiên hạ chấn động. Đây không chỉ có chứng thực Quách Phàm thiên hạ đệ nhất cao thủ danh hiệu, cũng khiến cho mọi người không hề hoài nghi Lang Gia băng cấp ra thiên hạ đệ nhất cao thủ một người để ngàn quân phê ngón.

Rốt cuộc thất tịch chi dạ, toàn bộ Kim Lăng thành dân chúng đều đã từng lịch quá. Đắt rung núi chuyển, cửu thiên chi thủy rơi vào bình an hồ nước, Kim Lăng thành trên không thụy thú Thanh Long khởi vũ. Lương Vương bệ hạ mừng đến quốc sư, cũng định ra thiên an ban ngày làm kỷ niệm.

Kim Lăng trong thành Tô Trạch ở ngoài, đã từng Tô Trạch trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, chỉ có văn nhân mặc khách, quan to hiền quý người ngẫu nhiên bán phỏng. Hiện giờ Tô Trạch thật là ngựa xe như nước, khách đến đầy nhà. Mặc dù là tóc húi cua dân chúng, không có việc gì thời điểm cũng ở Tô Trạch cửa lặc lư, hy vọng có thể dính dính thụy khí.

“Ngươi nghe nói sao? Cách vách vương lão Ngũ cái kia nữ nhi mười mấy năm bệnh bao tử mấy ngày nay đều hảo.” Một vị chợ bán thức ăn bác gái ở cùng người bên cạnh nói chuyện phiếm.

“Đúng rồi, ta cũng nghe nói.” Một cái khác tiểu tiểu thương phụ họa nói, “Cái kia vương lão Ngũ a, gần nhất cao hứng mặt đều khởi nếp gấp, còn ở nơi nơi cùng hàng xóm láng giềng nói, sợ người khác không biết đường như.”

Bên cạnh một vị thư sinh nghe được lúc sau lập tức nổi lên hứng thú, “Ngà? Mười mấy năm bệnh cũ mấy ngày là có thể chữa khỏi sao? Hắn là ở cái kia y quán chữa khỏi?”

Kỳ thật chợ bán thức ăn bác gái dùng một bộ ghét bỏ ánh mắt nhìn hắn, “Tiểu tử, ngươi thật đúng là không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ đọc sách thánh hiền a! Gần nhất đại lương tân phong một vị quốc sư ngươi biết không?”

“Đây là tự nhiên biết đến.” Văn nhạo thư sinh trả lời nói, “Truyền thuyết cái này quốc sư là thần tiên người trong, bất quá này cùng vương lão Ngũ gia nữ nhi bệnh tình có cái gì quan hệ sao? Cái này vương lão Ngũ tuy rằng là phú thương, nhưng hắn hắn là còn không có tư cách nhìn thấy quốc sư đại nhân đi!”

“Ai nha, cái này nơi nào yêu cầu nhìn thấy a!” Bên cạnh tiểu tiểu thương liêu liêu nổi lên hứng thú.

“Vương lão Ngũ chính là chính mệnh nói cho ta, hắn kia nữ nhi căn bản không có thấy quốc sư đại nhân nhưng là bệnh liền tốt như vậy. Ngươi nói có kỳ quái hay không?”

“Ngà, đây là có chuyện gì nói đến nghe một chút.” Chợ bán thức ăn bác gái cũng là tin via hè, cụ thể tình huống cũng không hiểu biết.

Tiểu tiểu thương đắc ý mà giải thích nói: “Cái kia vương lão Ngũ nha vốn dĩ cũng là biết chính mình không có tư cách nhìn thấy quốc sư, nhưng là lại thật sự không cam lòng. Vì thế hắn mỗi ngày liền mang theo nàng nữ nhi ở Tô Trạch cửa chuyển a chuyển, chuyển a chuyển, hy vọng có thể gặp được quốc sư ra tới. Bất quá mấy ngày xuống dưới quốc sư còn không có ra phủ, hắn nữ nhi bệnh thì tốt rồi, ngươi nói thần không thần kỳ?”

“Cùng ta nói a, chính là dính quốc sư thụy khí, mới có thể hảo đến nhanh như vậy.” Chợ bán thức ăn bác gái ở bên cạnh ứng hòa nói.

“Đúng rồi, vương lão Ngũ cũng là như vậy tương.” Tiểu tiểu thương còn lộ ra một tin tức, “Nghe nói nha, phụ cận vùng này mọi người đều biết vương lão Ngũ gia nữ nhi chuyện này. Thật nhiều người đều là cũng không có việc gì chạy đến thư cửa thành đi chuyển động đầu!”

“Thật đấy? Ta đây gần nhất luôn eo đau búi đau.” Chợ bán thức ăn bác gái phảng phất tìm được cứu tinh dường như, “Ta mấy ngày nay đến tìm điểm thời gian ra tới đi tô phủ trước cửa đi dạo.”

“Mê tín!” Văn nhạo thư sinh khinh thường nói, “Từ rằng, người không lấy quái lực loạn thần. Có bệnh không đi xem đại phu, thật đúng là cho rằng cách

thật xa đã bị quốc sư trị hết?” Nói xong liền đi nhanh rồi đi.

Vẫn nhục thư sinh vừa đi, còn một bên lẩm bẩm: “Ân vẫn là đến tìm những người khác hỏi một câu Tô Trạch ở đâu? Nói không chừng ta này thể nhục tạt xấu liền trị hết.”

Kỳ thật Quách Phàm nào có như thể thần thông quảng đại năng lực, chẳng qua ở hần câu thông Thiên Đạo đồng thời, lơ đãng gian cùng Thiên Đạo tương dung, ở cùng Thiên Đạo hình thành cộng minh đồng thời, toàn bộ Tô Trạch phạm vi đều đã chịu Thiên Đạo chiếu cố. Cho nên, rất nhiều người bệnh đang tới gần thư phòng khi đều sẽ cảm thấy thân thể bị dần dần khôi phục, dần dần cải thiện.

Tô Trạch bên trong, Mai Trường Tô lại cau mày trối chặt, nhìn phía Quách Phàm nơi Thánh Vũ Các phương hướng.

Lúc này Lê mới vừa đi lại đây hỏi: “Tổng chủ chính là có cái gì phiền lòng chuyện này? Cùng Quách tiên sinh có quan hệ sao?”

“Không có việc gì.” Mai Trường Tô trả lời nói, “Chỉ là nghĩ đến Quách Phàm, không được bao lâu liền phải rời đi, có chút không tha mà thôi.”

“Quách tiên sinh là muốn đi đâu thiên ngoại thế giới sao?” Lê mới vừa cảm thấy thập phần kỳ quái, “Chính là Quách tiên sinh ở hoạch phong quốc sư lúc sau, liền vẫn luôn ở tô phủ bề quan tu luyện, vẫn chưa nghe hần đề cập phải rời khỏi thế giới này nha.”

Mai Trường Tô cười cười, cái này Lê Công-gô nhiên là ngay thẳng đáng yêu, “Ngươi là lần đầu tiên nhìn thấy Quách Phàm sao?”

“Đương nhiên không phải.” Lê mới vừa hỏi ức nói, “Ta lần đầu tiên nhìn thấy Quách tiên sinh hần là ở 7 năm trước đâu.”

“Vậy ngươi nói nói, Quách Phàm hần tính cách thế nào đâu?” Mai Trường Tô hướng dẫn từng bước.

“Quách tiên sinh tính cách hòa ái, giúp mọi người làm điều tốt. Còn có một chút ta ấn tượng khắc sâu, chính là Quách tiên sinh tương đối ngại phiền toái.”

“Vậy đúng rồi. Quách huynh là một cái ngại phiền toái người, nếu hần an tâm tương ở Tô Trạch ngọc, cần gì phải hướng thế nhân bày ra chính mình năng lực, cuối cùng quấy rầy chính mình bình tĩnh sinh hoạt đâu?” Mai Trường Tô hướng Lê mới vừa giải thích nói, “Bởi vì hần phải rời khỏi. Cho nên hần muốn rời đi phía trước tạo uy tín, thậm chí cự tuyệt hoàng đế đưa cho hần phủ đệ mà ở tại Tô Trạch, vì chính là hướng thế nhân chứng minh hần cùng ta quan hệ phi phạm. Mặc dù là hần rời đi thế giới này, cũng không có người dám đụng đến ta.”

“Nguyên lai Quách tiên sinh cư nhiên như thế khổ tâm vì tông chủ suy nghĩ!” Lê mới vừa nghe xong, đối Quách Phàm kính nể chi tình đột nhiên sinh ra.

Mai Trường Tô không cảm cảm thán, “Quách Phàm như thế cấp bách rời đi thế giới này, nhất định có hần bất đắc dĩ khổ trung. Có lẽ hần ở thiên ngoại thế giới cũng có phi thường vội vàng việc cần hoàn thành đi!”

Đáng thương Mai Trường Tô đoán đúng rồi phía trước, lại không có đoán đối toàn bộ. Quách Phàm thật là muốn vội vã trở về, nhưng lại không phải cái gọi là cấp tốc đại sự. Chỉ là bởi vì hần ở thế giới hiện thực còn muốn đi làm mà thôi, đương nhiên còn muốn tham gia Ôn Thần điện ảnh cuộc họp báo.

“Ai da, không thể tưởng được kỳ lân tài tử cũng có như vậy làm ra về thời điểm nga!” Quách Phàm ở phía sau đột nhiên xuất hiện, dọa Mai Trường Tô một cú sốc. “Kỳ thật đi, ta là muốn tìm ngươi chia sẻ ta vui sướng”.

“Nga, không phải Quách huynh có chuyện gì như thế vui vẻ?” Mai Trường Tô cũng thập phần tò mò, hần từng vẫn luôn cảm thấy Quách Phàm hình như là đối cái gì đều sẽ không thập phần để bụng người, không thể tưởng được Quách Phàm cư nhiên còn có như vậy hoạt bát thiên tính.

“Xem, nàng có phải hay không thật xinh đẹp?” Quách Phàm lấy ra di động, đem trên màn hình giấy dán tường cấp Mai Trường Tô xem.

Đối với di động thứ này, vô luận là Mai Trường Tô vẫn là lặn thần đều đã nhìn quen không trách.

“Ngươi là nói nữ tử này sao?” Mai Trường Tô cảm thấy thập phần kỳ quái, trên ảnh chụp nữ nhân này tóc hơi hơi hướng vào phía trong cuốn, làm người nhìn thập phần không thói quen, hơn nữa vật trang sức trên tóc quá mức tươi đẹp, ở hần xem ra có chút tục khí, hơn nữa lông mày họa đến quá mức yêu điểm, quả thực là hồ ly tinh đường như.

Để cho hần kinh ngạc chính là, nữ nhân này cư nhiên cười lộ ra tám cái răng, thánh nhân răng cười bất lộ răng, nữ nhân này thật sự là quá chướng tai gai mắt. Mai Trường Tô đành phải xấu hổ nói: “Nữ tử này tư sắc không tồi, chính là khiếm khuyết trang điểm, nếu có thể đối lễ nghi dạy dỗ, hần là vẫn là không tồi.”

“Ngươi!” Quách Phàm lập tức nghe ra trong đó ý tứ, phần nộ mà chỉ vào Mai Trường Tô, tức giận đến mặt đều đỏ lên, “Ngươi quả thực là không phẩm vị!”

“Ngươi biết cái gì là thi hoa Lạc thế kỳ sao?”

“Ngươi biết cái gì là ly tử năng cuốn sao?”

“Ngươi biết nàng là chúng ta thế giới kia số một số hai đại mỹ nữ sao?”

“Ngươi cái đồ cổ, low bức!”

.....

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Ta ái nàng sao

Tô Trạch ngoại ngộ nhỏ quả thực là khách đến đầy nhà, ngựa xe như nước. Ngay cả giá hàng đều dâng lên không ít, Tô Trạch bên cạnh phúc lai khách sạn càng là từ trước kia lạnh lẽo, đến bây giờ khách khứa bạo lều. Kim Lăng bên trong thành công từ ca nhóm không có việc gì liên đến phúc lai khách sạn nghe một chút tiểu khúc nhi, uống điểm tiểu trà. Không có tiền dân chúng liền ở Tô Trạch ngoại tiểu hàng vỉa hè bên cạnh hạt chuyển động.

“Quách huynh ngươi làm sao vậy? Kê hèn việc nhỏ đáng giá kích động như vậy sao?” Mai Trường Tô đột nhiên lộ ra bưng bình đại ngộ biểu tình, “Nga, có miêu nị. Nữ tử này chẳng lẽ là ngươi người trong lòng?”

“Là bạn gái!” Quách Phàm sửa đúng nói.

“Thì ra là thế, thật là đáng tiếc nha đáng tiếc.” Mai Trường Tô làm ra một bộ đau đầu bộ dáng, “Ta từ cùng Quách huynh quen biết tới nay, vẫn luôn cảm thấy Quách huynh phẩm vị bất phàm, sâu không lường được, hiện giờ biết Quách huynh cư nhiên thích như vậy nữ tử, ngươi thật là làm ta thiết thân mà cảm nhận được cổ nhân lời nói ‘ người có trượng phu, mã có thất đề ’ nha!”

“Ngươi lại nói, tin hay không ta tấu ngươi a!”

“Hảo, đình chỉ.” Cùng Quách Phàm ở bên nhau, Mai Trường Tô nói chuyện cũng trở nên thoải mái lên.

“Ngươi biết hắn là ai sao?” Quách Phàm không cảm nhìn phía không trung, “Là mình tình, ở chúng ta thế giới kia chính là làm người nhìn lên cùng yêu thích.” Nói Quách Phàm liếc Mai Trường Tô liếc mắt một cái, “Cũng liền các ngươi thế giới này lạc hậu thâm mỹ mới có thể cho rằng nàng xấu, chúng ta cái kia thời đại người đều đem nàng làm như mỹ lệ cộc tiêu, nữ nhân đều đem hắn trở thành chinh dung mẫu, nàng là sở hữu nam nhân cảm nhận trung thiên tiên tỷ tỷ! —— cũng là bạn

gái của ta (mặt sau câu này mới là trọng điểm)”

“Nói như vậy ta hẳn là kêu nàng tẩu tử lâu.” Mai Trường Tô quả nhiên học được mau, tẩu tử một từ thuận tay nhặt ra.

“Ha ha, có tiền đồ.” Quách Phàm vỗ vỗ Mai Trường Tô bả vai, “Liền hướng ngươi những lời này, ta về sau nhất định mang ngươi đi gặp tẩu tử!”

“Bất quá ta gần nhất xuyên qua đã chịu Thiên Đạo bắn ngược, lần này ta toàn thân hiểu được Thiên Đạo, để đãi có thể mau chóng cùng Thiên Đạo càng tốt tương dung. Ta muốn bế quan một đoạn thời gian, mấy ngày này tốt nhất đừng cho người khác quấy rầy.”

“Bất quá Quách huynh, có một câu ta không biết đương nói không lo nói.” Mai Trường Tô tựa hồ có chút do dự.

“Ngươi nói đi.”

“Quách huynh ngươi hiện giờ đã thành tựu bẩm sinh thân thể, không thể so bình thường phạm nhân, tương lai thành tựu cũng định không thể hạn lượng. ngươi muốn tìm một cái bạn lữ không gì đáng trách, chỉ là ngươi xác định nàng là ngươi yêu cầu cái kia về sau bồi ngươi nắm tay đi qua sau này nhân sinh con đường người sao? Mà nàng, lại cũng xác định sao?”

“Ta không biết.” Mai Trường Tô những lời này tựa hồ như một chậu nước lạnh, làm Quách Phàm trở nên bình tĩnh lên. “Ta cùng nàng khai ở bên nhau chỉ là thực vui vẻ, ta không biết nàng vì cái gì sẽ coi trọng như thế bình phàm ta, thậm chí không biết ta có phải hay không thật sự ái nàng.”

.....

Tô Trạch ở ngoài, vẫn nhược thư sinh rốt cuộc từ thật xa hỏi thăm tìm được rồi cái này Tô Trạch địa chỉ. “Nguyên lai đây là quốc sư cư trú phủ đệ a! Quả nhiên là phong thủy bảo địa, liền ở gần đây đứng một lát liền cảm thấy thân mình nhẹ nhàng không ít.”

Thư sinh từ tiểu thể nhược, trong nhà cũng hoàn toàn không rộng rãi, không cảm suy tư thâm nghĩ, “Ta lại không có tiền trường kỳ ở tại phúc lai khách sạn, không bằng đến tô phủ đi nhận lời mời một vị hạ nhân. Nói không chừng vài năm sau ta thể nhược chỉ chứng liền tốt như vậy.”

Nói làm liền làm, vẫn nhược thư sinh đang định đi vào nhận lời mời thời điểm, trong đám người đột nhiên ầm ĩ lên.

“Thái tử giả lâm, người không liên quan tránh lui.” Ra lệnh một tiếng, Tô Trạch ngoại dân chúng đều bị phân phát mở ra.

Lúc này Thái tử tiêu cảnh tuyên giá một con hân huyết bảo mã đi vào Tô Trạch trước cửa. “Người tới, đem này đồ lễ vật nâng đi vào.”

Thái tử hôm nay tiến đến là tướng mượn sức quốc sư. Từ Quách Phàm bị phong làm quốc sư lúc sau, kinh thành hết thầy đều trở nên thực vi diệu. Đã từng vẫn luôn ở vào chính trị đấu tranh sau lưng Mai Trường Tô rồi cuộc bị đẩy đến trước đài, hẳn là trước mắt vị này nổi bật vô song quốc sư đại nhân duy nhất bằng hữu, quốc sư cư nhiên vì hắn mà đẩy rớt Hoàng đế bệ hạ trân trọng phủ đệ. Bởi vậy có thể thấy được, tô tiên sinh ở đại lương địa vị không thể so từ trước, đặc tội tô tiên sinh chính là đặc tội quốc sư đại nhân.

Người khác có lẽ không rõ ràng lắm, nhưng là Thái tử lại biết. Lương Vương bệ hạ phong Quách Phàm vì quốc sư, cũng không gần là bởi vì hy vọng Quách Phàm có thể trợ hân tạo phúc thiên hạ bá tánh, mà là bởi vì bệ hạ sợ.

Quốc sư đại nhân một người có thể địch ngàn quân, bệ hạ mặc dù là không chế mấy vạn quân đội, cũng không thấy đến có thể giết được quốc sư đại nhân, mà quốc sư muốn ám sát bệ hạ lại là dễ như trở bàn tay. Nếu không thể cùng chi đối nghịch, còn không bằng cùng hắn giao hảo. Cứ như vậy đại lương quốc cường đại cũng liền sẽ không sợ hãi mặt khác chư quốc. Có quốc sư này đem lợi kiểm, mặt khác quốc gia quốc quân cũng sẽ thập phần quân sợ hãi đại lương quốc.

Lúc này Tô Trạch nội hạ nhân đi ra đối Thái tử hành lễ nói: “Gặp qua Thái Tử điện hạ, Thái Tử điện hạ bên trong thỉnh.” Mai Trường Tô cư nhiên chỉ phái một cái hạ nhân nghênh đón, Thái tử thập phần bất mãn, bất quá nay đã khác xưa, hắn cũng không có tư cách so đo nhiều như vậy.

Tiến vào chính sảnh, Mai Trường Tô ngồi nghiêm chỉnh, nhìn thấy Thái tử sau tiến lên hành lễ nói: “Thảo dân tô triết gặp qua Thái tử.”

“Tô tiên sinh có lễ.” Thái tử cũng chấp tay đáp lễ. Thái tử nhìn nhìn bốn phía hạ nhân, lại nhìn Mai Trường Tô.

Mai Trường Tô cũng thấy được Thái tử xấu hổ.

“Các người đều đi xuống đi!”

Chờ đến bọn hạ nhân đều sau khi rời khỏi, Thái tử lập tức hướng Mai Trường Tô quỳ xuống, “Tô tiên sinh, xin nhận bốn vương nhất bái.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Thái tử 1 mũi tên 3 đầu

Mai Trường Tô không nghĩ tới Thái tử cư nhiên như thế kéo đến hạ thế diện, nghĩ đến tiêu cảnh tuyên từ tiểu cũng là cùng hắn cùng nhau lớn lên, tuy rằng hai người bọn họ quan hệ cũng không như tiêu cảnh diễn như vậy thân mật, nhưng là nhìn đến thơ ấu khi đồng bọn hiện giờ cư nhiên đến phiên hướng chính mình quỳ xuống, không cảm cảm khái vạn ngàn. “Thái tử đây là vì sao? Mau mau xin đứng lên!”

“Tô tiên sinh không tha thứ bốn vương, bốn vương liền không đứng dậy.” Thái tử kiên trì nói, “Bốn vương đã từng chịu Tạ Ngọc mê hoặc, phái người ám sát tiên sinh, thật sự là hối hận vạn phần. Hiện giờ Tạ Ngọc bỏ tù, bốn vương cũng thấy rõ Tạ Ngọc gương mặt thật, số cộc tội trạng, điều điều thâm thiết thật là khảm trúc nan thư. Bốn vương từ đây hối cải để làm người mới, hôm nay chủ động hướng tô tiên sinh thỉnh tội, mong rằng tô tiên sinh tha thứ.”

Thái tử nói nói, thế nhưng nước mũi nước mắt cùng nơi lưu, nhìn thật là đáng thương.

“Thái tử xin đứng lên, tô mỗ chưa từng có trách cứ quá Thái Tử điện hạ. Ám sát việc vốn dĩ chính là Tạ Ngọc cùng thiên tuyên son trang việc làm, tô mỗ cũng tin tưởng Thái tử vẫn chưa tham dự trong đó.” Mai Trường Tô an ủi nói. Thái tử vốn dĩ chính là cái bọc mù, cực kỳ không có chủ kiến.

Ngày thường đều là nghe theo này mẫu thân càng quý phi cùng Tạ Ngọc chủ ý, hắn bản thân cũng không thể nói nhiều hư, chẳng qua người như vậy là trăm triệu không thể đương hoàng đế.

“Tô tiên sinh tin tưởng liền hảo.” Thái tử rồi cuộc nhẹ nhàng thở ra, ngay sau đó đứng lên, “Kỳ thật bốn vương vẫn là tâm địa thực thiện lương, chỉ là kia tiêu cảnh Hoàn nơi chốn cùng ta đối nghịch, mơ ước ta Đông Cung Thái tử chi vị, ta không thể không phòng a! Liên tính là lần trước tư pháo phường một án, tuy rằng tư pháo phường là bốn vương tự mình khai. Chính là bốn vương vẫn luôn không nghĩ ra, này ngày mùa đông tư pháo phường nói như thế nào nổ mạnh liền nổ mạnh đâu! Nói không chừng chính là tiêu cảnh Hoàn giờ trò quỷ, muốn gấp bội hãm hại với ta.”

Càng nói, Thái tử càng ngày càng cảm thấy chính mình đoán rằng có lý, “Tô tiên sinh, ta cùng tiêu cảnh Hoàn cùng nhau lớn lên. Người có lẽ không biết, ta đôi hán kia chính là quá hiểu biết bất quá. Hần thoát nhìn chiều hiền đãi sĩ, ôn tồn lễ độ, trên thực tế lại là diễn hình duy lợi là đồ, âm ngoan cực kỳ. Hôm nay hán đối với người nói gì nghe nấy, nói không chừng ngày mai hán liền tá ma giết lừa, tô tiên sinh nên chú ý nào!”

Mai Trường Tô cười cười, không nghĩ tới Thái tử cư nhiên đem tiêu cảnh Hoàn xem đến như thế thấu triệt. “Đa tạ Thái tử nhắc nhở, tô mỡ nhớ kỹ. Thái tử hôm nay tới không chỉ là hướng tô mỡ xin lỗi đi.” Nói nhìn nhìn ngoài cửa những cái đó tiền biểu.

Thái tử nghĩ, khó nhất vì tình bộ phận đã qua đi, vì thế vui vẻ ra mặt: “Tô tiên sinh, lúc ta tới kỵ kia một con ngựa là hán huyết bảo mã, tương tặng cùng tiên sinh, một là hy vọng mượn này hướng tiên sinh bồi tội, nhị là nghe nói tiên sinh hiện giờ bệnh tật ốm yếu nhiều năm rồi cuộc hoàn toàn chữa khỏi, muốn đem hán huyết bảo mã đưa cho tiên sinh, cũng coi như là bảo mã (BMW) xứng lương tài.”

Thái tử vốn dĩ liền sẽ không chọn lễ vật, nhân gia Dự Vương liền nhất định sẽ không chọn một con bảo mã (BMW) đưa cho Mai Trường Tô, Mai Trường Tô vốn dĩ chính là một giới nhỏ sinh, đưa hán một con bảo mã (BMW) giống bộ dáng gì sao? Bất quá Thái tử xuẩn là xuẩn lại chó ngáp phải ruồi. Mai Trường Tô đã từng là Xích Diễm thiếu soái lâm thù, đã từng đối hành quân đánh giặc có không thể xóa nhòa nồng hậu tình cảm, tự nhiên biết hán huyết bảo mã là khả ngộ bất khả cầu mã trung lương phẩm, ngay cả đại lương quốc cũng không có mấy con thuần chủng hán huyết bảo mã. Mai Trường Tô vui vô cùng, nhưng trên mặt lại không có biểu lộ ra tới. “Như thế, liền đa tạ Thái Tử điện hạ.”

Thái tử nhìn đến Mai Trường Tô mặt vô biểu tình tiếp được, trong lòng ám đạo một câu không xong. Vừa rồi chính mình nói kích động, dưới tình thế cấp bách, cư nhiên thuận miệng đem hán huyết bảo mã đưa cho Mai Trường Tô, xem nhân gia như thế không tình nguyện tiếp thu bộ dáng, Thái tử cảm giác chính mình đều bị chính mình xuẩn khóc. Nhưng là nói ra đi nói lại không hảo thu hồi tới, rồi cuộc còn có nhiều như vậy lễ vật muốn đưa.

“Tô tiên sinh, xin hỏi quốc sư đại nhân còn đang bế quan sao?” Thái tử là muốn đem dư lại lễ vật đưa cho quốc sư, cùng quốc sư phân thượng quan hệ. “Này đó lãng la tơ lụa, ngọc thạch châu báu đều là bốn vương mấy năm nay lên trần quý. Ngày thường bốn vương chính mình đều luyện tiếu dùng, hôm nay bốn vương bỏ những thứ yêu thích đem mấy thứ này đưa cho quốc sư đại nhân, mong rằng giành được quốc sư đại nhân một nhạc.”

Mai Trường Tô nghĩ nghĩ cũng không sai biệt lắm, vẫn là nhanh lên đem Thái tử đuổi đi đi. “Quốc sư đại nhân còn đang bế quan, Thái tử lễ vật tô mỡ sẽ thay Thái tử giao cho quốc sư. Nếu quốc sư xuất quan, tô mỡ sẽ phái người thông tri Thái Tử điện hạ, hiện giờ sắc trời đã tối, không biết Thái tử hay không muốn ở hàn xá qua đêm, tô mỡ cũng thật sớm chút làm chuẩn bị.”

“Hào ——” Thái tử đang định trả lời, rồi cuộc phản ứng lại đây, đây là Mai Trường Tô tại hạ lệnh đuổi khách, “Ngạch, không được. Bốn vương còn có chuyện quan trọng, liền về trước Đông Cung.”

Lúc gần đi, Thái tử còn không quên nói một tiếng: “Tô tiên sinh, nếu là quốc sư xuất quan, người nhưng nhất định phải nhớ rõ phái người thông tri bốn vương nha!”

Tiến đi Thái Tử điện hạ, Mai Trường Tô sắc mặt trở nên ngưng trọng lên. Không nghĩ tới càng quý phi còn có như vậy thủ đoạn, từ ngày đó Quách Phàm cự tuyệt vào ở Hoàng Hậu cung cấp quốc sư phủ đệ liền đã nhìn ra Quách Phàm cùng Dự Vương quan hệ chẳng ra gì, cho nên hôm nay làm Thái tử tiến đến đệ nhất là thành tâm xin lỗi, đây cũng là vì rơi chậm lại chính mình phòng bị, đệ nhị cũng là ly gián Dự Vương cùng Mai Trường Tô quan hệ, đệ tam còn lại là giao hảo quốc sư. Nhìn như lơ đãng nói, lại có thể đạt tới hiệu quả như vậy, có thể nói là một mũi tên bắn ba con nhạn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Xé rách da mặt

Bên này Thái tử mới vừa đi ra tô trạch, bên kia Dự Vương đội ngũ lại đến.

“Nha ta còn tưởng bên ngoài phô trương là ai, không nghĩ tới cư nhiên là Thái Tử điện hạ đại giá tô phủ, bất quá bốn vương nhớ rõ, bệ hạ không phải phạt Thái Tử điện hạ bệ cung tư quá sao, hôm nay như thế nào đến tô phủ tới?” Dự Vương vừa đến tô phủ liền nhìn đến Thái tử từ bên trong ra tới, tướng tượng đến Thái tử cư nhiên dẫn đầu chính mình một bước, ngữ khí rất là không tốt.

“Tiêu cảnh Hoàn, người đừng cùng ta xả này đó.” Thái tử nói chuyện nhưng thật ra trực tiếp, “Phụ vương đích xác phạt bốn vương cấm đoán, bốn vương cũng không tham dự triều chính, nhưng là hiện giờ quốc sư tân phong, chẳng lẽ bốn vương liền thăm quốc sư tư cách đều không có sao?”

Nhìn rồi đi Thái tử, dự vọng trong lòng cười lạnh: “Tiêu cảnh tuyên nào tiêu cảnh tuyên, hiện tại người lấy cái gì cùng ta đấu? Người lớn nhất cậy vào tạ ngọc đã rơi đài, chính mình lại bị phụ vương phạt cấm đoán, hiện tại mới nghĩ đến lấy lòng quốc sư cũng là phí công giãy giụa.”

“Người tới, đem mấy thứ này dọn tiến tô phủ, bốn vương muốn gặp tô tiên sinh.”

Mai trường tô vừa mới tổng cổ xong Thái tử, lúc này lễ mới vừa lại tiến vào nói: “Tổng chủ, Dự Vương điện hạ tới.”

“Liên nói ta mấy ngày nay thân thể không khoẻ, không thấy.” Hiện giờ Thái tử đã là thất thế, đồng thời Tĩnh Vương đang ở quật khỏi, hiện tại đã tới rồi cùng Dự Vương trở mặt lúc.

“Là.” Lễ chính trực đả trả về truyền lời, Dự Vương thanh âm truyền đến.

“Tô tiên sinh không phải mới vừa thấy xong Thái tử sao? Hiện tại như thế nào lại sẽ thân thể không khoẻ đâu!”

“Gặp qua Dự Vương điện hạ.” Mai trường tô cùng lễ mới vừa lập tức tiến lên hành lễ.

Dự Vương đôi này cũng không thêm để ý, hần hôm nay là tới thỉnh giáo mai trường tô cùng báii phòng quốc sư. “Tô tiên sinh, bốn vương hôm nay tiến đến chuẩn bị một ít mới lạ lễ vật, tính toán đưa cùng quốc sư xem xét. Không biết quốc sư hay không xuất quan?”

Mai trường tô này mấy tháng lúc nào cũng ứng phó Dự Vương đã phiền, hôm nay cũng không có vòng quanh, mà là thẳng nhập chủ đề. “Dự Vương điện hạ, người này đó lễ vật vẫn là cầm lại đi thôi!”

Dự Vương đột nhiên cảm thấy hôm nay mai trường tô rất kỳ quái, hần xem đều không xem khiến cho chính mình đem lễ vật đưa trở về, thậm chí hôm nay trả vốn tới không tính toán thấy chính mình.

“Tô tiên sinh hôm nay thập phần kỳ quái, chính là từ bốn vương sở làm không chu toàn chỗ?”

“Dự Vương điện hạ cũng không không chu toàn chỗ, bất quá điện hạ cũng biết vì sao quốc sư như thế không thích điện hạ sao?” Mai trường tô ánh mắt trở nên lạnh nhạt, không giống phía trước như vậy thân cận.

“Dự Vương điện hạ cũng không không chu toàn chỗ, bất quá điện hạ cũng biết vì sao quốc sư như thế không thích điện hạ sao?” Mai trường tô ánh mắt trở nên lạnh nhạt, không giống phía trước như vậy thân cận.

“Tô tiên sinh biết vì sao?” Dự Vương nghĩ thầm, nếu biết quốc sư đối chính mình có ý kiến gì, đến lúc đó là có thể đúng bệnh hốt thuốc, thay đổi quốc sư đối chính mình cái nhìn. Lại có mai trường tô ở bên trong giặt dây, đến lúc đó xu thế tất yếu, này đại lương thiên hạ sớm hay muộn là chính mình.

“Quốc sư không thích điện hạ, là bởi vì điện hạ bản thân.” Nếu muốn xé rách mặt, mai trường tô cũng không ngại mượn quốc sư tên tuổi tới áp một áp Dự Vương, “Quốc sư cùng tô mỗ là nhiều năm bạn tốt, tô mỗ biết quốc sư có giống nhau tuyệt kỹ chính là xem người xem tướng.”

“Không biết bốn vương tướng mạo như thế nào?” Dự Vương biết quốc sư thần kỳ, đối với đối chính mình tướng mạo đánh giá thập phần để ý.

“Đại hung.” Mai trường tô mặt vô biểu tình, nhìn về phía Dự Vương, “Dự Vương điện hạ là đại hung người, từ tiểu khắc tử sinh thân mẫu thân, là trăm năm vừa thấy họa tinh,

Nếu là Dự Vương bước lên ngôi vị hoàng đế, thiên hạ đem dân chúng làm than. Đồng thời Dự Vương điện hạ tâm tính bất chính, nhìn như chiêu hiền nạp sĩ, kỳ thật mua danh chuộc tiếng, hơn nữa nội tâm âm ngoan, ích kỷ. Lúc trước khắc tử sinh thân mẫu thân, tương lai thậm chí sẽ vì vương vị tạo phản giết cha, sau đó qua cầu rút ván, giết tô mỗ.”

Này hết thấy đều là mai trường tô vô căn cứ, gần là vì chọc giận Dự Vương. Hần nhất định không thể tướng được chính mình tùy tiện nói những lời này Dự Vương thật sự làm được ra tới, nguyên tác trung Dự Vương chính là vì đoạt được ngôi vị hoàng đế tạo phản, chẳng qua sau lại tạo phản thất bại thất cổ tự vẫn mà chết.

“Nói hươu nói vượn!” Dự Vương lập tức phản nộ chụp bàn đứng lên. Theo sau mắt lạnh nhìn về phía mai trường tô, mai trường tô nói hần sẽ giết cha tạo phản đối mai trường tô chính mình đảo còn không có ảnh hưởng, nhưng là nói hần sẽ qua cầu rút ván giết chính mình, rõ ràng chính là biểu đạt hần lập trường —— mai trường tô muốn cùng chính mình trở mặt.

“Phụ vương tuy có đông đảo con nối dõi, nhưng là phần lớn tầm thường vô vị, trừ bỏ bốn vương còn có ai có thể đương được này đại lương quốc tương lai hoàng đế? Thái tử ngu dốt, hiện giờ lại thất sủng. Bốn vương là Hoàng Hậu nhi tử, danh chính ngôn thuận còn có ai so đến quá bốn vương?”

“Còn có người.” Mai trường tô bình tĩnh mà trả lời.

“Còn có ai? Kỳ Vương điện hạ sao? Hần sớm đã chết mười mấy năm. Trừ bỏ hần còn có ai càng thích hợp làm đại lương hoàng đế?” Dự Vương gần như rống giận.

“Còn có Tĩnh Vương điện hạ.” Mai trường tô bình tĩnh bưng lên một hồ trà, vì chính mình trộn lẫn trà. “Tĩnh Vương điện hạ từ nhỏ cùng Kỳ Vương cùng lớn lên, làm người xử sự đều là giống Kỳ Vương, cương trực công chính, xử sự công chính, hơn nữa tâm tính thuần lương, so Dự Vương điện hạ càng thích hợp làm trừ quân chi vị.”

“Hần sao có thể ——” Dự Vương nói đến một nửa đột nhiên im bặt, phản nộ rất nhiều, hần bỗng nhiên hồi tưởng khỏi tự mai trường tô vào kinh tới này đó thời gian đã phát sinh từng cái sự tình. Mai trường tô vào kinh tới nay tuy rằng mặt ngoài phụ tá với hần, nhưng là trên thực tế vô luận là hần vẫn là Thái tử thế lực đều từ từ suy thoái, chỉ là bọn hần một mối tranh đấu đều không có yên tĩnh, cho nên xem nhẹ này hết thấy thôi, mà vẫn luôn không có tiếng tăm gì Tĩnh Vương lại từ từ quật khỏi, tức khắc lại thẹn lại giận. “Ha ha ha ha! Kỳ lân tài tử, Giang Tả mai lang, người thật đúng là hạ một mâm hảo

cờ a!”

“Điện hạ lời này ý gì?” Mai trường tô cảm giác Dự Vương đã đoán được.

Dự Vương tỉnh mắt u trầm, âm lãnh tựa băng, cắn răng nói: “Năm trước mùa thu Giang Tả mai lang vừa mới nhập kinh khi, bốn vương là cái gì tình hình, Tĩnh Vương là cái gì tình hình, Thái tử là cái gì tình hình? Hiện tại đã hơn một năm đi qua, bốn vương hiện giờ là cái gì tình hình, Thái tử là cái gì tình hình, Tĩnh Vương lại là cái gì tình hình? Đây một tương đối so, rốt cuộc là ai được kỳ lân tài tử, không phải vừa xem hiểu ngay sự sao?”

Nếu đem lời nói rộng mở, mai trường tô cũng không có bất luận cái gì cố kỵ, “Điện hạ như thế nào muốn cùng tô mô không quan hệ, bất quá hôm nay, quốc sư là sẽ không thấy điện hạ, điện hạ mời trở về đi.”

Dự Vương điện hạ cũng không nghĩ tự thảo mắt mặt, hướng chỉ mai trường tô bây giờ còn có quốc sư cái này chỗ dựa, mặc dù hiện tại xé rách da mặt, hân cũng không dám quá phận đắc tội, chỉ có thể nuốt xuống này một hơi hậm hực mà rời đi.

Tiến đi Dự Vương, mai trường tô lấy ra hộp gỗ, nhìn đến bên trong một đám viết bộ binh, Lễ Bộ mộc bài, khe khẽ thờ dài, đem chúng nó toàn bộ đều đặt ở chậu than thiêu. “Hiện giờ vẫn là đa tạ Quách huynh.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Kim Lăng trong thành hiện hiện tượng thiên văn

Dự Vương trở lại quý phủ, càng nghĩ càng là tức giận, “Hiện giờ đối thủ của ta đã không phải tiêu cảnh tuyên, hiện tại cũng không phải hơn một năm trước, khi đó chỉ cần chiết mai trường tô, Tĩnh Vương liền lại vô xuất đầu chi lộ, nhưng hôm nay ta cái này thất đệ đã phi vật trong ao, cũng không phải chỉ dựa vào mai trường tô, ta không thể lại giẫm lên vết xe đổ, mặc kệ hân phát triển an toàn. Huống chi mai trường tô lại lợi hại, chung quy chỉ là cái mưu sĩ, một cái mưu sĩ nhược điểm tổng ở hân chủ quân trên người,

Cùng với trước công mai trường tô, không bằng rút cùi dưới đáy nồi đối phó Tĩnh Vương, không có chủ tử, mặc hân cái gì kỳ lân tài tử, còn không cùng một cái không người thu dưỡng chó hoang giống nhau sao? Chính là cái này quốc sư đại nhân xác thật khó làm”

Dự Vương tưởng tượng đến mai trường tô sau lưng còn có một cái quốc sư, tức khắc cảm giác đầu đại. Quốc sư cũng không phải là bình thường người trong võ lâm, đắc tội quốc sư chính là đắc tội so một quốc gia quân đội lợi hại hơn tồn tại.

Dự Vương đang ở hân thư phòng nội quá độ tỉnh tỉnh, trong nhà có thể tạp đồ vật trên cơ bản tất cả đều tạp xong rồi, liền chính hân yêu nhất một chậu huệ lan đều không thể may mắn thoát khỏi, toàn bộ gió bão tràn quanh thân ai cũng không dám tiếp cận, chỉ có lâu không thấy nàng hoạt động lộ diện Tần Bàn Nhược còn tính có chút dũng khí, vẫn luôn đứng ở phòng trong một góc nhìn Dự Vương phát biểu. Lúc này Tần Bàn Nhược rốt cuộc đứng ra nói: “Điện hạ đối này đảo không cần quá mức lo lắng.”

“Không được, người là không thấy được quốc sư năng lực.” Dự Vương nhớ tới thất tịch buổi tối phát sinh sự tình,

Quốc sư cường đại làm hân ký ức hãy còn mới mẻ, “Quốc sư lực lượng quả thực không ứng tồn tại trên thế gian, làm mưa làm gió, ngay cả phụ hoàng lúc ấy cũng thập phần kiêng kỵ, quốc sư dưới tay liền có thể đưa tới toàn bộ hồ nước thủy, này tự nhiên chi lực lại há là nhân lực có thể chống lại?”

“Bàn Nhược cũng không phải ý tứ này.” Tần Bàn Nhược giải thích nói, “Quốc sư đại nhân cường đại không thể nghi ngờ, cho nên chúng ta ngược lại không cần lo lắng. Trong thiên hạ hân muốn giết một người là dễ như trở bàn tay, chúng ta mặc dù là lo lắng cũng là không làm nên chuyện gì, nhưng là quốc sư cũng không có giết chúng ta lý do. Bởi vì, quốc sư tuy rằng không thích điện hạ, nhưng là hân cũng cũng không có thiên hướng Thái tử hoặc là Tĩnh Vương, cho nên mai trường tô hầu Tĩnh Vương là chủ lại không đại biểu quốc sư là duy trì Tĩnh Vương. Quốc sư bằng hữu chỉ có mai trường tô một người mà thôi, chỉ cần bắt động mai trường tô, liền không cần lo lắng quốc sư sẽ tức giận.”

“Đôi.” Vừa mới phát tiết một hồi lúc sau, Dự Vương đã bình tĩnh không ít, tuy rằng tức giận đến phát đỏ khó chịu, không ngừng thở dốc, nhưng hân cuối cùng vẫn là cắn răng nhẫn nại xuống dưới suy tư đối sách.

Tần Bàn Nhược hỏi: “Kia điện hạ tính toán từ chỗ nào xuống tay?”

“Nơi nào?” Dự Vương ở tràn đầy bữa bãi thư phòng nội đi dạo vài vòng, cười lạnh nói, “Mai trường tô nhược điểm ta không biết, nhưng Tĩnh Vương chỗ đau chính là rõ ràng. Đây mười mấy năm qua hân không được sung ái, căn nguyên ở nơi nào? Là hân bốn sao, sẽ không ban sai sao, phạm vào cái gì sai sao? Điều không phải. Tương phản, hân nhưng thật ra nhiều lần lập quân công, vất vả không ngừng, nhưng phụ hoàng chính là không thưởng. Mà không thưởng nguyên nhân..... Còn không phải kia cọc ngành ở phụ tử nhóm trong lòng ai cũng không chịu nhượng bộ bản án cũ sao.....”

Tần Bàn Nhực sóng mắt vì liếc, chậm rãi gật đầu, “Không tồi, Tình Vương chỗ đâu, đích xác chính là năm đó Kỳ Vương cùng Xích Diễm quân kia cộc nghịch án.”

“Vi này đó nghịch tặc, Tình Vương làm trái chống đối phụ hoàng bao nhiêu lần, ta số đều không đếm được, chẳng qua mười mấy năm trục xuất lúc sau.

Phụ hoàng già rồi, không nghĩ so đo, Tình Vương học ngoan, không hề nganh đỉnh, đại gia đem kia một tờ lạng lẽ lật qua, chỉ giấu ở trong lòng, ai đều không đề cập tới. Nhưng không đề cập tới cũng không đại biểu quên đi hoặc khỏi hẳn, chỉ cần tìm cái cơ hội tốt một lần nữa nhảy ra tới, kia vẫn như cũ là bọn họ hai người gian sâu nhất một đạo vết rách. ....”

“Này quả nhiên là cái thực tốt thiết nhập điểm” Tần Bàn Nhực thật là tán đồng, “Bất quá điện hạ muốn một lần nữa vạch trần này nói vết thương cũ sẹo, không thể tùy ý, muốn lập tức tất cả đều kéo ra, càng là máu chảy đầm đìa càng tốt. Bất quá hiện tại có một người, điện hạ lại hẳn là nghĩ cách cùng hắn liên thủ. ....”

“Ái?”

“Huyền kính sử bốn đại đầu tôn, hạ giang.”

“Hạ giang?” Dự Vương chân mày nhảy dựng, “Chỉ sợ không được đi. .... Huyền kính tư xưa nay truyền thống, đều là không thiệp đảng tranh. trước kia ta cùng với Thái tử đầu đến như vậy hùng hực khí thế, hẳn cũng không có. ....”

“Trước kia là trước đây,” Tần Bàn Nhực nhanh chóng nói, “Ngài cùng Thái tử chỉ tranh hấn không nhúng tay, không có gì hảo kì quái. Nhưng hiện tại ngài đối thủ là Tình Vương. Hạ giang không phải người hồ đồ, hẳn biết rõ Tình Vương cùng năm đó Xích Diễm người xưa quan hệ, đương nhiên cũng nhớ rõ Xích Diễm quân án tử là ai chủ tra. Nói nhẹ, đây là khúc mắc, nhưng hướng trọng nói, đó chính là thù hận. Điện hạ cho rằng hạ giang có thể nhìn như không thấy mà nhìn Tình Vương đi bước một mà tiếp cận trừ vị sao? Hẳn chính là lại trung, cũng muốn suy xét suy xét chính mình tương lai kết cục đi?”

“Liên án người nói đi làm đi.” Dự Vương đang định nói chuyện, đột nhiên nghe được bên ngoài truyền đến tấu mình thanh âm, thanh âm càng lúc càng lớn thập phần dễ nghe, nhưng là cẩn thận nghe tới lại không biết ra sao loại nhạc cụ sở mình tấu, tựa hồ xa từ chân trời truyền đến, lại tựa hồ gần ở bên tai vang lên. “Đây là cái gì thanh âm?”

“Bàn Nhực cũng không biết!”

Dự Vương cùng Tần Bàn Nhực bị này mỹ diệu âm thanh của tự nhiên hấp dẫn, vừa mới đi ra ngoài cửa, tức khắc rất là kinh ngạc cảm thán. Lúc này đã là nửa đêm, nhưng là chân trời lại giống như tán ra vô số pháo hoa giống nhau lượng như ban ngày. Chỉ thấy không trung có vô số tiên hạc bay múa, mỗi chỉ tiên hạc đều ngậm một đóa đóa kim sắc tiểu hoa, ở không trung xoay quanh, theo sau lại hướng tới tô phù phương hướng bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Phi Lưu ái uống cao nhạc cao

Từ bị phong làm quốc sư lúc sau, Lương Vương liền thỉnh Quách Phàm vì Thái Hoàng Thái Hậu tặc mệnh. Ở nhìn thấy Thái Hậu thời điểm, Quách Phàm tức khắc kinh vi thiên nhân, đã từng Quách Phàm cho rằng Thái Hoàng Thái Hậu chỉ là một cái bình thường người, chẳng qua thập phần lớn tuổi mà thôi. Ở nhìn thấy Thái Hoàng Thái Hậu thời điểm, hắn phát hiện chính mình hoàn toàn sai rồi.

Người thủy, hoặc xưng trăm tuổi người thủy, thường chỉ tuổi 100 tuổi trở lên người, bởi vì đức cao vọng trọng thường chịu kính trọng, cũng xưng kỳ di. Cổ đại điều kiện đều không phải là hiện đại sinh hoạt có khả năng so, tầm thường dân chúng cái gọi là năm mươi mà tri thiên mệnh, bảy mươi cổ mà đến hi.

Tức là nói, đại đa số người 50 tuổi liền đi nhanh đến nhân sinh cuối, đầy 70 tuổi người từ xưa đến nay đều là thập phần thừa thớt. Mà 100 tuổi người thủy cái này từ phần lớn bị người sở quên đi, bởi vì thông thường mọi người cứu thứ nhất sinh cũng sẽ không nhìn thấy một người thủy.

Mà Thái Hoàng Thái Hậu chính là như vậy một người, hẳn tuy rằng chỉ có chín mươi vài tuổi, vẫn chưa tới trăm tuổi tuổi hạc, nhưng ở Quách Phàm trong mắt, nàng không hề là một vị từ từ già đi lão nhân gia, mà là một tòa trân quý bảo tàng. Vị này lão nhân gia trên người có được quá nhiều công đức, nói vậy đây cũng là hẳn có thể sống lâu trăm tuổi hưởng thiên luân chi nhạc nguyên nhân đi!

Tọa ủng Thái Hoàng Thái Hậu chi vị, lại có thể bảo tồn một viên thuần khiết thiện lương tâm, cũng là vì nàng làm quá nhiều chuyện tốt mới có thể tích đến

như thế công đức.

Công đức với thường nhân mà nói, nhìn không thấy, xúc không đến, cũng không thực chất tính tác dụng, nhưng cũng có thể thay đổi một cách vô tri vô giác ảnh hưởng một người vận khí cùng phúc duyên.

Thấy Thái Hoàng Thái Hậu nằm ở trên giường, lâm bệnh tự nói. Quách Phàm cũng biết đây là dầu hết đèn tắt khúc nhạc dạo. Cái gọi là sinh lão bệnh tử, nãi nhân chi thường tình, có thể câu thông Thiên Đạo. Quách Phàm cũng biết, sự trao đổi chất nãi Thiên Đạo chi căn bản. Bất luận cái gì một người đều không thể lấy phạm nhân chi khu đạt được trường sinh, trừ phi hắn có thể tu thành tiên thể, đắc đạo thật. Quân không thấy, mặc dù là Nguyên Thủy Thiên Tôn, cũng không thể làm thân là phạm nhân Khương Tử Nha sống được trường sinh sao?

Quách Phàm so Nguyên Thủy Thiên Tôn còn kém xa lắm, bất quá nói đến kỳ quái, mặc dù là Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không thể khống chế toàn bộ thể giới 30% Thiên Đạo, đây cũng là Quách Phàm cho tới nay thập phần nghi hoặc vấn đề.

“Thôi.” Quách Phàm lâm bệnh, “Nếu Thiên Đạo không thể trái, ta liền dùng chính mình năng lực từ nguyên tử mặt tới cải thiện người thân thể thể chất đi!”

Không chế nguyên tử!!!

Đây là Quách Phàm rất là tự đắc một cái năng lực, trước mắt hắn chỉ có thể đổi nguyên tử tiến hành đơn giản thay đổi, tỷ như vô cơ vật phản ứng hoá học, nhưng đối với hữu cơ cao phân tử protein chờ quá mức phức tạp sinh mệnh thể chất tạo thành nguyên tố tiến hành nguyên tử sắp hàng tổ hợp, Quách Phàm lại vẫn là bất lực.

Bởi vậy Quách Phàm chỉ đổi Thái Hoàng Thái Hậu thân thể làm một cái đơn giản lọc, đem Thái Hoàng Thái Hậu trong cơ thể kim loại nặng nguyên tố, trong máu chôn cất chất mỡ, đại não trung máu bầm khơi thông bài xuất bên ngoài cơ thể. Như vậy tuy rằng không thể làm Thái Hoàng Thái Hậu từ căn bản thượng toả sáng sinh cơ, cũng làm năng này già cả thân thể đạt tới có thể đạt tới tốt nhất trạng thái.

“Bệ hạ, Thái Hoàng Thái Hậu tuổi tác đã cao. Nhiên sinh lão bệnh tử nãi nhân chi thường tình, tại hạ bất lực, chỉ có thể góp chút sức mọn. Kể từ đó, Thái Hoàng Thái Hậu, nhưng sống thêm 10 năm.” Đây là không có cách nào sự, thân thể cơ năng già cả không thể nghịch, Quách Phàm lấy ra đa tạp A mệnh đưa cho hắn thứ nguyên tú, lấy ra một viên trân quý tăng thọ thuốc viên, cũng chỉ có thể làm được như vậy.

Lương Vương vốn dĩ cũng không ôm bao lớn hy vọng, không nghĩ tới cư nhiên có thể cho Thái Hoàng Thái Hậu sống lâu 10 năm thật sự là ngoài ý muốn kinh hi. Phải biết rằng, đối với Thái Hoàng Thái Hậu người như vậy tới nói đã thập phần trường thọ, vốn dĩ Lương Vương cho rằng quốc sư có thể cho Thái Hoàng Thái Hậu sống lâu hai năm, không nghĩ tới cư nhiên có thể tăng thọ 10 năm. Tức khắc mặt rồng đại duyệt, tính toán phong thưởng Quách Phàm.

Quách Phàm nhưng không có thời gian bồi lương vẫn ở chỗ này làm mọi nhà, mới vừa rồi ở bên nhau Thái Hoàng Thái Hậu trong quá trình, hắn phát hiện công đức diệu dụng, yêu cầu về nhà tìm hiểu một phen.

“Bệ hạ, tại hạ còn có chuyện quan trọng, liền đi trước rồi đi.” Quốc phòng thông tri một tiếng còn chưa chờ Lương Vương trả lời, liền bay đi.

Bay đi.

Lương Vương, ngây ra như phỗng, nhìn bay đi quốc sư. Lập tức đuổi theo ra đi lớn tiếng kêu gọi, “Quốc sư thật là thần nhân vậy!” Đồng thời ở trong lòng yên lặng mà bổ thượng một câu, tương lai cũng nhất định phải cho ta tăng thọ 10 năm a!

Quách Phàm trở lại thư Tô Trạch lúc sau liền bế quan tìm hiểu, lần này trong lúc vô tình phát hiện công đức cũng làm hắn đối thể giới linh ngộ càng sâu một bước.

Công đức một từ bổn xuất từ Phật gia, cùng phúc đức bất đồng. Phúc đức là có thể chính mình cùng người khác hưởng thụ hưởng thụ, tỷ như tiền tài, phòng ốc chờ; mà công đức là tự hưởng thụ, tu tâm thanh tịnh tâm là có thể cho phúc đức chuyển hóa vì công đức. Đoạn ác tu thiện là bởi vì, được đến phúc đức là duyên, đạt được phúc báo là quả, có đại phúc đức tự nhiên có đại phúc báo, nhưng là mặc kệ như thế nào đại cũng thoát ly không được lục đạo.

Mà công đức không giống nhau, công đức là có thể trợ giúp dũng mãnh tinh tiến tu tâm Phật hiệu tự thân thoát ly lục đạo, đi vào một thật pháp giới thậm chí cực lạc niết bàn sở cần thiết.

Bất quá Quách Phàm cũng không tu có Phật hiệu, cái gọi là trăm sông đổ về một biển, Phật hiệu lúc ban đầu đối công đức có điều nghiên cứu, nhưng này cũng gần là từ Phật học góc độ bày ra công đức. Cái gọi là góc độ bất đồng đối đãi kết quả cũng là bất đồng, người mù sờ voi, không thấy toàn thân.

Nhìn bầu trời dị tượng, nơi ở trung mọi người mỗi người đều ngạc nhiên không thôi, chỉ có Tiểu Phi Lưu tự cổ tự ở nóc nhà thượng bay tới bay lui.

“Phi lưu!” Chân bình đi tới lớn tiếng gọi bầu trời Tiểu Phi Lưu, “Quách tiên sinh có thể là muốn xuất quan, người đi cho hắn đưa điểm đồ vật đi!”

“Không cần!” Phi lưu nghe được Quách Phàm lúc sau, miệng một dấu, đầu xoay qua đi tự cổ tự ngoạn nhi nổi lên hắn tiểu rồi gõ.

“Vì cái gì không cần? Toàn bộ Tô Trạch, Quách tiên sinh thích nhất chính là người!”

Nghe được chân bình nói “Thích” hai chữ, tiểu phi lưu càng thêm tức giận. Nhớ tới ngày thường Quách Phàm thích nhất niết hán mặt, niết nha niết, đem

hắn mặt niết đỏ bừng, chính mình đánh lại đánh không lại, trốn lại trốn không thoát, chỉ có nhậm này chà đạp.

Này quả thực là so lận thần càng đáng sợ Ma Vương, nhớ tới mấy ngày này nghiền khuất nhục từ, thật vất vả Quách Phàm đi bề quan, có thể nhẹ nhàng mấy ngày. Không nghĩ tới mới quá mấy ngày Quách Phàm lại xuất quan, Tiểu Phi Lưu cảm giác chính mình sắp muốn rơi vào ma trảo bên trong, mặt trưởng đến đỏ bừng, nước mắt thủy đều phải chảy ra.

“Tiểu Phi Lưu, cho người đi nghênh đón Quách tiên sinh, người mặt đỏ làm gì?” Chân bình ở dưới xem đến không thể hiểu được.

“Hừ!” Tiểu Phi Lưu cũng không quay đầu lại, liền hướng nơi xa bay đi.

“Tiểu phi ngư người đi đâu nhĩ a?” Thật là sợ cái gì tới cái gì, Quách Phàm thanh âm ở Tiểu Phi Lưu phía sau vang lên.

“A!” Phi lưu nghe thế ác mộng thanh âm, kinh ra một tiếng mồ hôi lạnh, tức khắc chân khí tiết ra ngoài từ trên bầu trời rớt xuống dưới.

Tiểu Phi Lưu rơi xuống trên mặt đất, đánh một thân tro bụi. Hắn không dám phản kháng Quách Phàm, chỉ có thể đôi mắt hung hăng mà nhìn thẳng Quách Phàm, giống như muốn đem hắn ăn luôn đường như.

Quách Phàm xem đến cười ha ha, cũng từ bầu trời hàng xuống dưới. “Tôi đã lâu không có niết người khuôn mặt nhỏ nhĩ, gia hôm nay cao hứng, làm gia niết một cái.” Vì thế Tiểu Phi Lưu mặt lại bị niết đỏ, Quách Phàm thích niết phi lưu mặt, không chỉ có là bởi vì hắn mặt nhéo lên tới thực thoải mái, càng là bởi vì niết xong lúc sau, Tiểu Phi Lưu hung hăng xem hắn ánh mắt làm hắn cảm thấy rất có vui vẻ.

Ân, điểm này về sau ngàn vạn không thể nói cho hắn, nếu không về sau niết hắn mặt hắn không tức giận chính mình, liền không có cảm giác thành tựu.

“Hảo hảo người đừng nóng giận, quách đại ca tính toán đưa người một cái lễ vật.” Nhìn Tiểu Phi Lưu kia phần nộ ánh mắt, Quách Phàm cảm thấy vẫn là đại bổn thêm cả rốt chính sách tương đối hảo.

Vừa nghe đến Quách Phàm muốn đưa hắn lễ vật, Tiểu Phi Lưu ánh mắt rốt cuộc hòa hoãn lại đây. Hắn dứt khoát mà vuron hai tay, mở miệng yếu đạo: “Cho ta.” Giống như còn thập phần miễn cưỡng bộ dáng.

Quách Phàm từ thứ nguyên trong túi lấy ra một cái Transformers, “Cấp! Đây chính là cái hảo ngoạn đồ vật.” Quách Phàm nói còn cấp Tiểu Phi Lưu biểu thị, “Người xem như vậy hắn chính là một cái xe, bẻ lại đây hắn chính là một người bộ dáng.”

Tiểu Phi Lưu xem đến hai mắt tỏa ánh sáng, lập tức từ Quách Phàm trong tay đoạt lấy Transformers liền phi thân rời đi, đột nhiên hắn nghĩ đến cái gì lại xoay người trở về, “Ân!” Vì thế phi lưu lại hướng Quách Phàm vuron hắn tay trái.

“Cái gì?”

“Cao nhạc cao không có.”

“Ngà.” Quách Phàm lại từ thứ nguyên trong túi lấy ra hai hộp cao nhạc cao cấp Tiểu Phi Lưu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Tiên thiên chi cảnh Mai Trường Tô

“Không hảo! Không hảo!” Lúc này lê mới vừa đột nhiên xông vào trong viện, hét lớn, “Quách tiên sinh, không hảo! Tông chủ đã xảy ra chuyện, ngài vẫn là đi xem đi!”

“Tô ca ca.” Tiểu Phi Lưu sau khi nghe được lập tức chạy như bay qua đi.

Quách Phàm sau khi nghe được cũng đi theo lê vừa đến Mai Trường Tô thư phòng. Lúc này Mai Trường Tô thư phòng đã loạn thành một đoàn, thư phòng ngoại vụn gỗ bay tán loạn, cuồng phong gào thét, thư phòng nội rất nhiều sách cổ bị thổi đến đầy đất đều là. Tô Trạch bọn hạ nhân đều đứng ở nơi xa, sốt ruột quan vọng, lại cũng không dám tới gần Mai Trường Tô thư phòng.

“Tô ca ca.” Chỉ có Tiểu Phi Lưu chút nào không sợ, lòng bàn chân sinh phong, vận chuyển khinh công hướng tới Mai Trường Tô thư phòng chạy đi.

“Phi lưu tiểu tâm.” Bên cạnh lê mới vừa không nghĩ tới phi lưu như vậy lỗ mãng, vội vàng hô to ngăn lại.

Đáng tiếc phi lưu quá nhanh, lê mới vừa nói căn bản không có nói xong, phi lưu cũng đã phi vào thư phòng, chỉ nghe được phịch một tiếng, Tiểu Phi Lưu tựa hồ đụng vào vô hình bên trong một đồ khí tường, lấy nhanh hơn tốc độ bị bắn đi ra ngoài.

“Cẩn thận!” Không trung Tiểu Phi Lưu vô pháp gắng sức, mắt thấy hần sắp đụng vào trên tường, đây là một cái hùng hậu thân ảnh đột nhiên xuất hiện tiếp được Tiểu Phi Lưu, người này đứng là Mông Chí mông Đại thống lĩnh.

“Gặp qua mông Đại thống lĩnh.” Tô Trạch mọi người nhìn đến là Mông Chí lập tức tiến lên hành lễ.

“Không cần đa lễ!” Mông Đại thống lĩnh trả lời, đồng thời quay đầu tiến lên hành lễ, “Quốc sư đại nhân.”

Mông Chí nhìn đến quốc sư đại nhân vẫn chưa đáp lời, cũng liền không có xen mồm, tĩnh chờ quốc sư trả lời. Chỉ cần có quốc sư tọa trấn, nhất định sẽ không ra cái gì đường rẽ.

Quách Phàm cũng ở buồn bực, chính mình hiểu được Thiên Đạo đích xác xuất hiện dị tượng. Bất quá, dị tượng đều đã kết thúc hồi lâu, vì sao tiểu thủ thư phòng bên trong sẽ có lớn như vậy động tĩnh đâu.

Nguyên lai kỳ thật đây cũng là Quách Phàm nguyên nhân. Quách Phàm vì cấp Mai Trường Tô chữa bệnh, tiêu phí 800 năm nội lực, mà này đó nội lực ở đã thông Mai Trường Tô toàn thân kinh mạch lúc sau, vẫn luôn tàn lưu ở thân thể hần, du tẩu với hần kinh mạch bên trong.

Nếu là thường nhân, nhất định sẽ không cảm giác được, có lẽ liền sẽ giống Đoàn Dự như vậy có được tuyệt thế nội lực, lại không biết như thế nào sử dụng. Nhưng Mai Trường Tô bất đồng, hần đã từng chính là Xích Diễm thiếu tướng, tuy rằng sẽ không giang hồ võ công, nhưng ở võ học chi đạo mặt trên cũng rất có kiến giải, rốt cuộc liên nghê hoàng quận chúa đều là nhập Lang Gia băng nhân vật, đã từng Mai Trường Tô võ công cũng tuyệt đối là không thua Mông Chí.

Quách Phàm truyền cho Mai Trường Tô tuy rằng chỉ là là lột chân khí, nhưng là là lột tự nhiên tiên pháp bất đồng với bình thường võ công, nó bản thân liền tập nội lực cùng chiêu thức vì nhất thể, tức là nói có có được nó chân khí, liền có thể suy đoán ra nó chiêu thức, ở Quách Phàm bế quan tu luyện mấy ngày nay, Mai Trường Tô cũng không có nhân rồi. Hần trọng nhất đối võ công tu luyện, ngày thường Tô Trạch đại môn bế hộ, người không liên quan căn bản vào không được, Mai Trường Tô biến ở trong sân tập võ.

Mai Trường Tô nhất chiêu nhất thức trần đến nơi tuyệt hảo, ngày thường hần cũng cùng lấy Tiểu Phi Lưu cùng Mông Chí tương quân tới lẫn nhau luận bàn, làm người đại ngã đôi mắt chính là, mặc dù là Tiểu Phi Lưu cùng Mông Chí hai người thêm lên cũng tiếp không được hần nhất chiêu. Hiện giờ Mai Trường Tô cũng không chỉ là chiêu thức tuyệt luân, nó có được 800 năm tinh thuần là lột chân khí, đã có thể làm được chân khí ly thể mấy chục trượng mà đã thương người với vô hình bên trong, quả thực điên đảo Giang Tả minh trung các võ lâm cao thủ nhận tri.

Hôm nay Quách Phàm xuất quan là lúc, Thiên Đạo khí vận cùng công đức huyền diệu, do đó dẫn phát thiên địa dị tượng, thiên địa dị tượng ban ơn cho mọi người, mà lúc này đã ở vào võ đạo đỉnh Mai Trường Tô, cũng vào giờ phút này ngộ đạo, tỏ phủ ngoại thiên địa dị tượng đồng thời cũng hội tụ đại lượng thiên địa nguyên khí, Mai Trường Tô lập tức vận chuyển là lột tiên quyết, hấp thu thiên địa nguyên khí, Luyện Tinh Hóa Khí, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm đột phá bầm sinh.

“Này!” Quách Phàm quả thực không thể tin được hai mắt của mình, “Tiểu thủ hần đột phá bầm sinh!”

Bầm sinh! Đó là một cái đối với thường nhân mà nói, cỡ nào xa xôi từ ngữ. Lịch sử sông dài, người tài ba xuất hiện ló ló, vô luận là cỡ nào ghê gớm vĩ nhân, bọn họ cuối cùng lưu lại cỡ nào truyền lưu hậu thế thành tựu, cuối cùng chính bọn họ lại chỉ có thể tiếc nuối mà biến mất ở trong lịch sử, toàn bởi vì bọn họ vô pháp đột phá nhân loại hướng càng cao trình tự tiến hóa đạo thứ nhất khám —— bầm sinh.

Bầm sinh thân thể, phản bổn hoàn nguyên; cùng thiên tương thông, vô tận thọ nguyên!

Thành tựu bầm sinh thân thể, chính là thân thể nội bộ sở hữu kinh mạch toàn bộ đã thông, thân thể một hồi đều thông, đem sở hữu trợ khí bài xuất bên ngoài cơ thể, đạt tới có thể cùng thiên địa tự nhiên câu thông tốt nhất khung máy móc trạng thái. Bởi vậy có thể thấy được, thành tựu bầm sinh là có thể đủ lợi dụng câu thông thiên địa tự nhiên ưu thế, ở tế bào trình độ thượng đạt tới tế bào già cả tử vong cùng tế bào tân sinh tốc độ tương đồng, từ cái này ý nghĩa đi lên nói, thân thể cũng là trường sinh bất lão.

Trong truyền thuyết đạt ma tổ sư, Võ Đang Trương Tam Phong khai sơn lập tông, làm nhất phái chủ lại cũng khó có thể chống cự thời gian chi lực, buông tay mà đi, Đế Thích Thiên sống 2000 năm, nhưng là cũng chỉ là bất tử, tế bào vẫn cứ già cả, cả người tuổi già sức yếu, có thể thấy được cũng không tới võ đạo tiên thiên chi cảnh, mặc dù là tiên hiệp thế giới Lý tiêu dao biến thành trung niên đại hán trở thành Thực Sơn trường lão, hần cũng vẫn như cũ là phạm nhân chi khu, không có thành tựu bầm sinh thân thể.

“Bầm sinh thân thể, bầm sinh thân thể.” Quách Phàm không cảm ni non nói, “Bầm sinh thân thể không chỉ có yêu cầu chính là vô tận công lực, càng cần nữa vô thượng cơ duyên. Ta có siêu nhân thân thể bảo vệ thân thể, lấy biến dị niệm lực thông qua đi lối tắt phương thức mới thành tựu bầm sinh thân thể. Chính là Mai Trường Tô làm sao bây giờ? Hần thân thể căn bản không chịu nổi như thế cường đại lực lượng cọ rửa!”

Quách Phàm lập tức ý thức được trong đó hung hiểm, lập tức hướng người chung quanh lớn tiếng nói: “Nhanh chóng rời đi nơi đây! Càng xa càng tốt!”

“Sao lại thế này?” Lúc này, Tĩnh Vương tiêu cảnh điểm tới rồi.

Hôm nay Tĩnh Vương vốn dĩ muốn tìm mỗi một chuyến Mai Trường Tô trao đổi, nhưng trải qua địa đạo khi lại thời gian dài không thấy Mai Trường Tô mở cửa trả lời, tức khắc có loại dự cảm bất hảo, cũng không kịp tế cứu, liền từ cửa chính tới cửa bãi phóng, mới vừa rồi nhìn đến này mạo hiểm một

màn.

Không có thời gian theo chân bọn họ nói tí mĩ, Quách Phàm nhìn về phía chung quanh, tả chường hư nâng, tiêu cảnh điểm, Mông Chí, phi lưu, lẻ mơi vừa cùng chân bình đẳng mọi người lập tức cảm giác là quanh thân nổi lên một trận gió đem chúng nó thổi hướng về phía phương xa.....

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Lả lướt chú ẩn khóa Kim Lăng

Kim Lăng trong thành gió to sâu khời, vô luận là ven đường tiểu quán vẫn là điền trung nông dân, đều từ bỏ lao động, lập tức chạy về gia. Tựa hồ chỉ có tránh ở phòng ốc bên trong mới có thể sợ bị gió to thổi đi, trên đường cái ngẫu nhiên có còn không có đến tới kịp bị thu đi tiểu quán cũng tức khắc bị cuồng phong cuốn đi, chẳng biết đi đâu.

Quách Phàm nhìn toàn bộ Kim Lăng thành như thể tảo bạo thiên địa nguyên khí, không nghĩ tới, thành tự tiên thiên chi cảnh cư nhiên sẽ khiến cho như thể cường đại thiên địa dị tượng, trong mắt hắn tức khắc trở nên ngưng trọng.

Đi vào thế giới này vốn là vô tình vì này, Lang Gia bằng thế giới đối với chính mình mà nói có không thể nói nói ý nghĩa, lần đầu tiên bệnh tim xuyên qua đến đó là Lang Gia bằng thế giới, ở thế giới này, Quách Phàm sống 20 nhiều năm sau lần đầu tiên chân chính tỉnh hạ tâm tới thể hội sinh hoạt, hắn ở thế giới này học xong Dịch Kinh, học xong từng phong kiếm pháp, nhận thức lặn thân, nhận thức Mai Trường Tô, còn có Lang Gia các rất nhiều bọn hạ nhân cũng phong phú Quách Phàm kia 3 năm sinh hoạt.

Nơi này hết thảy đối với Quách Phàm mà nói, đều giống chính mình một cái đại gia giống nhau, mặc dù thế giới tràn ngập tranh đấu gay gắt, Quách Phàm vẫn cứ cảm thấy hắn có một loại thuộc sở hữu hòa thân thiết cảm.

Mai Trường Tô đột phá dẫn phát rồi thiên địa chi gian nguyên khí bạo tẩu, nếu vô pháp thích đáng xử lý, không chỉ có đối Mai Trường Tô bản nhân là hủy diệt tai ương, đối với toàn bộ Kim Lăng thành mà nói, cũng sẽ là một cái siêu việt mấy cái tư pháo phòng nổ mạnh tai nạn.

“Lả lướt chú ẩn!” Không có thời gian đi thêm suy tư, Quách Phàm rút cuộc dùng ra cho dù là hiện tại lấy hắn võ đạo tu vi cũng khó có thể khống chế tuyệt học, là lướt chú ẩn là lần này hiểu được Thiên Đạo lúc sau kết hợp công đức sáng chế ra ẩn pháp, không ở đa thương người, mà ở trấn áp hết thảy. Uy lực quá mức cường đại, không có hạn mức cao nhất. Thi pháp người càng cường, là lướt chú ẩn uy lực càng lớn.

“Vạn nhận chi tư —— thương hỏa chi viêm —— hắc thủy chi danh —— tòng thổ chi uyên! Thượng chín thông, hạ chín âm. ....” Quách Phàm chưa ngâm tụng hoàn toàn bộ chú ngữ, hắn cũng cảm giác chính mình khó có thể thừa nhận là lướt chú ẩn năng lượng, một ngụm máu tươi dừng đi lên.

Đây là Quách Phàm có được siêu nhân thân thể lúc sau lần đầu tiên bị thương, Quách Phàm cũng chưa từng có nghĩ đến, hiện giờ hắn cũng có được làm thân thể này khó có thể thừa nhận lực lượng, bất quá thời khắc nguy cơ cũng không dung hắn tưởng quá nhiều.

Thật sự nếu không nỗ lực áp chế, toàn bộ Kim Lăng thành thậm chí sẽ hồi phi yên diệt!

“Sao lại thế này?” Mặc dù là ở trong hoàng cung Lương Vương cũng kinh sợ tê thanh hò hét, “Vừa mới không phải là trời giáng điềm lành sao? Như thế nào hiện tại liền biến thành tận thế chi cảnh?”

“Người tới, người tới! Mau đi thỉnh quốc sư.”

Đáng tiếc Lương Vương nói không có người nghe được, con lóc quắt tới liền thanh âm cũng truyền không xa, huống chi lúc này Kim Lăng bên trong thành thậm chí có chút đất rung núi chuyển cảm giác. Lương Vương thậm chí liền đi đường đều là xiêu xiêu vẹo vẹo, hắn cũng chỉ có thể đỡ ven tường, chặt vật mà đi ra ngoài cửa, sợ nhất thời môn tường sập, đem hắn áp chết ở bên trong.

“Không được ta cần thiết thi triển hoàn chỉnh là lướt chú ẩn mới có thể ngăn chặn bạo loạn thiên địa nguyên khí!” Quách Phàm liếm liếm khóe miệng máu tươi.

“..... Ngăn tĩnh! Điều khiển! Bài quang! Áp viêm! Kinh thiên! Lục hợp chi quý, Thiên Đạo trấn áp!”

Lả lướt chú ẩn rút cuộc thi triển hoàn thành, trong lúc nhất thời toàn bộ Kim Lăng thành kim quang đại phóng, chiếu vào kinh thành ngói lưu ly thượng tựa như ngói lưu ly phô thượng một tầng hương kim phấn. Kim Lăng tường thành ở ngoài, một cái thật lớn kim sắc vòng sáng ngưng tụ thành thật thể, đây là là lướt chú ẩn hóa giống, là lướt chú ẩn chia làm hai tầng, đây cũng là Quách Phàm trước mắt phát hiện hai loại năng lượng.

Một vì thật thể vật chất, chỉ cần là thật thể vật chất cũng có thể vì tăng thứ nhất sở trấn áp. Nhị vì vô hình chân khí, thiên địa nguyên khí liền tại đây liệt bên trong.

Lúc này là lướt chú ấn giống như Khẩn Cô Chú giống nhau chặt chẽ khóa ở toàn bộ thành trì, không trung nguyên khí giống như vậy thú giống nhau như cũ cuồng táo không thôi, bất quá là lướt chú ấn chậm rãi co rút lại, trên bầu trời nổ mạnh nguyên khí cũng từ từ suy thoái, mặc dù như cũ cuồng táo, nhưng cũng khó có thể phiên khởi sóng lớn.

Sớm bị Quách Phàm đưa đến mấy trăm trượng ở ngoài Tiểu Phi Lư nhìn đến như vậy tình cảnh, lập tức về phía trước, bị Mông Chí ngăn cản. “Không thể lỗ mãng, quốc sư pháp lực thông thiên, tất nhiên có thể cam đoan bình yên vô sự. Nếu không, nếu liền quốc sư đều làm không được chúng ta đi lại có ích lợi gì?”

“Chính là, đều mau một canh giờ. Cuồng phong đã dừng lại, chúng ta còn không thể qua đi nhìn một cái sao?”

“Chờ một chút đi!” Tiểu cảnh điểm cũng nói, “Nếu hết thấy thỏa đáng, nói vậy quốc sư cũng sẽ cho chúng ta biết.”

Vừa mới ngăn chặn thiên địa nguyên khí bạo loạn Quách Phàm đã thể xác và tinh thần mỗi một, nhìn trong tay là lướt chú ấn, hiện giờ chỉ có dấm bát nhai lớn nhỏ, việc cấp bách là muốn đem là lướt chú ấn trung thiên địa nguyên khí vì Mai Trường Tô đột phá bẩm sinh thân thể cảnh giới. Bởi vì hiện tại Mai Trường Tô, bởi vì đột phá hết sức khuyết thiếu thiên địa nguyên khí, thân thể đã bắt đầu khô khốc, tựa như lỵ khụ lão nhân, nếu như lại không bổ sung điểm thiên địa nguyên khí sẽ có tánh mạng chi nguy.

“Thu.” Quách Phàm đem là lướt chú ấn trung thiên địa nguyên khí hấp thụ ra tới, lấy là lướt chân khí tiến hành điều hòa, đem cuồng táo thiên địa nguyên khí chuyển hóa vì ôn nhuận tinh thuần là lướt chân khí, cuối cùng rót vào mùa mai vàng trường tô trong cơ thể.

Là lướt chú ấn trung thiên địa nguyên khí, như kéo tơ giống nhau từ là lướt chú ấn trung bị trích ra tới, một đầu trải qua Quách Phàm tay trái, một khác đầu từ tay phải phóng xuất ra tới Quách Phàm dùng thân thể vì môi giới chuyển hóa thành là lướt chân khí. Là lướt chân khí tinh thuần vô cùng, một tia một tia mấy không thể nhận ra, giống như sợi mỏng gia nhập làn da giống nhau rót tiến Mai Trường Tô thân thể bên trong.

Tức khắc Mai Trường Tô thân thể không hề là màu da, mà là giống như màu trắng lưu li trong suốt, theo là lướt chân khí càng nhiều rót vào mùa mai vàng trường tô thân thể, Mai Trường Tô thân thể càng thêm trong suốt, cả người liền giống như một tòa thủy tinh pho tượng tinh xảo đặc sắc.

“Thi ra là thể!” Quách Phàm sáng chế này thần công khi, chính mình cũng đã nháy mắt luyện thành. Cho nên lúc ấy hắn cũng không biết chính mình lúc trước luyện thành là lúc, thân thể cũng là trong suốt không tì vết. Hắn mệnh danh là là lướt tâm pháp cũng chỉ là hắn trong lòng mặc danh nhớ tới này bốn chữ nhi, hiện giờ xem ra, cái gọi là là lướt, chính là thân thể trầm xuống không nhiễm, không mang theo tạp chất!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Trực diện thiên kiếp kháng Thiên Đạo

“Quách huynh.” Mai Trường Tô rốt cuộc tỉnh táo lại, nhìn vì hấn hộ pháp Quách Phàm, trong lòng rất là cảm động, cũng đại khái suy đoán ra hấn đột phá khi đã phát sinh sự tình.

“Người cảm giác thế nào?” Nhìn đến Mai Trường Tô rốt cuộc tỉnh lại, Quách Phàm rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Tiên thiên chi cảnh, là lướt thân thể. Quách huynh sở làm hết thấy tô mỡ không có gì báo đáp!” Mai Trường Tô hướng Quách Phàm hành một cái đại lễ. Quách Phàm cũng vui vẻ tiếp nhận rồi, rốt cuộc chính mình làm này đó cũng đương đến như thế.

“Bất quá hiện tại không phải thả lỏng thời điểm.” Quách Phàm trong lòng luôn có một loại không yên ổn cảm giác, đây là hấn xuyên qua thể giới tới nay lần đầu tiên có mãnh liệt nguy cơ cảm, “Son vũ dục tới a!”

“Quách huynh có ý tứ gì?” Mai Trường Tô tuy rằng đột phá bẩm sinh, nhưng hấn võ đạo tu vi so với Quách Phàm còn kém xa lắm, cũng không có cảm giác được Thiên Đạo đẩy bọn họ bài xích.

“Thiên Đạo thay đổi.” Quách Phàm thập phần bất đắc dĩ, có lẽ hấn chưa từng có chân chính thấy rõ Thiên Đạo tương mạo sẵn có. “Trước kia ta tự cho là có thể khống chế 40% Thiên Đạo, tùy ý cống ngậm thông thiên nói, mượn dùng Thiên Đạo lực lượng. Nguyên lai đây mới là mười phần sai!”

Vốn dĩ Quách Phàm có thể mượn dùng 40% Thiên Đạo chi lực, nhẹ nhàng trấn áp trụ cuồng bạo thiên địa nguyên khí, chính là khi đó hấn mộ nhiên phát hiện phát hiện dư lại 60% Thiên Đạo cùng hấn lẫn nhau giằng co. Thiên Đạo cũng không phải Quách Phàm tư hữu vật, căn bản không có khả năng mặc

hắn tùy ý không chế.

“Quách huynh làm sao vậy? Nhưng có gì khó xử?” Mai Trường Tô nhìn đến Quách Phàm thần sắc, tựa hồ là một kiện phi thường khó giải quyết sự tình.

“Tiểu thủ, người cần phải chuẩn bị tốt. Kế tiếp chúng ta địch nhân không phải bất luận cái gì một người, mà là thế giới này Thiên Đạo.” Quách Phàm nín thở ngưng thần, hắn đã cảm giác được Thiên Đạo đối hắn địch ý. Tuy rằng không biết đã từng chính mình có thể dễ dàng không chế Thiên Đạo vì sao đột nhiên cùng chính mình trở mặt, bất quá tám phần cũng không rời đi lần này Mai Trường Tô đột phá bẩm sinh sự.

Quả nhiên, Quách Phàm cảm thấy bốn phía không khí dần dần trở nên áp lực, thật vất vả thỉnh xuống dưới trời xanh lại bắt đầu tản một vòng mây mù tụ tập. Nhọt nhạt tầng mây càng tích càng hậu, giống như gió lốc bản hình thành một cái thật lớn xoắn ốc trạng ánh sáng cự động.

“A! Còn tới!” Lương Vương nằm ở trên mặt đất chưa hoàn quá khí tới, không nghĩ tới chuyện này chưa xong, chuyện khác lại tới, hắn đã liên phun tào tâm đều không có.

Đang là sau giờ ngọ, không trung lại giống như chạng vạng âm u vô cùng, không chỉ là Kim Lăng thành, thậm chí toàn bộ đại lương thủ đô bao phủ ở giống như chạng vạng thật dày mây đen bên trong.

Nhìn vô cùng uy nghiêm tư thế, thiên kiếp chưa đã đến, Mai Trường Tô cũng đã cảm giác được vô cùng áp lực, tuy rằng hắn đã trở thành tiên thiên cao thủ, đã thoát ly thường nhân phạm trù, nhưng là đối mặt như thế thiên địa chi uy, hắn vẫn là có điểm nhút nhát.

“Quách huynh, người có nắm chắc sao?”

Kỳ thật Quách Phàm cũng là lần đầu tiên gặp được tình huống như vậy. Cùng Thiên Đạo là địch, là hắn tưởng cũng không dám tưởng sự tình. Thiên Đạo không phải một người, mà là toàn bộ thế giới, đối mặt toàn bộ thế giới lực lượng, ai có thể nói chính mình có thể thông dong đối mặt đâu!

Vốn dĩ Mai Trường Tô ở hắn bên cạnh, làm một cái khác tiên thiên cao thủ. Mai Trường Tô mặc dù đối mặt Thiên Đạo cũng có một trận chiến chi lực —— ít nhất Quách Phàm là như thế này tưởng, cũng đúng là bởi vì như vậy hắn mới cảm thấy có một chút tinh thần cây trụ. Không nghĩ tới Mai Trường Tô cũng như vậy không nắm chắc hồi hắn, Quách Phàm thật vất vả và thành lập khởi tin tưởng lại bắt đầu dao động.

“Hừ, cùng lắm thì một cái mệnh!” Dù sao cũng là như thế, đối mặt như thế cường đại Thiên Đạo, ngược lại khơi dậy Quách Phàm nội tâm tâm huyết, “Tiểu thủ, người đều là chết quá một hồi người, còn sợ cái gì? Mà ta trước nay chỉ là một cái bình phàm người, hiện giờ có được như vậy kỳ ngộ, so chi trên thế giới đại đa số người may mắn nhiều. Mặc dù là chết cũng không phải thường thường dung dung vượt qua cả đời. Ta không phải chết già, mà là ở Thiên Đạo dưới!”

“Ha ha ha ha!” Mai Trường Tô nghe xong cũng lớn tiếng cười to nói, “Ai nói chúng ta sẽ chết đâu, có thể hay không chết còn nói không chừng! Người có bốn cả ngày nói, cùng ta cùng nhau đối kháng còn thừa sáu cả ngày nói. Mặc dù là cứu tử nhất sinh, vẫn là có một đường sinh cơ.”

Thiên Đạo dưới, Kim Lăng trong thành phòng ốc sập vô số. Cuồng phong gào thét, che dấu ở sở hữu thanh âm —— vô luận là Mông Chí cùng Tiểu Phi Lưu hồ hét thanh, vẫn là Quách Phàm cùng Mai Trường Tô đối thoại đều trở nên mấy không thể nghe thấy.

“Hào! Tiểu thủ.” Quách Phàm cũng không có sợ quá ai, “Người là ta đã thấy vạn trung vô nhất vô học kỳ tài, hôm nay người dựa vào là lướt chân khí đột phá tiên thiên chi cảnh. Vì huynh liền lại đưa lên một phần đại lễ, đem là lướt tâm pháp muốn quyết toàn bộ truyền thụ cho người, người xem trọng!”

“Là lướt chỉ pháp —— sí thiên chi!” Quách Phàm ngón giữa cùng ngón trở khép lại, một tay chỉ thiên, một tay chỉ mà, từ đầu ngón tay bắn ra một đạo thật dài cực nóng ánh lửa, này nói ánh lửa nổi thẳng thiên địa, lập tức bắn vào trên bầu trời xoay tròn vân trong mắt. Lúc này vạn vật toàn âm, duy độc nó một đạo độc lực, tựa một cây liên tiếp bầu trời cùng ngậm kinh thiên cột sáng.

Trên bầu trời tầng mây khoảnh khắc liền bị tách ra một ít, chỉ cần như vậy đi xuống tranh luận lấy tụ tập lên, hình thành kiếp vân.

Sí thiên chi là Quách Phàm căn cứ Nhất Dương Chi sáng chế xuất thần công, so Thiên Sơn sáu dương chương càng nhiều tam dương, này chỉ dương chí cương, có thể dung băng tuyết, nhưng hóa trăm xuyên, cái gọi là “Sí thiên chi” là lấy có thể thiêu hồng không trung chi ý, hiện giờ dùng nó tới đối phó thiên kiếp cũng có nhất định khắc chế chi hiệu.

“Du long vi bước.” Mai Trường Tô cũng từng bước một hất trời cao không, tự đột phá tiên thiên chi cảnh khi, ngự phong phi hành đã không phải việc khó, không trường tô từng bước một như điều gặp gió như sơn vắng tan bộ, tựa như du long ở đại sương mù trung xuyên qua thẳng thượng. Ngay sau đó bất chú ý vừa rồi Quách Phàm chiêu thức, “Sí thiên chi!” Lại là một đạo ánh lửa từ đầu ngón tay, phun ra mà ra thẳng quán cầu vòng, lập tức bắn vào trên bầu trời xoay tròn vân trong mắt, vân mắt đã chịu đánh sâu vào, tựa hồ cũng lại có bắt đầu tán loạn dấu hiệu.

“Thật tốt quá!” Mai Trường Tô vừa mới bắt đầu từng một hơi.

“Tiểu tâm” Quách Phàm tâm sinh cảnh triệu, tay trái một dẫn, lập tức đem Mai Trường Tô đẩy ra.

Một đạo sấm sét không hề dấu hiệu từ tầng mây trung bỏ ra, vừa lúc đánh hướng mới vừa rồi Mai Trường Tô phương hướng.

Mai Trường Tô kinh hồn chưa định, xem giống bị sét đánh quá Tô Trạch, đã từng biệt thự cao cấp hiện giờ đã tràn đầy cháy đen, một mảnh phế tích.

Thiên lôi tựa hồ không có đình chỉ ý tứ, lại là một đạo bỏ về phía Mai Trường Tô. Lần này Mai Trường Tô hơi có chuẩn bị, vận chuyển du long vi bước mạo hiểm né tránh, “Phanh!” Thiên lôi bỏ về phía Tô Trạch ngoại đường phố, toàn bộ đường phố một mảnh hỗn loạn.

“Không thể còn như vậy.” Quách Phàm ý thức được thiên lôi vô cùng vô tận, nếu một mặt trốn tránh, toàn bộ Kim Lăng thành dân chúng đều sẽ tao vạ lây. Muốn vượt qua không thể né tránh, cần thiết nghĩ cách triệt tiêu thiên lôi mới được.

Tuy rằng hiện giờ Quách Phàm niệm lực đã phát sinh lột xác, có thể khống chế nguyên tử, chính là lôi điện chi lực đều không phải là thật thể, Quách Phàm cũng khó có thể khống chế. Trừ phi Quách Phàm có thể lại tiến thêm một bước, niệm lực lại một lần lột xác khống chế nguyên tử á hiện vi kết cấu. Đến lúc đó, khống chế nguyên tử trung hạt nhân, no-tron cùng điện tích, đều sẽ dễ như trở bàn tay.

“Khỏi.” May mắn Quách Phàm còn có bốn tầng Thiên Đạo có thể lợi dụng, ở Thiên Đạo thêm vào hạ, quách phát niệm lực mở rộng gấp trăm lần.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Trăn trượng hư ảnh tựa nguyên thần

Ở x chiến cảnh trung, phượng hoàng nữ thân là ngũ cấp biến chủng người có thể ở nguyên tử mặt thượng khống chế sự vật, toàn bộ thế giới cơ hồ vô địch. Quách Phàm dĩ năng cũng không á với phượng hoàng nữ, ở Thiên Đạo thêm vào hạ, niệm lực dĩ năng càng hơn phượng hoàng nữ gấp trăm lần.

Quách Phàm đôi tay một trào, Kim Lăng ngoài thành một tòa tiểu sơn tức khắc bị tiến đến gần. Thiên lôi mới vừa đến, vừa vụn bỏ vào tiểu trên núi, phát ra thật lớn tiếng gầm rú.

“Keng!” Thiên lôi oanh ở tiểu trên núi cư nhiên phát ra kim loại giống nhau thanh âm, vô cùng chói tai.

“A, dồi núi thần thông!” Mông Chí kinh trong miệng đều trang đến tiếp theo cái trứng ngỗng, xem ra Quách Phàm lại một vị fan nào tàn sát ra đời. “Quốc sư quả nhiên là thần tiên người trong.”

Bên cạnh Tiểu Phi Lưu thật không có chú ý này đó,

“Tô ca ca! Bay lên tới!”

Bất quá Quách Phàm cùng Mai Trường Tô đều không có tâm tư tới nghe bọn họ kinh ngạc. Bởi vì vài đạo thiên lôi lại bỏ xuống dưới, “Keng —— keng —— keng —— keng ——”

Thiên lôi một đạo so một đạo thô, nếu nói đạo thứ nhất thiên lôi giống như to bằng miệng chén té, như vậy cuối cùng một đạo lôi quả thực là tích lũy đầy đủ, giống như một cái sông dài, lập tức bỏ tới tiểu trên núi.

“Băng.” Rốt cuộc chống đỡ không được Quách Phàm một ngụm máu tươi phun ra.

“Ai nha! Ta đây là lần thứ hai học máu.” Bị thương Quách Phàm còn không quên tự mình trêu chọc một chút. Rốt cuộc Quách Phàm trong tiệm chỉ có mấy ngàn tấn, mà một tòa tiểu sơn là ngàn vạn tấn cấp quan trọng (phổ cập khoa học), mặc dù có Thiên Đạo thêm vào, Quách Phàm cũng khó có thể vì kế.

Trên bầu trời tiểu sơn, chợt bị chém thành vô số đá vụn, giống như phun trào núi lửa, khắp nơi nổ tung, rơi rụng các nơi.

Vô số lớn nhỏ cục đá chỉ cần tạt đến mặt đất liền sẽ tạo thành cực đại tai nạn, vô luận là thu hoạch hoa màu, bá tánh gia súc, vẫn là phòng ốc kiến trúc, đều đem hủy trong một sớm.

“Di hoa tiếp ngọc.” Mất thấy một cục đá lớn sắp tạt đến phổ phường phòng ốc, Mai Trường Tô vận khởi gần nhau trong gang tấc mà biến trời cách mặt bộ pháp, một bước bước ra xuất hiện ở trăm trượng có hơn, tay trái một chọn, kia khối sáu mề cao cự thạch khoanh khắc ngừng ở không trung không ngừng đảo quanh, theo sau vũng vàng hàng trên mặt đất.

Di hoa tiếp ngọc cũng là Quách Phàm ở Thiên Long Bát Bộ thế giới, căn cứ vật đổi sao dời cùng Càn Khôn Đại Na Di sáng chế, lấy mỏng manh chi lực có thể kích thích, số lấy gấp trăm lần ngàn lần đại lực lượng, thấp phần huyền bí, cùng Thái Cực có hiệu quả như nhau chi diệu. Mai Trường Tô vận dụng di hoa tiếp mộc tá lực đá lực, tiếp được số tấn cự thạch không cần tốn nhiều sức.

Nhưng mà, bạo liệt tiểu sơn đá vụn lại há là một hai khối, vô số vàng thau lẫn lộn từ trên trời giáng xuống, tựa như một mảnh màu nâu màn sân khấu đem bị kéo xuống tới, đột nhiên vỡ vụn cự thạch cùng vô số bùn sa hóa thành vì một cái thật lớn thổ long, sôi nổi gắn kết ở bên nhau, mất thấy muốn vọt tới trên mặt đất, đột nhiên hướng thiên vừa chuyển.

“Khỏi!” Quách Phàm lớn tiếng vừa uống. Thở long phát ra một tiếng long minh hí, phần nộ hướng tới không trung phóng đi. Thiên lôi như cũ xuống phía dưới bờ tới, thở long giống không muốn sống dường như hướng tới thiên lôi cái phương hướng phóng đi, hai người một tương va chạm, lại là một tiếng vang lớn, thiên lôi tiêu tán không thấy, thở long bị phách rơi rụng khắp nơi.

Quách Phàm không muốn sống dường như chuyển vận niệm lực, khắp nơi rơi rụng bùn sa lại lần nữa ngưng kết thành từng điều thở long, không được mà hí, tựa hồ ở hướng Quách Phàm tranh công, ngay sau đó lại hướng tới trên bầu trời thiên lôi phóng đi. Khi có một ít Quách Phàm đề sát cự thạch đâm hướng đại địa, Mai Trường Tô cũng sẽ đúng lúc xuất hiện, lấy thuần thực di hoa tiếp ngọc thông dong ứng đối.

Bất quá theo thời gian trôi qua, mặc dù có bốn thành Thiên Đạo thêm vào Quách Phàm cũng càng ngày càng cảm giác được lực bất tòng tâm, “Không được ta nhất định phải kiên trì đến thiên lôi hoàn toàn phóng thích.”

Quách Phàm cắn chặt răng, xem ra chính mình không thể không sử dụng mới vừa học được phương pháp, lấy công đức thêm vào mình thân, đem chính mình hư hóa thành công đức thân thể, đến lúc đó câu thông Thiên Đạo sẽ càng thêm dễ dàng, chính mình cũng đem có lớn hơn nữa lực lượng tới đối kháng thiên lôi.

“Quách huynh, ngươi làm sao vậy?” Bên cạnh Mai Trường Tô nhìn đến Quách Phàm cư nhiên vào lúc này sửng sốt, không khỏi nhắc nhở. Bất quá giây tiếp theo hắn liền nhìn đến Quách Phàm thân thể đột nhiên phiêu ra một đạo nồng đậm khói trắng, khói trắng không ngừng bốc lên dần dần ngưng kết ra một cái thật lớn thân ảnh, thật lớn thân ảnh còn đang không ngừng ngưng kết, mờ rộng.

Cuối cùng cư nhiên biến thành mấy trăm trượng cao, Quách Phàm thật lớn thân ảnh cũng là có điểm hư ảo, liền như Đạo gia trong truyền thuyết nguyên thần xuất khiếu, chẳng qua cái này nguyên thần thật là thật lớn, nếu không phải nhìn đến đây là Quách Phàm thân ảnh, còn sẽ làm người nghĩ lầm là trong truyền thuyết cự linh thần hạ phẩm.

Trên bầu trời thật lớn “Quách Phàm” đối với thở long nhất chiêu, thở long giống như tìm được rồi chủ nhân ôm ấp lập tức xuyên qua mà đến, đồng thời một hóa thành bốn, rơi rụng sở hữu thở thạch toàn vì “Quách Phàm” sở khống chế, dung nhập bốn điều thật lớn thở long bên trong.

Này chờ cảnh tượng, rất là đồ sộ. Trên bầu trời cuồng vân dày đặc, cuồng phong gào thét, tia chớp không ngừng cuồng lôi không ngừng. Nhưng mà trên mặt đất lại là ngoài dự đoán yên lặng, bốn điều thở long ở tầng trời thấp không ngừng xoay quanh, tựa hồ bảo vệ toàn bộ đại lương thủ đô, chỉ cần thiên lôi giáng xuống liền cùng thiên lôi với đồng quy vu tận, theo sau lại lần nữa nấn nhá. Vòng đi vòng lại, lần nào cũng đứng.

Trong thành dân chúng cũng từ bắt đầu lo lắng hải hùng đến bây giờ trắng lá gan tò mò ra bên ngoài xem.

“Ngươi xem, có quốc sư bảo hộ, bầu trời lôi như thế nào cũng đánh không xuống dưới!”

“Đúng vậy, quốc sư thật lớn thật lớn, có vài tòa sơn như vậy cao! Cách thật xa đều có thể thấy.”

“Chớ má thiên lôi, ngươi phách nha! Chúng ta quốc sư không phải làm theo thu phục ngươi.” Còn có thật nhiều dân chúng cư nhiên đối với thiên lôi phát động trào phúng kỹ năng!

Trên bầu trời thiên lôi tựa hồ nghe tới rồi bọn họ thanh âm, trở nên càng thêm cuồng bạo. Mà Quách Phàm nhìn như phong cảnh nhưng kỳ thật đã tiếp cận đầu hết đèn tắt bên cạnh, hắn khoảng thời gian trước thấy Thái Hoàng Thái Hậu thời điểm, trong lúc vô tình phát hiện công đức huyền diệu, đáng tiếc mặc dù Thái Hậu Thái Hậu làm quá nhiều chuyện tốt, nâng một người công đức cũng thập phần hữu hạn, Quách Phàm lấy nâng công đức vì dẫn, đáp nặn công đức thân thể chỉ có thể miễn cưỡng ngưng hóa thành hình, thậm chí từ xa nhìn lại cũng chỉ là một cái hư ảnh.

Hiện giờ thiên lôi càng ngày càng nghiêm trọng, Quách Phàm át chủ bài ra hết, lại cũng chỉ là trứng chọi đá khó có thể vì kế. Lấy công đức vì dẫn, hóa thành công đức thân thể, đích xác chỗ tốt rất nhiều, không chỉ có cùng Thiên Đạo càng vì phù hợp, Quách Phàm cảm giác chính mình dĩ năng sử dụng lên cũng là càng thêm thuận buồm xuôi gió như cánh tay huy sử. Bất quá cũng có một cái khuyết điểm, đó chính là thân thể càng thêm yếu ớt. Bởi vì công đức không đủ, Quách Phàm biến thành công đức thân thể chỉ có thể ngưng kết thành hư ảnh, cũng không thể có được siêu nhân thân thể cường đại tự mình bảo hộ năng lực.

Lúc này trên bầu trời tia chớp rớt cuộc không hề, tức giận dường như vô dùng mà đánh xuống tới.

“Rốt cuộc muốn đình chỉ sao?” Quách Phàm rốt cuộc nhẹ nhàng thở ra.

“Không đúng, ngươi xem” Mai Trường Tô chỉ vào không trung, “Lôi kiếp cũng không phải tan, mà là tầng mây đang không ngừng áp súc, tựa hồ ở dựng dục lớn hơn nữa năng lượng.”

Hôm nay không trung bắt đầu trở nên rộng thoáng, thời tiết vạn dặm không mây, bởi vì sở hữu tầng mây đều không ngừng áp súc, cuối cùng áp súc thành một cái chỉ có lu nước lớn nhỏ viên cầu. Bất quá này không nên xưng là viên cầu, nó quả thực chính là một cái hắc động, vô số thiên địa nguyên khí bị hút đến trong đó, nó giống một cái động không đáy giống nhau, không ngừng dẫn đường trong thiên địa năng lượng vì này nạp điện.

Chương 48: Bỗng nhiên quay đầu thấy người kia

Hôm nay không trung bắt đầu trở nên rộng thoáng, thời tiết vạn dặm không mây, bởi vì sở hữu tầng mây đều không ngừng áp súc, cuối cùng áp súc thành một cái chỉ có lu nước lớn nhỏ viên cầu. Bất quá này không nên xưng là viên cầu, nó quả thực chính là một cái hắc động, vô số thiên địa nguyên khí bị hút đến trong đó, nó giống một cái động không đáy giống nhau, không ngừng dẫn đường trong thiên địa năng lượng vì này nạp điện.

Quách Phàm chỉ cảm thấy mí mắt phải không ngừng nháy lên, loại này mãnh liệt bất an nói cho hắn cần thiết mau chóng tiêu diệt cái này viên cầu, nếu không thời gian càng dài, nó sở ẩn chứa thật lớn năng lượng quả thực là hủy thiên diệt địa!

“Quách huynh! Ngươi làm gì?” Nơi xa Mai Trường Tô rống tê tâm liệt phế.

“Đây là cuối cùng biện pháp!” Quách Phàm lưu luyến nhìn nhìn này phiến đại địa, có lẽ hôm nay về sau chính mình liền không còn nữa tồn tại đi! Ngẫm lại chính mình sống nhiều năm như vậy, đã trải qua người khác vĩnh viễn không có khả năng trải qua kỳ ngộ, cũng kết bạn nhiều như vậy bạn tốt, cũng không có gì tiếc nuối. Duy độc thực xin lỗi chính là Ôn Thần, đáp ứng nàng còn muốn tham gia năng phóng viên cuộc họp báo. “Thực xin lỗi!”

Thật lớn “Quách Phàm” đánh về phía trên bầu trời ở hắn thân thể làm nổi bật hạ kia thập phần nhỏ bé “Viên cầu”, đôi tay bắt lấy cái kia “Viên cầu”, “Viên cầu” muốn phản kháng, tránh thoát hắn trời buộc, đáng tiếc lại bị kia hai tay gắt gao mà túm chặt, “Viên cầu” không ngừng xoay tròn, xé mả, đem Quách Phàm công đức thân thể làm cho yếu ớt bất kham.

“A!” Trên mặt đất Quách Phàm cảm giác tựa như chính mình đại não, bị đồ vật không ngừng quay cuồng gõ toái khó được thống khổ. Dù vậy, Quách Phàm cũng tuyệt không thả lỏng, gắt gao mà túm chặt trên bầu trời “Viên cầu”, “Viên cầu” rốt cuộc càng đổi càng nhỏ, đây cũng là Quách Phàm kiên trì đi xuống động lực.

.....

Kia viên vô cùng nguy hiểm “Viên cầu” rốt cuộc bị Quách Phàm công đức thân thể mả tán, trên bầu trời thật lớn hư ảnh cũng như gương phiến rách nát, không lưu lại một chút dấu vết.

“Quách Phàm!” Lúc trước ở cuối cùng thời khắc bị Quách Phàm đẩy hơn mười dặm ở ngoài Mai Trường Tô rốt cuộc đuổi trở về, nhìn đến đây đất vết thương, rốt cuộc nhịn không được chảy ra nước mắt, lớn tiếng tê kêu.

“Tông chủ!” Tô Trạch một đám người nhóm cũng lập tức tới rồi, “Quốc sư đại nhân mới vừa rồi rời khỏi lúc sau không thấy bóng dáng, chúng ta tìm thật lâu cũng không tìm được.”

“Tô tiên sinh ngươi không sao chứ?” Tĩnh Vương nhìn đến Mai Trường Tô đầy đầu tóc đen biến thành đầu bạc, nghĩ đến phía trước như thế kịch liệt đại chiến, Mai Trường Tô tất nhiên bị thương nghiêm trọng. “Thân thể của ngươi quan trọng.”

“Ta thân thể có cái gì quan trọng!” Mai Trường Tô phần nộ quá lớn, nhìn đến nói chuyện chính là tiêu cảnh điểm ngữ khí mới hơi thêm hòa hoãn, “Điện hạ không cần lo lắng, tô mỗ không có việc gì.”

Mới vừa nói xong, Mai Trường Tô liền hoa lệ mà ngã xuống.

.....

Đông Phương chi châu Thượng Hải Bất Dạ Thành, nơi này cao lầu san sát, nơi nơi đều là lập lòe đèn nê ông. Xa xôi lộ thiên trên màn hình lớn truyền phát tin Ôn Thần đại ngôn quảng cáo, vị này quốc tế siêu sao này lại muốn ra một bộ điện ảnh.

Trước hai ngày điện ảnh cuộc họp báo làm mọi người đối bộ điện ảnh này có rất cao chờ mong, bất quá làm điện ảnh nữ chính hiện tại lại mảy ử mặt ề, bởi vì không chỉ có là bọn họ ước hạo cuộc họp báo, Quách Phàm không có đến hiện trường. Hơn nữa, hôm nay cư nhiên đã xảy ra một kiện tin giật gân.

“Thiên tiên tỷ tỷ Ôn Thần tai tiếng bạn trai Quách Phàm bị đưa vào thị bệnh viện, hư hư thực thực tham dự hắc bang sống mái với nhau!”

“Hôm qua là đệ nhất nhân dân bệnh viện cửa xuất hiện một vị đầy người máu chảy đầm đìa người, theo nhiều vị quần chúng phân biệt vì lập tức cùng Ôn Thần tình yêu truyền đến thập phần lửa nóng Quách Phàm, Quách Phàm trên người nhiều chỗ bong cùng chém thương dấu vết không khỏi làm người liên tưởng hắn hay không tham dự hắc bang đấu tranh. Đối này, phóng viên liên hệ Ôn Thần, Ôn Thần công ty quản lý vẫn chưa đối này làm ra chính diện đáp lại. Giải trí kênh tiếp tục vì ngài theo dõi đưa tin.”

Nhìn trong TV giải trí tin tức, Ôn Thần đầu tiêu đã chết.

“Thần tỷ, ngươi bạn trai rốt cuộc là chuyện như thế nào a! Không có tới tham gia ngươi cuộc họp báo liên tỉnh, cư nhiên còn nháo ra lớn như vậy một cái

tin tức!” Ôn Thần người đại diện hoàng tử mình nhìn trong TV tin tức, đầu đại hỏi.

“Ta như thế nào biết? Cái này chết Quách Phàm.” Ôn Thần đầy mặt tức giận, “Ta microblog bình luận phía dưới đều bị mắng thành tường.”

“Cho nên người nhanh làm sáng tỏ người cùng Quách Phàm không có quan hệ a!” Hoàng tử mình người nhưng ở bên cạnh châm ngòi thổi gió.

“Không được.” Ôn Thần mạch não lược kỳ ba, “Ta rõ ràng biết hán là nhân viên công vụ, như thế nào sẽ tham dự hắc bang đấu tranh đấu. Phương diện này nhất định có cái gì hiểu lầm, ta cần thiết đi biết rõ ràng. Hơn nữa nói cũng kỳ quái, Quách Phàm chỉ là làm cho một thân thương mà thôi, truyền thông như thế nào có thể như vậy đáng giận liên chủ quan ước đoán nói hán tham dự hắc bang sống mái với nhau đâu?”

Ôn Thần càng nghĩ càng cảm thấy có đạo lý, “Ta cần thiết đi bệnh viện xem hán! Phải làm mặt hỏi rõ ràng cụ thể là chuyện như thế nào, đáng giận nhiều như vậy thiên một chiếc điện thoại đều không đánh, đến lúc đó muốn hán đẹp.”

“Thần tử! Người sao lại có thể như vậy đâu.” Rõ ràng vừa rồi vẫn là đầy mặt tức giận Ôn Thần chỉ chốc lát mà lại trở nên vẻ mặt hờn dỗi, hoàng tử mình cảm thấy này cũng không phải là hảo dấu hiệu, “Lúc trước người muốn yêu đương, công ty đều là mạnh mẽ phản đối. Người nói chuyện luyện ái liên rút thật nhiều fan, ta chính là giúp người nói thật nhiều lời nói mới làm hội đồng quản trị đồng ý. Hiện tại người cư nhiên còn muốn đi giúp đỡ cái kia Quách Phàm! Không được, không được. Ta sẽ bị hội đồng quản trị giết chết!”

Nếu Quách Phàm nghe nói như thế nhất định sẽ thập phần kinh ngạc, lúc trước Ôn Thần hoà giải hán sảo tai tiếng đề cao nhiệt độ hoàn toàn chính là vô căn cứ, này nơi nào là công ty yêu cầu, rõ ràng chính là Ôn Thần chính mình tìm cơ hội phao mỵ nam. Đáng thương công ty quản lý cư nhiên còn vì hán gánh tội thay.

“Không có việc gì.” Ôn Thần chẳng hề để ý, “Đương chủ tịch sao, ta trở về nói với hán.”

“Phải không?” Hảo hảo bắt hảo, lúc này cửa văn phòng đột nhiên mở ra, đương chủ tịch từ bên ngoài đi đến, “Ôn Thần ôn đại thiên tiên, người hiện tại là trở nên đại bài liên công ty đều không bỏ ở trong mắt ha. Người một cái luyện ái liên rút 1000 vạn fan, người hiện tại lại bị treo lên một cái ái thượng tra nam mủ. Công ty giá cổ phiếu đều ngã 20%, bái người ban tặng a! Người còn có mặt mũi đi tìm cái kia tra bạn trai?”

“Đương, đương chủ tịch.” Nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến, Ôn Thần không nghĩ tới mới vừa nói chuyện đã bị nàng nghe thấy được, lập tức ngưng ngưng nói, “Ta không phải cũng là tới rồi tư xuân kỳ sao, nhìn đến tuổi trẻ soái ca tự nhiên mà vậy sẽ tương yêu đương lại.”

“Ai da ném chết người.” Liên đương chủ tịch đều cảm thấy thập phần mất mặt, “Chúng ta công ty đầu bảng minh tinh, cư nhiên kéo xuống mặt đi đào truy một cái tiểu nhân viên công vụ. Hơn nữa, hơn nữa đến bây giờ còn phạm hoa si.” Đương chủ tịch vô vô chính mình trái tim, chạy nhanh lấy ra một mảnh được ăn đi xuống, hán cảm giác Ôn Thần cả người cũng chưa cứu.

“Hảo, ta quyết định vẫn là muốn đi bệnh viện nhìn một cái Quách Phàm.”

“Không được!” Đương chủ tịch lập tức ngăn ở cửa, “Hiện tại bệnh viện cửa có thật nhiều truyền thông phóng viên vây đồ, chính là tương chờ người hiện thân, người hiện tại đi là tương chui đầu vô lưới sao?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49: Mạnh mẽ đất mất trí nhớ thiếu niên

“Đương chủ tịch!” Mắt thấy công ty chủ tịch không đáp ứng, Ôn Thần đành phải dùng ra tuyệt chiêu, “Ta nhớ rõ ta cùng công ty hiệp ước chỉ có hai tháng liên mau đến kỳ đúng không? Chủ tịch, không phải ta nói hiện tại chính là mấu chốt thời kỳ. Hiện tại quốc nội đã có vài gia công ty quản lý cùng ta liên hệ, Thịnh Đường, cá mụ mụ phòng làm việc, sung sướng quốc tế, nga đứng rồi còn có Hàn Quốc công ty, mời ta qua đi phát triển đâu! Người nói ta tuyển cái nào đâu?”

Nhìn Ôn Thần cặp kia ngập nước lại vô tội đôi mắt, đương chủ tịch thực sự có loại chém chết nàng xúc động, cuối cùng hán vẫn là nỗ lực bình phục một chút tâm tình của mình. Ôn tồn hòa khí nói: “Thần Thần a, người là chúng ta công ty vương bài, chúng ta công ty chứng kiến người gạt khỏi, người cũng là chúng ta công ty nguyên lão cấp nhân vật, người như thế nào có thể chuyển tới mặt khác công ty kỳ hạ đâu, biết bơi thổ không phục!”

Nói, đương chủ tịch cầm lấy trên bàn chén trà.

“Người xem người, như vậy xinh đẹp tựa như cái này chén trà giống nhau. Mà chúng ta công ty liên tương cái này đĩa trà, có đĩa trà mới có thể sản đến chén trà càng thêm hoàn mỹ, đúng hay không? Đến lúc đó người đòi một nhà công ty quản lý, tựa như tùy tiện đòi một cái đĩa trà, lớn nhỏ đều không

thích hợp, như thế nào có thể phù hợp hảo đâu?”

“Lúc này mới đổi sao, yên tâm ta là một cái thực luyện cũ người, đĩa trà vẫn là lão hảo!” Nhìn đến dương đồng sự rốt cuộc mềm khẩu khí, Ôn Thần vẫn là mãnh liệt yêu cầu, “Bất quá ta muốn đi xem Quách Phàm, người hẳn là không ý kiến đi! Yên tâm ta sẽ xử lý tốt.”

Nói xong Ôn Thần xông thẳng hướng chạy vội đi ra ngoài, để lại không thể nề hà hai người.

“Tiểu minh nào!”

“Là, chủ tịch.”

“Về sau người muốn tốn nhiều điểm tâm, về Ôn Thần sở hữu chuyện này đều nhất định phải hướng ta hội báo.”

“Tốt, ta đã làm tốt đánh trận công kiên chuẩn bị!”

Nói Ôn Thần mở ra nòng tiểu bảo mã (BMW) chỉ chốc lát sau liền đến thị nhân dân bệnh viện công lớn. Quả nhiên, cho dù là hiện tại đêm khuya, công lớn cũng có năm sáu cái paparazzi ở bên cạnh ngồi xỏm thủ.

“Cái này như thế nào đi vào đâu?” Ôn Thần cũng thập phần phát sầu, thẳng đến hẳn nhìn đến bên cạnh bán khí cầu a đi.

“A đi, a đi, người lại đây một chút.” Ôn Thần ở trong xe nhỏ giọng tiếp đón. “Ta mua một cái khí cầu.”

.....

5 phút sau chỉ thấy một cái bụng phệ thai phụ từ trong xe đi ra, nòng đứng là Ôn Thần. Ôn Thần trải qua một phen tí mỉ trang điểm, thay ngày thường áo ngủ, lại ở trong bụng tặc cái khí cầu làm bộ thai phụ, đồng thời lại mang theo một cái khẩu trang, tại đây loại sương mù thiên mạng khẩu trang cơ hồ không sẽ dẫn người hoài nghi.

Thai phụ bước chậm về phía trước đi vào bệnh viện, nhìn chung quanh paparazzi đối hẳn có mắt không trông, không khỏi tâm sinh thành liên cảm, thỉnh thoảng còn khảy một chút tóc khiêu khích một chút bên cạnh paparazzi nhóm. Ở bệnh viện dò hỏi hộ sĩ lúc sau, rốt cuộc xác định Quách Phàm nơi phòng 2503 hào phòng bệnh.

Ôn Thần gõ gõ 2503 hào phòng bệnh, không ai? Lại gõ gõ, vẫn là không ai đáp ứng. Ôn Thần đơn giản mở ra môn, bên trong trống tuếch.

“Sao không có ai đâu? Chẳng lẽ ở thượng WC sao?” Vì thế hẳn lại lặng lẽ đi đến WC bên cạnh, cẩn thận nghe. “Không nên nha, đi tiểu không phải đều có thanh âm sao? Như thế nào ta không có nghe được đâu. Chẳng lẽ là ở đại tiện? Cũng không đứng đại tiện như thế nào sẽ không có xú vị đâu!”

“Người đang làm gì?” Nòng phía sau đột nhiên truyền đến một thanh âm.

“Ai nha ta má ơi!” Vốn dĩ thần kinh khẩn trương Ôn Thần lập tức bị dọa tới rồi phía sau trên vách tường.

“Người ở lên lút làm cái gì, Ôn Thần?” Quách Phàm tò mò hỏi.

Ôn Thần mặt đỏ lên không biết như thế nào trả lời, chẳng lẽ nói ta ở nghe lên người đi tiểu sao? Loại này lời nói nói như thế nào xuất khẩu.

“Không đúng, người như thế nào liếc mắt một cái liền nhận ra ta?” Ôn Thần đột nhiên phản ứng lại đây, vừa rồi chính là liền một chúng paparazzi đều không có nhận ra nòng nguy trang.

Quách Phàm cười cười, lộ ra hẳn hai bài hàm răng trắng, “Bởi vì ta sẽ thấu thị mắt a. Người trong bụng ẩn dấu cái khí cầu đúng không!”

Bị Quách Phàm xem thấu chính mình nguy trang, Ôn Thần cũng không có lại so đo. Nhớ tới hôm nay tới mục đích liền hỏi nói: “Quách Phàm, mấy ngày nay người vì cái gì vẫn luôn không liên hệ ta, di động cũng tắt máy. Còn có, người trọng thương nhập viện rốt cuộc là chuyện như thế nào? Thật là tham dự hắc bang sống mái với nhau sao?”

“Ngạch.....” Quách Phàm cũng thập phần bất đắc dĩ, “Thực xin lỗi, ta không biết. Bởi vì —— ta mất trí nhớ. Bất quá ta khẳng định sẽ không tham dự những cái đó đánh nhau, bởi vì lấy ta thân thể cùng hắc bang đánh nhau căn bản không có khả năng bị thương.”

Ôn Thần đã từng nghĩ đến quá rất nhiều đáp án, có lẽ là Quách Phàm trong nhà thiếu nợ, có lẽ là hẳn đắc tội không nên đắc tội người, không nghĩ tới Quách Phàm cư nhiên như vậy trả lời nòng.

“Không đúng a!” Ôn Thần lại hỏi, “Người vừa rồi không phải nhận thức ta sao? Đều kêu ra tên của ta.”

Quách Phàm cũng là một phen cười khở: “Trên thế giới này còn có không quen biết người người sao? Ta vừa tỉnh tới liền phát hiện chính mình nằm ở bệnh viện, trước kia chuyện này ta đều không nhớ rõ. Chỉ có mọi người đều nói cho ta ta là Quách Phàm, là đại minh tinh Ôn Thần bạn trai. Cho nên ta tưởng không quen biết người đều khó.”

“Người mất trí nhớ? Vậy người thân thể thế nào? Còn có mặt khác vấn đề sao?” Ôn Thần sau khi nghe được thập phần quan tâm, đối với Quách Phàm thân thể đông sờ sờ, tây xoa bóp, giống như phi thường nghiêm túc kiểm tra đường như.

“Ha ha! Ngươi đừng niết.” Quách Phàm bị Ôn Thần niết ha ha thẳng kêu, thật sự là quá ngứa. “Ta không có việc gì! Ta không có việc gì! Ai, từ từ! Ngươi sờ đến chỗ nào vậy?”

Chưa đã thềm Ôn Thần lúc này mới phản ứng lại đây, sờ nữa đi xuống chính là hần tiểu đệ đệ! Vì thế vội vàng thu hồi đôi tay. “Không đúng rồi, ta ngày hôm qua ở trong tin tức mặt nhìn đến ngươi cả người là huyết, đầy người đều là vết thương. Như thế nào hôm nay ngươi toàn thân cái gì dấu vết cũng chưa nhìn đến đâu?”

“Ta cũng không biết, có thể là bởi vì ta siêu năng lực đi.” Quách Phàm cũng thập phần kỳ quái, có lẽ chính mình thân phận cũng không đơn giản. Ngày hôm qua chính mình còn nằm ở trên giường khó có thể nhúc nhích, hôm nay thân thể liền trên cơ bản khôi phục.

“Thiết! Siêu năng lực, ngươi thật đúng là sẽ tìm lấy cơ.” Ôn Thần nhìn đến Quách Phàm thân thể không việc gì, liền ngữ khí cũng trở nên tùy ý rất nhiều.

“Thật sự! Ngươi đừng không tin.” Mạnh mẽ dứt Quách Phàm đối Ôn Thần không hề phòng bị chỉ tâm. “Ngươi xem.”

Quách Phàm tay phải đối với nơi xa hư không vừa nhấc, trên bàn chén trà tựa như không có trọng lực giống nhau lập tức phù lên.

“A!” Ôn Thần đôi mắt trừng đến lão đại, ngay sau đó nàng lập tức đi qua đi, dùng tay lắc lắc chén trà bên trên lại quơ quơ chén trà phía dưới, không cầm làm bầm lẫu bẫu. “Hảo kì quái, mặt trên phía dưới đều không có tuyến treo nha!”

Quách Phàm khoe miệng không cảm khê năng, nữ nhân này cứ nhiên không tin chính mình siêu năng lực. Ngay sau đó lại lần nữa vận khởi siêu năng lực, huyền phù chén trà lập tức đến phiên, bên trong nước trà đi theo chảy ra. Bất quá nước trà lại không có sái đến mặt đất, mà là huyền phù ở không trung biến thành một đoàn hình tròn phao phao.

“Này, đây là cái gì nguyên lý?” Ôn Thần còn không có phản ứng lại đây, lại thấy Quách Phàm dùng tay đối với phòng một phiên. Toàn bộ phòng bệnh gian liền trở nên nóng phi phạm, nước ấm bình cũng phù tới rồi không trung tả hữu lắc lư, quạt điện đột nhiên mở ra, trong chốc lát thổi thổi này phiên một hồi thổi thổi bên kia.

“Này, này.” Ôn Thần kinh ngạc nói không ra lời.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Bùm bùm tim đập

“Như thế nào, ngươi còn chưa tin ta năng lực sao?” Lúc này, Quách Phàm mang theo mê chi mỉm cười đi tới từng bước ép sát.

“Ngươi, ngươi!” Ôn Thần nhìn Quách Phàm, không cảm lui về phía sau. “Ai u.” Ôn Thần một cái không cẩn thận, ăn mặc giày cao gót uy tới rồi chân, mắt thấy liền phải ném tới trên mặt đất, một đôi thật lớn mà lại ấm áp tay đột nhiên đỡ nàng bả vai.

Cứ như vậy, Ôn Thần hài kích tính mà đầu nhập vào Quách Phàm trong lòng ngực.

Mắt to trừng mắt nhỏ, hai hai tương vọng, ở ngay lúc này ai cũng không biết như thế nào mở miệng.

Hai người đều là không có nói qua luyện ái người, đối mặt ở cái này chỉ có trong TV xuất hiện tình huống, không chỉ có Ôn Thần, Quách Phàm cũng là thực ngưng ngừng.

“Ách.” Quách Phàm cuối cùng vẫn là trước đã mở miệng, “Ngươi mặt lại đỏ, ta đi cho ngươi lấy ướt khăn giấy.”

Nói xong Quách Phàm lập tức buông lỏng ra đôi tay. “Bang” một tiếng, Ôn Thần còn không có phản ứng lại đây đã bị ném tới trên mặt đất.

“Ai da, đau quá! Ngươi mau đỡ ta lên.” Ôn Thần lại thẹn lại giận.

“Nga!” Quách Phàm vừa mới quá mức kích động, cứ nhiên đã quên liền trực tiếp đem Ôn Thần phóng tới trên mặt đất, hiện tại chạy nhanh tung ta tung tăng đem nàng đỡ lên.

“Phanh!” Làm sao vậy? Quách Phàm nghe được thanh âm hoảng sợ.

“Không có việc gì.” Ôn Thần đỏ mặt giải thích nói, “Là khí cầu bạo. Ai nguoi làm gì, đang sờ nơi nào?” Ôn Thần không nghĩ tới Quách Phàm cư nhiên trực tiếp bỏ đi năng giày cao gót.

Quách Phàm cũng là lần đầu tiên cảm nữ nhân chân, nhìn nhìn kia chỉ bạch bạch chân nhỏ, cũng là không cảm ngây dại. “Ta xem nguoi phù chân, cho nguoi xoa xoa.”

Quách Phàm nhẹ nhàng mà cấp Ôn Thần xoa chân, trong tay không tự giác mà vận hành nổi lên là lướt chân khí.

“Ân, thật thoải mái.” Ôn Thần không tự giác mà phát ra ni non thanh âm.

“Muốn hay không như vậy sáng?” Quách Phàm trong lòng không cảm phun tào nói. Thanh âm này nghe ta đều khởi phản ứng, Quách Phàm cảm thấy thấp phần xấu hổ, sản năng không có phát hiện, chạy nhanh đem mông sau này kiều kiều mới không có như vậy rõ ràng.

“Ai, ta chân hào gia.” Ôn Thần phát hiện vừa mới còn sung đỏ gót chân hiện tại đã tiêu sưng lên, “Quá lợi hại! Đây cũng là siêu năng lực sao? Vẫn là nội công chữa thương linh tinh?”

“Đây là chân khí chữa thương.” Quách Phàm lo lắng giải thích nói, mắt thấy Ôn Thần còn muốn đặt câu hỏi, liền lập tức dùng lời nói lấp kín năng miệng, “Đừng hỏi ta vì cái gì, ta mất trí nhớ cái gì cũng không biết!”

Ôn Thần nghĩ nghĩ hiện tại ở bệnh viện cũng không phải biện pháp, thấy Quách Phàm thân thể đã khỏi hẳn, nên sớm một chút làm hẳn xuất viện, để tránh bị truyền thông truy tung. Nếu không hiện tại đều đã đủ đầu lớn, đến lúc đó lại nhào ra bản thân không thể không chế nhân tố đã có thể thật sự phiền toái.

“Quách Phàm, chúng ta đi thôi!”

“Đi?” Tô mò hỏi, “Đi chỗ nào?” Chẳng lẽ nhà gái như vậy chủ động muốn đem chính mình mang đi?

“Đương nhiên là hồi nhà nguoi.” Ôn Thần mắt tròn trắng.

Bất quá sự tình đều không phải là thuận buồm xuôi gió, đương Ôn Thần cùng Quách Phàm đi ra, bệnh viện thời điểm, lập tức đã bị ven đường ngồi xổm thù paparazzi phát hiện manh mối.

“Lão vương, nguoi xem cái kia nữ có phải hay không thực quen mắt a!”

“Đúng vậy, vừa mới đi vào cái kia gọi cảm thai phụ sao? Ai, hẳn nhanh như vậy liền đem hải tử sinh hạ rồi!”

“Ngu ngốc.” Lý nghiêu vỗ vỗ lão vương đầu, “Sinh hải tử sao có thể nhanh như vậy đi đường, năng khẳng định phía trước là làm bộ.”

“Ý của nguoi là?”

“Ai nha, đương nhiên là Ôn Thần lạ, chúng ta vừa rồi thiếu chút nữa đều nhìn lầm! Mau chụp được tới, mau chụp được tới!”

“Ai nha, bị phát hiện!” Ôn Thần tay mắt lạnh lẽ, lập tức phát hiện chính mình bị chụp lén, chạy nhanh lôi kéo Quách Phàm tay chạy như bay rời đi.

Quách Phàm nhìn nhìn bên cạnh paparazzi nhóm bùng tình đại ngộ, đôi mắt đối với bên cạnh thoáng nhìn, tùy cơ một trận cuồng phong thổi qua, cuốn lên chung quanh thùng rác, thùng nội rác rưởi bay tán loạn, khắp nơi phi tán. Bất quá kỳ quái chính là đại đa số rác rưởi đều hướng tới paparazzi cái kia phương hướng phác lại đây.

“Ai nha, lão vương mau tránh ra.” Lý nghiêu lời nói còn chưa nói xong một cái mì ăn liền hộp lập tức cái lại trên đầu của hắn. “Ai da, ta cameras làm ướt!”

Ôn Thần lôi kéo Quách Phàm một đường chạy về phía phương xa, năng thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn đến Quách Phàm ở nơi đó ngây ngô cười, “Nguoi đang cười cái gì?”

“Ân.” Quách Phàm lúc này mới phản ứng lại đây, “Không có gì, khả năng kia mấy cái paparazzi hôm nay buổi tối có tội bị.”

Ngay sau đó hai người đi vào trên xe, trong lúc nhất thời an tĩnh vô ngữ.

Ôn Thần lúc này suy nghĩ muôn vàn, rốt cuộc là chuyện như thế nào đâu? Chính mình bạn trai cũng không phải mặt ngoài đơn giản như vậy, hẳn lại có được siêu năng lực, lại còn có bị thương, thuyết mình còn có so với hắn lợi hại hơn người tồn tại. Tưởng tượng đến siêu năng lực Ôn Thần lại là khí cực, “Tiểu tử thú, nguoi giấu ta giấu hảo thâm nội!”

Quách Phàm nhưng ngồi ở phó điều khiển thượng, nhìn lái xe ôn thuần sắc mặt thiên biến vạn hóa, quả thực tựa như bảng pha màu giống nhau, nhất thời không biết như thế nào trả lời. “Ta..... Ta ngày thường đều như thế nào xưng hô nguoi?”

“Kia như thế nào xưng hô ta?” Ôn Thần còn không có phản ứng lại đây, “Nguoi đã kêu tên của ta nha!”

“Chính là.” Quách Phàm lại cảm thấy có điểm ngượng ngùng, “Chúng ta không phải nam nữ bằng hữu quan hệ sao? Nam nữ bằng hữu chỉ gian không

nên kêu nhũ danh linh tinh sao?”

Ôn Thần không nghĩ tới Quách Phàm đem bọn họ quan hệ nói như vậy trắng ra, vội vàng xuất khẩu ngăn cản, “Ai, ai nói cùng chúng ta là nam nữ bằng hữu quan hệ?”

“Trên thế giới này mọi người nột!” Quách Phàm cảm thấy không thể hiểu được, chúng ta không phải nam nữ bằng hữu sao, đáng giá như vậy thẹn thùng sao?

“Cái này.” Ôn Thần lúc này mới nghĩ đến Quách Phàm mất trí nhớ, vì thế cho hắn kiên nhẫn giải thích, “Kỳ thật đi, chúng ta là bằng hữu bình thường quan hệ. Chúng ta đối ngoại tuyên bố đang nói luyện ái, là vì tân phiến lãng xê quan hệ.”

“A?” Ngốc manh Quách Phàm không có nghe hiểu.

“Lãng xê lạ, cái này như thế nào giải thích đâu.”

Ôn Thần gãi gãi phát ngứa da đầu, “Từ như thế nào công bố tình yêu, đến tú ân ái, sau đó noi noi ngược độc thân ương, như vậy ta cho hấp thụ ánh sáng độ liên lên rồi, sau đó gánh vác điện ảnh bên trong tuyên truyền nhiệm vụ, như vậy mới có thể làm được hút tình, chờ điện ảnh chiếu phim thời điểm mới có càng nhiều người đi xem lạ.”

Nhìn đến Quách Phàm vẫn là một bộ mờ mịt biểu tình, Ôn Thần cảm giác có chút phát điên, “Cái này muốn như thế nào giải thích, dù sao chúng ta cũng chỉ là bằng hữu bình thường lạ, ngại không cần tưởng quá nhiều.” Đồng thời Ôn Thần ở tin bên trong đối với chính mình nói ân, chính là như vậy, nhà gái muốn rứt rề một chút.

Bên cạnh Quách Phàm lại ở sững sờ, suy nghĩ đã chạy đến thật xa đi.

“Uy, Quách Phàm.” Ôn Thần nhìn nhìn nghiêm túc Quách Phàm, nghĩ thầm tiểu tử này sẽ không chịu đả kích đi! Cũng là, thật vất vả bầu trời rớt xuống một cái đẹp như thiên tiên bạn gái, kết quả cư nhiên chỉ là diễn trò. Ai cũng sẽ cảm thấy mất mát đi! Ôn Thần ngẫm lại lại cảm thấy chính mình hảo tự luyện nga.

Quách Phàm đích xác thực mất mát, kỳ thật hắn rất thích cái này nữ sinh, nếu bọn họ là thật yêu đương thì tốt rồi.

“Không xong, ta còn tưởng rằng ngại thật là bạn gái của ta đâu! Ta cư nhiên hướng ngại lộ ra ta siêu năng lực bí mật, ta chưa từng có ở người khác trước mặt triển lãm quá ta siêu năng lực, thật vất vả cho rằng ngại là ta bạn gái, cho nên mới hướng ngại triển lãm, không nghĩ tới chúng ta chỉ là bằng hữu bình thường quan hệ. Không được!” Quách Phàm đột nhiên hảo nhớ nhà hạ một cái rất lớn quyết định, đột nhiên gian hắn vươn tay trái đột nhiên cầm ở Ôn Thần trên cổ.

“Ngươi làm gì?” Ôn Thần kinh ra một thân mồ hôi lạnh, “Ngươi véo ta cổ làm gì?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Vách tường đông —— không được tự nhiên mới là tâm động

Quách Phàm đột nhiên trở nên dị thường lạnh nhạt, tuy rằng vừa thấy liền biết giả vờ, “Ngươi biết đến quá nhiều! Ta năng lực là ta lớn nhất bí mật, trừ bỏ người nhà của ta người khác đều không thể biết. Lúc trước ta cho rằng ngại là của ta bạn gái, cho nên mới nói cho ngại. Hiện tại ta muốn trình trọng tuyên bố ——” nói Quách Phàm đem Ôn Thần đầu xoay qua tới, hai mắt nghiêm túc nhìn chăm chú vào Ôn Thần, “Phía trước chúng ta ở bệnh viện, ngại chỗ đã thấy hết thấy đều —— không tính!!!”

Nói xong Quách Phàm duỗi trở về tay trái. Ôn Thần quả thực là bị lời tới rồi, không nghĩ tới Quách Phàm mất trí nhớ, cư nhiên trở nên như vậy ngốc manh, còn tưởng rằng hắn muốn uy hiếp chính mình làm cái gì linh tinh đâu!

Quả nhiên, Ôn Thần mới vừa từng một hơi, Quách Phàm lại duỗi thân ra tay cầm ở cổ hắn thượng.

“Từ từ, ta vừa rồi là hồ đồ, ta sao lại có thể dễ dàng như vậy tin tưởng ngại đâu?” Quách Phàm nháy mắt cảm giác chính mình thông minh đấy, “Hiện tại ngại có hai lựa chọn: Đệ nhất, khi ta bạn gái, như vậy ngại biết bí mật của ta liền không có vấn đề. Đệ nhị, ta muốn tiêu diệt khẩu, như vậy liền không có người biết bí mật của ta!”

Đây là muốn bá vương ngành thượng cung sao? Ôn Thần cảm giác chính mình quả thực đã trải qua cảm xúc thay đổi rất nhanh, này Quách Phàm là ở hướng chính mình thổ lộ sao? Không nghĩ tới trên thế giới này còn có bá đạo như vậy mà yakuza thổ lộ phương thức! Chỉ cần không phải heo đều sẽ tuyên đệ nhất sao sao!

“Ta nguyện ý!” Ôn Thần buột miệng thốt ra.

“Ngươi nguyện ý cái gì?” Quách Phàm cảm thấy không thể hiểu được, cái này nữ như thế nào hỏi một đấng trả lời một nẻo đâu!

“Nga.” Hào xấu hổ nha, “Ta ý tứ là ta tuyên đệ nhất.” “Tốt.” Quách Phàm tâm tình phi thường vui vẻ, hôm nay không chỉ có không có đem bí mật tiết lộ đi ra ngoài còn nhiều một người bạn gái. Quách Phàm nhìn Ôn Thần đỏ rực mặt, chân tướng một cái quả táo, hảo tướng một ngum cắn đi lên.

Nói làm liền làm, Quách Phàm nhìn còn ở lái xe Ôn Thần, một ngum đối với cái trán của nàng hôn đi lên.

“A!” Ôn Thần còn không có thích ứng như thế thân mật tiếp xúc.

“Hào, hiện tại ngươi là của ta bạn gái. Làm bạn gái của ta về sau ta gọi ngươi tiểu thần.” Quách Phàm đắc ý nói, theo sau đôi tay chống nạnh, hừ tiểu khúc nhi.

Ôn Thần cảm thấy cùng Quách Phàm ở bên nhau, tâm tình quả thực tựa như tàu lượn siêu tốc. Quách Phàm thật là một cái kỳ quái người, tùy thời làm chính mình tìm đập tiêu thăng, chính mình muốn luyện liền một viên cường trái tim mới có thể thừa nhận a!

Rốt cuộc đến Quách Phàm gia, xe đình ngừng ở tiểu khu cửa.

“Ngươi không bồi ta đi lên sao?” Quách Phàm hiện tại có chút ngượng ngùng xoắn xít, “Ta mất trí nhớ, ta không nhớ rõ ta phòng là trong tiểu khu nào một gian.”

Vì thế Ôn Thần lại đem Quách Phàm đưa tới hẻm trong nhà mặt, nghĩ nghĩ Ôn Thần vẫn là không yên tâm, “Tinh, hôm nay buổi tối ta liền trụ nhà ngươi đi!” Ôn Thần chỉ chỉ trong phòng tử âm tường, “Phương diện này là ngươi đồ dùng sinh hoạt, trong nhà trừu giấy, tạp vật đều ở bên trong. Nga, còn có.” Ôn Thần lại chỉ chỉ tử lạnh, “Ngươi ngày thường đều không uống thùng trang thủy, tử lạnh đều là ngươi mua bình trang nước khoáng.”

Không nghĩ tới Ôn Thần đối chính mình gia như vậy hiểu biết, Quách Phàm không khỏi cười, chẳng lẽ bọn họ đã từng thật sự chỉ là bằng hữu bình thường sao?

“Tiểu thần, ta đối phòng này quá không quen thuộc. Ngươi có thể đêm nay bồi ta cùng nhau ngủ sao?” Nói, Quách Phàm thanh âm cư nhiên bắt đầu làm nũng, làm nũng lên tới.

“Ngươi thật sự không có một chút ấn tượng sao? Nhìn đến chính mình gia có thể hay không quen thuộc một chút?” Ôn Thần không ngừng cấp Quách Phàm giảng hẻm trong nhà mặt tình huống, này đó đồ vật là đặt ở này đó địa phương, này cũng càng làm cho Quách Phàm tin tưởng vững chắc bọn họ phía trước, quan hệ không bình thường.

“Không cần nói sang chuyện khác!” Quách Phàm kiều kiều miệng, từng bước một đi hướng Ôn Thần, đột nhiên một cái vách tường đồng đem nàng ấn ở mặt tường thượng, “Ngươi đêm nay rốt cuộc bồi không bồi ta cùng nhau ngủ?”

Hào trắng ra vấn đề! Ôn Thần cảm thấy Quách Phàm quả thực không chỉ là mất trí nhớ mà thôi, liền tính cách đều đại biến. Trước kia Quách Phàm thập phần hấp dẫn Ôn Thần, có phong phú học thức, cùng bất phạm cách nói năng, cùng hẻm ở bên nhau thật giống như cùng một vị Anh quốc thân sĩ ở chung giống nhau, làm người không tự giác mà lâm vào trong đó; hiện tại Quách Phàm tựa như một cái nhà bên tiểu đệ đệ, khi thì bán manh, khi thì làm nũng, động bất động liền cùng chính mình có thân mật tiếp xúc, quan trọng nhất chính là treu chọc chính mình tâm tựa như ngồi tàu lượn siêu tốc đường như, thường thường tìm đập gia tốc.

“Ân.” Ôn Thần nhẹ nhàng đem Quách Phàm đẩy ra, “Không cần bộ dáng này. Ngươi không cần đem mặt thối đến như vậy gần, ta không thích như vậy ép sát biểu đạt phương thức. Ta thích dịu dàng, nhu hòa, tựa như trước kia ngươi như vậy làm người cảm thấy ấm áp. Hiện tại cùng ngươi ở bên nhau cảm giác tựa như dụ dỗ vị thành niên tiểu đệ đệ giống nhau, ai nha! Như vậy làm cho ta quá không được tự nhiên!”

“A!” Quách Phàm thanh âm tiêu tao cao, đồng thời không quên nhìn chăm chú vào Ôn Thần hai mắt, “Nguyên lai ngươi không thích tâm ngứa cảm giác a!”

“Cái gì?”

“Chẳng lẽ không phải loại cảm giác này sao? Ngươi nói chính mình không được tự nhiên, kỳ thật càng không được tự nhiên, càng tâm ngứa. Ngươi xem ngươi tìm đập đều gia tốc!” Lấy Quách Phàm cảm giác năng lực dễ dàng liền cảm giác được Ôn Thần tìm đập gia tốc.

Tâm ngứa cảm giác? Ôn Thần cảm thụ một chút, tâm thật sự hảo ngứa a! Thật muốn đi cào một cào, bắt quá gia hỏa này là làm sao mà biết được?

Phảng phất nhìn thấu Ôn Thần ý tưởng, Quách Phàm cười nói: “Ta không phải đã nói ta có đặc dị công năng sao? Ngươi tìm đập đến thật lớn thanh, ta cách đến thật xa đều có thể nghe được.”

Tiếp theo Quách Phàm lại đem mặt thối lại đây, “Trong lòng nặt luôn là nghĩ một sự kiện nhi, luôn là chịu đựng không được không thêm nghĩ nó, người

luôn là không thể không chế chính mình cảm tình, không cần đi chán ghét loại cảm giác này, này không phải không được tự nhiên, mà là tâm động.”

Ôn Thần ngậy ngốc nhìn Quách Phàm, nàng diễn quá vô số phim thần tượng, chưa từng có nghĩ đến một câu, cư nhiên có thể nói như thế lẳng mạn!

“Không phải không được tự nhiên, mà là tâm động.” Ôn Thần không ngừng lặp lại nói, hần nhìn về phía Quách Phàm, phát hiện Quách Phàm giống như trở nên càng soái. Nàng chưa từng có như vậy gần gũi sát Quách Phàm xem—— nồng đậm một chữ mi, cao thẳng mũi, như đao tước khuôn mặt, còn có lông mi thậm chí đều so nữ sinh còn muốn trường!

Ôn Thần thậm chí cảm giác chính mình sinh ra ảo giác, vì cái gì hôm nay Quách Phàm cảm giác cả người lập loè ánh sáng nhu hòa, chẳng lẽ là tự mang quang hoàn hiệu quả sao? Trong lúc nhất thời không khỏi ngây ngốc. Ôn Thần lúc ấy chính là bởi vì này trương anh tuấn mặt mà thích thượng hần, hiện tại thật là hoàn toàn trầm luân!

Quách Phàm vui vẻ cười: “Ta thích thượng ngươi! Tuy rằng ta hôm nay mới lần đầu tiên nhìn thấy ngươi, tuy rằng chúng ta tương ngộ mới bắt quá hơn một giờ, nhưng là ta thích ngươi!”

Ôn Thần không ngừng nói cho chính mình bình tĩnh, nhất định phải bình tĩnh, “Không đúng, ngươi mất trí nhớ sau chúng ta gặp mặt mới hơn một giờ. Nào có người như vậy trong thời gian ngắn liền thích một người? Ta tuy rằng thực hiểu biết ngươi, nhưng ngươi một chút cũng không hiểu biết ta. Không đúng, hiện tại ta cũng không hiểu biết ngươi! Ngươi lớn lên lại soái lại có siêu năng lực, ta tuy rằng thoát nhìn là đại minh tinh, nhưng kỳ thật ta thực lười, tính cách cũng chẳng ra gì, còn thích trêu cợt người, ngươi như thế nào sẽ thích thượng ta đâu?”

Đích xác, trước kia đều là Ôn Thần chủ động tìm Quách Phàm, Quách Phàm trước nay đều là bị động cùng Ôn Thần ở bên nhau xào tai tiếng, hiện giờ Quách Phàm ra trái lại chủ động, Ôn Thần cảm giác giống bầu trời rớt bánh có nhân giống nhau, có điểm không chịu nhận lại đây.

“Ta nói ——” Quách Phàm tức khắc bị chọc cười, “Ngươi yêu đương trước nay đều phải so đo nhiều như vậy sao? Thích liền hảo, năng lực, tính cách, bên ngoài gì đó có như vậy quan trọng sao?”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Không thể hôn môi Quách Phàm là điều mất tuấn tây

“Chẳng lẽ không trọng yếu sao? Từ logic thượng giảng, người đều là từ chủ quan cùng khách quan nhân tố tạo thành, ta căn không biết ngươi vì cái gì thích ta, thích ta nào điểm, hơn nữa trước kia ngươi ở không xác định sở hữu sự tình phía trước đều sẽ không dễ dàng biểu đạt.”

“Đừng nói trước kia ta!” Quách Phàm bắt đầu ghen ghét, hần cư nhiên đổ kị quá khứ chính mình, “Trước kia ta và ngươi chỉ là bằng hữu quan hệ, hiện tại ta mới là ngươi bạn trai! Trước kia ta cùng hiện tại ta chỉ gian, ngươi hẳn là lựa chọn ngươi bạn trai.”

“Ta ——” Ôn Thần nói không ra lời, cảm giác chính mình bị chinh phục, “Ta cũng rất thích ngươi.”

Thanh âm rất nhỏ, không cần thận nghe đều nghe không được.

Quách Phàm rốt cuộc cười, lộ ra một loạt cong cong hàm răng trắng, “Từ giờ trở đi, chỉ có ta mới là ngươi bạn trai, chúng ta luyện ái từ nộ hôn này bắt đầu!”

Quách Phàm lập tức duỗi tay ôm Ôn Thần eo, hướng chính mình trong lòng ngực một vãn, Ôn Thần lập tức bị kéo đến Quách Phàm trong lòng ngực, nàng còn chưa tới kịp phản ứng, Quách Phàm lập tức thân thượng nàng hồng hồng môi.

10 ngày trước.

”Bất quá Quách huynh, có một câu ta không biết đương nói không lo nói.” Mai Trường Tô tựa hồ có chút do dự.

“Ngươi nói đi.”

“Quách huynh ngươi hiện giờ đã thành tựu bẩm sinh thân thể, không thể so bình thường phạm nhân, tương lai thành tựu cũng định không thể hạn lượng, ngươi muốn tìm một cái bạn lữ không gì đáng trách, chỉ là ngươi xác định nàng là ngươi yêu cầu cái kia về sau bởi ngươi nắm tay đi qua sau này nhân sinh con đường người sao? Mà nàng, lại cũng xác định sao?”

“Ta không biết.” Mai Trường Tô những lời này tựa hồ như một chậu nước lạnh, làm Quách Phàm trở nên bình tĩnh lên. “Ta cùng nàng khai ở bên nhau

chỉ là thực vui vẻ, ta không biết nàng vì cái gì sẽ coi trọng như thế bình phẩm ta, thậm chí không biết ta có phải hay không thật sự ái nàng.”

Khả năng tưởng Quách Phàm lại bổ sung nói: “Nàng là vạn chủng chú mục minh tinh, không có người không thích nàng mỹ, nàng thông minh, hoạt bát, mà ta tuy rằng có được kỳ ngộ, nhưng ta bắt quá là một cái bình phẩm nam nhân mà thôi, nàng vì cái gì sẽ thích thượng ta đâu? Ta trước sau không thể tin được. Từ logic thượng giảng, người đều là từ chủ quan cùng khách quan nhân tố tạo thành, ta căn không biết nàng vì cái gì thích ta, thích ta nào điểm, ta ở không xác định chuyện này phía trước sẽ không dễ dàng ái thượng nàng.”

“Quách huynh.” Mai Trường Tô cười lắc lắc đầu, “Thích chính là thích, nguyên nhân có như vậy quan trọng sao?”

“Không biết!” Quách Phàm ý vị thâm trường thờ dài một tiếng, nhìn Kim Lăng ngoài thành vô hạn phong cảnh, “Nên tới tổng hội tới, chỉ mong lần sau trở lại thế giới hiện thực, ta có thể nhìn thấu chính mình nội tâm đi!”

Đây là Quách Phàm nụ hôn đầu tiên, Ôn Thần cũng là. Tuy rằng nàng thường xuyên đóng phim nhưng hôn môi đều là số nhỏ. Hai người cúi đầu hôn nhau, Ôn Thần cảm thấy môi đều mau bị gãi phá, Quách Phàm cư nhiên còn không dừng ngăn.

Đột nhiên Quách Phàm cảm giác chính mình tim đập gia tốc, sắc mặt trở nên ửng hồng, chính mình trái tim mau không chịu nổi. Hắn chạy nhanh đẩy ra Ôn Thần, vô lực nằm trên mặt đất.

“Ngươi làm sao vậy?” Ôn Thần nhất thời bị cái này tình huống dọa tới rồi, không biết làm sao.

“Ta không có việc gì, nghỉ ngơi một lát liền hảo.” Quách Phàm cảm giác thở hổn hển, chạy nhanh bình phục tâm tình của mình.

“Vừa mới không phải là hảo hảo sao? Như thế nào tiếp cái hôn liền ——” Ôn Thần nói, đột nhiên đôi mắt trừng đến lão đại. “Ngươi không phải là ngoại tinh nhân đi! Điều mẫn tuấn tây? Không thể nuốt người địa cầu nước bọt, nếu không liền sẽ dị ứng.” Ôn Thần nào động cũng thật là đủ đại.

Kỳ thật này chỉ là Quách Phàm trái tim nhanh hơn mà thôi, Quách Phàm ngày thường dựa vào trái tim nhảy lên tới xuyên qua thế giới, hôm nay lần đầu tiên hôn môi, cho nên thập phần kích động làm cho trái tim cấp tốc nhảy lên, nghỉ ngơi một lát thì tốt rồi.

“Ta biết thân phận của ngươi!” Ôn Thần đột nhiên vui sướng mà kêu to, “Ngươi là ngoại tinh giáo thụ! Ngươi là ngoại tinh nhân, cho nên mới có siêu năng lực, cùng ta một hôn môi mới có thể đột nhiên dị ứng, ngươi không đúng?”.

Ôn Thần thật sâu lâm vào chính mình mạch não, hoàn toàn ra không được, “Nói như vậy, ngươi không nhất định chỉ có mặt ngoài nói 27 tuổi, cũng có khả năng là sống 400 năm đồ cổ, ở địa cầu sinh sống mấy trăm năm, trở về không được.” Ôn Thần sờ sờ Quách Phàm mặt, lại dùng sức nhéo nhéo. “Này quả nhiên là đồng nhân đâu!”

Quách Phàm nhìn hắn có điểm vô ngữ, này cái gì cùng cái gì đâu! Điều mẫn tuấn hề là ai? Cùng hắn có cái gì quan hệ sao?

“Nói như vậy, ta chính là hiện thực bản ngân tụng y!” Ôn Thần nghĩ đến đây đột nhiên giống tiêm máu gà dường như hưng phấn nga, không nghĩ tới Hàn kịch trung chuyện xưa cư nhiên sẽ ở trong hiện thực chân thật phát sinh.

“Chính là thăm.” Ôn Thần trong chốc lát vui vẻ trong chốc lát nghĩ đến cái gì lại mất mát, “Ngươi cùng ta hôn môi đều không được, mặt khác liền càng không được. Chúng ta đều không phải cùng cái giống loài, đến lúc đó sẽ sinh ra sinh sản cách ly. Làm sao bây giờ làm sao bây giờ a, nga nhiều khắc!” Cuối cùng nói nói cư nhiên tiêu ra một câu Hàn ngữ.

“Thủy, ta muốn uống thủy.” Nằm trên mặt đất Quách Phàm vô lực mà yêu cầu.

Ôn Thần vội vàng cho nàng truyền đạt một chén nước.

Nghỉ ngơi nửa giờ, Quách Phàm rốt cuộc cảm giác khá hơn nhiều, “Tiểu thần, vừa rồi ngươi nói ta là ngoại tinh nhân sao? Điều mẫn tuấn tây cùng ngân tụng y lại là người nào?”

Ôn Thần cẩn thận nghĩ nghĩ, “Những cái đó phim truyền hình đều bị mù biên, bắt quá theo ta suy đoán, có khả năng ngươi là ngoại tinh nhân. Ngươi tưởng, người địa cầu như thế nào sẽ có siêu năng lực đâu? Hơn nữa lại có ai nói qua ngoại tinh nhân không thể cùng người địa cầu lớn lên giống nhau đâu? Tổng thượng sở thuật, ngươi rất có khả năng là ngoại tinh nhân.”

“Ta là ngoại tinh nhân?” Quách Phàm tuy rằng mất trí nhớ, nhưng là vẫn là biết ngoại tinh nhân là có ý tứ gì. “Ta đây là ngoại tinh nhân, ngươi sẽ ghét bỏ ta sao?”

“Như thế nào sẽ đâu!” Ôn Thần phết quá mức nghĩ đến, toàn thế giới nữ sinh đều muốn một cái ngoại tinh nhân bạn trai hảo sao!

“Vậy là tốt rồi!” Quách Phàm rốt cuộc đánh một cây cường tâm châm, lại tiến lên ôm lấy Ôn Thần, “Tiểu thần, hôm nay buổi tối bồi ta cùng nhau ngủ.”

“Không được, ta ngủ giường, ngươi ngủ sofa.”

“Không được, ta ngủ giường, ngươi cũng ngủ giường.”

“Không được.”

“Không chuẩn không được, nếu không ta liền giết ngươi!”

“Hành!”

Cả đêm, Ôn Thần đều làm tốt thấy chết không sờn chuẩn bị, kết quả không nghĩ tới Quách Phàm như vậy thuần khiết, cư nhiên cứ như vậy đơn thuần mà ôm nàng ngủ một đêm, cái! Sao! Điều! Không! Làm!

Ôn Thần kích động cả đêm, kết quả cái gì đều không có phát sinh, nàng rốt cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng là trong lòng lại có điểm nho nhỏ mất mát, nhìn hai chỉ ôm chính mình móng heo, còn có từ sau lưng phát ra tiếng ngáy, không cảm cảm thán vận mệnh bất công, “Cái này chết không lương tâm, cư nhiên ngủ đến như vậy trầm!”

“Dần dò ~ dần dò ~” lúc này chuông cửa vang.

“Mau rời giường, có người gõ cửa!” Ôn Thần rốt cuộc tìm được lấy cớ đem ngủ say trung Quách Phàm kêu lên.

“Chuyện gì nhỉ?” Quách Phàm không tha bò lên, phía trước bị thực trọng thương, hai ngày này thân thể trong lúc ngủ mơ tự động chữa trị, hẳn đều không bỏ được rời giường.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Tâm hữu linh tê

“Có người gõ cửa, ngươi mau đi mở cửa!” Ôn Thần chỉ chỉ phòng khách cửa phòng, “Còn có, ta phải đi trốn một trốn, không thể để cho người khác nhìn đến ta!”

Hai người phân công hợp tác, Quách Phàm đi mở ra môn, người đến là hán đơn vị đồng sự, cho nàng một cái phong thư liền rời đi.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Ôn Thần đi ra, nhìn đến Quách Phàm giống như có chút mất mát.

“Không có việc gì, chính là công tác bị sa thải.” Quách Phàm mở ra kia phong sa thải tin, “Động đất cục đem ta khai trừ rồi, ta liên tục hai cái cuối tuần không đi làm, lại không có xin nghỉ, sau đó lại cùng đại minh tinh nháo tai tiếng.” Nói Quách Phàm nhìn nhìn Ôn Thần, “Cuối cùng còn đã xảy ra xã hội đen sống mái với nhau sự kiện, có làm hại đơn vị cửa bị phóng viên phong đồn, cho nên đã bị sa thải.”

Ôn Thần nghĩ nghĩ cũng không biết như thế nào an ủi Quách Phàm, cuối cùng rốt cuộc nghẹn ra một câu “Không có việc gì ta có thể bao dưỡng ngươi”.

Nói xong Ôn Thần liền hỏi hận, như vậy có thể hay không đã kích hấn nam nhân tự tôn?

Không nghĩ tới Quách Phàm lập tức lộ ra một cái đại đại tươi cười, “Vậy thật tốt quá! Dù sao ta mất trí nhớ cũng không biết đi làm làm cái gì, ngươi có thể bao dưỡng ta liền cái gì đều không cần lo lắng.”

Trần Thần không cảm cảm thấy đau đầu, xem ra nàng còn không có hoàn toàn nắm giữ Quách Phàm tính cách nha!

“Hảo, ngày hôm qua ta vội vàng ra tới gặp ngươi, hôm nay ta phải hồi tranh công ty, xử lý một chút chúng ta chi gian tình huống.”

“Tốt, lão bà đi thông thả!” Quách Phàm nhìn đến Ôn Thần muốn đi ra ngoài, phi thường vui vẻ đưa tiễn.

Ôn Thần nghe được “Lão bà” hai chữ, đi đường lập tức đánh cái lão đảo, “Không thể dùng ‘Lão bà’ cái này tự nhi!”

“Dựa vào cái gì?” Quách Phàm thập phần quật cường, “Không lấy kết hôn vì mục đích yêu đương, đều là chơi lưu manh!”

Biết chính mình nói bất quá hấn, Ôn Thần đành phải xám xịt rời đi. Hoa một huynh đệ công ty quản lý công lớn, Ôn Thần sáng sớm liền tới đây.

“Thần tử sớm!”

“Thần tử sớm!”

Làm hoa nhất nhất tỷ, chỉ cần là Ôn Thần sở đến địa phương tất có người khác chào hỏi, đây cũng là năng nhân khí cùng địa vị chứng kiến.

“Hiện tại dương chủ tịch ở văn phòng sao? Ta muốn đi gặp hắn.”

“Tốt.” Trước sân khấu nhân viên trả lời, “Dương chủ tịch đặc biệt phân phó ngài có thể tùy thời tiến vào hắn văn phòng.”

Ôn Thần đi vào dương chủ tịch văn phòng.

“Ôn Thần, người rốt cuộc tới!” Dương chủ tịch nhìn đến Ôn Thần tới vui vô cùng. “Đứng rồi, nhìn đến Quách Phàm không, hắn cùng hắc bang là chuyện như thế nào? Còn có, hắn thân thể hảo chút không?”

Ôn Thần cho hắn một cái xem thường: “Kỳ thật này hết thấy đều là cái hiểu lầm.”

“Hiểu lầm?”

“Đổi.” Ôn Thần đã sớm nghĩ kỹ rồi lý do thoái thác, “Ở bệnh viện xuất hiện người kia căn bản là không phải Quách Phàm, ngày đó ta tự mình đi bệnh viện phân biệt, người kia chỉ là lớn lên giống Quách Phàm mà thôi, chẳng qua lúc ấy hắn máu tươi rơi bị nhận sai.”

“Kia hắn mấy ngày nay như thế nào di động lại đánh không thông đâu?”

“Kỳ thật là ta nhớ lầm” Ôn Thần thập phần xin lỗi nói, “Hắn khoảng thời gian trước đổi số di động, lúc ấy còn nói cho ta, kết quả ta đã quên. Ngày hôm qua hắn chủ động cho ta gọi điện thoại ta mới tìm được hắn!”

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi!” Dương chủ tịch nhẹ nhàng thở ra, như vậy liền có thể làm sáng tỏ,

“Quá mấy ngày chúng ta cử hành một cái cuộc họp báo, người tự mình đem Quách Phàm mang đến hướng truyền thông phóng viên làm sáng tỏ một chút.”

“Tốt.” Ôn Thần cười cười, chuyện này rốt cuộc giải quyết.

Kỳ thật ở tới trên đường Ôn Thần đột phát kỳ vọng, nếu Quách Phàm thân thể trong một đêm thì tốt rồi, kia nàng liền có thể toàn bộ phủ nhận chuyện này, nói nằm viện người căn bản không phải Quách Phàm, như vậy liền có thể từ căn bản thượng lau đi ảnh hưởng. Rốt cuộc ai sẽ nghĩ đến, ngày hôm qua còn một cái trọng thương cấp cứu người hôm nay liền hoàn toàn khôi phục đâu?

Hướng hồ Quách Phàm lúc ấy trên người không có chứng minh thân phận chứng kiện, chỉ cần bọn họ đánh chết không buông khẩu, ai cũng không thể chứng minh nằm viện người kia là Quách Phàm?

Ôn Thần rời đi công ty tiếp tục mang lên kính râm, nghĩ đến rốt cuộc xử lý xong rồi một chuyện lớn tâm tình thập phần thoải mái, có hừ nổi lên ca khúc được yêu thích.

“Ta quê quán ai! Liền ở tại cái này truân

Ta là cái này truân sinh trưởng ở địa phương người

Đừng nhìn làng không sao đại nha có sơn có thủy có rừng cây

Quê nhà hương thân rất hòa thuận già trẻ đàn ông càng hòa hợp với tập thể

.....”

Lúc này một chiếc xe thể thao chạy băng băng mà qua, Ôn Thần còn đắm chìm ở chính mình tiếng ca, chờ hắn nàng nghe được còi ô tô kêu khi phản ứng lại đây đã chậm, nàng vội vàng lui về phía sau một bước không ngờ giày cao gót xuyên quá cao, dưới tình thế cấp bách chân một uy, mất thấy liền phải ném tới trên mặt đất. Lúc này một đôi âm áp bàn tay to đột nhiên vịn trụ nàng bả vai, về phía sau một cái 360 độ xoay chuyển, hai người đồng loạt chuyển tới đường cái biên.

“Quách Phàm?” Ôn Thần bị truyền đến có chút hoảng hốt, nàng cảm giác chính mình thiếu nữ tâm đều bị kích thích, thái dương chiếu vào Quách Phàm phía sau lưng bị hắn ngăn trở, tựa như Quách Phàm phủ thêm một tầng hơi mỏng vàng sáng. Vì cái gì người này luôn là như vậy làm nàng tim đập gia tốc.

“Ân.” Quách Phàm dùng tay ôn nhu nhéo nhéo nàng khuôn mặt, “Ta không yên tâm, cho nên liền cùng ra tới, vốn là muốn nhìn người một chút ngày thường công tác địa phương, không nghĩ tới người cái này tiểu qua loa như vậy không cẩn thận!”

“Đi đường không có mắt sao?” Lúc này một cái cực không phù hợp tình thú thanh âm truyền tới.

“Hừ! Trong thành thị mặt lái xe còn như vậy đã.”

Quách Phàm thập phần sinh khí, quyết định hảo hảo trừng phạt cái kia tài xế một chút.

Chỉ thấy Quách Phàm nhẹ nhàng trừng mắt nhìn một chút kia chiếc xe, “Nhảy! Nhảy!” Kia một chiếc xa hoa chạy băng băng xe thể thao trước hai cái lớp xe lập tức bạo thai.

“Ai nha sao lại thế này? Ta mới mua xe như thế nào liền bạo thai!”

“Chúng ta đi.” Quách Phàm đối kia chiếc xe không chút nào để ý tới, sừng nịch nhìn thoáng qua Ôn Thần, cuối cùng gỡ xuống Ôn Thần kính râm.

“Người làm gì?” Ôn Thần hoảng sợ, “Như vậy sẽ bị người khác phát hiện!”

“Ta chính là muốn cho người khác phát hiện!”

Quách Phàm cười nói, “Mấy ngày nay bởi vì ta sự làm người chịu ủy khuất, ta tưởng nếu chúng ta hôm nay đã bị người phát hiện ở bên nhau, hơn nữa ta thân thể còn hoàn hảo không tổn hao gì, liền có thể làm đại gia cho rằng bệnh viện người kia không phải ta, không phải vừa lúc dập nát cái kia lời đồn sao? Ai sẽ tin tưởng mấy ngày trước còn bệnh tình nguy kịch người hôm nay liền có thể hoạt động đâu?”

Ôn Thần nhìn Quách Phàm, không nghĩ tới hai người bọn họ cứ nhiên nghĩ đến cùng đi! Chẳng qua dương chủ tịch làm nòng triệu khai cuộc họp báo, mà Quách Phàm trực tiếp dẫn hẩn đi ra ngoài chơi, đây là trong truyền thuyết tâm hữu linh tê sao? Nghĩ nghĩ Ôn Thần mặt lại đỏ.

“Người như thế nào lại mặt đỏ?” Quách Phàm thập phần kỳ quái, cô nàng này như thế nào luôn mặt đỏ đầu. “Đứng rồi người xe ở nơi nào? Chúng ta hôm nay đi công viên giải trí đi, nơi đó người nhiều. Chúng ta đi đem sự tình làm, người đi hảo hảo chơi một hồi, thế nào?”

“Àn.” Ôn Thần đỏ bừng gật gật đầu, “Ta đi lái xe!”

Nói hai người liền đi tới sừng sừng cốc. “Người xem liền ông trời đều giúp chúng ta, hôm nay là thứ năm, trước không thôn sau không cửa hàng, tới chơi người cũng không nhiều lắm, chúng ta có thể hảo hảo chơi!” Quách Phàm cảm thấy vẫn là trước trung cầu Ôn Thần ý kiến, “Tiểu thần, người tưởng chơi cái gì hạng mục?”

“Ta?” Ôn Thần cảm thấy, vẫn là trước biểu hiện chính mình thực nữ một mặt tương đối hảo,

“Chính là tận trời xe bay đi.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Khủng cao thiếu niên

“Tận trời xe bay?” Quách Phàm sắc mặt có điểm khó coi, tóm tắt nói cái này tương đối dọa người, hẩn cũng không có chơi đùa, như vậy cao tức khác sợ wá nói. “Sẽ tương đối dọa người, người là nữ sinh, vẫn là không cần ngồi đi!”

Ôn Thần tương đối nghi hoặc, chẳng lẽ Quách Phàm là ở khảo nghiệm chính mình?

“Không, ta trước kia thường xuyên chơi cái này.”

Ôn Thần lại cường điệu một lần, “Ta trước kia đóng phim điện ảnh thời điểm, thường xuyên treo dây thép làm cao kỹ năng đặc biệt động tác, so cái này nguy hiểm nhiều, người không cần lo lắng cho ta.”

Ta là ở lo lắng ta chính mình! Quách Phàm loại này lời nói, ngượng ngùng nói ra, cũng chỉ cứng quá da đầu thượng.

Quách Phàm ngồi ở tận trời trên xe bay cảm giác chung quanh phong ập vào trước mặt, quát được yêu thích sinh đau, hẩn chỉ dám nhắm chặt đôi mắt, một câu không nói.

“Quách Phàm, mau trợn mắt!” Bên cạnh Ôn Thần kích động không được từ trở thành đại minh tinh lúc sau liền không có đã tới công viên giải trí, rốt cuộc ngồi trên tận trời xe bay, cái kia là kích động nha, “Nhanh lên mở to mắt, phía trước rất đẹp!”

“Ta mới sẽ không mắc mưu!” Quách Phàm ở tận trời trên xe bay bị chuyển đầu đều hôn mê, lại trợn mắt hẩn thậm chí sẽ cảm thấy chính mình sẽ phun, Ôn Thần càng là kích hẩn, hẩn đôi mắt bé đến càng chặt.

Trong chốc lát Ôn Thần rốt cuộc không nói gì, Quách Phàm cảm giác nhẹ nhàng thở ra. Bất quá đang lúc hẩn thả lỏng cảnh giác thời điểm, hẩn rốt cuộc

vẫn là bị Ôn Thần hàng phục mở mắt.

Lúc ấy Quách Phàm đôi mắt khoảng cách mở chỉ có 0.01 cm, 5 giây lúc sau, này mắt hai mí chủ nhân liền lập tức mở mắt. Bởi vì Ôn Thần đột nhiên dùng đôi tay bắt lấy Quách Phàm đầu, bỗng nhiên hôn lên đi!

Quách Phàm bị này ngoài ý liệu hôn làm cho mắt đúng mực, lập tức mở to mắt, sau đó cảm lòng không đầu cười.

“Ca.” Tận trời trên xe bay chụp ảnh máy móc nhớ kỹ này trên quý một màn.

.....

Hai người rời đi thời điểm trải qua cơ phòng, thấy được hai người bọn họ ở tận trời trên xe bay bị chụp hình ảnh chụp.

“Ôn tiểu thư, Quách tiên sinh.” Nhân viên công tác thập phần nhiệt tình, “Này hai trương ảnh chụp tặng cho các người thế nào, chúng ta nhân viên công tác hy vọng lưu lại này trương ảnh chụp phim ảnh về sau làm quảng cáo tuyên truyền người xem được không?”

“Hành!” Hai người vui đến cực điểm, không ngừng bình phẩm ảnh chụp.

“Ta cứ nhiên chỉ chiếu một cái mặt bên!”

“Ta cũng là chỉ có một mặt bên a, hôn môi chẳng lẽ còn có thể chiếu ra chính diện? Người xem miệng của người đều cười cong, khoa khoa.”

“Ta môi là trong truyền thuyết ngưỡn nguyệt môi được không?”

“Ai nha, Quách Phàm” Ôn Thần phi thường không hài lòng, “Tận trời xe bay chính là càng kích thích càng tốt, người nhắm mắt lại liền một chút đều không hảo chơi!”

“Kỳ thật ta khủng cao.” Quách Phàm thập phần ngượng ngùng, “Ta không chơi như vậy kích thích trò chơi được không?”

Ôn Thần cũng không hảo cự tuyệt quá phận, vì thế hai vị người trẻ tuổi liền ở sung sướng trong cốc mặt chơi nổi lên lão niên người chơi trò chơi, cái gì chạm vào chạm vào xe lạp, nhĩ đồng nhạc viên lạp, còn có thấp ấu trò chơi liền tác giả đều ngượng ngùng nói ra.

“Oa, người xem kia không phải Ôn Thần cùng nàng bạn trai sao?”

“Đứng đứng đứng, nhanh lên đi chụp ảnh.”

Quả nhiên không ra dự kiến, Quách Phàm cùng Ôn Thần chơi đến không lâu đã bị mọi người phát hiện.

“Chúng ta vẫn là rời đi đi!” Ôn Thần nhìn đến vây đi lên người càng ngày càng nhiều, không cảm có chút lo lắng.

“Không cần lo lắng.” Quách Phàm gắt gao mà nắm Ôn Thần đôi tay, “Xem ta.”

Chỉ thấy Quách Phàm cái gì đều không có làm, vây đi lên đám người khoảng cách Quách Phàm cùng Ôn Thần một thước nhiều tả hữu đã bị một cổ vô hình đồ vật ngăn trở đường như, trước sau đi tới không được. Quách Phàm cùng Ôn Thần cho dù đối mặt nhiều như vậy dòng người, vẫn cứ có thể thông dong đi tới không chịu ảnh hưởng.

“Đây là người siêu năng lực sao? Thật là lợi hại!”

Ôn Thần không cảm ngại đầu nhìn hướng Quách Phàm, hai mắt tỏa ánh sáng, thật giống như đối đãi chính mình thần tượng giống nhau.

“Tiểu case lạp, trừ bỏ khủng cao, ta chính là hoàn mỹ!” Nói xong bày một cái tự cho là rất tuấn tú pose, thập phần tự kỷ.

Hai người chơi đùa nháo thời gian quá thật sự mau, còn không đến buổi chiều bọn họ tin tức đã bị truyền ra tới, thượng các nhà truyền thông lớn đầu đề. Liên quan kia trương tận trời xe bay chỉ hôn ảnh chụp cũng bị truyền thượng internet.

《 Ôn Thần huê bạn trai hiện thân, lực phá hắc bang gièm pha 》

《 công viên trò chơi nội theo đuổi phối ngẫu ngộ, Ôn Thần Quách Phàm tới ngược cầu 》

《 thiên tiên tỷ tỷ tận trời xe bay hôn Quách Phàm, duy mỹ ảnh chụp như poster 》

Buổi chiều Ôn Thần xoát WeChat, đối hôm nay đưa tin phi thường vừa lòng, “Này trương ảnh chụp ta nhất định phải đem điện tử bản tồn xuống dưới.”

Quách Phàm không tha nhìn mặt trời xuống núi, hần còn không có chơi đủ này đó lão niên người trò chơi đâu! “Tiểu thần, hôm nay ta nghĩ đến nhà người đi.”

“A! Chúng ta như vậy có thể hay không quá nhanh?” Ôn Thần có điểm kinh hoàng thất thố, “Tuy rằng ta ba mẹ không phản đối ta tự do yêu đương, chính là nhanh như vậy thấy gia trưởng ta còn không có chuẩn bị gia.”

Ta còn hết chỗ nói rồi, “Tiểu đồ ngọc, ta không phải nói đi ngươi quê quán, chỉ là nói muốn đi ngươi ngày thường cư trú gia nhìn một cái.”

“Nga.”

“Voi, voi, ngươi cái mũi thật dài.” Lúc này Ôn Thần di động vang.

“Ngươi di động vang, mau tiếp nha!” Quách Phàm nhìn đến Ôn Thần mặt lại đỏ, cảm thấy không thể hiểu được, “Bất quá ngươi di động tiếng chuông hảo kì quái nha! Giống như ở nơi nào nghe qua?”

Đó là Crayon Shin-chan tiếng chuông. Ôn Thần đỏ mặt, hạ quyết định nói lần sau nhất định phải đem tiếng chuông sửa cái cao nhã, không thể như vậy mất mặt!

“Uy, dương chủ tịch sao?”

“Ôn Thần nộ! Ngươi thật là quá lợi hại. Ta vốn đang tưởng muốn tìm cái cuộc họp báo, không nghĩ tới ngươi một cái buổi chiều liền đem chuyện này giải quyết!”

“Àn, đa tạ khích lệ.” Đều là Quách Phàm công lao.

“Bất quá ta liền phóng viên đều liên hệ thượng, bọn họ đều đáp ứng rồi muốn tại hậu thiên tới phỏng vấn, cho nên hậu thiên còn phải phiền tới ngươi hiện thân một chút.”

“Àn, không thành vấn đề.” Ôn Thần chính mình đều cảm thấy luyện ái trung chính mình tốt như vậy nói chuyện.

“Đừng rồi, nhớ rõ mang lên Quách Phàm cùng nhau.” Nghe dương chủ tịch thanh âm giống như đối Quách Phàm rất có hảo cảm, “Các ngươi chiều nay cái kia ảnh chụp nột ta nhìn, chụp thật không sai! Gọi là gì —— cái gì —— đối, tận trời xe bay chi hôn, trước kia thật nhiều fan đều phản đối ngươi yêu đương, hiện tại bọn họ đều nói các ngươi trai tài gái sắc!”

“Đừng đừng đừng.” Ôn Thần càng liêu càng vui vẻ, đột nhiên nhìn đến bên cạnh chờ đến không kiên nhẫn Quách Phàm, “Dương đồng, ta còn có việc nhi, liền nói đến nơi đây đi! Cái kia cụ thể sự tình ngươi liền liên hệ hoàng tiểu minh thì tốt rồi.”

Nói xong lập tức treo điện thoại.

“Uy! Uy! Uy!” Lại quái ta điện thoại, “Cho rằng chính mình là hoa nghị một tỷ liền ghê gớm a, có khác phái vô nhân tính!”

“Vừa rồi gọi điện thoại ai nha?” Quách Phàm giống như lại muốn ghen bộ dáng.

“Công ty lão bản.” Ôn Thần giải thích nói, “Hậu thiên chúng ta có một cái cuộc họp báo, vì hướng truyền thông giải đáp hôm nay tin tức. Đến lúc đó ngươi cũng muốn tới tham gia.”

“Ta cũng muốn tới?” Quách Phàm có chút kỳ quái, chính mình lại không phải đại minh tinh, cư nhiên còn có tư cách tham gia tin tức cuộc họp báo.

“Đối, hơn nữa ngươi muốn soái soái mà tới!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Real ngay thẳng boy

“Kia đương nhiên!” Ôn Thần không cảm tự hào mà nhéo nhéo Quách Phàm cằm, “Ngươi chính là ôn đại thiên tiên nam nhân, ngươi cũng coi như là nửa cái giới giải trí người.”

Nhìn Ôn Thần kia đắc ý ánh mắt, giống như đang nói “Mau tới khen ta đi, mau tới khen ta đi”. Quách Phàm đối với đầu của hắn chính là một hôn, “Đây là đối với ngươi khen thưởng.” Ngay sau đó lưu lại thất thần Ôn Thần, đi nhanh đi nhanh về phía trước đi.

Ngày hôm sau Ôn Thần sớm liền đem Quách Phàm đưa tới thương trường. Nói hắn muốn tham gia cuộc họp báo, nhất định phải ăn mặc long trọng mà thượng cấp bậc một chút, vì thế Quách Phàm không thể không cảm khái ôn đại thiên tiên thật là có tiền, liền hắn một thân trang phục liền dùng gần 10

vạn.

.....

Ngày thứ ba, mất thấy cuộc họp báo sắp bắt đầu rồi, Ôn Thần còn cùng Quách Phàm vui sướng trò chuyện thiên.

“Quả nhiên vẫn là người dựa y trang. Hiện tại xem ra người rút cuộc thoát khỏi nặng nề nhân viên công vụ khí chất, hướng về tiểu thị tươi rảo bước tiến lên.” Suối nước nóng nhìn Quách Phàm, không ngừng tán thưởng chính mình thường thức năng lực.

“Như thế nào có thể gọi người dựa y trang đâu?” Quách Phàm không phục, “Ta xuyên cái gì cũng tốt xem!”

Đến lúc đó người chủ trì thanh âm vang lên.

“Hoan nghênh các vị phóng viên tham gia hoa một công ty tin tức cuộc họp báo, có quan hệ chúng ta công ty Ôn Thần cùng nàng bạn trai Quách Phàm tại tiếng nói vậy tất cả mọi người đều có điều hiểu biết, hôm nay chúng ta cho mời đến hai vị tới hiện trường, vì đại gia giải tòa nghị vẫn đáp hoặc. Hai vị mời lên đài!”

Lên đài, Quách Phàm thập phần kích động. Rốt cuộc đây là hấn mất trí nhớ lúc sau lần đầu tiên đối mặt nhiều như vậy dòng người, mọi người tiêu điểm đều ở hai người bọn họ trên người, theo sau lại nghĩ đến, chính mình chính là ngoại tình nhân, sao lại có thể ở này đó người địa cầu trước mặt luồng cuống đầu?

Vì thế Quách Phàm vừa lên tới liền nắm giữ nói chuyện quyền chủ động.

“Xin hỏi hai người hiện tại đã chính thức xác định luyện ái quan hệ sao?” Một cái phóng viên hỏi, phía trước hai người vẫn luôn bị truyền thông chụp đến ở bên nhau lại luôn là phủ nhận, hiện giờ đã bị chụp đến hôn mỗi chiều, bọn họ như thế nào trả lời.

“Chúng ta đương nhiên ở bên nhau.” Quách Phàm quyết đoán thừa nhận đồng thời còn tung ra một cái tin giật gân, “Đêm qua ta cùng Ôn Thần chính là ở bên nhau ngủ.”

“Ác!” Phía dưới phóng viên không hẹn mà cùng mà phát ra một trận trêu chọc thanh.

Quách Phàm đột nhiên cảm giác chính mình eo bị người kháp một chút, nhìn Ôn Thần kia hồng hồng mặt, rốt cuộc ý thức được nguyên lai chính mình nói quá lộ liễu.

Các phóng viên nhìn đến Ôn Thần phản ứng cũng có nháy mắt đã hiểu ý tứ, không nghĩ tới Ôn Thần mặc dù có điểm ngưng ngưng, nhưng vẫn là cam chịu. Lúc này phóng viên rút cuộc ý thức được chỉ có phỏng vấn Quách Phàm mới có trọng bàng tin tức. Ở toàn bộ giới giải trí trung, Ôn Thần giữ kín như bưng đều là có tiếng, người tưởng từ nàng nơi đó phỏng vấn đến một chút nỗ lực tin tức quả thực chính là khó như lên trời, mà Quách Phàm không giống nhau, gần nhất liền vứt ra một cái bom, đem phóng viên các bằng hữu tạc đến hạnh phúc hôn mê đầu.

“Kia xin hỏi Quách tiên sinh, các người đối về sau sinh hoạt có cái gì quy hoạch sao?”

“Có a! Chúng ta quá mấy ngày liền tính toán đi hưởng tuần trăng mật.” Quách Phàm thuận miệng nói.

Giữa sân phóng viên cảm giác hạnh phúc tới quá đột nhiên, không nghĩ tới Quách Phàm lại ném ra cái tin giật gân. Độ “Tuần trăng mật” nha, hai người đã tới loại trình độ này sao?

Quách Phàm cảm giác chính mình eo lại bị kháp một chút, “Người đang nói cái gì?” Ôn Thần thật sự là nhìn không được, “Chỉ có hôn sau mấy ngày du lịch mới kêu hưởng tuần trăng mật, ở nói bậy bạ gì đó nha!”

“A?” Quách Phàm không nghĩ tới chính mình nói sai nào loạn cái đại ô long.

Lúc này, vô luận là hoa một công ty chủ tịch dương đồng vẫn là Ôn Thần người đại diện hoàng tiểu minh đều nháy mắt thạch hóa. Hoàng tiểu minh cảm thấy chính mình tiền đồ thăm đạm, chính mình ngàn phòng vạn phòng phòng ngừa Ôn Thần luyện ái trung chỉ số thông minh bằng không nháo ra chê cười, không nghĩ tới chân chính đại boss cư nhiên là Quách Phàm, gần nhất liền miệng toàn nói phét.

“Xong rồi xong rồi xong rồi! Tháng này ta nhất định phải chủ động thỉnh cầu khấu tiền thưởng, mới có thể tiêu trừ dương đồng phần nợ nha!” Hoàng tiểu minh nghĩ đến sau này thăm đạm sinh hoạt, trừ bỏ bất đắc dĩ vẫn là bất đắc dĩ.

“Xin hỏi Ôn Thần, người gần nhất là cùng Quách tiên sinh ân hôn sao?” Phóng viên các bằng hữu bắt được cái này trọng bàng tin tức, người nhưng liền hướng Ôn Thần chứng thực.

“Không có!” Ôn Thần nhưng thật ra hy vọng như vậy a, chỉ là bọn hấn hiện tại thật sự không có kết hôn, “Quách Phàm vừa rồi chỉ là nói sai, kỳ thật chúng ta chỉ là tính toán ngày mai đi du lịch mà thôi. Điểm này ta có thể thề, hai chúng ta thật sự không có kết hôn.”

Nhìn Ôn Thần đều thề, truyền thông nhóm cũng không dám nói cái gì, có lẽ cũng chính là nói sai đi!

Quách Phàm rút cuộc nhận thức đến chính mình khuyết điểm, miệng mình vẫn là quá từng, kế tiếp các phóng viên nhắm chuẩn hòa lực phỏng vấn Quách Phàm, Quách Phàm cũng tuyệt không nhả ra.

Lúc này lại có một cái phóng viên đặt câu hỏi: “Xin hỏi Ôn Thần, người đối tốt hôm qua Quách Phàm biểu hiện làm gì đánh giá?”

Ôn Thần không nghĩ tới phóng viên cư nhiên sẽ hỏi ra như vậy cay rất vấn đề, nhất thời không biết như thế nào trả lời, tuy rằng là ngủ một cái giường, nhưng hai người cái gì đều không có làm.

Cái này Quách Phàm rất cuộc biến thông minh, lập tức đoạt tới microphone: “Đại gia hiểu lầm, kỳ thật là tiểu thần ngủ trên giường, ta ngủ sofa. Cảm ơn.” Đồng thời lộ ra tiêu chuẩn mỉm cười.

Một đống phóng viên xuống dưới, Quách Phàm cảm giác ông trời thật cấp chính mình thưởng một khóa, Ôn Thần cảm giác chính mình tâm tựa như ngồi tàu lượn siêu tốc giống nhau tùy thời lo lắng cho mình bị Quách Phàm cấp bán.

Trở lại phòng nghỉ, hoàng tiểu minh lập tức vọt đi lên.

“Ta cô nãi nãi nha! Ôn tỷ, người thật là cho ta ra nan đề nha. Cho hấp thụ ánh sáng tình yêu gì đó còn chưa tính, các người như thế nào liền nói muốn đi lữ hành đâu?” Hoàng tiểu minh phen một phen hành trình biểu, “Người mấy ngày nay đều có một cái Chanel quảng cáo muốn quay chụp. Hiện tại lại ở truyền thông trước mặt nói muốn đi lữ hành, nếu người không đi lữ hành liền sẽ bị khẩu thượng lừa gạt đại chúng mắt, nếu như đi chúng ta liền chụp không được quảng cáo, đến lúc đó Chanel sẽ kêu chúng ta phò vì ước kim, vì ước kim chính là quảng cáo phí 3 lần a 3 lần! Người đây là muốn chính chết ta nha!”

Đúng rồi, Ôn Thần lúc này mới nhớ tới quá mấy ngày còn muốn chụp Chanel quảng cáo đâu!

“Tiểu minh như vậy đi, người nói cho dương đồng cùng Chanel câu thông một chút, có thể hay không giống chụp quảng cáo sự hoàn lại mấy cái cuối tuần, trong lúc tạo thành tồn thất từ ta thu vào khẩu, rốt cuộc chúng ta vừa rồi mới ở truyền thông trước mặt nói, không thể nói chuyện không tính toán gì hết.” Hôn nữa Ôn Thần cũng có chính mình tư tâm, này một năm tới, nàng bận về việc công tác trên cơ bản không có đi ra ngoài chơi đùa, hiện tại rốt cuộc có cơ hội, tuy rằng là bị buộc bất đắc dĩ.

Nói xong hấn liền lôi kéo Quách Phàm cùng nhau rời đi.

“Ôn Thần!” Hoàng tiểu minh rốt cuộc bạo phát, “Người sớm hay muộn sẽ hủy ở nam nhân trong tay!”

Bất quá hai người đã đi xa, sợ là nghe không được hấn nói.

Về đến nhà, Quách Phàm nhìn có điểm áp suất thấp Ôn Thần cảm thấy thập phần xin lỗi, vẫn là nghĩ đến lấy lòng một chút nàng.

“Tiểu thần, thực xin lỗi! Không cần sinh khí được không?” Quách Phàm nghĩ nghĩ, nhẹ nhàng nâng khỏi tay trái, “Ta đưa người một cái lễ vật được không?”

“Cái gì lễ vật?” Ôn Thần đang định vờ tay, đột nhiên nhìn thấy gì ghê gớm sự tình, miệng trương có trướng giống như vậy đại.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Tình nguyện người là 1 cái kẻ lừa đảo

Chỉ thấy phòng khách đồ vật toàn bộ giống mất đi trọng lực giống nhau, trên bàn bình hoa chậm rãi nổi tại không trung không ngừng đảo quanh; trần nhà thượng đèn trần cũng điều tới điều đi, tựa như một cái đại đồng hồ quả lắc dường như, cực có vận luật; ngay cả Ôn Thần đi động cũng huyền phù ở trong không khí; âm nhạc hộp tiểu vương tử cũng theo âm nhạc nhảy lên vũ bộ.....

Quách Phàm đối với ly nước một lỏng tay, ly nước thủy như một cái trong suốt con rắn nhỏ giống nhau du tẩu ở trong phòng, qua lại xuyên qua, thập phần mỹ diệu.

“Này đó ta đều gặp qua.” Ôn Thần tuy rằng thập phần vui vẻ, nhưng vẫn là không chịu dễ dàng đi vào khuôn khổ.

“Phải không?” Quách Phàm cười như không cười, đối với Ôn Thần hừ tay vừa nhắc, Ôn Thần lập tức rời đi mặt đất, huyền phù ở không trung. “Hiện tại người cảm giác thế nào?”

Ôn Thần cảm giác thập phần kỳ diệu, nàng liền như vậy lắng lắng huyền phù ở không trung, tuy rằng không có gắng sức điểm, lại cũng không có cái loại

này không trọng không thoải mái cảm giác. “Hào thần kỳ a!”

“Vậy ngươi hiện tại vui vẻ điểm sao?”

“Không có!” Kỳ thật nội tâm đã sớm tha thứ hẳn.

“Vậy ngươi xem cái này thế nào?” Quách Phàm nhìn Ôn Thần trên cổ kia căn bạc kim vòng cổ, vận chuyển niệm lực đối hẳn tiến hành lại sửa chữa.

Ôn Thần cảm giác trên cổ cái kia vòng cổ, đột nhiên tựa hồ biến mềm, một cái mềm mại con rắn nhỏ giống nhau biến hóa hình thái, đồng thời vòng cổ thượng kia viên kim cương tựa hồ càng đổi càng lớn, vốn dĩ vòng cổ thượng cái kia kim cương chỉ có hai cara, hiện tại cự Ôn Thần nhìn ra, cái này kim cương quả thực liền có trứng cút như vậy đại.

Ôn Thần cả kinh không khép miệng được, đây là cái gì siêu năng lực a? Nếu là bộ dáng này kia hẳn không phải cả đời đều không cần sầu tiền sao?

Quách Phàm cười cười, hẳn đối Ôn Thần biểu tình thập phần vừa lòng. “Ta gần nhất đang không ngừng mà khôi phục thân thể của mình, mấy ngày nay ta cũng bắt đầu quen thuộc chính mình năng lực, ta phát hiện ta có thể cảm ứng được nguyên tử, hơn nữa có thể đơn giản mà khống chế chúng nó —— thế nào, cái này lý do hảo sao? Nếu ngươi thích ta có thể tặng cho ngươi một viên lớn hơn nữa kim cương.”

“Quách Phàm ngươi lại đây.” Ôn Thần không biết trong lòng nghĩ cái gì, “Làm ta gần gần mà nhìn một cái ngươi.”

Quách Phàm đã đi tới không rõ nguyên do. “Ai u.” Không nghĩ tới Ôn Thần đột nhiên vươn ma trảo dùng sức véo véo hẳn mặt. “Ngươi làm gì?”

“Nguyên lai ta không phải nằm mơ.” Ôn Thần lẩm bẩm tự nói, “Ta cư nhiên có một cái cùng đều mẫn tuấn giống nhau soái bạn trai, hẳn còn có được x chiến cánh trung phượng hoàng nữ giống nhau siêu năng lực. Chính là, nếu này hết thảy đều là thật sự……”

Nếu này hết thảy đều là thật sự, như vậy lợi hại như vậy Quách Phàm vì cái gì sẽ thân bị trọng thương, mất đi ký ức? Kia đối thủ của hắn, hoặc là thù địch nhất định sẽ càng thêm lợi hại đi! Ôn Thần chỉ là một cái bình thường nữ nhân, hẳn làm sao có thể giúp được Quách Phàm đâu? Nàng tình nguyện tin tưởng Quách Phàm chỉ là một cái kẻ lừa đảo.

“Ngươi gạt ta đúng không?” Ôn Thần tận lực khống chế được chính mình nước mắt không xong xuống dưới, “Trên thế giới này sao có thể tồn tại ngoại tinh nhân, ngươi sao có thể có được siêu năng lực, ngươi là ảo thuật gia sao đúng hay không?”

Quách Phàm nhìn bọc nước mắt Ôn Thần nói không ra lời.

“Ta liền nói, trên thế giới này như thế nào sẽ có như vậy hoàn mỹ người. Quách Phàm, ngươi hiện tại cùng ta nói thật, ngươi là một cái ảo thuật gia đúng hay không? Chỉ cần ngươi nói thật, ta liền tha thứ ngươi. Ngươi nói cho ta ngươi chỉ là một cái bình thường người, ta liền sẽ không so đo ngươi phía trước gạt ta sự, ta sẽ một lần nữa cùng ngươi ở bên nhau!”

Quách Phàm nhìn Ôn Thần rốt cuộc ức chế không được nước mắt, hắn cảm thấy hảo tâm đau, hắn biết Ôn Thần đang lo lắng cái gì, nhưng hắn cũng biết đây là sự thật hẳn không thể nói chuyện.

“Thực xin lỗi.” Quách Phàm thanh âm có chút khàn khàn, “Ta sẽ bảo hộ ngươi cả đời!”

Nói xong Quách Phàm nhìn chăm chú Ôn Thần ướt át hai mắt, ngẩng đầu, nhẹ nhàng hôn lên đi.

Này một cái hôn, Quách Phàm cảm thấy vô cùng khắc sâu, hắn có thể nghe được Ôn Thần nức nở thanh âm, cũng có thể cảm giác được nàng trong lỗ mũi thở ra khí thể nhẹ vỗ về hẳn khuôn mặt, hẳn thậm chí cảm giác được Ôn Thần nước mắt làm ướt hẳn mặt……

“Ca.” Huyền phù ở không trung di động nhớ kỹ một màn này.

Ôn Thần cứ như vậy huyền phù ở không trung, tuy rằng hắn hy vọng phù định này hết thảy, nhưng vẫn là trầm mê ở Quách Phàm hôn trung không thể tự thoát ra được.

“Từ từ.” Qua đã lâu Ôn Thần mới hồi phục tinh thần lại, mừng rỡ như điên. “Ngươi không phải không thể cùng ta hôn môi sao? Như thế nào đột nhiên hảo!”

“Đúng rồi, đột nhiên hảo.” Quách Phàm cười cười, mấy ngày này thân thể hắn có điều khôi phục, hắn cảm giác chính mình có thể khống chế chính mình trái tim nhảy lên tần suất.

Hồi lâu, hai người chưa đã thêm tách ra. Quách Phàm nghĩ nghĩ, vẫn là trước mở miệng đánh vỡ yên lặng, “Chúng ta ngày mai đi chỗ nào du lịch đâu?”

“Ta tùy tiện, ngươi muốn đi chỗ nào liền đi chỗ nào đi.”

“Ta? Ta cũng không biết.” Quách Phàm đột nhiên nghĩ tới một cái ý kiến hay, đem thế giới bản đồ đem ra treo ở trên tường, theo sau nhảy ra trong phòng phi tiêu, đưa cho Ôn Thần. “Tới, nhắm mắt lại. Bắn tới nơi nào chúng ta liền đi nơi nào lữ hành.”

Cái này sáng ý không tồi, Ôn Thần nghĩ nghĩ. “Chính là ngươi có niệm lực, đến lúc đó phi tiêu bắn tới cái nào địa phương không phải là ngươi định đoạt?”

“Đồ ngốc.” Quách Phàm cười cười, “Ta muốn đi nơi nào còn dùng đến vòng vo sao?”

Ôn Thần ngược ngừng mà đuổi đuổi đầu lưỡi, sau đó cầm phi tiêu bắn về phía thế giới bản đồ.

“Nơi nào?”

“Paris.” Quách Phàm vuron tay, “Lấy tới.”

“Cái gì?”

“Thẻ ngân hàng nha!” Quách Phàm giải thích nói, “Có tiền dễ làm chuyện này, nhiều lấy điểm tiền, chúng ta mới có thể nhanh nhất bắt được thị thực, còn có mua vé máy bay tiền.”

Ôn Thần tức khắc cảm thấy lằng mạn không khí cũng chưa, cái này Quách Phàm quả thực chính là ăn com mềm!

Ngày hôm sau, sân bay đã sớm đứng đầy một số lớn đưa cơ fan. Thật nhiều nữ sinh giờ thẻ bài, mặt trên viết “Chúc Ôn Thần hạnh phúc”.

Đây là một cái đi đầu nữ sinh hô lớn, “Thần Thần ta yêu ngươi!” Sở hữu fan càng là điên cuồng, lập tức đi theo hô to, quả thực là kêu đến tê tâm liệt phế.

“Thật là đồ sộ đầu.” Quách Phàm nhìn không được cảm thán nói, “May mắn chúng ta tuyến chính là xuất ngoại du lịch, nếu không ở quốc nội chẳng phải là bị fan vây đồ.”

Nghe được Quách Phàm loại này biến tướng khích lệ, Ôn Thần trong lòng mỹ tư tư, nàng nhân sinh lần đầu tiên cảm thấy nguyên lai bị fan vây đồ cũng là một loại vui sướng.

Thật vất vả đăng ký, nhìn không tới này đó nhiệt tình fan, Ôn Thần ngược lại có một chút mất mát.

“Ôn tiểu thư ngươi hảo.” Đây là một vị tiếp viên hàng không đi lên tới nói, “Hoan nghênh cười mã chuyến bay, xin hỏi ngươi có cái gì nhu cầu sao?”

Quách Phàm xem đến đầu hết chỗ nói rồi, như vậy chủ động tới gần chẳng, vừa thấy chính là fan, quả nhiên vị kia tiếp viên hàng không muốn ký tên lúc sau liền vui vẻ rời đi. Nhìn nhìn biểu, ly tới Paris còn có 6 tiếng đồng hồ, Quách Phàm đột phát kỳ tưởng, tính toán cấp Ôn Thần một kinh hỉ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Quốc tế tội phạm Hoàng Minh Lương

Quách Phàm nhìn nhìn phi cơ ngoại không trung, dùng niệm lực bao bọc lấy trên bầu trời mây trắng chậm rãi viết ra “Ôn Thần” hai chữ, ngấm lại còn khuyết điểm cái gì, sau đó liền ở hai chữ bên ngoài vẽ một cái thật lớn đào tâm.

“Tiểu thần.” Quách Phàm đánh thức Ôn Thần, “Ngươi xem phi cơ bên ngoài là cái gì?”

Ôn Thần mở ra cơ cửa sổ, nhìn về phía bên ngoài. “A!” Ôn Thần không cảm kinh ngạc mà che miệng lại. Cái này Quách Phàm luôn là có thể cho nàng ngoài ý muốn kinh hỉ.

“Mụ mụ mụ mụ! Ngươi xem bên ngoài có một cái đào tâm.” Một cái đáng yêu tiểu nữ hài vui vẻ chỉ vào ngoài cửa sổ.

“Bảo bối ngươi đang xem cái gì?” Mẫu thân của nàng đi theo nhìn về phía ngoài cửa sổ, giật mình đến quả thực nói không ra lời. “Chạy nhanh chiếu xuống dưới, này quả thực là kỳ quan đầu! Một cái đào trong lòng mặt viết Ôn Thần hai chữ, ta nhất định phải tuyên bố đến trên mạng, đến lúc đó ta tỉ lệ click sẽ tạch tạch tạch dâng lên!”

“Tiểu thư ngài hảo, phi cơ thượng xin đừng sử dụng di động.” Đây là một vị tiếp viên hàng không đã đi tới, mỉm cười mà nhắc nhở nói.

“Này thật là đặc thù tình huống! Ngươi xem bên ngoài, không chiếu xuống dưới sẽ chung thân tiếc nuối.” Tiểu nữ hài mẫu thân khát cầu nói.

Tiếp viên hàng không nhìn nhìn bên ngoài cũng phải thường giật mình, “Ngài chờ một lát, tuy rằng di động không thể dùng, nhưng là ta mang theo cameras. Ta lập tức đi lấy cameras.”

Trong lúc nhất thời phi cơ thượng hành khách tựa hồ cũng đều chú ý tới ngoài cửa sổ kỳ quan, toàn bộ phi cơ người trên nhóm nào nhiệt không ngừng, không ngừng mà thảo luận bên ngoài kia đó là thần kỳ đám mây.

“Các vị thân ái hành khách thỉnh chú ý, phi cơ thượng thỉnh chú ý an toàn, xin đừng tùy ý đi lại.”

Cuối cùng thừa vụ trưởng không nghĩ tới một đóa kỳ quái vân cư nhiên khiến cho như thế đại hỗn loạn, thật nhiều tá hành khách đều ra tới chạy đến hữu bài đi xem đám mây đi, như vậy đi xuống phi cơ dễ dàng tả hữu thất hành, tạo thành nguy hiểm, chỉ có thể nhắc nhở hành khách.

“A, đều tại ngươi.” Ôn Thần chạy nhanh mang lên kính râm, cũng may mắt bọn họ ngồi ở khoang hạng nhất, “Nếu là bọn họ biết ta đang ở cái này phi cơ thượng, kia không phải nháo phiến thiên?”

“sorry.” Quách Phàm bắt đầu dĩ nói, trong lòng yên lặng mà bỏ thượng một câu “Bất quá ta xem ngươi cũng rất hưởng thụ.”

Cabin nội sôi trào lên, bất quá khoang điều khiển người lại quá đến cũng không tốt.

Phi cơ phi công đột nhiên thu được quốc nội phát ra thông tri, nói phi cơ thượng có một người quốc tế tội phạm chính mang theo quốc gia cơ mật tư liệu xuất cảnh, quốc gia bộ môn cũng là vừa mới mới tra tìm đến tên này tội phạm cụ thể tin tức cùng đào tẩu lộ tuyến.

(chú: Hiện tại một ít quốc tế đường hàng không phi cơ là có thể network, cho nên thỉnh không cần để ý vì cái gì bọn họ có thể ở thật xa thu được tin tức vấn đề.)

“Làm sao vậy? Cơ trưởng.”

“Chúng ta đến lập tức quay đầu phản hồi quốc nội.”

Phi cơ cơ trưởng nhìn quốc nội truyền quay lại tới tin tức:

Quốc tế gián điệp Hoàng Minh Lương, nam, thân cao 185, tóc ngắn, trung đẳng dáng người, tả cái trán có một đạo vết sẹo. (vừa thấy liền không giống một cái trạch nam)

“Cái này Hoàng Minh Lương là quốc tế kẻ tái phạm, thường xuyên trộm đạo các quốc gia cơ mật tiến hành buôn bán, thập phần giáo hoạt, chúng ta không thể rút dây động rừng.”

Sân bay nhanh chóng quyết định, lập tức hướng các hành khách tuyên bố tin tức, “Tôn kính các vị hành khách, thực bất hạnh nói cho đại gia, hôm nay chúng ta phi cơ xuất hiện một chút nhỏ nhỏ trục trặc, yêu cầu phản hồi quốc nội tiến hành sửa chữa, trong lúc tạo thành không tiện, chúng ta cảm giác sâu sắc xin lỗi. Thỉnh đại gia kiên nhẫn chờ đợi, chúng ta sẽ ở mặt đất sân bay an bài tương ứng thực túc.”

Cabin nội tức khắc nổ tung nổi, rất nhiều hành khách oán giận chính mình có hành trình bị chậm trễ, càng nhiều tỏ vẻ lý giải, rốt cuộc ai đều không muốn lấy chính mình sinh mệnh nói giỡn.

“Ai, xem ra hôm nay đến không được Paris.” Ôn Thần cảm thấy thập phần mất hứng, vì thế kéo lên mắt tráo tiếp tục nghỉ ngơi.

Quách Phàm ở bên cạnh thỉnh linh đột nhiên toát ra một câu, “Ta không ngại đi nơi nào chơi, có ngươi địa phương đều là thiên đường.” Nhìn đến bên cạnh không ai, vói qua lại là một đồn cuồng hôn.

Lúc này quốc tế tội phạm Hoàng Minh Lương đang ngồi ở khoang phổ thông, hắn nghe được thừa vụ trưởng nói những lời này lúc sau lập tức cảm thấy không thích hợp. Hắn cũng coi như là lão chim sẻ, ở quốc tế tin tức ăn trộm thượng thập phần thành thạo, cũng không thất thủ, đối với nguy cơ cũng thập phần miễn cảm. Hắn từ vừa rồi cơ trưởng ngữ khí hoảng loạn trung bắt giữ tới rồi sự tình không thích hợp. Hắn lập tức đứng dậy, gỡ xuống chính mình hành lý.

Hành lý bên trong có một cái cái hộp nhỏ, hộp bên trong thả một cái súng lục, đây là bọn họ tổ chức chuyên môn nghiên cứu hộp, cho dù bị máy móc rà quét cũng nhìn không tới hộp bên trong phóng đồ vật.

“Liền tiên sinh hiện tại phi cơ xóc này, thỉnh không cần gỡ xuống hành lý.” Lúc này một vị tiếp viên hàng không vừa lúc trải qua, hảo tâm nhắc nhở nói, bất quá đương hắn nhìn đến chuyên qua tới Hoàng Minh Lương khi, lơ đãng gian lộ ra sợ hãi biểu tình.

Nhìn đến tiếp viên hàng không biểu tình, Hoàng Minh Lương càng xác định chính mình hành trình bị tiết lộ. Ngay sau đó hắn không chút hoang mang lấy đi ra ngoài Lý, mở ra hộp, còn một bên huyết sáo, không chút hoang mang mà lấy ra hộp trung súng lục, để ở tiếp viên hàng không trên trán. “Mang ta đi thấy các ngươi cơ trưởng.”

Cabin nội tức khắc một mảnh an tĩnh, không có người sẽ nghĩ đến ngày thường chỉ có ở trong TV mặt mới có thể phát sinh sự tình hôm nay cư nhiên rõ ràng chính xác phát sinh ở hiện thực bên trong.

“Vừa mới mặt sau còn thực âm ỉ, hiện tại như thế nào đột nhiên liền an tĩnh lại?” Quách Phàm cũng thực nghi hoặc, đột nhiên liền nhìn đến từ khoang phổ thông đi hướng tiến đến tiếp viên hàng không cùng Hoàng Minh Lương, cũng ý thức được đây là cướp máy bay.

“Đừng cử động.” Ôn Thần gắt gao mà cầm Quách Phàm tay, “Không cần đi chày lần này nước đục, hắn có thượng (súng)!” Quách Phàm vốn dĩ trung nhị thiếu niên anh hùng khí khái bùng nổ, đột nhiên nhìn đến Hoàng Minh Lương cầm trên tay một khẩu súng, tức khắc cũng héo xuống dưới.

Không thể không nói, mất trí nhớ Quách Phàm tính tình đại biến, tâm trí tựa hồ trở nên chỉ có thiếu niên thời kỳ, mặc dù là có được cường đại năng lực, nhưng hần tâm trí vẫn cứ khó có thể khống chế. Không chỉ có khủng cao, lại còn có sợ thương (súng).

Xen vào thương (súng) uy hiếp, dọc theo đường đi không có người dám ngăn trở, Hoàng Minh Lương liền mang theo tiếp viên hàng không tiến vào khoang điều khiển.

“Ai là sân bay mất lằng?” Hoàng Minh Lương đi vào khoang điều khiển, nhìn đến mất lằng giờ lên tay, “Người thực thông minh, đáng tiếc này đó đều là tiểu thông minh.”

Thất mất lằng phúc, Hoàng Minh Lương mới biết được có quốc gia đã biết hần tin tức, đang ở truy nã hần.

“Thình người bình tĩnh một chút.” Mất lằng biết giấu diếm nữa đã là vô dụng, “Tiên sinh chúng ta có thể cam đoan làm người an toàn rồi đi, nhưng là thình nhất định không cần thương tổn cơ thương hành khách!”

“Tốt, này liền muốn xem các người biểu hiện.” Hoàng Minh Lương không nghĩ tới cơ trường cư nhiên như vậy trầm ổn, “Hiện tại cũng không cần bay đi Paris, liền ở gần nhất địa phương tìm cái sân bay dừng lại.”

“Thực xin lỗi! Gần nhất vùng này đều không có sân bay, muốn dừng lại cần thiết phản hồi quốc nội hoặc là trực tiếp tới Paris, bởi vì chúng ta chuyển bay cùng mặt khác quốc gia sân bay cũng không có liên hệ, đến lúc đó chợt rút xuống sẽ khiến cho sân bay hỗn loạn!” Mất có thể nói cũng là lời nói thật, đến lúc đó chợt rút xuống cùng mặt khác phi cơ chạm vào nhau làm sao bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Anh hùng niết bàn

Vừa rồi, kết vậy trái tim hiện tại lại bị xuyên thủng, Quách Phàm cảm giác thật sự không dễ chịu, tuy rằng hần có siêu nhân thân thể, nhưng này cũng không ý nghĩa hần liền cảm thụ không đến đau. Hần quả thực là đau phiền.

Hoàng Minh Lương rút cuộc hoãn khẩu khí, hần không nghĩ tới thiếu chút nữa liền chết ở người này trong tay, nhìn đến Quách Phàm nằm trên mặt đất sinh tử không biết, biết người này đã không có uy hiếp. Hần nhìn cửa khoang đã bị vừa rồi người kia nổ súng mở ra, vì thế tính toán trực tiếp nhảy dù.

Hoàng Minh Lương đang định nhảy dù, đột nhiên cảm thấy vẫn là khí bất quá, hần lại lập tức vọt trở về đối với Quách Phàm một trận mãnh đánh, tựa như vừa rồi Quách Phàm đánh hần như vậy.

“Lão tử muốn đánh người liền đánh người, còn dám đánh trả. Lão tử hôm nay liền đem người sinh sôi đánh chết.”

Các hành khách nhìn đến như vậy huyết tính trường hợp, mặc dù có nghĩ thâm đi lên hỗ trợ, chính là ai cũng không có dám bước ra kia một bước.

Lúc này Ôn Thần đã nhảy ra bao bao tiểu đao, lặng lẽ đi tới Hoàng Minh Lương phía sau, đối với cổ hần một đao cắm đi xuống.

“A!” Hoàng Minh Lương đột nhiên tâm sinh sợ cảm, cuối cùng thời khắc trốn rồi qua đi, nhìn trên cổ vết máu, tức khắc lại kinh lại nổ. “Tiện nhân!”

Hoàng Minh Lương lập tức bắt lấy Ôn Thần tay dùng sức một phiết, liền đem Ôn Thần tay phiết chặt đứt. Ôn Thần đã không kịp cảm giác đau đớn, nằng nhanh chóng quyết định, lập tức leo lên Hoàng Minh Lương thân thể một ngum cắn cổ hần.

“A!” Không nghĩ tới nữ nhân này như vậy dã man, Hoàng Minh Lương lập tức bắt lấy Ôn Thần đầu tóc, dùng sức một xả, đem nằng xả xuống dưới, ngay sau đó hướng bên cạnh va chạm, Ôn Thần bị đâm hôn mê bất tỉnh.

“Không nghĩ tới người chính là cái kia đại minh tinh đâu!” Hoàng Minh Lương trò đùa dai bùng nổ, nghĩ đến: Người ở điện ảnh bên trong còn sẽ nhảy dù, không biết ở trong đời sống hiện thực không cần nhảy dù nhảy xuống đi sẽ thế nào đâu?

Nhìn mở ra cửa khoang, Hoàng Minh Lương bắt lấy Ôn Thần, một tay đem nằng ném đi xuống.

“Không!” Quách Phàm vừa mới hoãn quá khí tới, liền lập tức thấy được một màn này. “Ta muốn giết người!”

Hoàng Minh Lương nhìn Quách Phàm ánh mắt, thậm chí cảm thấy thập phần sợ hãi. “Sao có thể!” Hần an ủi chính mình, hần chính là đã làm sát thủ

người, cái dạng gì ánh mắt không có xem qua? Hấn cường chế trấn định.

“Tái kiến tiểu bằng hữu!” Hoàng Minh Lương ăn mặc nhảy dù từ phi cơ thượng nhảy xuống, “Muốn tìm người bạn gái liền cùng nhau xuống dưới đi!!”

Quách Phàm lập tức vọt đi lên, nhìn đến Hoàng Minh Lương từ hấn trong tầm mắt, dần dần biến thành một cái tiểu hắc điểm, hấn khóc.

Quách Phàm khủng cao! Mắt trí nhớ sau hấn, liền tàu lượn siêu tốc cũng không dám ngồi lần thứ hai, nhìn trời cao hấn liền có một loại khó có thể chiến thắng sợ hãi, kỳ thật đây cũng là hấn đã từng vì cái gì học phi hành chuyên nghiệp nguyên nhân.

Hiện giờ hấn đều hận chính mình quá mức yếu đuối, không chỉ có không có bảo vệ tốt chính mình bạn gái, còn làm nằng vì chính mình thiệp hiểm, cuối cùng sinh tử không biết. Mặc dù hấn biết chính mình có được niệm lực, chính là vẫn cứ không dám bay về phía trời cao, chính là bởi vì hấn sợ hãi cao, sợ hãi không trung.

“Tiểu huynh đệ, người lý trí một chút.” Thời cơ này mọc đầy lăng đờ hấn bị thương cánh tay trái gian nan đã đi tới. “Người đã thực dũng cảm, nhất định phải quý trọng chính mình sinh mệnh, nếu không người bạn gái trên trời có linh thiêng cũng sẽ không vui vẻ.”

“Cái gì trên trời có linh thiêng? Nàng sẽ không chết, ta cứu được nàng!” Mẫn lãng nói thật sâu đâm đến Quách Phàm trong lòng, đã không có thời gian để lại cho hấn sợ hãi, lại vẫn một phen, Ôn Thần sinh mệnh đều sẽ tạo thành khó có thể vẫn hồi kết quả.

“Người nhất định phải ——” mẫn lãng lời nói mới nói được một nửa, liền rút cuộc nói không được, bởi vì hấn nhìn đến Quách Phàm trực tiếp liền từ phi cơ thượng nhảy xuống đi.

Không trung Hoàng Minh Lương chỉ chốc lát sau liền tạo ra dù để nhảy, lúc này đây, hấn hữu kinh vô hiểm, thiếu chút nữa đã bị cái kia xa lạ nam tử cấp giết chết, may mắn hấn cầu sinh dục vọng mãnh liệt, nghe đến đó, hấn không khỏi trong lòng may mắn.

Lúc này hấn đột nhiên nhìn đến bên phải có một cái thứ gì bay nhanh mà hạ xuống, “Là vừa mới người kia!” Hoàng Minh Lương quả thực không thể tin được hai mắt của mình, không nghĩ tới thật sự có người nguyện ý vì ái tử tình, Hoàng Minh Lương không cầm giờ ngón tay cái lên, “Ngưu bức!”

Quách Phàm ở trên bầu trời không ngừng mà dùng niệm lực gia tốc làm chính mình đi xuống hàng, hấn cũng dần dần nhớ lại những cái đó phong ấn đã lâu chuyện cũ. Đã từng hấn, đối không trung có vô hạn hướng tới, nhưng là hấn lại có bệnh sợ độ cao, cuối cùng mặc dù hấn báo hàng thiên đại học, lấy phi thường ưu dị thành tích được đến mọi người tán thành, chính là hấn vẫn cứ không thể phó chú thực tiễn, cuối cùng hấn mới lựa chọn đi động đất cục đi làm.

Trước kia Ôn Thần hỏi hấn thời điểm hấn không có nói thật. Hấn không thích đối bất luận kẻ nào đào tìm đào phôi, hiện giờ có một người nguyện ý vì hấn hy sinh sinh mệnh, hấn cảm giác chính mình hết thấy đều nghĩ tới.

“Ta nhớ ra rồi!” Quách Phàm tựa hồ một sớm ngộ đạo, “Tiểu thủ, lặn thần, Đoàn Dự, là lướt tự nhiên tâm pháp, còn có —— Ôn Thần.”

“Ta là ——”

“Quách Phàm!!!”

Quách Phàm rút cuộc nhớ lại tới, đúng vậy, hấn rút cuộc nghĩ tới.

Quách Phàm lập tức xuống phía dưới gia tốc, “Phanh” một tiếng, trên bầu trời lưu lại một thật lớn âm bạo.....

Trên bầu trời Ôn Thần thẳng tắp rơi xuống đã gần nửa phút, không trung cuồng phong không ngừng, rút cuộc đem nàng quát tỉnh.

Ôn Thần chậm rãi mở mắt, mặc danh hấn đột nhiên nhớ tới trước kia hoàng tiểu nói rõ quá một câu: “Người nhất định sẽ chết ở nam nhân trong tay!”, Không nghĩ tới hôm nay thật sự ứng nghiệm, “Chết niệm lực quạ đen hoàng tiểu mình!” Ôn Thần còn ở oán giận.

Lúc này nàng đột nhiên nghe được trên bầu trời một trận khí bạo, hấn nhìn đến Quách Phàm hướng nàng vọt xuống dưới. “Không nghĩ tới ta như vậy ái người, Quách Phàm.”

Ôn Thần cho rằng xuất hiện ảo giác, “Ta trước khi chết ảo tưởng người đều là người, tái kiến.” Nói Ôn Thần vươn tay tới, vuốt kia trương làm nàng vô cùng trầm luân khuôn mặt.

“Ôn Thần, thực xin lỗi ta đã tới chậm” Quách Phàm dùng sức ôm nàng.

“Không phải ảo giác?” Ôn Thần sờ sờ này khuôn mặt như thế nào như vậy thật sự đâu, một chút cũng không giống hư ảo. “Ai da uy, tay của ta.”

Quách Phàm lúc này mới chú ý tới Ôn Thần tay bị phết chặt đứt, vội vàng xin lỗi, sau đó dùng là lướt chân khí chữa trị Ôn Thần thân thể.

“Àn ~” Ôn Thần là lần thứ hai cảm thụ loại này kỳ diệu chân khí.

Thật sự có như vậy sáng sao? Quách Phàm âm thầm phun tào, thượng một lần cứ như vậy làm hấn khởi sinh lý phản ứng.

“Tiểu thần, ta nhớ ra rồi.” Quách Phàm trước tiên cùng nàng chia sẻ tin tức này.

“Ngươi nghĩ tới?”

“Đối, ta quá khứ, ta thân phận, ta năng lực, ta tất cả đều nghĩ tới!”

“Phải không?” Ôn Thần cũng thiết tình thế hân cao hứng, “Về sau ngươi ngàn vạn không cần làm như vậy nguy hiểm sự hạo sao?”

“Những lời này hẳn là ta nói mới đúng.” Quách Phàm nhớ tới vẫn là nghĩ lại mà sợ. “Ta có siêu nhân thân thể, người kia là giết không được ta. Ngươi không giống nhau, ngươi như thế nào có thể lấy chính mình sinh mệnh nói giỡn đâu?”

Liên ở Quách Phàm cùng Ôn Thần tình chàng ý thiếp là lúc, trên bầu trời phi cơ lại gặp phải một khác phiên khôn cảnh.

“Cơ trưởng, làm sao bây giờ?” Một vị tiếp viên hàng không hỏi.

“Phi cơ hiện tại mất khống chế, ta thật sự là không có cách nào. Hiện tại chúng ta duy nhất có thể làm chính là làm tất cả mọi người mặc vào áo cứu sinh, ta hiện tại tận lực đem phi cơ hướng trên biển ngừng!” Mãn lãng không thể nề hà.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Thần lâm

“Tiểu thần, ta nhớ ra rồi.” Quách Phàm trước tiên cùng nàng chia sẻ tin tức này.

“Ngươi nghĩ tới?”

“Đối, ta quá khứ, ta thân phận, ta năng lực, ta tất cả đều nghĩ tới!”

“Phải không?” Ôn Thần cũng thiết tình thế hân cao hứng, “Về sau ngươi ngàn vạn không cần làm như vậy nguy hiểm sự hạo sao?”

“Những lời này hẳn là ta nói mới đúng.” Quách Phàm nhớ tới vẫn là nghĩ lại mà sợ. “Ta có siêu nhân thân thể, người kia là giết không được ta. Ngươi không giống nhau, ngươi như thế nào có thể lấy chính mình sinh mệnh nói giỡn đâu?”

Vừa nghe đến Quách Phàm nói như vậy, Ôn Thần tức khắc liền không vui: “Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ khen ta đâu, ta liều mạng mạng già cùng kẻ bất cóc vật lộn, ngươi bất an an ủi ta cũng liền thôi, ngươi cư nhiên còn phê bình ta!”

Quách Phàm tức khắc vô ngữ, Ôn Thần cơ chế cùng quyết đoán đích xác ra ngoài hẳn dự kiến, chính là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, hẳn như thế nào nhẫn tâm làm nàng tham gia nguy hiểm bên trong đâu!

“Quách Phàm” Ôn Thần đã nghĩ kỹ rồi, hôm nay sự càng thêm kiên cường nàng muốn biến cường quyết tâm. “Ta về sau là muốn cùng ngươi cộng đồng tiến thoái, ta sẽ không làm kéo ngươi chân sau, càng sẽ không làm ngươi chướng ngại vật, ta cũng rất lợi hại, trước kia ta đóng phim thời điểm cũng quảng ngã đoạn quá xương sườn, mấy tháng thì tốt rồi.”

Ôn Thần nói, nàng nhìn đến Quách Phàm trong mắt hiện lên một tia đau lòng. “Ta biết đối thủ của ngươi rất lợi hại, ngươi nhất định phải giúp ta tiến bộ hạo sao?”

Quách Phàm cười, hẳn nhớ tới đã từng Mai Trường Tô hỏi qua hẳn nói.

Khi đó hẳn thập phần do dự, hẳn không biết Ôn Thần có phải hay không đáng giá nàng đi ái, không biết cái này bề ngoài gần nắp nữ nhân nội tại, không biết cái này bị vạn người phùng vì mình tính nữ nhân có hay không năng lực bồi hẳn tham dự về sau hành trình. Hẳn thậm chí không có hoàn toàn đối nữ nhân này mở rộng cửa lòng, hiện giờ hẳn rốt cuộc đã nhìn ra.

“Ngươi đáng giá ta đi ái!” Quách Phàm cười, không phải hẳn mất trí nhớ lúc sau tươi cười, mà là hẳn khôi phục ký ức lúc sau phát ra từ nội tâm cười.

“A?” Ôn Thần có chút ngốc, cái gì kêu ngươi đáng giá ta đi ái? “Xú không biết xấu hổ!”

Ôn Thần vừa mới dứt lời, tức khắc cảm giác miệng mình đã bị ngăn chặn.

Nếu không tính thượng mất trí nhớ sau thời gian, đây là Quách Phàm nụ hôn đầu tiên, là lần đầu tiên trải qua suy nghĩ cận kề sau lựa chọn kết quả.

Nói lên nụ hôn đầu tiên, Quách Phàm lại tao bao. Đúng rồi, đây là chính mình nụ hôn đầu tiên, như thế nào có thể như vậy bình đạm liền kết thúc đâu!

Quách Phàm lý giải câu thông Thiên Đạo, đem chính mình tâm cảnh dung nhập Thiên Đạo bên trong, Thiên Đạo tựa hồ có thể cảm nhận được Quách Phàm hưng phấn cùng hạnh phúc, lập tức khiến cho cảm ứng.

Trên bầu trời rất xa bay tới lượn lờ thanh âm, phi thường bằng phẳng tựa hồ có thấm vào ruột gan chi hiệu, không trung mây đen cũng tan, ánh mặt trời chiếu xuống dưới cũng viết ra từng đạo cầu vồng, không chỉ là mọi người, thậm chí liền trong biển con cá đều cảm giác được vui mừng, không ngừng có các loại cá nhảy ra mặt nước, vui mừng không thôi.

Quách Phàm cùng Ôn Thần hai người đáp ở trên mặt nước lười lười cái không ngừng, Ôn Thần đầu tiên bị ngoại giới động tĩnh bưng bít, “Này —— đây là có chuyện gì?”

Quách Phàm phi thường tự hào, “Đây là đại địa vạn vật ở hoan nghênh bọn họ nữ thần!”

Quách Phàm nhìn Ôn Thần ngốc ngốc bộ dáng, “Xem ra ngươi vẫn là không biết ngươi nam nhân có như vậy vĩ đại.”

“A!” Ôn Thần phản ứng làm Quách Phàm hoàn toàn thất vọng.

“Cái gì kêu ‘a’!” Quách Phàm tức khắc sinh khí cười, “Ta ái thượng ngươi thật là ngươi đời trước cứu vớt hệ Ngân Hà!” Không thể không nói, Quách Phàm quá tự kỷ.

Nữ nhân này! Xem ra vẫn là muốn cho hắn chán động một chút mới được. Ngay sau đó Quách Phàm đôi tay bình quán, toàn lực đem tự thân dung nhập Thiên Đạo bên trong.

“Lấy tên của ta, đại xá thiên hạ!” Quách Phàm nhẹ nhàng niệm ra, Thiên Đạo đón sinh cảm ứng.

Hiện giờ Quách Phàm có thể câu thông bốn thành Thiên Đạo, năng lực của hắn tuy rằng còn không thể có thể ảnh hưởng đến toàn bộ thế giới, nhưng là cũng có thể miễn cưỡng ảnh hưởng đến ngàn dặm ở ngoài hết thảy.

Miệng vàng lời ngọc vừa ra, lấy Quách Phàm vì bán kính lập tức lòi ra một cái trong suốt vàng sáng, vàng sáng càng đổi càng lớn, dần dần thời điểm bốn phía khuếch tán mà khai, thẳng đến phúc cập hơn phân nửa cái Thái Bình Dương cùng toàn bộ Trung Quốc.

Trong lúc nhất thời toàn bộ trong phạm vi mọi người tức khắc cảm giác thân thanh khí sáng, có chút đang ở cãi nhau hai vợ chồng tức khắc hết giận, sau đó nhìn nhau cười. Tắc nghẽn giao thông giao lộ vốn dĩ có rất nhiều người không kiên nhẫn mà bóp còi, chính là mọi người đột nhiên tĩnh hạ tâm tới kiên nhẫn chờ đợi, danh kỳ diệu liền cảm thấy tâm tình thực hảo. Bắc Kinh mọi người cảm giác biến hóa lớn nhất, bọn họ như thế nhất trí mà nhìn về phía không trung, đột nhiên phát hiện bầu trời sương mù tự nhiên dần dần bắt đầu tiêu tán...

Ôn Thần sừng sốt sừng sốt, đột nhiên một cái tát đánh vào Quách Phàm trên mặt.

“Ngươi làm gì?” Quách Phàm trừng lớn đôi mắt, vô tội vuốt chính mình mặt, nữ nhân này như thế nào không ấn lễ thường ra bài đâu!

“Ta không phải đang nằm mơ ư!” Ôn Thần lại nhéo nhéo Quách Phàm mặt.

Quách Phàm quả thực bị nàng tức chết rồi, Ôn Thần như thế nào sẽ trở nên như vậy đau bức, chẳng lẽ là cùng mất trí nhớ chính hắn ngốc lâu rồi cũng bị lây bệnh?

“Muốn niết liền niết chính mình mặt hảo sao?” Quách Phàm dùng sức nhéo nhéo Ôn Thần mặt.

“Ai da, đau quá!” Ôn Thần vuốt chính mình đỏ rực mặt, “Ngươi như thế nào xuống tay như vậy trọng! Từ từ, ta không phải đang nằm mơ! Ta bạn trai không phải ngoại tình nhân, mà là thần tiên!”

Ôn Thần một người lại tự hải.

Quách Phàm liền ở bên cạnh, vô ngữ nhìn nàng một người làm các loại biểu tình tú, cảm giác chính mình đều thật nhiều dư...

Qua đã lâu, Ôn Thần mới cảm giác được này xấu hổ không khí.

“Thần tiên bạn trai, ngươi thật là thần tiên sao?”

“Ta không phải thần tiên.” Quách Phàm đứng sự thật trả lời, tuy rằng hắn cũng không biết thần tiên là hắn là như thế nào định nghĩa, nhưng chính mình trước mắt trạng thái hắn là còn không phải tiên nhân, nhìn Ôn Thần thất vọng ánh mắt, hắn lại bỏ thêm một câu, “Thần tiên trước mao?”

Quách Phàm như thế nào có thể tính thần tiên, quả thực chính là thế giới này thần hảo sao?

Trên trời dưới đất, duy ngô độc tôn!

“Ta không chế có bốn thành Thiên Đạo, trên thế giới này còn có cái gì khó được trụ ta?”

“Thiên Đạo? Là thứ gì?” Ôn Thần giống một cái tò mò bảo bảo giống nhau, nàng là lần đầu tiên nghe thấy thứ này. Nàng tuy rằng nghe nói qua thành ngữ trời đãi kẻ cần cù, nhưng lại không biết Thiên Đạo là thứ gì.

“Thiên Đạo chính là thế giới này ý chỉ!” Nói lên chính mình chuyên nghiệp, Quách Phàm thập phần tự hào, “Vạn sự vạn vật phát triển quy luật, lớn đến một quốc gia khí vận, tiểu đến mỗi người phúc đức, người có sinh lão bệnh tử, mặc có sự trao đổi chất, toàn vì Thiên Đạo. Địa cầu có địa cầu Thiên Đạo.”

Ôn Thần nghe được thập phần cẩn thận, nàng tựa hồ bắt được điểm cái gì: “Gaia ý thức!”

“Cái gì Gaia ý thức?”

Ôn Thần nhớ tới nàng đã từng ở đại học thời điểm trong lúc vô tình học tập hiểu biết đến một ít tri thức.

“Gaia giả thuyết là từ Anh quốc đại khí học giả James · Lạc phu Locker ở 20 thế kỷ 60 niên đại mặt đưa ra. Đơn giản mà nói, Gaia giả thuyết là chỉ ở sinh mệnh cùng hoàn cảnh hỗ trợ lẫn nhau dưới, có thể khiến cho địa cầu thích hợp sinh mệnh liên tục sinh tồn cùng phát triển. Mà Gaia, là thần thoại trung đại địa chỉ mẫu. Bởi vì tự nhiên có mấy cái thần kỳ chỗ: Nàng sẽ không ngừng chế tạo ổn định trạng thái, nàng sẽ đối phá hư trạng thái ổn định hành vi phản kích như bão cát, sa mạc hóa, cùng với những cái đó hoàn mỹ tự nhiên định luật. Bởi vậy, có người cho rằng địa cầu hoặc là vũ trụ có được một cái đại ý chỉ, đây là Gaia ý thức. Gaia ý thức đơn giản tới nói chính là địa cầu tồn tại một cái ý thức, mà cái này ý thức là từ trên địa cầu sở hữu sinh vật cộng đồng tạo thành.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Kẻ phạm tội hoá phân tử

“Người nói tựa hồ rất có đạo lý.” Quách Phàm không nghĩ tới Ôn Thần lại như thế bác học, “Thiên Đạo tựa hồ chính là một cái như vậy tồn tại.”

“Chính là Quách Phàm, hiện tại tựa hồ không phải nói cái này thời điểm.” Ôn Thần chỉ chỉ bầu trời phi cơ, “Phi cơ, giống như ra vấn đề. Người đi cứu cứu bọn họ đi!”

Ôn Thần đối Quách Phàm năng lực thập phần tự tin, hẳn tin tưởng Quách Phàm có được đối thiên đạo khống chế, nhất định có thể dễ như trở bàn tay mà hóa giải phi cơ vấn đề.

“Hào! Khiến cho ta đến mang người đi mở rộng tầm mắt.” Quách Phàm ôm Ôn Thần eo, phiêu nhiên hướng về phi cơ phương hướng bay đi.

Khoang điều khiển nội mẫn lăng tổ chức sở hữu thành viên tiến hành khẩn cấp thi thố, tiểu cảm người đi đem phó cơ trưởng đánh thức, hiện tại là nguy cấp thời khắc chúng ta một người chương một bên.

Tiểu cảm đối phó cơ trưởng bát một chậu nước, phó cơ trưởng lập tức thanh tỉnh lại đây, “Cơ trưởng người khoang lái, ta tới liên hệ mặt đất nhân viên công tác.”

Trải qua một phen sửa chữa, phó cục trưởng rốt cuộc liên hệ thượng mặt đất nhân viên công tác, “Uy uy uy ——”

Thông tin lại bỗng nhiên gián đoạn.

“Làm sao bây giờ?” Cảm giác này phi cơ càng ngày càng bất bình ổn, hướng tới nơi xa bay đi, mẫn lăng lòng nóng như lửa đốt, hiện tại liên hệ không thượng mặt đất, phi cơ thao tác lại bị súng lục đánh hỏng rồi. “Chẳng lẽ chúng ta chỉ có thể chờ chết sao?”

“Sân bay còn có cuối cùng một cái dù để nhảy, người đi xuống đi!” Lúc này phó cơ trưởng nói.

“Hỗn trưởng, hiện tại còn làm sao có thời giờ xuyên dù để nhảy?” Mẫn lăng không nghĩ tới hần cư nhiên ra loại này sự chủ ý.

Mất thấy phi cơ liền phải đâm hướng mặt đất, sở hữu nhân viên công tác cùng các hành khách đều đã từ bỏ cầu sinh dục vọng, các loại tê tâm liệt phế tru lên cùng khóc thút thít, nhân tính yếu ớt cùng đáng ghê tởm vào lúc này bày ra không bỏ sót.....

Mãn lãng nhìn càng ngày càng tiếp cận mặt đất phi cơ, trong lòng yên lặng đếm ngược: “Tam, nhị, ——”

Một còn không có số ra tới, toàn bộ phi cơ nội đột nhiên trở nên an tĩnh.

“Phi cơ như thế nào ngừng?” Tất cả mọi người toát ra như vậy một cái ý tưởng.

.....

Quách Phàm ôm ấp Ôn Thần đi vào sân bay phụ cận, nhìn đến sắp nhắm phía mặt đất phi cơ, một bộ đầu vào đáy bộ dáng: “Tiểu thần, người xem”

Ôn Thần nhìn về phía Quách Phàm.

“Là lướt chú ẩn.” Quách Phàm ngón tay một véo, lập tức ngưng tụ ra một cái màu hoàng kim tiểu hoàn.

Ở Lang Gia băng trung, hần toàn lực vận chuyển là lướt chú ẩn có thể phong ấn toàn bộ thành thị thiên địa nguyên khí, hiện giờ đối phó một chiếc phi cơ, hần thậm chí không cần vịnh xướng chú ngữ, như thế hạ bút thành văn.

“Đi.” Quách Phàm nhẹ nhàng bắn ra, là lướt chú ẩn lập tức hướng phương xa bay đi, đồng thời là lướt chú ẩn càng đối càng lớn, giống như Thái Thượng Lão Quân kia có thể thu vạn vật kim cương vòng, ở đọng tới phi cơ trong nháy mắt, lập tức đem phi cơ trồng lên trong đó.

.....

Mãn lãng nhìn đến lập tức sập đình phi cơ, “Chuyện gì xảy ra?” Hần lại lập tức nhìn phía ngoài cửa sổ, thấy được hần suốt đời khó quên chuyện này.

Toàn bộ phi cơ cách mặt đất chỉ có hơn mười mét khoảng cách, chính là phi cơ ngoại tầng mặc danh nhiều ra một cái thật lớn vòng sáng đem nó chặt chẽ khóa trụ.

Cái kia vòng sáng tựa như trong truyền thuyết pháp bảo giống nhau, tản ra kim sắc quang mang. Vòng sáng phân hai tầng, một tầng mặt trên viết vô số xem không hiểu tự phù, làm người đồn sinh thần bí cảm giác, một khác tầng giống như một vòng kim sắc xiềng xích chặt chẽ bó trụ phi cơ, mặc dù là ngàn tấn chi lực cũng lay động không được.

Hiện giờ Quách Phàm đối với Thiên Đạo ý lại cũng không phải như vậy cường, mặc dù không dựa Thiên Đạo, hần lực lượng cũng có thể đạt tới mấy ngàn tấn thậm chí thượng vạn tấn, dùng là lướt chú ẩn tới khống chế phi cơ đối hần tiêu hao quả thực là chín trâu mất sọi lông.

Bất quá lúc này có cái không hài hòa thanh âm, “Răng rắc.”

Không sai, người này chính là luôn theo dõi Ôn Thần paparazzi, Lý nghiêu.

Vốn dĩ bởi vì lần trước theo dõi rớt Ôn Thần chuyện này, hần bị công ty phê bình. Thật vất vả lần này thừa dịp ra tới thả lỏng một chút tâm tình, đang ở Hải Nam phơi phơi tắm nắng, ở hần xem ra, Ôn Thần đi du lịch sự không có gì hảo đưa tin. Không nghĩ tới hôm nay cư nhiên làm hần thấy được như vậy kỳ ảo một màn!

Lý nghiêu chạy nhanh cầm lấy tùy thân di động, nghĩ nghĩ lại tắt đi di động đèn flash. Đối với nơi xa Quách Phàm chính là một trận liên chụp, “Không nghĩ tới a, không nghĩ tới! Vốn tưởng rằng vô vô Ôn Thần, không nghĩ tới Quách Phàm mới là đại BOSS nha! Thuần thiên nhiên thần tiên, không Gia Đặc kỹ nga!”

Lý nghiêu liếm liếm miệng, tưởng tượng đến chính mình thu hoạch độc nhất vô nhị tình báo, phát hiện trên thế giới này không muốn người biết bí mật. Nói không chừng về sau liền sẽ thăng chức tăng lương, lên làm CEO, nghề nhá thú bạch phú mỹ, đi lên đỉnh cao nhân sinh, ngẫm lại còn có điểm tiêu kích động đầu!

Quách Phàm nhìn nhìn nơi xa paparazzi, mặc kệ hần đâu!

“Ôn Thần, hiện tại là báo thù cho người lúc.” Quách Phàm đột nhiên nhớ tới bầu trời còn có người chờ hần đi thu thập đầu.

Ôn Thần ngẩng đầu, nhìn bầu trời chậm rãi mà xuống dù dễ nhảy. Nàng cam chịu, sau đó nói câu “Ân, không cần quá huyết tinh”.

“Tốt.” Quách Phàm mỉm cười, ngay sau đó đối với không trung dù dễ nhảy dùng tay một hoa.

Hoàng Minh Lương hôm nay cũng cảm thấy chính mình gặp được việc lạ đặc biệt nhiều, bắt đầu là chính mình rõ ràng đánh chết người kia kết quả cư nhiên không có việc gì dường như cùng chính mình cuồng tẩu một đống, sau đó người kia cư nhiên bệnh tâm thần dường như nhảy cơ, này đó còn chưa đủ thần kỳ, hôm nay hần ở không trung cư nhiên nghe được toàn bộ không trung đều truyền đến mặc danh âm nhạc, thập phần thoải mái dễ nghe, sau đó thậm chí cảm giác chính mình miệng vết thương đều bắt đầu kết vảy. Đây là tình huống như thế nào? Chẳng lẽ thân thể của mình trở nên tốt như vậy!

Đang ở hần đắm chìm ở vui sướng trung khi, dù dễ nhảy đột nhiên chặt đứt.

“A ——” đáng thương Hoàng Minh Lương trực tiếp từ bầu trời tự do vật rơi. ....

Đang lúc hấn tuyệt vọng là lúc, nghĩ đến chính mình muốn chết rồi, đột nhiên cảm giác chính mình giống như đụng vào bóng thượng giống nhau, hấn chậm rãi mở mắt, không nghĩ tới chính mình cứ nhiên nằm ở một cái trong suốt thật lớn bàn tay mặt trên!

“Tiên nhân phúc tay.” Quách Phàm đã lâu vô dụng này nhất chiêu, hấn vuron tay, không trung lập tức ngưng kết ra một cái thật lớn là lút chường ắn, chậm rãi tiếp được cái này từ trên trời giáng xuống Hoàng Minh Lương.

“Thế nào? Quốc tể tội phạm.” Quách Phàm ôm Ôn Thần chậm rãi đi tới Hoàng Minh Lương trước mặt.

“Ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi ——” Hoàng Minh Lương đôi mắt trừng đến lão đại, nói mười mấy “Ngươi”, chính là ghen không ra một câu tới.

Chỉ thấy Quách Phàm sân vắng tán bộ ôm Ôn Thần, từng bước một hướng hấn đi tới, mỗi đi một bước lòng bàn chân sinh liên, trên mặt nước liền khai ra một đóa kim sắc hoa sen, tựa như thần tiên hạ phàm.

Hoàng Minh Lương như thế nào cũng không nghĩ tới, vừa rồi bị chính mình đánh đến thảm như vậy người cứ nhiên có như vậy bản lĩnh!

“Ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi ——” Hoàng Minh Lương vẫn cứ nói không nên lời một câu tới.

“Đây là ngươi di ngôn sao? Tiểu thần nói không cần quá huyết tinh. Yên tâm, ta sẽ làm ngươi thực thoải mái!”

Quách Phàm đối với Hoàng Minh Lương nhẹ nhàng mà thôi khẩu khí, Hoàng Minh Lương thân thể tức khắc hóa thành một viên một viên phân tử tan thành mây khói. ....

“Ô ——” nơi xa Lý nghiêu lập tức che lại miệng mình, giết người lập!

Quách Phàm đột nhiên quay đầu, nhìn phía Lý nghiêu phương hướng, tựa hồ phát hiện hấn giống nhau. Cả kinh Lý nghiêu một thân mồ hôi lạnh, theo sau Quách Phàm đối với hấn cười cười, liền ôm Ôn Thần bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Đừng nói nam nhân 1

Lần này sự kiện lúc sau, trên đời khiếp sợ.

Đầu tiên là quốc tể chuyển bay trở về địa điểm xuất phát tạo ngộ đặc thù tình huống trụ cơ, nguy cấp dưới cứ nhiên có một cái thần kỳ kim sắc vòng sáng cứu lại phi cơ nội sở hữu hành khách sinh mệnh, đồng thời có bao nhiêu danh mục đánh giá nhìn đến cái này thần bí kim sắc vòng sáng, lần này sự kiện rất có khả năng bị liệt vào toàn cầu chưa giải chi mê.

Quốc gia trình trắc bộ môn đối lần này sự kiện tiến hành điều tra, kết quả không thu hoạch được gì, thậm chí đối với đào phạm cũng không có một chút manh mối. Bất quá căn cứ phi cơ cơ trưởng phản ứng, lúc ấy phi cơ thượng còn có hai vị hành khách phân biệt trụ cơ, phân biệt là trữ danh minh tinh điện ảnh Ôn Thần cùng bạn trai Quách Phàm.

Trong lúc nhất thời như vậy một cái thời sự tin tức biến thành giải trí tin tức, vô số Ôn Thần fan kêu trời khóc đất, Ôn Thần sở hữu tác phẩm trở thành có một không hai, thậm chí nâng mới chiếu phim điện ảnh phòng bán vé đều đề cao thật nhiều.

Bất quá liền ở ngay lúc này, lại một cái tin tức lớn bị quăng ra tới. Thân niên giải trí phóng viên Lý nghiêu tuyên bố ngày đó hấn sở lục hạ một cái video. Video trung Quách Phàm ôm Ôn Thần huyền với không trung, nhẹ nhàng một lỏng tay, liền bắn ra một cái thật lớn màu vàng quang hoàn, cuối cùng đem phi cơ khóa ở trên bầu trời, đồng thời Quách Phàm cuối cùng thổi một hơi, đem quốc tể đạo tặc Hoàng Minh Lương cấp nhân đạo hủy diệt.

Kỳ thật Lý nghiêu phi thường mâu thuẫn, hấn không biết nên không nên tuyên bố cái này video. Rốt cuộc Quách Phàm làm trò hấn mặt giết người, nếu tuyên bố đi ra ngoài Quách Phàm không tìm hấn phiền toái sao? Sau lại hấn biết nguyên lai người kia là quốc tể tội phạm, lại thật sự nhện không được paparazzi tâm lý quấy phá, liền đem video tuyên bố đi ra ngoài.

Video một công bố đến trên mạng, lập tức khiến cho sóng to gió lớn. Mặc dù có rất nhiều con tin nghi video chân thật tính, chính là sự tình thật sự là quá kỳ quái, không ai có thể đủ giải thích trên bầu trời kim sắc vòng sáng. Càng làm cho người khó hiểu chính là, trung ương lại không có chỉ ra tới phủ nhận. Bởi vì, quốc gia cũng đối cái này video tiến hành phân biệt, kết quả là cái này video thật sự không có trải qua bất luận cái gì đặc hiệu xử lý!

Này thuyết mình cái gì? Thuyết mình trên thế giới này thật sự có Quách Phàm cái này phi nhân loại sinh mệnh tồn tại!

« thế giới chân tướng, siêu năng lực giả đích xác tồn tại! »

« Ôn Thần bạn trai là siêu nhân, trình diễn hiện thực bản tính người! »

Trong lúc nhất thời, cái này tin tức nổi bật vô song. Vô luận là gần nhất cổ phiếu sụt, đầu đề ca bắt đầu diễn xướng sẽ, vẫn là mỗi người hút sương mù, đều bị Quách Phàm thân phận tin tức che dấu đi xuống.

Trong lúc nhất thời trung ương cũng thương thảo khai triển khẩn cấp đại hội, thảo luận như thế nào ứng đối lần này sự kiện, chủ yếu là hấn là lấy như thế nào tư thái đối mặt Quách Phàm.

Trừ lần đó ra, chuyện này kiện ảnh hưởng ở nước ngoài cũng thập phần lửa nóng. Anh quốc BBC, nước Mỹ CNN đều đối này làm ra báo đạo, đồng thời không quên trên chọc Trung Quốc chính phủ một phen.

Hoa một công ty dương chủ tịch nghe thấy cái này tin tức, cảm giác là trời giáng bánh có nhân đem chính mình cấp tạt hôn mê. “Không nghĩ tới a, không nghĩ tới. Chúng ta Ôn Thần cư nhiên câu tới rồi “Kim quy tế” (ngữ văn lão sư chết sớm), không được ta muốn chạy nhanh cho nàng gọi điện thoại, nói không chừng nàng xem ở ta mặt mũi thượng, làm nàng bạn trai cũng ký hợp đồng chúng ta công ty đâu!”

Kích động dương đồng sự lập tức cấp Ôn Thần gọi điện thoại, kết quả đáp lại hấn chỉ là tắt máy tin tức, tức khắc trong lòng thật lạnh thật lạnh.

Ôn Thần di động đã sớm không biết rớt ở đâu đi. Lúc này hai người lẳng lặng ngồi ở bãi biển thượng, nhìn mặt trời mọc mặt trời lặn, ngọt ngào mà hưởng thụ bọn họ “Tuần trăng mật”.

.....

“Người đầu nghĩ tới, đúng không?” Hai người vừa mới ở đáy biển đại chiến qua đi, Ôn Thần mệt mỏi ở Quách Phàm trước ngực về xoắn ốc. “Hiện tại cho ta thành thật công đạo, đem người sở hữu bí mật đều cho ta nói rõ ràng.”

“Bí mật? Vừa rồi chúng ta không đều thẳng thắn thành khẩn gặp nhau sao, ta toàn thân trên dưới cái nào địa phương người không rõ ràng lắm? Yêu cầu ta lại triển lãm một chút sao?” Quách Phàm bắt đầu khiêu khích lên.

“Chết khai!” Ôn Thần không nghĩ tới Quách Phàm như vậy không biết xấu hổ, “Có phải hay không mất trí nhớ lúc sau người liền bắt đầu lộ ra bản tính? Hiện tại ta đều hồi hận cùng người ở bên nhau.”

“Phải không?” Quách Phàm liền thích xem Ôn Thần bắt đầu dĩ bộ dáng, “Chính là không có cách nào nha! Thân thể đều cho ta, về sau liền không ai muốn.”

“A!” Ôn Thần không nghĩ tới Quách Phàm nói chuyện như vậy lộ liễu, trong lúc nhất thời cảm thấy không thể khiếp khí thế, “Ô ô ô! Nói bá đạo như vậy, người là đối chính mình kỹ thuật thực tự tin sao? Ta cảm thấy biểu hiện của người cũng liền giống nhau mà thôi lap!”

“Cái gì?” Như thế mà còn nhận được thì còn có gì không nhận được nữa! Ôn Thần cư nhiên nói hấn giống nhau! Sao có thể giống nhau?

“Không được! Ta muốn một lần nữa lại đến một lần, làm người nhìn nhìn lại rốt cuộc có phải hay không giống nhau!”

“A!” Ôn Thần chỉ là tương trình miệng lưỡi cực nhanh, không nghĩ tới mua dây buộc mình.

.....

Cứ như vậy, thái dương công công lạc son.

“Thế nào, có phải hay không giống nhau?” Quách Phàm lau lau trên người mồ hôi, đắc ý hỏi.

Ôn Thần cảm giác chính mình tựa như một bãi bùn giống nhau, vô lực nằm ở trên bờ cát, không có đáp lại.

“Không trả lời ta sao? Không trả lời ta liền lại đến một lần.”

“Ta nói! Ta nói!” Ôn Thần lập tức bắn lên thân tới, lại một lần ngượng ngùng ở Quách Phàm trước ngực về xoắn ốc, nàng đột nhiên nhớ tới tân bạch nương tử truyền kỳ bên trong một câu lời kịch, vì thế mở miệng nói, “Quan nhân mỗi lần đều cho ta cảm rất đẹp!”

Quách Phàm thập phần vừa lòng, hôm nay liền buông tha nàng.

“Đúng rồi, hôm nay chúng ta trụ chỗ nào đâu?” Ôn Thần nghĩ đến hiện tại ngoại giới khả năng đều ở thảo luận bọn họ sự tình, nàng hiện tại thật sự không nghĩ đi ứng đối những cái đó đủ loại phỏng vấn. “Nếu có thể tìm cái không ai nhận thức ta địa phương thì tốt rồi.”

“Nếu như vậy, chúng ta đây liền đến đáy biển ngủ đi!” Quách Phàm nghĩ đến, bọn họ hôm nay ở đáy biển làm lần đầu tiên, kia biển rộng chính là bọn họ tân phòng lâu.

“Đáy biển như thế nào có thể ngủ đâu!”

“Xem ta.” Quách Phàm lôi kéo Ôn Thần tay, chậm rãi bay về phía đáy biển, ở tiền vào hải dương lúc sau, chung quanh tự nhiên khởi động một cái thật lớn hình tròn bọt khí đưa bọn họ khóa lại bên trong. Ôn Thần cũng không kinh ngạc, phía trước bọn họ ở đáy biển chính là làm như vậy.

“Chính là không có phòng, chúng ta như thế nào qua đêm đâu?” Ôn Thần nghĩ đến, bọn họ tổng không thể ở cái này bọt khí bên trong quá một đêm đi.

“Người chậm rãi xem, đừng nóng vội nha!” Quách Phàm nghĩ đến lại tiếp tục trêu chọc, “Cô gái nhỏ chính là gấp gáp, vừa rồi hấp thụ thiếu nam ‘thuần dương’ thời điểm quả thực chính là yêu tinh thượng thân, nếu không phải ta thân thể cường tráng, đã sớm bị người hút tinh tẩm nhân vong!”

“Từ biến thái!” Ôn Thần lại thẹn lại giận, theo sau nghĩ nghĩ lại từ nghèo.

Quách Phàm thấy trêu chọc đến không sai biệt lắm, nói thêm gì nữa liền có điểm qua. Vì thế đứng đứng đáy biển một lòng tay, đáy biển thủy lập tức hướng hai bên bài không, bầu trời không khí dần dần tụ tập hướng về đáy biển truyền tống lại đây. Quách Phàm nhìn đến không khí chuyển vận đã hoàn thành, liền bắt đầu rồi đệ nhị bộ.

“Khởi!” Quách Phàm không chế được niệm lực, lại lần nữa lấy ra hấn tuyệt sống —— nguyên tử thao tác. Đáy biển vô số nguyên tố tụ tập, hướng về Quách Phàm dưới thân dựa sát, Quách Phàm đưa bọn họ lấy ra ra tới, đáy biển khuê nguyên tố phong phú, Quách Phàm niệm lực vừa động, sở hữu khuê nguyên tố cùng dưỡng nguyên tử kết hợp biến thành tinh oánh dịch thấu thủy tinh! Một viên viên thủy tinh trọng điệp đi lên, dần dần, một tòa thật lớn trong suốt Thủy Tinh Cung đột ngột từ mặt đất mọc lên!

Quách Phàm Lục Mạch Thần Kiếm vận khởi, đối với mặt trên thật lớn bảng hiệu lưu loát mà viết ra 3 cái tự “Thủy Tinh Cung”.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Thủy Tinh Cung

“Hiện tại thế nào, người cảm thấy vừa lòng sao?” Quách Phàm đặc ý hỏi Ôn Thần.

Ôn Thần tuy rằng thực khiếp sợ, nhưng trong lòng khí bất quá, vẫn là trừng hấn một cái, “Phòng ở đích xác thật xinh đẹp, bất quá người là muốn cho chúng ta trụ phòng trống sao?”

Quách Phàm cười một cái, tuy rằng hấn chỉ có thể nhất cơ sở không chế nguyên tử, còn còn không thể chế tạo ra chất hữu cơ chờ phức tạp đại phần tử kết cấu, bất quá nhằm vào điểm này hấn đích xác sớm có chuẩn bị.

Quách Phàm lấy ra đa tạp A mộng thứ nguyên túi, tức khắc thứ nguyên trong túi các loại mới lạ ngoại ý nhi toàn bộ một dừng mà ra, cái gì TV, tủ lạnh, sofa từ từ không phải trường hợp cá biệt. Chỉ chớp lát sau toàn bộ Thủy Tinh Cung liền thành một cái ấm áp gia.

“Chính là đa tạp A mộng thứ nguyên túi!” Ôn Thần lập tức liền phát hiện trong đó manh mối, làm Doraemon fan, năng đôi cái này lại thực tức bất quá.

“Thế nào, người đoán ra ta thân phận sao?” Quách Phàm đối này không chút nào ngoài ý muốn, thứ nguyên túi thật sự là quá rõ ràng một cái tiêu chí, quả thực là sở hữu 80, 90 sau một thế hệ nhi đồng hồi ức, Ôn Thần có thể nháy mắt đoán được cũng là tình lý bên trong.

“Ta đã biết!” Ôn Thần cũng là xem qua tiểu thuyết người, “Người là người xuyên việt!”

Không nghĩ tới Ôn Thần đoán như vậy chuẩn xác, Quách Phàm đích xác có xuyên qua các giả thuyết thời không năng lực.

“Nếu đã biết, vậy người cũng nên may mắn chính mình là cỡ nào may mắn đi! Người lão công năng lực, không chỉ là xuyên qua mà thôi. Các loại không tồn tại thế giới giả thuyết, ta cũng có thể tiến vào trong đó!” Quách Phàm thập phần xú thí nói, “Hon nữa theo Thiên Đạo nói cho ta, thế giới này trước mắt không có mặt khác người xuyên việt nha. Nói cách khác người là trên thế giới này duy nhất một cái người xuyên việt lão bà, có phải hay không hạnh phúc tới quá đột nhiên?”

“Là! Hạnh phúc tới quá đột nhiên.” Ôn Thần cũng không thể không thừa nhận, Quách Phàm là có xú thí tiền vốn. Sau đó nàng mỉm cười hai mắt nhìn chăm chú Quách Phàm, đôi mắt trừng mắt nhìn trừng, giống như là ám chỉ cái gì.

“Làm gì?” Quách Phàm có loại dự cảm bất hảo.

“Ngươi đều lợi hại như vậy, có phải hay không cũng nên giúp ta một chút đâu?” Ôn Thần cười tủm tỉm nói, “Ta cũng không yêu cầu nhiều, ngươi xuyên qua thời điểm cho ta mang điểm thứ tốt là đến nơi. Cái gì tiền đan a linh tinh cho ta ăn mấy viên, có chuyện tốt thời điểm nhất định trong lòng không thể đã quên ta!”

“Ngươi là công phu sư tử ngoạn a!” Quách Phàm hiện tại xuyên qua thời không có thể tiến vào thế giới phần lớn là nhân loại bình thường thế giới, cái gì tiền đan linh tinh, hắn còn lấy không được đâu!

“Bất quá ngươi tưởng thành tiên, không nhất định phải ăn tiền đan.” Quách Phàm nhân cơ hội đề cử hắn võ công, “Ta có một môn chính mình sáng chế ra võ công, luyện đến cực hạn liền có thể trường sinh bất lão. Ngươi có nghĩ học?”

Ôn Thần chỉ là tùy tiện nói một câu, không nghĩ tới Quách Phàm lập tức liền đáp ứng rồi, tức khắc trong lòng ám áp không thôi. “Lại võ công còn có thể trường sinh bất lão sao? Cái này cùng tiên pháp có cái gì khác nhau?”

“Ai nha đúng rồi!” Quách Phàm vỗ tay tán dương, “Không nghĩ tới chúng ta hai người nghĩ đến cùng nơi đi, ta này võ công đã kêu làm là lướt tự nhiên tiên pháp, tuy rằng là tập hợp một cái thế giới võ công kết hợp mà thành, cuối cùng lại thoát ly võ công phạm trù, có thể làm thành nhân thân thể tiến hóa, rút đi phạm thể.”

Ôn Thần cũng không làm ra vẻ, lập tức tỏ vẻ chính mình cũng muốn học. Từ lần trước truy cơ sự kiện lúc sau, nàng liền biết chính mình cần thiết trở nên cường đại, không thể trở thành bình hoa kéo Quách Phàm chân sau.

“Hảo, ta hiện tại sẽ dạy ngươi là lướt tự nhiên tiên pháp, tu luyện này pháp là lúc, nội lực, chiêu thức cùng ý cảnh kết làm nhất thể, lẫn nhau chẳng phân biệt. Ngươi hãy nghe cho kỹ:

Đến nói không phiền quyết tồn thật, bi đất trăm tiết đều có thần.

Phát thần thương hoa tự quá nguyên, não thần tinh căn tự bi đất.

Ánh mắt mình thượng tự anh huyền, mũi thần ngọc luồng tự linh kiên.

Nhĩ thần nhàn rồi tự u điền, lưỡi thần thông mệnh tự chính luân.

Răng thần nga phong tự la ngàn, một mặt chi thần tông bi đất.

Bi đất chín thật đều có phòng, phạm vi một tác chỗ trong này.

Uống thuốc áo tím phi la thương, nhưng tư một bộ thọ vô cùng.

Phi đều khác biệt trụ đều trong đầu, liệt vị thứ ngồi hướng ra phía ngoài phương.

Sờ tồn tại tâm tự tương đương.

.....

”

Quách Phàm vẫn luôn đắm chìm ở chính mình thế giới, thẳng đến đem toàn bộ là lướt tâm pháp nói xong, đã qua đi 20 phút, hắn nhìn nhìn Ôn Thần, phát hiện nàng sắc mặt giống như không quá thích hợp.

“Làm sao vậy? Tiểu thần, có cái gì không thích hợp sao?”

Là rất lớn không thích hợp được không? Quách Phàm một người huyền thiên giảng, thể văn ngôn Ôn Thần một chút đều không có nghe hiểu.

Vô ngữ mà nhìn phía Quách Phàm, Ôn Thần quăng hắn một cái xem thường: “Ngươi cho ta nói một hồi cổ văn, ta sao có thể nghe hiểu được đâu!”

“A! Xin lỗi.” Quách Phàm lúc này mới ý thức được chính mình sai lầm, “Đây là ta tự nghĩ ra võ học, cho nên có điểm quá đầu nhập vào. Bất quá nói trở về, ta nói lâu như vậy. Ngươi vì cái gì không đánh gãy ta đâu?”

“Ta xem ngươi quá đầu nhập vào, cho nên không nghĩ đánh gãy ngươi.” Ôn Thần cảm thấy Quách Phàm nghiêm túc đọc thời điểm bộ dáng quá soái, cho nên vẫn luôn chuyên tâm mà nghe hắn truyền thụ, “Hon nữa ta cũng ở nghiêm túc nghe, tuy rằng nghe không hiểu, nhưng là có thể bói xuống dưới.”

“Bói xuống dưới?” Ôn Thần thật đương chính mình là đã gặp qua là không quên được sao? “Ngươi tất cả đều bói xuống dưới?”

“Ân.” Lại nói tiếp, Ôn Thần nhất tự hào địa phương chính là nàng chỉ số thông minh, nàng từ tiểu khảo thí liền không có đương quá đệ nhị danh, tuy rằng nàng cũng không phải trong truyền thuyết học bá loại hình, lại là so học bá càng vì thần bí khảo bá loại hình. Tiểu học Olympic Toán, vật lý thi đua, ký ức so đầu. .... Nếu không phải trên người nàng minh tinh quang hoàn, rất ít có người chú ý tới nàng trên người còn có nhiều như vậy lóa mắt tính chất đặc biệt.

“Phải không?” Quách Phàm tỏ vẻ không tin, “Nhĩ thần nhàn rồi tự u điền ——”

“Lưỡi thần thông mệnh tự chính luân.” Ôn Thần nhẹ nhàng mà tiếp đi lên.

“ ‘ cấp tồn bạch nguyên cùng sáu khí ’ trước một câu là cái gì?” Quách Phàm cảm thấy khó có thể tin, tiếp tục hỏi.

“Thở dốc hô hấp thể không mau.” Ôn Thần lại thoải mái mà đáp xuống dưới.

Không hỏi, không hỏi. Quách Phàm cảm thấy thập phần uể oải, cô nàng này rõ ràng chính là toàn bộ đều bối xuống dưới, chính mình hỏi lại đi xuống cũng là tự rước lấy nhục mà thôi.

Nhưng là Ôn Thần giống như chưa đã thêm: “Tiểu phạm, ta toàn bộ đều bối xuống dưới. Bất quá ta cảm thấy cái này võ công tên có điểm kỳ quái.”

“Tên rất kỳ quái sao?” Quách Phàm cảm thấy là lướt tự nhiên tiên pháp tên này khá tốt nha, cao cấp đại khí thượng cấp bậc, điệu thấp xa hoa có nội hàm!

“Này cũng trăm trở khen ngợi?” Ôn Thần thậm chí cảm thấy chính mình chỉ số thông minh có thể nghiền áp Quách Phàm, nói còn trừng hấn một cái, “Nếu là một môn võ công, như vậy cái này võ công tên lại như thế nào sẽ dùng tiên pháp tới mệnh danh đâu? Nếu đây là một môn tiên thuật, vậy càng không cần phải dùng tiên pháp tới cường điệu tên của hấn, ngược lại có vẻ có chút khoe ra.”

“Ngươi nói như vậy cũng có đạo lý.” Quách Phàm nghĩ nghĩ, cũng quyết định trưng cầu Ôn Thần ý kiến, “Vậy ngươi cảm thấy hấn là sửa cái tên là gì càng tốt?”

Ôn Thần cười cười, tựa hồ đã sớm nghĩ kỹ rồi dường như: “Đã kêu ‘ là lướt quyết ’.”

Quách Phàm vừa nghe tức khắc té xui, hấn còn tưởng rằng Ôn Thần có thể lấy ra cái gì cao cấp tên đâu, không nghĩ tới như thế bạo lực mà trực tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Tin tức tiếp âm

“Nói rất đúng, về sau đã kêu tên này.” Quách Phàm tỏ vẻ vô điều kiện phục tùng.

Cứ việc ngoại giới đã xáo đến sôi nổi hỗn loạn, Quách Phàm cùng Ôn Thần vẫn cứ lo chính mình lữ hành. Cứ như vậy qua 7 thiên, hai người lại nghỉ ngơi, còn có rất nhiều sự tình bọn họ không có xử lý, vì thế liên lưu luyện không rời mà kết thúc lần này tuần trăng mật.

.....

Quách Phàm trở về ngày đó, liên tin tức tiếp âm cũng khiến cho thật lớn oanh động.

“Người xem các bằng hữu đại gia hảo, hoan nghênh xem hôm nay tin tức tiếp âm. Hôm nay là 2016 năm 1 nguyệt 20 ngày, cuối tuần tam, hôm nay tin tức tiếp âm sẽ kéo dài đến 40 phút, chủ yếu nội dung có.”

“Đệ 18 giới cả nước kỷ luật ủy ban lần thứ sáu hội nghị triệu khai, toàn diện từ nghiêm trị đảng.....”

“Theo quốc gia khí tượng cục kiểm tra đo lường, quốc gia của ta ngày gần đây không khí chất lượng rõ ràng cải thiện, cả nước bao gồm Bắc Kinh, Thiên Tân, Thượng Hải chờ khu sương mù có thật lớn cải thiện! pm2.5 liên tục 7 trời giảm tới rồi 50 dưới, bất quá không khí chất lượng cải thiện nguyên nhân thượng không minh xác. Nghi truyền là 7 ngày trước bầu trời dị tượng khiến cho, trước mắt quốc gia của ta đã thành lập đặc biệt điều tra tiểu tổ tham dự điều tra.”

“Toàn diện bốn khía giả quyết thắng giai đoạn, tăng lớn lực độ tinh chuẩn giúp đỡ người nghèo.....”

“Kể 7 ngày trước cướp máy bay sự kiện phát sinh sau, Trung Quốc trú danh điện ảnh minh tinh Ôn Thần cùng nàng bạn trai Quách Phàm hôm nay hiện thân, cũng thần nhiên thừa nhận sự kiện khởi mạt, dẫn công chúng ồ lên.”

“Phía dưới thỉnh xem toàn bộ nội dung”

.....

Quách Phàm cùng Ôn Thần một hồi tới đã bị các nhà truyền thông lớn một ửng mà thượng, hiện giờ bọn họ đã không chỉ là chiếm cứ giải trí trang báo đầu đề, càng là các đại tình hình chính trị đương thời tạp chí đưa tin trong mắt đoạt tay hóa. Vô luận là lúc ấy cướp máy bay khi cường đồng hồ hiện, vẫn là Lý Nghiêu lúc sau công bố video, ở trải qua 7 thiên lên men sau không chỉ có không có làm lạnh ngược lại càng là đã chịu toàn dân chú ý. Trên thế giới này thật sự có siêu năng lực sao?

“Xin cho một chút, cảm ơn!” Quách Phàm đối mặt vây đồ truyền thông, không thể nề hà.

“Xin hỏi Quách tiên sinh, về trên mạng tuyên bố, người cái kia video là chân thật sao?”

“Xin hỏi Quách tiên sinh, thân phận của người là ngoại tinh nhân sao?”

“Quách tiên sinh. ....”

“Quách tiên sinh. ....”

Ôn Thần ở bên cạnh, nàng nhân sinh lần đầu tiên đã trải qua đối mặt truyền thông khi cư nhiên bị làm lơ cảm giác.

“Hảo, ta từng bước từng bước nói.” Quách Phàm đối mặt này đó truyền thông, ngày thường đều là từng bước từng bước thập phần cao lớn thượng tạp chí, TV phóng viên, hôm nay lại thập phần điên cuồng, quả thực tựa như chợ bán thức ăn bác gái giống nhau.

“Được rồi, ta từng bước từng bước nói!” Quách Phàm thật sự nhìn không được, hết lớn.

Tức khắc phía dưới một mảnh an tĩnh.

“Đệ nhất, ngày đó phát sinh sự đều là thật sự.”

“Đệ nhị, trên mạng truyền lưu video đều là thật sự.”

“Đệ tam, ta thân phận là cá nhân riêng tư không thể phụng cáo.”

Tam câu nói xuống dưới, phía dưới truyền thông cũng không biết nói nói cái gì đó, hẳn không nghĩ tới Quách Phàm cư nhiên trực tiếp thừa nhận sở hữu sự tình.

“Xin hỏi Quách tiên sinh, có quan hệ 7 ngày trước hiện tượng thiên văn hay không cùng người có cái gì liên hệ đâu?”

“Không sai, chính là ta làm.” Quách Phàm trực tiếp thừa nhận, dù sao chuyện này đều là hắn làm. Liên tính hắn không nói, bầu trời có vệ tinh.

“Các vị truyền thông chờ một chút.” Dương chủ tịch rốt cuộc đứng dậy, ta phải ngoan ngoãn nha! Đang ngồi này đó truyền thông thật nhiều đều là CCTV phóng viên, còn có tân hoa võng, nhân dân võng thậm niên nhân sĩ, cũng không phải là những cái đó giải trí truyền thông paparazzi so được với.

“Các vị truyền thông bằng hữu, có cái gì vấn đề có thể đến chúng ta hoa một huynh đệ công ty trên lầu nghỉ ngơi trong chốc lát, chúng ta công ty sẽ đem biết nói sở hữu tin tức nói cho đại gia.”

Quách Phàm cùng Ôn Thần rút cuộc thoát khỏi một đồng lớn phóng viên, về tới nàng trong nhà.

“surprise!” Ôn Thần mới vừa mở ra gia môn, đột nhiên bên trong có một cái thân ảnh màu đỏ nhảy ra tới.

“Mẹ!” Ôn Thần thập phần kinh ngạc, không nghĩ tới nàng mẹ mẹ cư nhiên tới. “Mẹ, đây là ta bạn trai Quách Phàm”

“A di hạo!” Quách Phàm không nghĩ tới gần nhất liền đụng tới tương lai mẹ vợ, lập tức biến thành ngoan ngoãn thô.

“Người là Quách Phàm đi, ta là Ôn Thần mẹ mẹ, ta kêu Lý Hồng.” Lý Hồng vươn tay, cùng Quách Phàm thân thiết nắm tay. “Tới, tiến vào ngồi! Các người đều đem nơi này trở thành chính mình gia, tùy ý điểm”

Này vốn dĩ chính là nhà của ta, Ôn Thần yên lặng mà phun tào.

“Tiểu thần nột, khoảng thời gian trước ta còn cho người giới thiệu bạn trai tới. Trách không được người còn không cần, nguyên lai người đã chính mình tìm một cái!”

“Mẹ! ~” cái hay không nói, nói cái dở, Ôn Thần không nghĩ tới chính mình mẹ liền như vậy đem hắn cấp bán đứng.

“Đừng rồi, chính là cái kia từ tiểu cùng người cùng nhau lớn lên cái kia hàng xóm gia tiểu béo hài nhi, trương đô đô nha, hiện tại cái danh kêu trương đều.” Lý Hồng tựa hồ không hề có chú ý tới Ôn Thần biểu tình, còn đắm chìm ở chính mình cảm khái trung. “Thật là nam đại 18 biến đâu, khi còn nhỏ hắn béo đô đô, trưởng thành một cái lập tức biến thành soái ca, công tác lại hảo, đối chúng ta tiểu thần lại là yêu sâu sắc. Thật là quá đáng tiếc.”

Lý Hồng lại đột nhiên nhìn về phía Quách Phàm: “Ai da, ta như thế nào càng nói càng xa, Quách Phàm người sẽ không để ý đi!”

“Ta như thế nào sẽ để ý đâu? Bá mầu.” Quách Phàm vội vàng đánh hai cái ha ha, tận lực giảm bớt cái loại này xấu hổ, “Ôn Thần đã sớm đã nói với ta, cái kia trương đô đô lớn lên như vậy béo, Ôn Thần một chút đều không thích hần. Ta nhớ rõ nha, tiểu thần còn cùng ta nói, khi còn nhỏ nàng lấy cái kia trương đô đô đôi người tuyệt đầu!”

Kỳ thật Ôn Thần căn bản là không có cùng Quách Phàm nhắc tới quá trương đô đô chuyện này, không nghĩ tới Quách Phàm nhất thời ghen, lập tức đứng ra biểu đạt chính mình lập trường.

“Phải không? Ai da, ta đột nhiên nhớ lắm.” Lý Hồng khoa trương mà vỗ vỗ chính mình đầu, “Khi còn nhỏ cái kia tiểu mập mạp là Lý cô bé, thích nhà của chúng ta tiểu thần cái kia trương đều vẫn luôn đều thực gầy.”

“Nga, đúng đúng.” Quách Phàm lập tức sửa miệng, “Cái kia trương đô đô là cái tiểu người gầy.”

Bên cạnh Ôn Thần lập tức liền nhìn ra manh mối, Lý Hồng rõ ràng chính là ở bộ Quách Phàm nói sao! Không nghĩ tới Quách Phàm cư nhiên ghen, trực tiếp trúng chiêu!

Ôn Thần dùng tay đỡ đỡ Quách Phàm, ám chỉ hần một chút: “Quách Phàm, cái kia, ta cùng ta mẹ hai tháng không có gặp mặt, ta có chút lời nói, tưởng nói với hần người ở chỗ này trước chờ một lát.”

Nói, Ôn Thần liền đem Lý Hồng kéo đến phòng ngủ bên trong đi, lưu lại một Quách Phàm ở phòng khách cảm thấy không thể hiểu được.

Phòng ngủ, Ôn Thần còn ở oán trách Lý Hồng vì cái gì nói như vậy, “Mẹ, người vì cái gì cùng Quách Phàm nói những lời này đó?”

“Àn, tính cách thập phần, chính là có chút ngốc.” Lý Hồng thỉnh linh từ sau lưng lấy ra một cái notebook bắt đầu một bên ký lục, một bên trả lời Ôn Thần nói, “Ta nói này đó chính là muốn nhìn hần có hay không ghen phản ứng, không nghĩ tới hần cư nhiên nói bừa bịa chuyện, cũng là ngu ngốc một cách đáng yêu.”

“Mẹ! ~”

“Đệ nhị hạng, bên ngoài thập phần.” Lý Hồng không để ý đến, tiếp tục chính mình phân tích, “Cái này Quách Phàm đích xác lớn lên rất tuấn tú, so với cái kia trương đều soái nhiều.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Kỳ ba nhạc mẫu

“Đệ tam hạng, thân cao quá quan.” Lý Hồng nhìn đến Ôn Thần có chút không cao hứng, “Ta chưa bao giờ ngăn cản người yêu đương, bất quá nếu về sau kết hôn, vậy muốn nhiều nhìn một cái hần điều kiện!”

“A!” Ôn Thần không nghĩ tới mục đích cư nhiên là suy xét nguyên nhân này. “Hiện tại nói kết hôn có thể hay không quá sớm?”

“Người đều 27 tuổi, còn sớm sao?” Lý Hồng hỏi ngược lại, đột nhiên nàng lại nghĩ tới cái gì, “Đúng rồi, người hiện tại vẫn là chỗ sao?”

Ôn Thần nhất thời ghen tức, cảm thấy hảo tâm hư nói.

Lý Hồng lập tức liền nhìn ra được tới: “Người xem đi, hiện tại liền chỗ đều không phải, nếu nhân gia đến lúc đó đem người quảng, người liền thành hàng secondhand.”

Lý Hồng nói rất lộ liễu, bất quá giống như cũng rất có đạo lý, rốt cuộc Quách Phàm không phải người thường, một mình tinh ở hần trong mắt, cái gì đều không phải.

“Đợi chút, ta mau chân đến xem ta cái này chuẩn con rể. Xem hần siêu năng lực rốt cuộc thế nào?”

Kỳ thật Lý Hồng đối Quách Phàm cũng thập phần tò mò, nàng thật nhiều bằng hữu đều hỏi hần về Quách Phàm chuyện này. Kỳ thật có quan hệ Quách Phàm, ngay cả nàng đều vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy đâu!

“Bá mầu!” Quách Phàm nhìn đến Lý Hồng ra tới lập tức đứng dậy, hướng nàng cung kính mà chào hỏi. Hiện tại hần rốt cuộc đã nhìn ra, khó trách Ôn Thần như vậy thông minh lại thích trêu chọc người, nguyên lai thật là di truyền nàng lão mẹ nó ghen đầu.

“Quách Phàm nột, ngươi cho ta biểu diễn một chút ngươi siêu năng lực thế nào?” Lý Hồng cười đến thập phần vui vẻ, quả thực tựa như dụ dỗ trẻ vị thành niên giống nhau.

Quách Phàm sững sốt, không nghĩ tới Lý Hồng yêu cầu như vậy kỳ ba. Ngay sau đó quá ứng hạ, đối với Lý Hồng cổ một lỏng tay, nháy mắt mặt đỏ trên cổ vòng cổ lập tức nạm thượng một viên trứng bồ câu đại kim cương.

“Này, đây là kim cương sao?” Lý Hồng cảm thấy khó có thể tin.

“Đối, đây là kim cương. Hàng thật giá thật kim cương nha!” Ôn Thần lập tức thối đi lên, thập phần kiêu ngạo. Thật giống như đây là năng năng lực giống nhau, “Thế nào, mẹ? Có như vậy con rề ngươi còn lo lắng về sau ta kiếm không đến tiền sao?”

“Ấn, hảo, hảo, hảo.” Lý Hồng nhìn Quách Phàm hai mắt tỏa ánh sáng, thật giống như nhìn đến gấu trúc giống nhau, càng xem càng là thích. “Quách Phàm, ngươi cùng Ôn Thần kết giao, mẹ là không phản đối.”

Mới như vậy trong chốc lát, Lý Hồng liền lấy mẹ tự cho mình là, này tương phản dường tới quá lớn.

“Bất quá lời nói ta trước nói ở phía trước.” Lý Hồng nghĩ nghĩ, lại bắt đầu đánh dự phòng châm, “Nhà của chúng ta Ôn Thần đâu, thoát nhìn là nữ thần một quả, kỳ thật nội tâm chính là một cái nữ tì, ngươi cũng không nên ghét bỏ nàng nha!”

“Mẹ!” Ôn Thần không nghĩ tới nàng mẹ cư nhiên giáp mặt phá đám, thật là quá không cho nàng mặt mũi.

“Đừng xen mồm” Lý Hồng đối Ôn Thần không chút nào cố kỵ, “Nhà của chúng ta Ôn Thần đâu, trừ bỏ lớn lên xinh đẹp một chút, người có điểm tiểu thông minh, mặt khác tất cả đều là khuyết điểm!”

“Phải không?” Quách Phàm nhất thời tới hứng thú, không nghĩ tới cái này bá mẫu như vậy thú vị, quả trách chính mình nữ nhi đều không mang theo chớp mắt, đây là thân sinh mẹ sao?

“Đúng rồi!” Lý Hồng đối với Ôn Thần khuyết điểm quả thực là hạ bút thành văn, “Ôn Thần kia từ tiểu liền có sở thích mặc đồ khác giới, thích nhất xuyên nam trang! Ngươi biết nàng lựa chọn đương diễn viên sao?”

“Vì cái gì?”

“Không có gì mặt khác nguyên nhân, chính là bởi vì đương diễn viên có thể diễn đủ loại nhân vật, vừa lúc có thể thỏa mãn nàng sở thích mặc đồ khác giới!”

“Nguyên lai là như thế này a!” Quách Phàm bừng tỉnh đại ngộ, đã từng Ôn Thần cũng là hán nữ thần, hán thích nhất Ôn Thần ở điện ảnh trung nữ giả nam trang hoá trang, quả thực là anh tư tấp sáng, anh khí bức người. Hiện giờ biết chân tướng Quách Phàm không cảm nước mắt rơi xuống.

“Không chỉ có như thế nha!” Lý Hồng bắt đầu bán nữ nhi, “Tiểu thần nàng từ tiểu liền thích lừa ngu. Truyền thuyết lừa ngu nữ hài đều có trợ giúp cái kia đồ vật phát dục, hiện tại ngươi rốt cuộc đã hiểu đi!”

Quách Phàm sau khi nghe được có chút thẹn thùng, loại này lời nói cư nhiên giáp mặt nói ra, hắn cũng cảm thấy có chút khó có thể mở miệng.

“Còn có còn có!” Lý Hồng vừa nói liền tới hăng say nhi, “Nhà của chúng ta tiểu thần chính là trong truyền thuyết bình nước tòa. Ngươi biết bình nước tòa sao?”

“Biết oa, một cái chòm sao sao.”

“Không phải” Lý Hồng nháy mắt trở nên có chút tà ác, “Quách Phàm, ngươi cần phải xem trọng tiểu thần lâu. Bình nước tòa là trong truyền thuyết song tính luyện thi đỗ khu đám người, nhà ta tiểu thần không chỉ có có rất nhiều nam fan còn có rất nhiều nữ fan.”

Quách Phàm rốt cuộc nghe hiểu nàng là có ý tứ gì, nguyên lai Ôn Thần trong lòng còn có một viên bách hợp hạt giống nha! Xem ra về sau chính mình không chỉ có muốn đề phòng nam nhân, còn muốn đề phòng nữ nhân. Bất quá tưởng tượng đến bách hợp, Quách Phàm trong lòng còn có điểm tiểu kích động đâu!

Ôn Thần đều đã hận không thể chui vào khe đất đi, hắn nhìn đến Quách Phàm cư nhiên còn có điểm tiểu mãn đủ bộ dáng, không cảm tức giận nói: Từ biến thái!

.....

Cứ như vậy, Quách Phàm cùng Lý Hồng liêu đến hảo vui vẻ. Lý Hồng cũng đơn giản liền ở nhà bọn họ ở xuống dưới. Bất quá Ôn Thần cùng Lý Hồng ngủ trên giường, Quách Phàm chỉ có một người khổ bức mà ngủ sô pha.

Lúc này, trung Nam Hải.

“Lý tiên sinh mời vào, tổng thư ký đã chờ đã lâu.”

Lý quốc an, quốc gia an toàn bộ bộ trưởng, hôm nay hẳn gặp mặt Tiền thư ký chính là vì thảo luận có quan hệ Quách Phàm sự tình.

Lý quốc an đi vào tổng thư ký văn phòng, cùng Tiền thư ký ngồi đối diện.

“Tổng thư ký, đây là có quan hệ Quách Phàm sở hữu tư liệu tóm tắt.” Lý quốc an truyền lên một phần quyền sách, cấp Tiền nay bình xem.

Quách Phàm sự kiện quan hệ trọng đại, ở không rõ ràng lắm Quách Phàm cụ thể dưới tình huống trung ương cũng không dám tùy ý xuất động.

Tiền nay bình cẩn thận nhìn Quách Phàm có quan hệ ký lục: “Quách Phàm, 26 tuổi, cô nhi, từ nhỏ ở cô nhi viện lớn lên, chịu viện trưởng nuôi dưỡng thành người, tính cách bình tĩnh không tốt giao lưu, có bệnh tim sử, từng liên tục hàng không đại học, ở quốc gia động đất cục công tác, bởi vì tai tiếng sự kiện cùng nhiều ngày không đi làm với hai chu trước bị sa thải.....”

Tiền nay bình nhìn đến Quách Phàm lý lịch sơ lược sau, tâm tình rất tốt. Cái này Quách Phàm đã từng là nhân viên công vụ, vậy thuyết minh ít nhất hẳn không giống những cái đó thanh niên lêu lổng giống nhau niên thiếu khinh cuồng, rốt cuộc làm nhân viên công vụ người đều có nhất định chính trị lý luận tố chất, điểm này quốc gia là có thể tranh thủ.

“Gần quan được ban lộc nha!” Tiền nay bình không cảm cảm thán nói.

Không nghĩ tới như vậy thần bí một người cư nhiên xuất hiện ở Trung Quốc, ít nhất từ trước mắt trạng huống tới xem, Quách Phàm là rất có khả năng cùng Trung Quốc chính phủ giao hảo.

“Chúng ta ở phân tích hẳn thời điểm, nói không chừng nước ngoài mặt đen mã cũng ở đánh hẳn chủ ý đâu!” Tiền nay bình nghĩ đến, “Việc này không nên chậm trễ chúng ta mau chóng cùng Quách Phàm lấy được liên hệ. Lý quốc an!”

“Là, tổng thư ký.”

“Người từ Bộ Quốc Phòng điều vài tên nhân viên đi cùng Quách Phàm thấy thượng một mặt.” Tiền nay bình nghĩ nghĩ lại bổ sung nói, “Nhân viên không cần quá nhiều, nhất định phải tìm có lực tương tác, tài ăn nói tốt.”

“Đỉnh ~ đỉnh ~ đỉnh ~” sáng sớm, Quách Phàm chuông cửa lại vang.

“Ai nha!” Quách Phàm mắt buồn ngủ mông lung mà từ trên sofa bò lên, đánh mở cửa, nhìn ngoài cửa người xa lạ, “Người là?”

“Người hảo Quách tiên sinh, ta có thể đi vào tán gẫu một chút sao?” Cái này nam hòa khí nói, theo sau hẳn lại hướng Quách Phàm triển lãm chính mình chứng kiện.

“Bộ Quốc Phòng đặc công.” Quách Phàm nhìn nhìn, thể mới biết, trách không được bọn họ ăn mặc thường phục đâu!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 65: Lương tháng năm ngàn năm trăm phò bộ cấp

“Có thể, mời vào đến đây đi!” Quách Phàm thập phần hào phóng, hiện giờ Quách Phàm không sợ trời không sợ đất, tùy tiện làm người xa lạ đi vào trong nhà cũng không có gì.

“Ta là Bộ Quốc Phòng đặc công gì quốc khánh, lần đầu gặp mặt phi thường vinh hạnh.” Gì quốc khánh vươn tay, cùng Quách Phàm nắm tay.

Gì quốc khánh mặt ngoài thoát nhìn thập phần vững vàng ổn định, trên thực tế nội tâm khẩn trương không thôi.

Ở Hoàng Minh Lương án trung, gì quốc khánh lúc ấy cũng là tham dự Hoàng Minh Lương đuổi bắt, bọn họ ở Hoàng Minh Lương xuất ngoại cuối cùng thời khắc rốt cuộc tra được Hoàng Minh Lương tung tích, cũng nhanh chóng thông tri địa phương săn bắt, không nghĩ tới cuối cùng cư nhiên phát sinh đến như vậy huyền huyền chuyện này. Không chỉ có Hoàng Minh Lương chết mất, phi cơ thiếu chút nữa rơi xuống, thậm chí cuối cùng còn xuất hiện như vậy một vị như thế khủng bố nhân vật.

“Quách tiên sinh, ta lần này tiến đến là đại biểu Bộ Quốc Phòng cùng Quách tiên sinh lần đầu tiên phi chính thức gặp gỡ.” Gì quốc khánh đem đã chuẩn bị tốt nói ra, “Ta cần đại biểu Bộ Quốc Phòng hướng Quách tiên sinh ở một vòng phía trước hành vi làm ra cảm tạ!”

Nói xong, gì quốc khánh thật sâu mà cục khom người chào.

“Không cần cảm tạ, đổi làm là bất luận cái gì một người cũng nên như vậy.” Lúc ấy tình huống nguy cấp, Quách Phàm bỗng không muốn tiết lộ chính mình năng lực, chính là so sánh với phi cơ thượng mấy trăm người sinh mệnh, cái nào nặng cái nào nhẹ hẳn vẫn là có chừng mực.

“Đúng rồi Quách tiên sinh, ta mang đến mấy cái lễ vật. Thỉnh ngài nhất định phải nhận lấy.” Gì quốc khánh lấy ra hẳn vừa mới liền chuẩn bị tốt mấy cái cái hộp nhỏ.

“Đây là cái gì?” Quách Phàm mở ra trong đó một cái phi thường tinh xảo cái hộp nhỏ, nhìn đến bên trong có mấy cái chìa khóa.

“Kẻ hèn tiểu lễ, không thành kính ý.” Gì quốc khánh một bên quan sát Quách Phàm sắc mặt, một bên giải thích nói, “Năm năm đem chìa khóa phân biệt là bậc thượng quang, Thiên Tân, Trưng Khánh thành nội 5 cá biệt thự chìa khóa. Năm 5 đồng biệt thự đưa cho Quách tiên sinh, hy vọng Quách tiên sinh về sau ở bất luận cái gì một chỗ đều có thể ở vui vẻ.”

Ta phải ngoan ngoãn, danh tác nha! Gần nhất chính là biệt thự, lại còn có là 5 đồng, quan trọng nhất chính là toàn bộ đều là ở quốc gia một bậc thành phố lớn. Tuy rằng gì quốc khánh không có nói cụ thể giá cả, nhưng nói như thế nào cũng có năm sáu ngàn vạn đi!

“Cám ơn.” Quách Phàm mỉm cười tiếp nhận rồi, hẳn cũng coi như là yên tâm thoải mái, rốt cuộc hẳn ngày đó loại bỏ sương mù, ít nhất cũng là vẫn hồi rồi toàn Trung Quốc thật lớn tồn thất, kia há là mấy ngàn vạn có thể so?

“Cái này là?” Quách Phàm lại mở ra một cái khác cái hộp nhỏ, nhìn đến bên trong có một cái màu xanh biếc tiểu bồn nhĩ, mặt trên viết « quốc gia an toàn bộ » mấy cái thiếp vàng sắc chữ to.

“Như vậy, Quách tiên sinh. Chúng ta tưởng mời ngài đảm nhiệm Bộ Quốc Phòng danh dự phó bộ trưởng.”

“Danh dự phó bộ trưởng?” Quách Phàm đã từng liền trên mặt đất chấn cục công tác, đối với công vụ công việc cũng coi như là thuận buồm xuôi gió, nhưng là hẳn cũng không biết danh dự phó bộ trưởng là cái gì chức vị.

Trên thực tế, Bộ Quốc Phòng đương nhiên không có danh dự phó bộ trưởng như vậy một cái chức vị, đây là tổng thư ký khâm định. Một người lực lượng có thể lớn đến ảnh hưởng tự nhiên, cho nên người này tốt nhất vẫn là không cần tham dự tiến chính trị bên trong cho thỏa đáng. Cái gọi là danh dự phó bộ trưởng, kỳ thật chính là một cái trên danh nghĩa chức vị, cũng không cần làm thực tế công tác.

Cái gọi là trên danh nghĩa chỉ là một cái tượng trưng mà thôi, tựa như tổng thư ký là trung ương trường đảng danh dự hiệu trưởng, trên thực tế hẳn cũng hoàn toàn không ở trường học giảng bài, không hơn.

Gì quốc khánh kiên nhẫn mà cùng Quách Phàm giải thích rõ ràng.

Quách Phàm nghĩ nghĩ, này thật đúng là không tồi nha! Thái Thượng Trường Lão tiết tấu. Nhớ trước đây ở Lang Gia bảng trung, hẳn bị mệnh vì quốc sự, gì đều không cần làm, chính phù hợp hẳn lối tính cách, quốc sự tên tuổi, bất quá là đại lương quốc tinh thần cây trụ mà thôi.

Hiện tại quốc gia mời hẳn nhậm mệnh vì nước an bộ mời riêng chấp sự trường, rõ ràng chính là ở hướng thế giới mặt khác quốc gia tuyên bố chính mình một khác viên “Đạn hạt nhân” sao?

Vì thế Quách Phàm cho hẳn một cái “Ta đã hiểu” biểu tình, lại vui vẻ tiếp nhận rồi.

Theo sau, gì quốc khánh lại cho Quách Phàm một trương kim tệ.

“Quách tiên sinh, này sẽ là Trung Quốc sở hữu ngân hàng thông dụng bạc liên tệ, về sau ngài mỗi tháng tiền lương 5500 đồng tiền đều sẽ chuyển tới thẻ ngân hàng.”

Gì? Ta mỗi tháng tiền lương mới 5500 đồng tiền? Quách Phàm quả thực tiếp thu không nổi, liền này trương kim tệ công năng, sở hữu ngân hàng đều cần thiết tiếp đãi, cư nhiên mới cho 5500 tiền lương. Này quả thực là sát gà dùng ngư dao, không đúng, là sát gà dùng đạn pháo!

“Ngạch.” Gì quốc khánh cũng nhìn ra trong đó xấu hổ, “Căn cứ quy định, đây là quốc gia của ta nhân viên công vụ tiền lương tiêu chuẩn. Cán sự 2800 nguyên; khoa viên 3000 nguyên; môn phụ cấp 3100 nguyên; chính khoa cấp 3300 nguyên; phó chỗ cấp 3600 nguyên; chính chỗ cấp 4000 nguyên; phó thính cấp 4400 nguyên; chính sảnh cấp 5000 nguyên; phó bộ cấp 5500 nguyên; chính bộ cấp 6000 nguyên. Quách tiên sinh người trước kia tiền lương hẳn là liền 3000 đồng tiền đi!”

Quách Phàm ngẫm lại cũng là, hẳn trước kia ở đơn vị đi làm, chính tiền lương đích xác chỉ có 3000.

“Quách tiên sinh không cần lo lắng.” Gì quốc khánh nhìn đến Quách Phàm sắc mặt không tốt lắm, “Làm trung ương phó bộ cấp cán bộ, người là kiểm giữ quốc gia của ta quốc có xí nghiệp cổ phần.” Theo sau, gì quốc khánh lại lấy ra trung đầu mỏ, trung thạch hóa, trung lương tập đoàn cổ quyền đi dạo làm thư, “Đây là này 3 cái tập đoàn 1% cổ phần, còn thỉnh Quách tiên sinh vui lòng nhận cho. Đồng thời, ngài kia trương thẻ ngân hàng là không ngày quy định không hạn ngạch cho vay.”

Quách Phàm lúc này mới nghe hiểu, hoá ra này phía trước đều là lừa người đi, một trương thẻ ngân hàng không hạn ngạch không ngày quy định cho vay, kia không phải đối phương pháp lại nói người tiền lương là vô cực hạn sao?

Kỳ thật lấy Quách Phàm hiện tại cảnh giới, đối với này đó ngoại vật thật cũng không phải đặc biệt dễ bụng. Bất quá Quách Phàm đối với thế giới này xác thật vẫn là có cảm tình, 20 năm qua, hắn ở thế giới này trưởng thành, hắn cũng hy vọng nhìn đến chính mình đồng bào nhóm có thể quá đến càng tốt.

“Nếu như vậy, ta đây liền vui vẻ tiếp nhận rồi.” Quách Phàm lúc này mới nhớ tới, Ôn Thần cùng Lưu hồng đang ở trong phòng ngủ đầu. “Còn có cái gì mặt khác sự sao?”

Gì quốc khánh không nghĩ tới Quách Phàm nhanh như vậy liền cho hắn hạ lệnh trực khách, nhưng là ngẫm lại hôm nay nhiệm vụ, vẫn là ăn vạ da mặt nói: “Quách tiên sinh, quốc gia tính toán vì ngươi an bài một cái mặc cho nghỉ thức, đến lúc đó sẽ cả nước phát sóng trực tiếp. Chúng ta cũng hy vọng Quách tiên sinh có thể ở mặc cho nghỉ thức thượng đại triển phong thái, kính sợ một chút mặt khác quốc gia.”

Gì quốc khánh lại đột nhiên lấy hết can đảm, lớn mật mà thông báo nói: “Quách tiên sinh, ta là ngươi fan! Ngươi video ta đã nhìn mấy trăm lần, ta lớn nhất nguyện vọng chính là gần gũi nhìn đến ngươi đại triển thần uy bộ dáng.”

“Thật vậy chăng?” Quách Phàm hoài nghi nói, “Này không phải quốc gia phái cho ngươi nhiệm vụ sao?”

Gì quốc khánh mặt già đỏ lên: “Tổng cục thật là phái cho ta nhiệm vụ, hy vọng có thể hướng Quách tiên sinh nghe được ngài chân thật lực lượng, nhưng là ta vừa rồi lời nói đều là thật sự, chúng ta trong cục thật nhiều người đều đem ngài trở thành chúng ta thần tượng!”

Quách Phàm cười cười, không tỏ ý kiến: “Ngươi nhìn xem hôm nay thời tiết như thế nào?”

Gì quốc khánh không rõ nguyên do, liền mở ra di động: “Hôm nay thời tiết nhiều mây chuyển mai, pm2.5 đạt tới 300, không thích hợp đi ra ngoài.”

“Ngươi nhìn nhìn lại bên ngoài.” Quách Phàm cười nói.

Gì quốc khánh lại đi tới bên cửa sổ, mở ra cửa sổ, hắn nhìn nhìn không trung. Đích xác, này cùng dự báo thời tiết không sai biệt lắm, cũng không có cái gì đặc biệt.

Lúc này Quách Phàm vỗ nhẹ nhẹ chụp cái bàn, trên bàn cái chén một giọt thủy dính ra tới tích ở Quách Phàm trong lòng bàn tay.

Gì quốc khánh nhìn Quách Phàm, không biết hắn muốn làm gì.

“Đi.....” Quách Phàm thuận tay liền đem kia tích thủy ném hướng về phía trên bầu trời.

Kia một giọt thanh triệt thủy bắn về phía ngoài cửa sổ, hướng về trên bầu trời bay đi, dần dần mà bay vào tầng mây bên trong.

“Oanh ——” vừa mới vẫn là mây trắng gần đầy không trung giống như biến sắc mặt giống nhau, lập tức mây đen trải rộng, nhất thời lại sầm sét ầm ầm.

Không đến một phút đồng hồ liền hạ tí tách tí tách mưa nhỏ, vũ càng rơi xuống càng lớn, giống như mưa to, ven đường người đi đường nhìn thấy lúc sau lập tức tìm được che đậy chỗ đục mưa.

Lại bất quá hai phút, mưa to liền bỗng nhiên ngừng.

Lúc này không trung lượng đến phát lam, liền giống như thủy giặt sạch giống nhau, trong không khí sương mù cũng bị tẩy sạch dường như, toàn bộ Thượng Hải thành tựa hồ rực rỡ hẳn lên, nhiều ít năm không có nhìn thấy cầu vòng kỳ tích mà treo ở không trung phía trên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Triệu hoán! Xích Thổ mã

“Này.....” Gì quốc khánh cùng nhau xin nghỉ nói hay không lời nói.

Tuy rằng hắn sớm có chuẩn bị, một vòng trước hiện tượng thiên văn, làm hắn ký ức hãy còn mới mẻ. Bất quá ở hắn xem ra, giống loại này thế ngoại cao nhân khiến cho hiện tượng thiên văn biến hóa, ít nhất cũng nên làm làm tế bái, thi thi pháp linh tinh, không nghĩ tới Quách Phàm cư nhiên như thế nhẹ nhàng băng quơ, giọt nước bắn ra, chính là một thành mưa to tầm tã!

Nhân gia Long Vương trời mưa còn phải đợi Ngọc Đế ý chỉ, Tây Du Ký bên trong thủy đức Tinh Quân một cái chén trà pháp khí chính là một giang

thủy. Người khen ngược, tùy tiện một giọt thủy, đạn bắn ra chính là màn thành mưa xuống.

Ta xem người là đi nhằm bộ môn, người không nên tới chúng ta quốc gia an toàn cục, hẳn là đi Tây Tạng Phật giáo miếu đường bên trong cung, gì quốc khánh yên lặng mà phun tào nói.

“Quách tiên sinh, ta đây liền cáo từ.” Gì quốc khánh chuyển biến tốt liền thu, hẳn cũng đến chạy nhanh trở về đem Quách Phàm tình báo nói cho quốc gia. Đi phía trước hẳn còn không quên nói, “Quách tiên sinh ngài mặc cho nghỉ thức liền ở cái này cuối tuần cử hành, đến lúc đó Thiên An Môn sẽ có phi thường long trọng điển lễ, người nhất định phải tới a!”

Quách Phàm nhìn gì quốc khánh liền như vậy đi rồi, không cảm phun tào, như thế nào như vậy qua loa, mặc cho nghỉ thức liền miệng thượng nói một câu sao, không nên phát một văn kiện thông tri cái gì linh tính? Hơn nữa thời gian cư nhiên định như vậy gần, cũng không biết chuẩn bị một chút sao?

Kỳ thật trung ương có hẳn suy xét, rốt cuộc Quách Phàm sự tình quan trọng đại, không chỉ có Trung Quốc, rất nhiều nước ngoài chính phủ cũng đối Quách Phàm có mượn sức chỉ tâm. Việc cấp bách đương nhiên là đem Quách Phàm kéo đến bọn họ bên này.

Kỳ thật quốc gia cũng là lần đầu tiên gặp được tình huống như vậy, trung ương đại lão nhóm cũng suy nghĩ: Quách Phàm người như vậy nhất định là thể ngoại cao nhân, giống nhau cao nhân đều không thích quá rườm rà sự vật, cho nên vẫn là hết thầy giảm lược, chỉ cần đến lúc đó Quách Phàm có thể hiện thân thì tốt rồi.

Mấy ngày nay Quách Phàm nhật từ quá đến rất là bình tĩnh, có đôi khi bởi Ôn Thần đi ra ngoài chơi một chút, dạo một đi dạo phố. Ôn Thần còn vẫn luôn kỳ quái, vì cái gì dọc theo đường đi đều không có người nhận ra bọn họ, Quách Phàm nói cho nàng, bởi vì bọn họ đi dạo phố thời điểm, Thiên Đạo tạm thời đem người khác về bọn họ 2 người khuôn mặt ký ức hủy diệt, cho nên cho dù người khác nhìn đến bọn họ hai chân thật diện mạo, cũng không biết bọn họ là ai. Đây còn khiến cho Ôn Thần một trận kinh ngạc.

Một vòng thực mau liền như vậy đi qua, trong lúc Quách Phàm còn tiến hành rồi vài lần xuyên qua, hẳn xuyên qua đến mười vạn cái chuyện cười bên trong, đi theo Chu Kiệt Luân phiên bản Thái Ất Chân Nhân học mấy ngày ngọc hư tiên pháp —— đây chính là chân chính tiên pháp, tuy rằng là manga anime bản, bất quá cái này tiên pháp cùng là lướt quyết lại là không thể so.

“Ai da, không tồi nha.” Thái Ất Chân Nhân nhìn Quách Phàm không cảm khen nói: “Người rất có thiên phú, ta thực xem trọng người nha.”

Quách Phàm nhìn phạm nhệ Thái Ất Chân Nhân có chút vô ngữ, này quả thực chính là một cái đậu bức sao!

“Sư phó, người nhưng thật ra dạy ta nha!” Quách Phàm nhìn đến Thái Ất Chân Nhân đứng ở sơn điện, đã làm nửa giờ pose, “Người này không phải trang bức, là phạm nhệ a! Nói sư phó, người là muốn cướp phạm nhệ Ma Vương bát com sao?”

“Ân.” Thái Ất Chân Nhân rốt cuộc ý thức được điểm này, “Sư phó đây là ở đường khí hiểu hay không? Điểm này kiên nhẫn đều không có, như thế nào tu tiên đâu?”

“Đồ nhi biết sai rồi.” Quách Phàm lúc này mới nhớ tới Thái Ất Chân Nhân dù sao cũng là có nói chân tiên, mặc dù là lại nhệ, cũng là rất có hóa.

“Hảo, ngoan đồ nhi.” Thái Ất Chân Nhân sửa sang lại một chút hẳn ở trong gió hỗn độn quần áo, “Ta xem người ngộ tính thực hảo, phía dưới ta sẽ dạy người tiên pháp đi! Đi, chúng ta đi dưỡng sinh điện.”

Chỉ thấy Thái Ất Chân Nhân đôi tay lôi kéo, tựa như kéo bức màn dường như, không biết từ chỗ nào đem mặt trên màn sân khấu khấu một chút kéo xuống dưới, lúc này cảnh tượng chợt biến hóa, bỗng nhiên từ sơn gian liền tới rồi đại điện bên trong.

Quách Phàm mạo hiểm tam tích mồ hôi lạnh, này không hổ là trong truyền thuyết phun tào mạn họa thể giới, thần tiên không gian thay đổi đại pháp cư nhiên có thể ngoạn nhệ như vậy đậu bức.

“Sư phó người đã trở lại?” Lúc này, một cái nữ trang đệ tử tiến lên nghênh đón.

“Ai da, không tồi nha. Đứng lên đi!” Thái Ất Chân Nhân nhìn vị này nữ đệ tử, không cảm hồi ức nói: “Người chính là ngày hôm qua bái ở ta môn hạ cái kia ~, cái kia cái kia ~ cái kia ai?”

“Ách, người pháp hiệu là cái gì?”

Quả nhiên nữ đệ tử thiếu chút nữa đương trường lòi đảo: “Điều quân trở về phó, ngài chưa ban đồ nhệ pháp hiệu.”

“Ách, đối. Ngày hôm qua thật sự không nghĩ tên, cho nên còn không có giúp người khởi pháp hiệu. Tương tên gì đó ghét nhất, tên là gì hảo đâu!” Thái Ất Chân Nhân nhớ tới mặt già đỏ lên, vì thế tự hỏi đến: “Đại đệ tử kêu Linh Châu Tử, nhị đệ tử kêu là lướt tử, vậy Tam đệ tử đã kêu ——”

Thái Ất Chân Nhân nghĩ nghĩ, đột nhiên về phía sau phiên một cái bồ nhào, này lúc kinh lúc rống dọa Quách Phàm nhảy dựng.

“Hắc, nghĩ kỹ rồi” Thái Ất Chân Nhân đưa lưng về phía bọn họ, có vẻ thập phần cao thâm khó đoán, “Người pháp hiệu đã kêu ——SUPERBLADE!”

“Còn có tiếng Anh pháp hiệu a!”

“Ai da, không tồi nha!”

“Không tòi cái quỹ nha! Tiếng Anh tên gọi tắt SB, tiếng Trung tên gọi tắt siêu tiện, mặc kệ cái nào đều không phải thứ tốt đi!”

Quách Phàm ở bên cạnh nhìn đến SB kết cục thảm như vậy, hắn cũng nhìn không được chạy nhanh xen mồm nói: “Sur phó, tên của ta kêu Quách Phàm, liền không cần lấy pháp hiệu đi!”

May mắn Thái Ất Chân Nhân cũng không ngại: “Hảo, hiện tại liền tới giáo ngươi đệ nhất khóa —— chúng ta tới hạ cờ tướng thế nào?”

“Sur —— sur phó, vì sao tu hành còn có hạ cờ tướng nha?” SB có một loại dự cảm bất hảo.

Thái Ất Chân Nhân vừa nghe đến lời này, lập tức liền phát hỏa: “Không cần xem thường cờ tướng a, cờ tướng chính là quốc túy nha!”

“Thương triều lúc này còn không có cờ tướng đi!” Quách Phàm ở bên cạnh nhìn không được hỏi.

“Sao có thể!” Thái Ất Chân Nhân hỏi hỏi SB: “Đồ nhi phía trước hạ quá cờ tướng sao?”

“Ách, không biết ở nơi nào hạ quá một ít. Lược hiểu, lược hiểu.” SB trong lòng lộ ra một tia cười lạnh, “Hừ, ta sẽ nói cho ngươi ta là đàn dương cầm xuyên qua lại đây sao?”

SB vừa mới còn có điều đắc ý, đương hắn nhìn đến Thái Ất Chân Nhân sau lại lập tức hết chỗ nói rồi, Thái Ất Chân Nhân căn bản là sẽ không chơi cờ tướng, hắn liền đem từng bước từng bước cờ tướng xếp thành một chồng.

“Sur phó, quân cờ không phải như vậy bãi nha!” Quách Phàm nhìn không được ra tiếng nhắc nhở.

“Àn, đây là cờ vua bãi pháp, ngươi này liền không hiểu đi!”

“Cờ vua đập đến lên mới là lạ nha!” SB vừa mới phun tào xong, liền nhìn đến Thái Ất Chân Nhân sắc bén ánh mắt.

“Tóm lại ta trước hạ.” Thái Ất Chân Nhân cầm một cái “Mã” đặt tới bàn cờ bên trong, “Triệu hoán! Xích Thổ mã.”

Quả nhiên! Cứ việc Quách Phàm sớm có chuẩn bị, nhưng vẫn là bị lôi đến ngoại tiêu nội nộn. Trò chơi này ý tưởng là nháo loại nào a!

Bất quá một lát, SB cùng Quách Phàm liền đều cười không nổi. Bởi vì cái kia mã quân cờ, quả nhiên biến thành một con thật sự mã từ bàn cờ trung chạy như bay ra tới.

“pia~” Xích Thổ mã chạy như bay ra tới, vó ngựa một đá, ở giữa Thái Ất Chân Nhân ngực.....

Cứ như vậy, Xích Thổ mã chạy như bay mà đi, lưu lại đã thạch hóa SB, cùng bị thương nằm liệt giữa đường Thái Ất Chân Nhân.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Quyết chí tự cường Thái Ất Chân Nhân

Kiểm được! Kiểm được!

Đây là trong truyền thuyết thần tiên điểm hóa chi thuật a!

Quách Phàm lập tức câu thông Thiên Đạo, đem cái này nhớ kỹ.

Nói đương Quách Phàm đi vào mười vạn cái chuyện cười thế giới thời điểm, quả thực là quá kinh ngạc. Thế giới này hoàn toàn không thể theo lẽ thường độ chi, thế giới này đã tồn tại hiện đại thành thị, lại tồn tại cổ đại tiên sơn, bọn họ phân biệt không tồn tại cùng cái vị diện, nhưng lại tồn tại với cùng cái thế giới.

Thế giới này không chỉ có trong truyền thuyết cổ đại thần tiên, cũng có vũ trụ boss phạm nhĩ Ma Vương, đương nhiên còn có trong truyền thuyết người thủ hộ hồ lô Tiểu Kim mới vừa.

Bất quá trở lên này đó đều không phải Quách Phàm từ Thiên Đạo trung được đến tin tức, mà là hắn trước tiên xem động đã biết nói.

Bởi vì thế giới này thật sự là đặc thù, lấy hấn đã từng lần nào cũng đúng Thiên Đạo khổng chế năng lực, lại khó có thể khổng chế thế giới này Thiên Đạo, mặc dù cuối cùng hấn dùng ra toàn lực cũng chỉ có thể khổng chế 1% Thiên Đạo!

Đương nhiên kỳ thật đối với như thế một cái cường đại thế giới mà nói, có thể khổng chế 1% Thiên Đạo đã là thập phần không được chuyện này.

Bởi vì thế giới này không chỉ có có vị diện người thủ hộ hồ lô Tiểu Kim mới vừa, còn có phong thần đại chiến, cuối cùng chưa bao giờ lên sân khấu Thái Ất Chân Nhân sư phó Nguyên Thủy Thiên Tôn, cùng với càng cao cấp bậc.

Quách Phàm từng ở Thiên Long Bát Bộ thế giới lấy 30% Thiên Đạo, liền có thể nhìn trộm toàn bộ thế giới vô lâm bí tịch, nhưng hiện giờ, hấn 1% Thiên Đạo quyền hạn đừng nói toàn bộ thế giới, ngay cả hấn sư phó Thái Ất Chân Nhân Căn nguyên sơn đều nhìn trộm không được.

Cũng may mắn hấn bái ở Thái Ất Chân Nhân môn hạ, ở vào được Căn nguyên sơn lúc sau, hấn mới có thể dùng Thiên Đạo thêm vào chính mình, điều tra Căn nguyên sơn bí mật.

Vừa mới Thái Ất Chân Nhân ra tay nháy mắt, Quách Phàm liền chuẩn bị tốt câu thông Thiên Đạo, đem Thái Ất Chân Nhân hết thảy vận công lộ tuyến hoàn toàn nhớ kỹ.

Từ đây, làm phép kỹ năng get√.

deartim (ngày hôm sau)

“Sư phó, sư phó.” Lã lướt từ vội vàng chạy tới bái kiến Thái Ất Chân Nhân, “Sư đệ để lại phong thư, nói theo không kịp dạy học tiến độ liền đi rồi.”

“A, lại đi rồi.” Thái Ất Chân Nhân biểu hiện ra vô tận cô đơn, “Ai, này đều đệ mấy cái Tam đệ tử, hiện tại người trẻ tuổi a, thật là càng ngày càng không có kiên nhẫn!”

“Sư phó, còn có ta đâu!” Quách Phàm đối Thái Ất Chân Nhân cuối cùng là có cảm tình.

“Đổi.” Thái Ất Chân Nhân rút cuộc tỉnh lại một chút, “Từ nay về sau, Quách Phàm người chính là ta Tam đệ tử.”

“Đa tạ sư phó.” Quách Phàm hiện tại đối Thái Ất Chân Nhân thật là thập phần cảm kích.

“Đồ nhi, ngày hôm qua người học thế nào?”

“Sư phó, ta đã học xong.” Quách Phàm thập phần tự hào, hấn mượn dùng Thiên Đạo chi lực, quả nhiên lần đầu tiên liền đem điểm hóa chi thuật học xong. Sư phó thỉnh xem.

Ngay sau đó Quách Phàm lấy ra một trương bài brit, “Triệu hoán —— Trường Giang đại kiều!” Tức khắc kia bài tẩy lập tức biến thành một tòa thật lớn trường kiều kéo dài qua ở kim quang động ngoài cửa động nhập khẩu trước.

“Hào hảo hảo, đồ nhi học có điều thành, vì sư vui mừng thực, bất quá vì sư ngày gần đây muốn bế quan, hiện tại giao cho người một cái nhiệm vụ.” Thái Ất Chân Nhân không nghĩ tới Quách Phàm xem một lần đi học sẽ, này cực đại mà kích thích hấn lòng tự trọng.

Nhớ năm đó, hấn chính là học nửa tháng tài học sẽ làm phép triệu hoán chi thuật. Hiện tại trường tượng, vạn nhất cái này đồ đệ vượt qua chính mình làm sao bây giờ? Quá thật mất mặt. Cho nên Thái Ất Chân Nhân quyết định bế quan tu luyện.

“Cái gì nhiệm vụ? Sư phó mời nói.”

“Các người Đại sư huynh Linh Châu Tử gần nhất chuyển thế đầu thai tới rồi trước đường quan Lý Tĩnh phụ nhân trên người, người liền thay sư đi thu hấn làm đồ đệ, dạy hấn chúng ta Căn nguyên sơn ngọc thanh pháp thuật.” Thái Ất Chân Nhân nghĩ nghĩ lại lấy ra hấn danh thiếp, “Người đem cái này danh thiếp cấp Lý Tĩnh, hấn liền sẽ đã biết.”

Quách Phàm cảm giác một người ở trong gió hỗn độn, hấn tự bái sư khởi mới một ngày, hiện tại hấn cũng chỉ học xong giống nhau pháp thuật, Thái Ất Chân Nhân đã kêu hấn đi giáo Đại sư huynh pháp thuật, cái này Thái Ất Chân Nhân quả thật là cái nhị hóa, hấn là con khi mời đến đậu bức sao?

“Sư phó, chính là đồ nhi chỉ biết ngày hôm qua người dạy ta cái kia pháp thuật.”

“Nga! Cũng đúng.” Thái Ất Chân Nhân có điểm không quá tình nguyện, vạn nhất hấn đem sở hữu pháp thuật đều giao cho Quách Phàm, nhân gia vượt qua hấn làm sao bây giờ?

“Ách, kim quang trong động mặt có chúng ta Xiển Giáo một mạch ngọc thanh pháp thuật, người tùy tiện lấy mấy quyển đi học đi!” Thái Ất Chân Nhân cũng không nghĩ tự mình dạy, dù sao liền đem pháp thuật cho hấn, xem hấn có thể học nhiều ít.

“Tạ sư phó.”

Quách Phàm liền tìm được kim quang trong động thư tịch, hấn câu thông Thiên Đạo nghiêm túc đọc, rốt cuộc đem đại bộ phận pháp thuật học xong.

Từ đây, Quách Phàm rút cuộc cảm thấy chính mình là lướt quyết, kết hợp đã từng võ công cùng Xiển Giáo tiên pháp, cũng coi như được với là chính tông? Tiên thuật.

Quách Phàm rời đi Càn nguyên phía sau núi, liền một đường đi về phía đông đi trước tiên đường giang. Hẳn một đường phi hành, một bên thưởng thức thế giới này cảnh sắc.

“Đi? Bên kia hảo trọng yêu khí!” Quách Phàm thần sắc có chút ngưng trọng, ngay sau đó hướng về yêu tinh phương hướng bay đi.

Rất xa, Quách Phàm liền thấy được bên kia yêu quái, là một con rắn tinh.

Xà Tinh nghe nói Thái Thượng Lão Quân lò luyện đan rơi xuống thế gian, dùng cái này lò luyện đan luyện hóa 7 cái hồ lô oa nói, là có thể luyện thành trường sinh bất tử đan.

“Xuất phát, tiểu tử nhóm. Đi tìm lò luyện đan!”

“Là, Đại vương!”

“Không phải Đại vương, là nữ vương đại nhân!”

“Tốt Đại vương, không thành vấn đề Đại vương!”

Quách Phàm vừa nghe liền biết là ai, nguyên lai đây là trong truyền thuyết hồ lô Tiểu Kim mới vừa tương lai lão bà Xà Tinh.

Quách Phàm một đường theo dõi, Xà Tinh quả nhiên tìm được rồi trong truyền thuyết Thái Thượng Lão Quân lò luyện đan, ta cái này lò luyện đan cũng lớn lên quá độc đáo, cư nhiên là một cái nồi cơm điện hình dạng.

Trừ bỏ Quách Phàm bên ngoài, còn có hai người cũng theo dõi Xà Tinh.

Không sai, hai người kia chính là bốn oa cùng năm oa hai cái hảo cơ hữu, bất quá không biết vì cái gì nguyên nhân, bọn họ hai cái cãi nhau liền đánh lên. ....

“Leng keng leng keng thùng thùng keng keng hồ lô oa nha!” Xà Tinh một đường đi một đường vui sướng mà ca hát, “Ai, hôm nay là ngày mấy? Hơn nữa phía trước nhặt được nhị oa, tổng cộng nhặt 3 cái hồ lô oa. Xem ra đến mùa xô số!”

“Thí chủ, xin dừng bước!” Lúc này Quách Phàm theo kịp tới.

“Ngươi là ai?” Xà Tinh nhìn đến Quách Phàm lại đây, thập phần cảnh giác về phía sau lui một bước, hồ lô oa cùng Âu cát tương đều là của nàng, kiên quyết không thể để cho người khác lấy đi.

“Tại hạ Càn nguyên sơn kim quang động Thái Ất Chân Nhân dưới tòa đệ tam đệ tử Quách Phàm, gặp qua nương nương.” Quách Phàm thập phần có lễ.

“Nga, nguyên lai ngươi là thần tiên đệ tử nha!” Xà Tinh lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, rốt cuộc gặp được một người bình thường. Bất quá nghĩ đến thần tiên đệ tử, hẳn không phải là tới hàng yêu đi!

“Ngươi muốn làm gì? Ta Âu cát tương cùng hồ lô oa đều là sẽ không cho ngươi!”

Quách Phàm một thân mồ hôi lạnh, ai muốn ngươi Âu cát tương cùng hồ lô oa nha! Quách Phàm lần này tiến đến chính là hy vọng nhìn đến phúc lộc Tiểu Kim mới vừa ra đời.

Đương nữ vương đại nhân tập tề 7 cái hồ lô oa khi đó là nữ vương đại nhân luyện thành thần đan là lúc, mà Xà Tinh nữ vương đại nhân lại bỏ lỡ luyện ra thần đan thời cơ tốt nhất, thúc đẩy phúc lộc oa hợp thể, phúc lộc Tiểu Kim mới vừa lên sân khấu. Quách Phàm vì cam đoan vạn toàn, vạn nhất Xà Tinh nữ vương đại nhân không có làm lỗi, đem thần đan cấp luyện thành làm sao bây giờ? Đến lúc đó tương lai thời không quản lý già liền không có.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyển Hạn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 68: Xà Tinh nữ vương đại nhân hạnh phúc sinh hoạt

“Nương nương yên tâm, chúng ta tu tiên người cũng không lạn tạo sát nghiệt.” Quách Phàm làm ra một bộ có nói cao nhân bộ dáng. “Tại hạ biết được nương nương dục luyện thành thần đan, chỉ là tướng cùng quan khán mà thôi.”

“Vây là tốt rồi!” Xà Tinh nữ vương đại nhân rót cuộc nhẹ nhàng thở ra, nàng cũng cảm giác Quách Phàm giống như rất lợi hại bộ dáng, chính mình khả năng đánh không lại.

Lúc này, một trận gió to gào thét mà qua, một cái cô đơn màu tím thân ảnh ở hoàng hôn trung chậm rãi mà đến.

“Chạy nhanh ngoan ngoan đem ta gia gia cùng các ca ca còn tới.” Bầy oa rót cuộc lên sân khấu, “Nếu không liên tính Thiên Vương lão tử tới, cũng không giữ được các người tánh mạng!”

Quách Phàm có điểm vô ngữ, hần như vậy đem chính mình cũng cùng nhau tính vào được sao?

Xà Tinh còn không có trả lời, bầy oa lại lập tức làm bầm lầy bầu.

“Phải không? Xem ra ngươi là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ không đến Hoàng Hà bắt từ dục nghèo ngàn dặm mục nâng cao một bước đâu!”

Ngọa tào, ta còn cái gì cũng chưa nói đi, nói ngươi lung tung rồi loạn chơi đồ-mi-nô tính gì nha?

Bầy oa hoàn toàn không cho Xà Tinh trả lời cơ hội: “Ngươi hần là cảm thấy vinh hạnh, bởi vì ta đem tế ra ta mạnh nhất pháp bảo tới thu thập ngươi!”

Chỉ thấy bầy oa trực tiếp đem hần trên đầu hồ lô xả xuống dưới.

“Phun huyết lập!” Xà Tinh nữ vương đại kinh thất sắc.

“Hừ, đại kinh tiểu quái, cái này pháp bảo vốn dĩ chính là đem kiếm hai lưỡi. Một khi tế ra, không phải địch chết chính là ta mất mạng. Ngươi liền đứng ở nơi đó đừng cử động, xem ta hảo hảo thu thập ngươi!” Nói xong bầy oa cầm trong tay hồ lô, dùng sức hướng về Xà Tinh ném qua đi.

Hảo cường lực đạo! Bên cạnh Quách Phàm phát hiện, bầy oa tuyệt chiêu nhìn như nhược trí, kỳ thật lấy lực phá vạn pháp, thật sự là cao minh.

Chỉ tiếc hần cùng Xà Tinh pháp lực chênh lệch quá lớn, Xà Tinh ngàn năm tu vi, há là hần hồ lô có thể hàng được?

“Kết quả chỉ là ném lại đây sao?” Xà Tinh không cảm phun tào. Theo sau hần nhẹ nhàng một bàn tay liền tiếp được ném lại đây màu tím hồ lô.

Bầy oa cảm thấy khó có thể tin, “Không hồ lô là Xà Tinh, cư nhiên tiếp được ta mạnh nhất sát chiêu!”

Theo sau bầy oa trên đầu huyết phun lưu không ngừng, cứ như vậy, hần cũng rót cuộc nằm liệt giữa đường.

“Ai nha, này huyết phun thật là kinh tâm động phách nha nương nương.” Quách Phàm đã đi tới, “Chúng ta vẫn là mau chóng đem 7 cái hồ lô oa luyện hóa đi!”

“Ô hô hô hô hô.” Xà Tinh rót cuộc nhìn không được cười to, “Ta rót cuộc tập tề 7 cái hồ lô oa. Từ xưa đến nay truyền lưu một cái truyền thuyết, đương tập tề 7 cái phúc lộc oa phóng tới lò luyện đan trung luyện hóa, là có thể triệu hoán thần long, nga không đối ~ là thần đan.”

Quách Phàm nhìn Xà Tinh mới chính mình phun chính mình tào, cảm thấy cũng là say.

“Khởi.” Nữ vương đại nhân niệm ra chú ngữ, thi triển pháp thuật. Quách Phàm ở bên cạnh cẩn thận quan sát, nữ vương đại nhân tuy rằng cuối cùng luyện đan xảy ra vấn đề, nhưng là nàng luyện đan chỉ thuật hần là vẫn là thập phần lợi hại, lúc này câu thông Thiên Đạo yên lặng đem nó nhớ kỹ, về sau có rất nhiều cơ hội tu luyện.

7 cái hồ lô oa ngay sau đó hóa thành bảy đạo sáng rọi nhằm phía không trung, theo sau ở nữ vương đại nhân dẫn đường hạ tiến vào lò luyện đan trung.

Quách Phàm ở một bên yên lặng quan sát, vẫn chưa tiến hành quấy rầy. Quả nhiên Xà Tinh trăm triệu không có dự đoán được, ở nàng một lần nữa đóng lại lò luyện đan trong khoảng thời gian này, liền bỏ lỡ luyện đan thời cơ tốt nhất.

Tập tề 7 cái hồ lô oa lực lượng, mạnh nhất hồ lô oa —— phúc lộc Tiểu Kim mới vừa giờ phút này ra đời!

Trong lúc nhất thời một đạo kim quang phóng lên cao, vạn vật toàn ám. Trong thiên địa linh khí bạo lều, vô số tiên khí lượn lờ, cái này trận trường quá thực so được với Quách Phàm câu thông Thiên Đạo khi khí thế!

Chỉ thấy phúc lộc Tiểu Kim mới vừa một đầu áo choàng kim sắc tóc dài, mặc một thân màu trắng trường bào, trước ngực mở rộng ra lộ ra trần trụi cơ ngực, nói đây là có bao nhiêu tao mới có thể trang điểm ra cái này tạo hình?

“Giác ngộ đi! Xà Tinh.”

“A!” Nữ vương đại nhân mặt đỏ lên, ngượng ngừng nhìn phúc lộc Tiểu Kim mới vừa.

Kế tiếp sự tình tất cả mọi người đều đã biết.

Cuối cùng, ở Quách Phàm chứng kiến hạ, nữ vương đại nhân cùng phúc lộc Tiểu Kim mới vừa kết thành phu thê chung thành thân thuộc!

Bất quá dù vậy, Quách Phàm vẫn là cảm thấy, tâm hảo mệt!

Ở cái này kỳ ba mươi vạn cái chuyện cười thế giới, tuy rằng rất nhiều sung sướng, nhưng là quả thực là không có một người bình thường. Nếu nói một hai phải có một người bình thường, đó chính là hán sư huynh SB.

Đáng tiếc liên tính là SB cũng khó có thể chịu đựng Thái Ất Chân Nhân phạm tội hành vi, cuối cùng rời đi sư môn.

“Ai! Ở thế giới này tâm hảo mệt.” Quách Phàm nghĩ nghĩ, vẫn là trở về tương đối hảo.

Ngay sau đó hán buông ra chính mình ở mười vạn cái chuyện cười thế giới sở hữu Thiên Đạo quyền hạn.

Nhớ rõ lần trước, hán từ thiên long thế giới đến thế giới hiện thực thời điểm, bị thế giới hiện thực Thiên Đạo bài xích đi ra ngoài, Quách Phàm cẩn thận xác nhận rốt cuộc phát hiện, là bởi vì hán trên người có thiên long thế giới Thiên Đạo hơi thở, thiên long thế giới Thiên Đạo cùng thế giới hiện thực Thiên Đạo cũng không tương dung, hai người lẫn nhau bài xích, cho nên hán liền bị thật thế giới cấp bài xích đi ra ngoài.

Lúc này đây phải về đến thế giới hiện thực, Quách Phàm liền giao ra hán ở mười vạn cái chuyện cười thế giới sở hữu Thiên Đạo quyền hạn, như vậy hán là có thể phản hồi thế giới hiện thực không bị bài xích.

Quách Phàm rốt cuộc vẫn là về tới thế giới hiện thực.

“Thế nào, đi ra ngoài chơi vui vẻ sao?” Phía sau Ôn Thần đột nhiên hỏi.

“Ha ha vui vẻ.” Quách Phàm ngược ngừng mà trả lời nói, “Tiếp theo, chờ đến ta có thể quen thuộc xuyên qua các thế giới lúc sau, ta nhất định mang người đi!”

“Nói giỡn, ta nhưng thật ra không sao cả.” Ôn Thần đối với xuyên qua chuyện này cũng không cảm thấy hứng thú, dù sao chỉ cần Quách Phàm chơi vui vẻ liền hảo. “Ngày mai chính là mặc cho nghi thức, ta còn tưởng rằng ngươi sẽ không tới đâu!”

“Ngươi đang xem cái gì?” Quách Phàm nhìn đến Ôn Thần ở không ngừng chơi di động.

“Không có gì, chính là đang xem vậy cô.” Ôn Thần giống như thập phần vui vẻ bộ dáng, “Ngươi biết không? Gần nhất cái kia vương xé hành ở vậy trên cỏ pháo oanh người, nói ngươi cùng ta hai người buộc chặt lãng xề.”

“Sau đó đâu?”

“Sau đó tin tức tiếp âm liền bá ra muốn phong người vì nước an cục lý sự trưởng tin tức, piapia và mặt vương xé hành, cuối cùng vương xé hành ở thượng xin lỗi, cười xưng chính mình bị giam xuống đầu. Khoa khoa, thật là người xấu xí nhiều tác quái.”

“Ai.” Quách Phàm không cảm cảm khái, “Các người giới giải trí người hảo nhảm chán a! Liên một cái phú nhị đại bàn phim hiệp mà thôi, hán có được hiện tại lực ảnh hưởng đều là bị các người quán.”

.....

Ngày hôm sau buổi sáng 9 giờ, Thiên An Môn trước hết thấy chiếc xe cấm thông hành. Trường An phó bị trang sức đến thập phần vui mừng, Thiên An Môn thành lâu hạ cảm một khối thật lớn biểu ngữ “Trung Quốc quốc an cục mời riêng lý sự trưởng mặc cho đại diện”.

Lúc này trung ương đài truyền hình cũng đối này tiến hành rồi theo dõi đưa tin:

“Hoan nghênh các vị người xem xem tin tức phòng phát sóng trực tiếp, hôm nay ta đài đem đối Trung Quốc Bộ Quốc Phòng danh dự phó bộ trưởng mặc cho đại diện làm ra hiện trường phát sóng trực tiếp, phía dưới chúng ta liên hệ hiện trường nhân viên.....”

Gần là một cái khúc nhạc dạo, trung ương đài truyền hình tin tức kênh ratings liền tăng vọt tới rồi 50%. Cùng khi đoạn, sở hữu TV trước mọi người đều chuyển tới tin tức kênh. Mặt khác như là cây xoài đài quả vài đài linh tinh tất cả đều là thu coi là linh. Thậm chí rất nhiều công ty trực tiếp nghỉ phê chuẩn công nhân về nhà xem TV phát sóng trực tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Thiên Đạo Quyền Hạn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Khách không mời mà đến, thiên ngoại kiếp phù du

Trong lúc nhất thời cổ nhạc tiếng động vang lên, Thiên An Môn quảng trường ở ngoài, quốc ca tấu vang, trung cộng trung ương Ủy Ban Thường Vụ nhân viên toàn kết thúc tề, lúc này một chiếc sản phẩm trong nước hồng kỳ xe chậm rãi đi qua, vũng vàng mà ngừng ở Thiên An Môn chính giữa.

Hai bên bảo tiêu từ trên xe đi rồi xuống dưới, cấp Quách Phàm mở cửa. Quách Phàm trấn định tự nhiên đi xuống xe, hướng về bốn phía người phát phát tay, theo sau thân sĩ mà khẩu thượng tây trang đệ nhị viên nút thắt.

“Nguyên lai người ở chỗ này nha!” Kỳ thật một cái thập phần không hài hòa thanh âm không biết từ chỗ nào phiêu phiêu mà đến.

“Ài?” Quách Phàm lập tức cảnh giác lên, lấy hiện tại Quách Phàm năng lực, lại không có phát hiện người tới là ai. Đây quả thực là không thể tưởng tượng sự tình.

Không chỉ có là Quách Phàm, Thiên An Môn thượng sở hữu lãnh đạo, nhân viên công tác cùng với các phóng viên đều cảm thấy thập phần kinh ngạc.

“Ha ha ha ha!” Kia nói thanh âm như xa như gần, làm người nắm lấy không ra. “Người nếu có thể tìm được ta, ta liền ra tới.”

Quách Phàm bằng vào chính mình niệm lực bao trùm toàn bộ Bắc Kinh thành, lại vẫn cứ không có tìm được thanh âm nơi phát ra.

“Nếu người không ra, ta đây liền bức người ra tới.”

Quách Phàm trực tiếp liên hệ trời cao nói, đối toàn bộ địa cầu tiến hành thăm thức tìm tòi.

“Oanh” mà một thanh âm vang lên. Tức khắc bầu trời một đạo sấm sét, đánh vào hai dặm ngoại một đạo sườn núi nhỏ thượng.

Rốt cuộc cái kia kỳ quái đồ vật hiện ra hấn thân ảnh —— là một cái thật lớn nụ hoa.

Nụ hoa bị sấm đánh trúng lúc sau có vẻ có chút tiêu, đốt trụi cánh hoa dần dần mờ ra, lộ ra bên trong từng mảnh tươi mới cánh hoa, tươi mới cánh hoa tiếp tục ra bên ngoài mờ ra, từng mảnh từng mảnh, này đó thật lớn nụ hoa xa xem có bốn năm tầng lầu cao, bất quá đương vô số cánh hoa từng mảnh từng mảnh rơi xuống lúc sau, nụ hoa chỉ còn lại có một tầng lầu cao.

Rốt cuộc đương cuối cùng một mảnh cánh hoa tán ra, một cái màu trắng bóng người dần dần hiển lộ ra tới. ....

Cái kia màu trắng bóng người ở thái dương chiếu rọi xuống, phản xạ ra bóng lờng quang mang, bất quá đương mọi người nhìn đến thời điểm lại có một loại ghê tởm tưởng phun cảm giác, bởi vì cái kia màu trắng bóng người toàn thân đều bọc trong suốt dịch nhầy, một giọt một giọt, cực kỳ giống những cái đó ghê tởm nhuyễn trùng động vật.

“À! Thật tốt, vết thương cũ vừa vặn liền gặp được người, Quách Phàm!” Bạch sắc nhân ảnh run lên run lên trên người dịch nhầy, quay đầu tới. Hấn tựa hồ phi thường đắc ý nhìn đến Quách Phàm ở lần đầu tiên nhìn thấy hấn mặt khi khiếp sợ.

“Thế nào, thực khiếp sợ sao?”

Không sai, người kia cùng Quách Phàm lớn lên quá giống, quả thực có thể nói là giống nhau như đúc!

Từ ngữ quan đến hình dáng, thậm chí là một cái khuôn mẫu khác ra tới. Muốn nói khác nhau, đó chính là Quách Phàm toàn thân là màu da, nhưng người kia toàn thân đều là thái màu trắng.

Màu trắng đầu tóc, màu trắng làn da, màu trắng mắt nhân, màu trắng hết thảy. ....

Nếu nói một người làn da tuyết trắng sẽ có vẻ đáng yêu, như vậy người này trừ bỏ màu trắng ở ngoài, lại vô mặt khác nhan sắc liền giống như xác ướp, đó chính là thập phần khủng bố.

“Người rốt cuộc là ai?” Quách Phàm một bên hỏi, một bên hướng Thiên Đạo tuần tra người kia tin tức. Chỉ tiếc mặc dù là Thiên Đạo, cũng tra không ra người kia bất luận cái gì một chút tin tức.

Hấn không ở Thiên Đạo bên trong!

“Ta là ai? Ta là kiếp phù du à!” Kiếp phù du tay nhẹ nhàng vung lên, trên người liền phủ thêm một kiện năm màu hoa lệ xiêm y, kiếp phù du nhẹ nhàng cười cười, “Người không cần lo lắng.”

Mới là lạ không lo lắng! Quách Phàm từ kiếp phù du trên người cảm nhận được vô cùng cường đại năng lượng, cái loại này hủy diệt tính thật lớn, táo bạo năng lượng. Hôn nữa kiếp phù du thanh âm thật là nghe được thấm người, giống như địa ngục truyền đến dường như, ngay cả TV trước tiểu hài tử nghe được thanh âm này đều sợ tới mức khóc.

Kiếp phù du nhẹ nhàng sờ sờ hấn tóc dài, sâu kín nói: “Bởi vì —— lo lắng cũng vô dụng, người lập tức sẽ chết.”

“Cuồng vọng.” Quách Phàm cười, tuy rằng hắn đem kiếp phù du coi như một cái kính địch, nhưng này cũng không ý nghĩa lực lượng của chính mình liền so với hắn nhược. Bất quá nhìn hiện giờ ở Thiên An Môn thượng vô số người, Quách Phàm nghĩ nghĩ, nếu giao chiến nhất định sẽ trăm họ làm than. “Nếu người như thế tự tin, chúng ta đây liền luận bàn luận bàn như thế nào?”

Bất quá kiếp phù du lập tức liền xem thấu hắn ý tưởng: “Người là tính toán bảo hộ này đó phạm nhân, cho nên muốn muốn đổi cái địa phương phải không? Ta càng không đồng ý.”

Chỉ thấy kiếp phù du hai mắt thoáng nhìn, Thiên An Môn thượng trên quảng trường mặt vài vị thượng vụ uỷ viên lập tức giống như bị xách tiểu kê giống nhau bị xách tới rồi không trung.

“Dừng tay!” May mắn Quách Phàm thập phần cảnh giác, nhìn đến kiếp phù du ra tay nháy mắt, cũng lập tức dùng niệm lực ngăn lại.

Chỉ thấy trên bầu trời Tiễn nay bình, Lý quốc an đám người ở hai cổ bắt đồng lực lượng hạ lẫn nhau lôi kéo, lại đạt tới cân bằng. Quách Phàm không dám dùng hết toàn lực, rốt cuộc phạm nhân chỉ khu, nếu hai người bọn họ có một người dùng sức quá mãnh, như vậy những người này sẽ bị lập tức xé rách.

Kiếp phù du nhìn đến Quách Phàm dáng vẻ khẩn trương thập phần vừa lòng, hắn bỗng ý cũng không phải giết này đó quốc gia lãnh đạo, hắn chỉ là muốn nhìn đến Quách Phàm kinh hoàng thất thổ bộ dáng mà thôi.

“Phanh phanh phanh.” Trung Nam Hải bọn bảo tiêu thấy thế, lập tức hướng về kiếp phù du nổ súng.

Chỉ tiếc viên đạn ly kiếp phù du còn có hơn mười mét khoảng cách, liền ngạnh sinh sinh mà ngừng lại, huyền phù ở không trung không ngừng đảo quanh.

Kiếp phù du nhìn bọn họ thật giống như người chơi gia đường như: “Nếu như vậy, các người liền trở về đi!”

Cũng không thấy kiếp phù du bất luận cái gì động tác, không trung viên đạn lập tức đảo phát ra bắn trở về.

Lại là phanh phanh phanh vài tiếng, hơn mười người bảo tiêu cứ như vậy nằm ở vũng máu bên trong.

Không thể còn như vậy đi xuống, Thiên An Môn trên quảng trường quá nhiều người, kiếp phù du có thể không ngại, nhưng hắn tuyệt không cho phép chuyện như vậy phát sinh.

“Người hôm nay cần thiết đi.” Quách Phàm xem ra, không thể không dùng ra hắn tuyệt chiêu.

“Không gian dời đi!” Quách Phàm đại a nói.

“Ai.” Kiếp phù du vô ngữ nhìn Quách Phàm, bốn phía tựa hồ cái gì đều không có phát sinh.

Quách Phàm cười cười, nếu này đều làm người nhìn ra tới, này vẫn là tuyệt chiêu sao?

Chỉ thấy Quách Phàm giờ lên đôi tay, dùng sức cầm hư không, đi xuống lôi kéo, tựa như kéo bức màn đường như, cảnh sắc chung quanh lập tức chợt biến ảo.

“Đây là!” Lúc này đến phiên kiếp phù du chấn kinh rồi, bọn họ vừa mới còn ở Bắc Kinh, như thế nào chợt chi gian bọn họ đã bị chuyển dời đến biển rộng phía trên.

Không tồi, đây là không gian dời đi. Quách Phàm ở Càn nguyên sơn bá sư Thái Ất Chân Nhân thời điểm, Thái Ất Chân Nhân liền hướng hắn triển lãm quá cái này tuyệt sống, không thể không nói cái này tuyệt chiêu mặc dù có một chút đậu bức, nhưng thật đúng là thực thực dụng. Này không, cường đại như kiếp phù du, cũng bị không thể hiểu được mà tiến hành rồi không gian dời đi.

“Không cần nhìn.” Quách Phàm rốt cuộc nhẹ nhàng thở ra, hắn tự tin mà nhìn kiếp phù du, “Nơi này là Thái Bình Dương, nếu người như vậy muốn ta mệnh, ta hôm nay liền bồi người quá mấy chiêu, làm người biết, chính người mấy cân mấy lượng.”

“Đồng dạng!” Kiếp phù du cũng rốt cuộc bắt đầu tiến vào trạng thái chiến đấu, “Người vẫn là đề mạng lại đi!”

“Mậu thủy.” Kiếp phù du đôi tay một lỏng tay, mặt biển lập tức sóng gió mãnh liệt, dâng lên trăm trượng sóng lớn, sóng lớn phía trên cột nước ngưng kết.

